

ADVERTISEMENT.

Wanted a Civil Hospital Assistant for the Kashipur Dispensary on a monthly salary of Rs 35. None need apply who has not passed the final examination of Cuttack Medical School and is not a Uriya Preference will be given to one who knows English well. Applications with testimonials will be received up to the 10th April, 1909 by the undersigned.

U. P. Singh Deb
Thatt Raja
of Kashipur,
Kashipur, P. O.
Sambalpur Dist.

NOTICE.

Tenders are invited in sealed covers for the undermentioned works and will be received by the undersigned up to the 7th of April 1909:—

	Rs
1 Annual repairs to Nipli Khurda Road	3138
2 " " Khurda Kalapather Road	2825
3 " " Agmari Boleghur Road	3540
4 " " Patniki Khurda Road	2646
5 " " Saricipur Chanda Road	1514
6 " " Bhuvaneswar Baljanta	Road 644
7 " " Jorpur Satyabadi Road	150
8 " " Balugson Baguramul Road	2590

Total Rs 17,137
Metal collection is to be completed by the middle of June and spreading by the 30th September. All other repairs works is to be completed by the 30th November.

The undersigned does not bind himself to accept any or the lowest tender.

କିମ୍ବା ପାଇବା ।

ତେ ଏ କେ ପରିମାଣରେ ଧେଇ ଦେବା ସପ୍ତା-
ହରେ ଲୁଚକରେ ପେନେଗେରେ ଅଧିକ
ମୂଳ ଦୋଷରେ । କହି ପୁଣ ସପ୍ତାହରେ ୫୫୦୯
ମୂଳ ଅନ୍ତର । ଶେଷ ୨୮ ମୁହଁପରିବେଶ ଓ ସଜ୍ଜାକ
ଅନ୍ତରେ ଦୁଇ ଦିନିମ୍ବନ ।

ଏହା କା ୧୩ ପତ୍ରରେ ଶେଷ ହେବା ସ୍ପ୍ଯାନ୍‌
ରେ ଦୂର୍ଦେଶ ଥାବାର ପାଇସ୍ଥିଲେ ପୁନଃବଜ୍ର
୫୭୨୬, କଲା ମେଚ୍‌ମେଚ୍, ମିଶ୍‌ରଦେଶ ମେଚ୍‌ମେଚ୍
ମହାପୁଣ୍ଡିତ ପୋତା କାନ୍ଦାର ପ୍ରକାଶ ପାଦ
ମେଚ୍‌ମେଚ୍ ରେ, କ୍ଷେତ୍ର ସ୍ପ୍ରାଇର ଅଳ୍ପ ୧୦୮-
୧୦୯ କିମ୍ ଦୂର୍ଦେଶ । କଥା କଲା ଓ ସ୍ତରପଦେ-
ଶିଖି ଦିକ୍‌ଦୟ

ବୁଦ୍ଧାଙ୍କ ବେଦମରାତ୍ର ପର୍ବୀ ଦେଖି
ଅମୃତାନନ୍ଦ ସମ୍ମାନ ବହୁର ଅଭୟାରତ ସମ୍ମ
ଘାଗାଦୁସ୍ତ ଡାର ବହୁର ମର୍ମା ବର
ଫରମାଏ ବିଶିଳ୍ପୀ ବିଜ୍ଞାନେ ଏହା ତାରାଙ୍କା
ବର ଝୋଲ ମୋ ୨ ୩ ବେଦମରାତ୍ର ନିର୍ମିତ
ବେଦାର ଅସ୍ତ୍ରୋଜନ ଦେବାନନ୍ଦ । ବନ୍ଧୁମଧ୍ୟରୁ
ମୋଟିଏ ସେହିକବିଜନନେ କାହାର ହେବ ।

ହିନ୍ଦୁପଟ୍ଟେସ୍ଥକୁ ଅବରତ ଦେଲୁ ଯେ
ଶୁଭତଳ ଲୋକ ସଙ୍ଗା ଜୀବାମ୍ବ ପଳ ୧୯୮୦
ମୟୋହାରେ ଦେବ ଏବଂ ଦଳମାତ୍ରଦୂର ପ୍ରଥାବ
ସେବେଶସ୍ଥ ମେଣ୍ଡ ସା. ଦବ୍ର ମହୋଦୟକୁ ପ୍ରତି
ଚହଁର ଶ୍ରସ୍ତାଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ହେବାର ପରିପାଦାନ
ପରିପାଦାନ କରିଛନ୍ତି । ଏବଂ ଏହାରେ ପରିପାଦାନ
ପରିପାଦାନ କରିଛନ୍ତି ।

ତତ୍ତ୍ଵର ପ୍ରକାଶକ ଅପକ ପ୍ରମୁଖ କରିବା
ବାରଣ ବବନ୍ଧୁମେଘା ମାତ୍ରର ସାହେବଙ୍କ ପ୍ରକାଶ
ବର୍ଷାର ଦର ତଳୁ ଯେଉଁ ସମ୍ପର୍କରେ
ନୟନ୍ତୁ ବରସ୍ତରେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ବାର୍ଷୀ ପେଣ
ଗୋହବାକୁ ବବନ୍ଧୁଚିନ୍ତ୍ୟ ବାଲର ତାର୍ତ୍ତିକରଣ
ଅଛୁଟ ଏତମାଧ ବତାର ଅଛନ୍ତି । ଏହି ସମୟ
ମଧ୍ୟରେ ସାହେବ ମନ୍ଦବ୍ୟ ତଳୁର ରିଶୋଷ
ଅମତ ଉଦ୍‌ବେ । ସାହେବଙ୍କଠିତ ୫୦୦
ଏହି ମାସର ପ୍ରଥମ ଜୁଗରେ ଥିଲି କେତେକ
ଲୋକଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ପ୍ରମଣ ଦର ସରଥୀର୍ଥୀ
ତହିଁର ପଳାପଳ ଅବଧିପ୍ରତିକିଳ କୋରମହିସ
ଅମନର ପାଶୁଲୁଚି ଦ୍ୟବସ୍ଥାପନ୍ତରେ ଅମଗ
ହେଲେ ସମ୍ବାସ୍ୟ ବିଷୟ ଜଣା ପଡ଼ିବ ମନ୍ତ୍ର
ରତ୍ନମଧ୍ୟରେ ଥିଲି ବଜୋବକ୍ଷେ ରତ୍ନମର୍ମରିବ
ହାସ ସେ ବାତ୍ର ହୋଇ ଯାଇଥିଲି ତହିଁ ର ବ
ରମ୍ଭର ହେବ ହିତିବା ବଣିକ ।

ଧ୍ୟବ ଅସୁମ୍ଭବ ହେଲୁ ଦେସ୍ତର ମହାବିତା
ବଧାତପୋର ମାତ୍ରାନ ବାଜାରୁର ବାଣୀଠାକୁ
ଶାନ୍ତିରେ । ସେଠାରେ ଚତୁରମାତ୍ର ଟା ୧୦ରି-
ବରେ ମରବାତରେ ଚଢ଼ି ଦୂରୁମ୍ଭବ ସମ୍ମୁଖେ
ବାତ ଫେରିବାର ଦେଇଲୁ ଘୋଟିଏ
ଆଗରେ ଧକ୍କା ବାର ଟଙ୍କା ୨୦ ଟ ମଧ୍ୟର
ଘୋଟିଏ କାଳ ମଧ୍ୟରେ ମାତ୍ର ପଢ଼ିମର ଏବଂ
ମହାବିତାକୁ ହୁଏ ବାତର ବାକି ବାପେଖି
ଦେବିଷାହାର ବନ୍ଦ ଫଳ ଦେଇ ନାହିଁ ଏବଂ ସେ
ମତ ଉଚିତାର ପ୍ରାରଥନାର ଦରେ । ମହାବିତା
ସେମନ୍ତ ବିଷୟକର୍ମକର ଦେଇନ୍ତି ରୁଦ୍ଧିଶାଖ ଓ
ବାନାନୀର ଦ୍ୱାରେ ବାଜାର ମୂଲ୍ୟରେ କିମ୍ବରାତି

ମାତ୍ରକେ ଅଧିକ ହୋଇ ଥିଲା । ମୁଦ୍ରମାତ୍ର
ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷବାଚ୍ଛ୍ଵାସୀ ଥେବା ଦ୍ୱାରା ଉନ୍ନେଶ ଓ ଗୋଡ଼ାକ
କରିଥିବା ସମସ୍ତ ବଳ କୋଣ୍ଠେବା ।

ବଲବତ୍ତାର କୁଣ୍ଡଳ ପ୍ରସିଦ୍ଧେନ୍ତି ମାତ୍ରକୁଟୀ
ଦୟାପ୍ରୋତ୍ସବ ସାହେବ ଲକ୍ଷମାରେ ଥିବା ସବା ସମ୍ପଦ
ଯରେ ଗାନ୍ଧୀ ବନ୍ଦିର ଏଥେ କରିବାର ଚେତ୍ତା
ହୋଇଥିଲା ଏହି କୁଣ୍ଡଳରେ ୧୫୦୦ ପୁରୁଷ
ଗୋଟିଏ ସ୍ଵପ୍ନକ ମଧ୍ୟରୁ ପୁୟ ୨୦୦ ଶା ଦାଖିଲେ
ବହିମଧ୍ୟରେ ଦୟା ଲୁହର ଜାବରେ ସାହେବଙ୍କ
ନିବଟକୁ ପଠାଇଥିଲେ ସେ ବର୍ଷର ତୋର
ପିଟାଇଲାକେବେଳେ ବନ୍ଦ ପଢ଼ି ସାହେବଙ୍କ ମାତ୍ର
ପଚାତ୍ତା । ଶୌଭଗ୍ୟକରମ ସାହେବ ସେହିପରି
ଗଣ୍ଠିଏ ସ୍ଵପ୍ନକ ଜାବେ ବନ୍ଦ ମାନିବାରୁ ଦେଇ
ସବେ ଏକ ବନ୍ଦ ତାତା ପେଇର ଦେଇଥିବାର
ଅଳ୍ପମାତ୍ର ଉପରି ପଟାଇ କି ଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ
ବର୍ଷର ଉତ୍ସବରୁ ଗାନ୍ଧୀ ପିଟାଇବାରୁ ଏ କାହିଁ
ଦେଖାଯାଇ । ସବୁଗା ହେବା ହେବୁ ବନ୍ଦଜାହେନ୍ଦ୍ର
ଦର ଶାରକାହୁଁ । କୁଣ୍ଡଳର କୁଣ୍ଡଳହିର
ଯୁଗ୍ମ କାହୁଁ ।—ଏହାର ଉପିବେ ଅନ୍ତର୍ଭେଦ
କି କଥାରେ କଲିବନ୍ତ ।

ବେଳେତ ଜୀବ ସମ୍ବାଧୀ ମେରୁଆ ଲୁଗା ଘନ
ସମାନ୍ତର ଲାମକ ସମ୍ବାଦିତ ସମାପେ ଖୁଲା
ଅପରି ବରୁଷଦାର ସମ୍ବାଦ ପାଇ ବଙ୍ଗଜାର
ପୁଲପ ବାଲିଆ ପାଠରେ ଜଗ ଶକୁ ଧରଅଛୁଟି
ନିରହାଟରେ ଉପରେ ସାଥ୍ ଦୂର ହୋଇଥିବ ମାତ୍ର
ତାଙ୍କ ବାପରେ ଯୁଗାନ୍ତର ତିବାକୁଟା ଫେର
ତ ସୁବାର ଦେଖି ଭାବାକୁ ଶତଦେଇ ଅଛୁଟି
ବାଲିଆଟରେ ଉପରେ ଗେରୁଆ ଲୁଗାଠିକା ଶାଖ
ପୁଲପ ସବଲନ୍ଦିଶ୍ଵର ପିଣ୍ଡ ଧରିଥିବାର ଦେଖି
ପୁଲପ ବାବାକୁ ଧରିଥିଲେ, ଏ ବ୍ୟକ୍ତି ବରାପା-
ରରେ ଏହି ଉପୋକିମାଳ୍‌ପ୍ରେସ୍‌ ପଢିକରେ
ଦରକ ସୁରୂପ ସ୍ବକ୍ଷ୍ମୀ ବରୁଷିଲ । ସହେତୀ
ଅନୋହନ ଲବି ସ୍ବକ୍ଷ୍ମୀ ଶତ ଦେଇ କିଷ୍ଟି
ଓ ଜାରିଥା ଦେଇ ଅପରାକୁ ପର୍ବତମ ରୂପେ
ଧରିଦୟ ଦେଇ । ପୁଲପ ଗାହାଠାରୁ ପାରି
ବଣ୍ଟିତ ହଜାର ନେବେ । ସେ ବେଳେକ ହିଚ
ବାଣୀରେ ବାପ ଡିଇ ପୁନଃବୟ ବଲକପାକୁ ଅପି
ଅଛି ଏହି ପୁଲପ ଗାହାକୁ ଧରିଲେ ସେ ପୁଲପକୁ
ହାତସ କାଗଜ ନ ଦେବାର ପୋକାହେବା କାରି
ଅନ୍ତିଥିବାର ବନ୍ଦୁ ଦେଇ । ତିନ୍ତି ଏହାର ବନ୍ଦୁର
ଦେଇ । ଏବୁବୁ ପୁଲପ ସଜାନ ସୁକାର ଉଦ୍‌ଦେଶ
ରସ୍ତେ କରାଯାଉଥିଲା ।

ଅମେରାକେ ଧରାନ୍ତ୍ର ଦୂରକ ସହି ଅବ-
ପତ ହେଲୁ ସେ ମେହମୀଯୁଦ୍ଧ ଜଣେ ପ୍ରଧାନ
ଓ ସୁରକ୍ଷାକ ଜନ୍ମଦାର ତୌଧିତ୍ୱ ମୋପେନ୍ଦ୍ର-
ଚନ୍ଦନ ଦାଶ ମହାପତ୍ର ଏତ ଖା ୧୭ ଉତ୍ତର
ମନ୍ଦିରଗାର ଦକ ଚାକ୍ର ପଥେଷମକ୍ତ ବୁଦ୍ଧରେ
ରଦ୍ଧିତା ଅସୁର କରେ । ମୁରୁ ସୟତ୍ରେ
ଗାନ୍ଧର ବ୍ୟୁତ ୨୨୨ ହିଂଦୋମୁନ୍ଦି । ସୁରା
ଏତ ଦୂରାଦୂରରେ ସ୍ଵାରକୁ ଦିଦାଯୁ ପ୍ରକଳ୍ପ
ବରାପାନ୍ତି, ଗାନ୍ଧର ତନୀବ ଜ୍ଞାନାର୍ଥପୂର୍ଣ୍ଣାତ-
ସର ଧାରିବରେ ଥୁବ । ବାନ୍ଧର ଅବଦାନରେ
ଅନେକଲୋକଙ୍ଗୋଗ ପ୍ରଦାତ ବରଥିଲୋ । ଯେବା
ମଧ୍ୟର ବଦେବୀର ରାଷ୍ଟ୍ରର ଉତ୍ସବକ ଘାନେବ
ଏହି ମାତ୍ରାବାନ୍ତ କମିଶାଖକ ମୁନ୍ଦରେ ଅଳଶୟ
ଦୂର ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ମେହମାଧ୍ୟ ଓ
ବାଲେଦର ଜିଲ୍ଲାକକ୍ଷରେ ଗାନ୍ଧର ବସ୍ତୁତ କମି-
ଶାଖ । ପ୍ରାଣାନ୍ତର କଥାରୁ ସମସ୍ତ ତାକୁ
ବଡ଼ ମୁସିଦ ବଳି କରୁଥିଲେ ଓ ବାନ୍ଧର
ମୁନ୍ଦରେ ଅନେକ ଦୂରିତ ଫୋରାପାନ୍ତି ।
ମୁନ୍ଦରାଜ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାନ୍ଧର ଜ୍ଞାନ ଧୂର୍ମ ଓ ଧେତ
ଦୃଦୃର୍ବଳେ ନାରୟଣ ନାମ ଉଚାରଣ କରି
ରହ ଆମ ପରିତାମ ବରଥିଲେ ।

ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ହୃଦୟମାତ୍ର ସେ ଏଠା ସବୁଜଳ
ସିରପ୍ତ୍ରାଦାର ବାରୁ ମନେନ୍ଦ୍ରିୟାବୟମ ଦର ମନ
ପ୍ରଥମ ପ୍ରବୁବାରଙ୍ଗଳ ଇତିଖାମ ପରିଚାର ଦରେ ।
ବାରୁ ମନୋଦୟ ପ୍ରାୟ ହ୍ୟାମାର ଦେବ ଅସ୍ତ୍ରମୂଳା
ଲୋଗ କରୁଣ୍ଟିଲେ ଓ ଶବ୍ଦର କମଣ୍ଡା ଶୀଘ୍ର
ହେଉଥିଲେ କିନ୍ତୁ ପ୍ରାୟ ମାନ୍ସବଧ୍ୟରେବ ବିଶ୍ଵାସ
ସ୍ଵର୍ଗା ଅନୁଭବ କରିବାରୁ ଶୀଘ୍ର ପୁନକୁ ଦିବାଦ
ଦେବା ଦାରିଦ୍ର ସବୁହ ପ୍ରାଚୀପରିଗ୍ରାମରୁ ଯାଇଥିଲେ ।
ସେ ତମେ ଦୟାଶିଳ, ବନ୍ଦୀ ଓ ଦର୍ଶନମନ୍ଦିର
ଲୋକ ଥିଲେ ଏବଂ ଏତେବେଳୀୟ ବଜାରକୁ
ମଧ୍ୟରେ ଅନେକେ ତାର୍କା ମାନ୍ଦୁ ଥିଲେ
ତାଙ୍କର କଠାତ୍ ମୂରିରେ ଅନେକ ହାରିଗଲା
<ହୃଦୟମୟରେ ତାଙ୍କର ଘର ବାରୁ ବୈରୁଣ୍ୟ
କାଥ ଦର ଛି, <ବନ୍ଦୁ ସାହସ କାଜ ତାର୍ଯ୍ୟ-
ରେଖରେ ଅପ୍ରଚର ହେବାରୁ ସାନ୍ତୁଷ୍ଟ ଦେଇଥିଲା
ଅଛି ଓ ଏଥରଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥିତ କରୁଅଛି
ଗେ ମୁଢିକ୍ରିବ ପରିବାରବର୍ଗରୁଙ୍କ ସାନ୍ତୁଷ୍ଟ
ପ୍ରବାଦ ଦରନ୍ତୁ ଓ ତାଙ୍କର ଅସ୍ତାର ସତ୍ତ୍ଵ
ହେଲା

ବ୍ୟାକର ମୂଳ ନବାଚତ ସବୁ ଯହିବେ
ବନ୍ଦଗତରେ ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ମାତ୍ର ତା । ୧୦ ଶବ୍ଦ
ବର୍ତ୍ତ୍ୟ ସମସ୍ତରେ ଏହି ଶିଥୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୋ ।

ସବା ରହୁ ପ୍ରଦର୍ଶନରେ ସବସ୍ତ୍ରାୟକ ଠିକ୍
ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଦେବାକୁ ଅନ୍ତିମଲେ ସେ ସେମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରୁ ୮୦୦ ମୋଟ ଦେଖୁ ଅଛି ବୀ ଦୋଷଦ୍ୱୟେ
ଦେଇଁ ମାନେ ସୁରକ୍ଷାର ପାଇଲେ ସେମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରୁ ସବାରେଣ୍ଟା ରହିଛୁ ଶୈସର ବସ୍ତ୍ର
୨ ମାର ଏବଂ ଡେଳ ୨୫ ପାରଣ୍ଟା । କୃତିଦେଇ
ଶୀଘ୍ର ଜଣେ ମହୁଳା ସବାରେଣ୍ଟା ଅଧିକ ପରିବା-
ରର ଉତ୍ୱିଷ୍ଟବାକୁ ଗାହାକୁ ୯୦ କା ଦୂର
ସ୍ଥାର ଦେଇଥିଲା । ଚକର ଗୋ ୬୨ ଟି ସନ୍ତ୍ରାଳ
ଓ ଗୋ ୩୫ ଟି ନାଚ ନାହାଣୀ ଅଛନ୍ତି ।—
ସେଇଁ ଦେଇରେ କାଳୀ ବିବାହ ପ୍ରତକତ ଥେ
ଦେଇରେ ଏ ପ୍ରଦର୍ଶନକ ଲୋକେ ରୟୁରରେ ।
ବାଲୁ ବିବାହରୋମେ ଏ ଦେଇରେ ଶୈସର ମୂଳ
ସଂଦେଶ ଅଧିକ ଏବଂ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦେଇମାନଙ୍କର ଏବଂ
ବିବୁଦ୍ଧରେ ଯହ ଦେଖି ବୁଦ୍ଧା ସେ ଅମ୍ବାକଳୀ
ଦେଇର ଲୋକମାନେ ନନ୍ଦି ହୋଇ ବହିଅରଣ୍ଟି
ଆମ୍ବର୍ଯ୍ୟର ବିଷୟ ।

ପ୍ରାଚୀନାକୁରେ ପରାମିତ ପ୍ରସରଣକୁ ପାଠୀ
ବିମାକେ ଦେଖିବେ ସେ ଏହାର ଏହି, ଏହି,
ପରାମାରେ ଉତ୍ତରାଧିକ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଏ ଅନୁଭବ
ହୋଇଥାଏ । ପିଲାକ ଯୋଗେବା ଦେଖିବା
ପରାମାର ତାଙ୍କ ଦେଇବେଳେ କେବଳ ଉତ୍ତରାଧିକ
ବ୍ୟାପକମନ୍ତ୍ରୀୟ ଜ୍ଞାନ ପରାମାର ଅବଧାର । ସଂସ୍କରଣ
ପାଇଁବା ଦେଖିବା କବାପି ବାହୁଲ୍ୟ ନୁହିଲା
'ବନ୍ଦର' ଅବା 'ବର୍ବରତ' ଅଥବା 'ଦେଖିବା
ଅନ୍ତରାଧିକ ପାଇଁବାର ପରମୟତ, ଚନ୍ଦ୍ରାଧିକ
ଉତ୍ତରାଧିକ ଜ୍ଞାନର ବହୁମତ ଅଭ୍ୟାସ ମିଳିବା
କାହିଁ ମତୀ ଗାହା ଏହି ଏ ଶକ୍ତିବଠାରୁ ଅଧିକ
ଦରକା ଦ୍ୱାରା । ଏହି ଏ ପରାମାରେ ସବାଟେ
ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସବା ପ୍ରସ୍ତୁତମାତ୍ରକ ମଧ୍ୟରୁ ଭାଗାଭାଗରେ
ପରାମାର ଯଥୋତ୍ତରରୁ ଯେ ହୋଇପାରେ ଏବଂ
ବାହାର ସ୍ଵର୍ଗରୁ ପଶୁ ଦେବା ଅବଧାର
ଦେଇବେଳେ ପିଲାକ ଯୋଗେବା ଜାଗିବା କାହାର
ଅବେଳା ପ୍ରତଳିତ ଅଥବା ପିଲାକ ପାଠୀପ୍ରତଳିତ
ନିବେ ଏମନ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି । ବଠକ ପଦପ୍ରତଳିତ
ବିଶ୍ଵାସରେ "Johnsonian
style" ବକ୍ତ୍ରେ ଏମନ୍ତ ରଜନୀକୁ ଗୋଟାଏ
ଧରିଦେଲେ କବାପି ଆଗାନ୍ତୁରୁଗ୍ରହଣ ନିଜ ଠାରେ
ଅରେ । ସେ ଯାହାବେଳି ଅମେରାକେ ପରା-
ନିର୍ମାନଦୋଷ୍ୟକୁ ନମ୍ବର ଦେବା ସମୟରେ
ସମ୍ବେଦନକୁ ଦେବା କାରଣ ଅନୁଭେଦ
କରାଅଛି ।

—०—
ପଞ୍ଚାକ ପ୍ରଦେଶ ଲବୋର କୁଳସମାଜ
ହିନ୍ଦୁ ବିଧବାଙ୍କ ହତାର୍ଥେ ‘ଅମୁରସର ବିଧବା
ବଦନ’ ନାମରେ ଅମୁରସରରେ ମେଟିଏ ଉପରା

ଅସ୍ମମ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଥିଲୁଣ୍ଡି । ଏହି ସବାପେ
ସେହି ନମବର ସୂପରଚିତ ଦୟାବୁର ଲକ୍ଷ-
ସୁନ୍ଦର ବାପ ଜୀବ୍ରା ଖୋଟିଏ ପ୍ରଶ୍ନ୍ତ ମୃଦ ଶତ
ହେବ ଅଛିଲୁ ଏବ ତାତିବର ଗେମସକ-
ବ୍ରେନୀ ଲକ୍ଷେତ୍ରର ଓ ପଞ୍ଜାବ କ୍ରାନ୍ତିମାଳର
ବହା ଲକ୍ଷ ସମୟବ୍ସୁମର ଓ ତାହାକ ସବ-
ଧମ୍ବକୀ ସେହି ଉବଳର କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ
ଦରଖିଲୁଣ୍ଡି । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦିଗାକ ମଧ୍ୟରେ
ଲୁହା କ୍ରାନ୍ତିମାଳର ଘାର କୃପାଳସିଂହ ବ, ଏ,
ଟ ୫୦୦ ଟା ଦାକ ଦରଖିଲୁଣ୍ଡି । ଏଠାରେ
ହନ୍ତ ବିଧବାମାନଙ୍କ ପ୍ରାଥମିକ ଧାତ ସଙ୍ଗେ ଲୁହା
ସିରି ବା ମୋରା ପ୍ରତିକ ଦୂରବ, ତାଲ ଦୂରିବା
ରତ୍ନାଦ ପିଣ୍ଡା ବିର୍ଯ୍ୟିବ ଏବ ସେମାନଙ୍କର
ତାତି ଓ ସାମାଜିକ କ୍ଷୟମ ପ୍ରତି ବୌଣିପି
ଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ଵାସ କାହିଁ । ବୌଣିପି ବିଧବାକୁ
ଅସ୍ମମରେ ଦରକ ଦରକା ଧୂକେ ତାହାର
ଦରହାଦ ଦରପୂରେ ସଥୋତିର ଅନୁସନ୍ଧାନ
ଦର୍ଶିବ । ସବୁ ଅଧା ଦରନ୍ତି ଯେ ସବୁବାଧାରର
ଏହି ହୃଦକାର୍ଯ୍ୟରେ ଅର୍ଥ ଏବ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ପ୍ରକାରେ ସାହାଯ୍ୟ ଦରକେ ଏବ ଯେ ଯାହା
ଦେବାକୁ ରଜା ଦରକେ ତାହା ସେହି ଅସ୍ମମର
ସଙ୍କଳନ ରା ବାଧୀବମ ଦୂରୀ ଓ ଧର୍ମ ବାବ
ଦୂରକ ଗାମରେ ଲହୋର ଠକଣାରେ ପଠା-
ଇବେ ।

ଗଞ୍ଜାମସୁନ୍ଦରୀରେ ଅନନ୍ତବହୁବ ପାଠ-
କଲୁଁ ଓ ଗଞ୍ଜାମର ପ୍ରାଚୀଳ ନଗର ବରବରମୟର
ଜାନା ସ୍ମୃତିରେ ପଢ଼ିବା କାରଣ ଉନ୍ନ
ସ୍ଵାଭାବିକ ଅସିବା ଏବଂ ଖୋଲାକେ
ବସାଧର କଷ୍ଟ ଅନୁଭବ ଦରବାର ଅବଶେ
ଦୋଷ ଦୂର ବେଶ୍ଟରେ ବଦାନ୍ୟ ବଜାର ଏବଂ
ବଜାର ଟଙ୍କା ବ୍ୟାସରେ ଗୋଟିଏ ଉପସ୍ଥିତ
ବସାଧର କର୍ମିଣ କରିବାର ସଂକଳ ଦେଇଅଛନ୍ତି।
ବଜାମଦୋଦୟକର ଅନେକ ବାକ ମଧ୍ୟରେ
ଏହା ଗୋଟିଏ ଉତ୍ତରମୁଁ ବାନ ଅଟେ ଏହା ଏହି
ଶକ୍ତିବାସ ଶୀଘ୍ର କର୍ମିଣ କେବାର ଅମ୍ଭେମାନେ
ହାମତା କରୁଁ । ଦରବରମୟର କରେଇର ଗୋଟିଏ
ଉତ୍ତରମ ଶାକାବାସ ଅଛି । ବୋଧ କୁଏ ଗାନ୍ଧୀ
ସେହି କରେଇ ର ପିଲାମାଦର ସକାଶେ ଏହି
ଅଟେ । ଅମ୍ଭେମାନଙ୍କ ବିବେତାରେ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲି
ଶକ୍ତିବାସ ଉତ୍ତର ସଂରକ୍ଷଣରେ ହେବେ ଏହି
ହେବ । ଭବ୍ୟ ପୁରୁଷ ଭବ୍ୟ ଜୀବର ପୈଲ-
ମାନେ ଏହିଥେ ବାର କର ବିଦ୍ୟାଧୟତ କର
ସେମାନଙ୍କ ମାତ୍ରରେ ଶୈଳ୍ୟ ମିଳିବା ଜନ୍ମିବ
ତାହା ଏମନ୍ତ ମାତ୍ର ହେବ ସେ ଜୀବନ ସୁଖ-
ଯାଏ ପ୍ରିୟ ବହୁବ୍ୟ ଏହା ତାହା ସାମାଜିକ ଏ
ମନ୍ଦିରର ପାଠ୍ୟ ପାଠ୍ୟ ପାଠ୍ୟ ।

ଏବଳା ସ୍ରାପକ ଓ ପରିଷ୍କାର ପଥାଟ ଉତ୍ସାହ
ଶବ୍ଦାବାଦ ଦୋଷ ଅମୃତରେ ପଦେତା
ହୁଏ ।

—○—

ଭାବ କିମ୍ବା ସୁନ୍ଦର ପ୍ରବେଶିତା ପ୍ରକାଶ
ଏବଂ ସୋମବାର ଅଗମ୍ବ ହୋଇ ଯେବେ ହୋଇ-
ଥିଲା । ଉତ୍ତରାବ କିମ୍ବା ନିମନ୍ତେ ବଟକ ଓ
ବାଲେଷର କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ହୋଇଥିଲା । ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ
ହୁଏ ହେଲା କିମ୍ବା ଯେଉଁ ଫୁଲରୁ ଯେତେ ଶୁଣି
ଓ ବାହାର ଶୁଣି ଓ ଧିକ୍ଷତ ପରିଶା ପ୍ରଦାନ
ଦିଲ୍ଲୀଲେ ସେଥିର ପାଇବା ନିମ୍ନେ ପ୍ରଦତ୍ତ
ହେଲା ।

ବଟକରେନ୍ଦ୍ର	ମୁଲର	ନାମ	ଶତପଥୀ
ବଳକ	ରେବେନ୍ଦ୍ର	ବଲେତ୍ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ	୫୧
"	ପଥରମୋହତ	ଏକାତ୍ମୀ	୫୨
"	ଟାଇଂ	ଭବେନ୍ଦ୍ର	୫୩
"	ମେଶନଧୂର		୫୪
ସାତସୁର	ଉଚ୍ଚ	ଇଂଗଲାମୁଲ	୫୫
ବେନ୍ଦ୍ରାପଢ଼ା	"		୫୬
ସମ୍ମଲସୁର	"		୫୭
ତେବାକାଳ	"		୫୮
ଜୋର୍ଦ୍ବା	"		୫୯
ସପ୍ତପିଲ	ମୁଲ		୬୦
ବାକାରପଥ			୬୧
"	ଶତା		୬୨
ପିଷ୍ଠଳ			୬୩

ମୋଟ ୨୧୯

ବାରେସର କେନ୍ଦ୍ର ସ୍କୁଲର ନାମ	ଶତବିଂଶ
ବାରେସର ଶ୍ରୀଷ୍ଟିୟାଳଙ୍କରିଯେଂଜିନିୟଲ	୭
ବଢ଼ାଖ	୧୩
ମୟୁରବାଟ	୧୮
ଲିଣ୍ଠନାଥ	*
ବାରେସର ଚିକିତ୍ସାଳୁ	୨୪
ବାଦାରଶ୍ରୀ	୫

ମୋଟ ୨୯
ଦକ୍ଷମୋଟ ୨୮

ବର ପ୍ରଦେଶର ଗାଁମାସିକରେ କାଷ୍ଟକୁଳାକେ
ଆଖି ବିଧାନ ଚନ୍ଦ୍ରାରେ ଯଜ୍ଞ କରି ଉତ୍ସନ୍ନୀନ
ସହାର ପଥର କରୁଅଛନ୍ତି ଓ ଏ ସମ୍ବାଦନାକ
ପାଣ୍ଡି ପ୍ରଦିମପ୍ରଦିତରେ କରିବାର ସାପ୍ରାତ୍ମକ
ଯତ୍ତିତା “ଅନନ୍ଦବଚାର ଧର୍ମିକା” ରେ ପ୍ରକାଶିତ
ଦେଉଥିବା । ବିଷଟ ମାଘମାସ ଅରମଣ୍ୱ
ସେଇଁ ପ୍ରାଚୀରେ କାଷ୍ଟକୁଳାକୁ ହୋଇ-
ଥିଲା ଓ କେତେ ହୋଇଥିଲା କାହା କିମ୍ବା
ଯଥିବାର ଉତ୍ସନ୍ନ ହାଲ୍ ।

ଦୂରର ମାଗମାର ଗା ୧୨ ଉପରେ ଦଲ-
ତଳା ଦଢ଼କଣ୍ଡୁ ଦର ଶୟାମ ଘୋଷେଷନ୍ତି ବସି
ଓ ମନ ଏହି ଧେଇଥାକୁ ଏ ଯଜାସୁରର ଶୟାମ
ଧର୍ମନ୍ତର ବର ଓ ଗା ୧୩ ଉପରେ ବଜୁବାହି
କିବାପି ଶୟାମ ସବୁମାର ସରବାର ନିଜ ସୁନ
ଶଶୀଧେଖର ସହିତ ୨୦ ବର୍ଷ ବସ୍ତିକମରେ
ବଜୁବାହି କାୟସ୍ତ୍ର ସମେତର ଉପଳୟକ ବେଳ୍କୁରେ
ବଜୁବାହିର ଚାରିଶଙ୍କ, ପାଦକାର ଛଳିଣ, ଧର-
ବସୁରର ଏକଳଣ, ତାକୁର ଜୀବ, କାହା
କ୍ରାର ଜୀବ ଓ ନିଧୟାର ଜୀବ, ପାଦକାର
ଉପଳୟକ କେଳ୍କୁରେ ୪୦ ଜଣ, କଲିକାର
ସହିରର ଜୀବ ଅବଳାଶତନ୍ତ୍ର ଘୋଷ ବର୍ଣ୍ଣକ
ଉପଳୟକ ବେଳ୍କୁରେ ବର୍ଦ୍ଧମାନ, ଶ୍ରସ୍ତମହିତ
ରଙ୍ଗପୁର, ସଶକର ଓ ନିଧୟାର ୨ ଜଣ
ତଳର ପାଳୁ ନମାମ ଗା ୧୫ ଉପରେ ରଙ୍ଗପୁ
ରରେ ଜୀବ ଓ ତଳିବତାର ଉପଳୟକ
ଦେଲ୍ଲୁରେ ଜୀବ କାୟସ୍ତ୍ର ଓ ପାଦକାରିଲ-
ନ୍ତୁର ମାଲିକ ଗ୍ରାମରେ ଜୀବ, କୃଷ୍ଣପା ଅନ୍ତ୍ର-
ଗନ୍ତ ତିରିଲିପା ଗ୍ରାମରେ ଜୀବ ଓ ପୁଣ୍ୟକ
ରରେ ତାତ୍ତ୍ଵାଶର ଜମେହାର ବଜର୍ଣ୍ଣ ଶୟାମ
ବନ୍ଦମାଳୀର୍ଥୟ ବାଦାଦୂର ମହାଶୟକ ଜୋଷ୍ଟପାତ୍ର
ସହ ଜୀବ କାୟସ୍ତ୍ରମାକେ ପ୍ରସୃତି ଦୂରକ
ସଙ୍ଗେଥସାର ପ୍ରଦର୍ଶ କରିଥିଲେ ।

ଏବେଳୁଙ୍କ ବଜାରର ବସୁତା ପ୍ରଦୟନ କାଳ
ପ୍ରାତିରେ କାୟଶ୍ଵର ସବୁ ହୋଇ କାୟଶ୍ଵର ଜାତ
ଶହିସବୁ ପ୍ରବିଧାଦନ ଦୋଷଶ୍ଵରା ସ୍ତ୍ରୀର ପାତ୍ର -
ନୂଯାୟୀ ଉପକାର ଛବଣ, ଅଶୋକ ପାଲକ ଓ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷ୍ଟରେ ଶହିସବୁର ପାଲକର
ପ୍ରସ୍ତାବ ବ୍ୟାପ ହୋଇଥାଛି । ଏଥରୁ ଶହିସବୁ
ଯେ ବଜା ଦେଖରେ କାୟଶ୍ଵରପନ୍ୟକ ପ୍ରୋତ୍ସହ
ଥାଇଁ କମଣି ଦୂର ଉପରେ ଗ୍ଲାଷରୁ ଓ
କାୟଶ୍ଵରକାଳ ଶହିସବୁ ପ୍ରବିଧାଦନ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ
ଭାଷ୍ୟରେ ପରିଣତ କରିବାରେ ଯନ୍ତ୍ରାଳ ହୋଇ
ଥିଲା ।

ମାନ୍ଦ୍ରାତ ପ୍ରଦେଶର ପ୍ରାପେଶର ସମୟରେ
କାଷ୍ଟୁ ଜଣେ ଅସାଧାରଣ ବାର । ବଲିବାରେ
ମାର କୌରୁକ ଦେଖାଇ ସଫଳ ଉଚ୍ଛଵାନ୍ତି ।
କଳନ୍ତା ମରେମାତ୍ରକୁ କାହରେ ଅନ୍ତରାଦବ
ସାମାନ୍ୟ କ୍ଷମତା ନୁହେ । ଅଞ୍ଚାପକ ସମୟରେ
ମହୋଦୟ ପ୍ରଥମ ବଲରେ କର୍ତ୍ତାମାନ
ଭୁବନେଶ୍ୱରେ ଥବ ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର
କରୁଥାନ୍ତି । ଉଚ୍ଚମାସ ତା ୨୯ ଉତ୍ସବେ
କଳିବାର - ମୟୁଦାନାତାରେ ଗଢ଼ର ବନ
ଦଳର ବସନ୍ତାଳଧିନ । ଉଚ୍ଚବିହାରୀ ଏଇ,
ଦୂର୍ଧ୍ଵର୍ତ୍ତ୍ୟ ପଦାପ୍ତ୍ୟ ନୁହାର ଉଚ୍ଚିତ ସଙ୍କଟିବେଳେ
୪୦୦ ବାର ସୁରଥାର ଦେବା ତାର ପ୍ରତିଷ୍ଠା

କୋରସ୍ତିଲେ । ମାତ୍ର ସେହି ମୋଟ କୁହାଇ
ଜଣେଇ ଭାରିବାକାରନ ଘମମୂର୍ତ୍ତି ମହୋଦୟ
ପ୍ରବିଶ୍ଚ ବନସ୍ତିଲେ ସରସ୍ଵତିରୁ ଅମତ ହେବା
ଉତ୍ତର ଗହିର ଦୁଃଖ ମୋଟ ଥିଲା । ଏହା
ଦେଖି ଘମମୂର୍ତ୍ତି ମହୋଦୟ ପ୍ରବାଧ କରେ ସେ
ଉତ୍ତର ପ୍ରବିଶ୍ଚ ବନସ୍ତି ହେବୁ ସେ
ଗାହା ଭାରିବାକାରନ ପ୍ରବିଶ୍ଚ ବର ଓ ଆଜନ୍ତୁ
ମାତ୍ର ଚେଷ୍ଟା ବରବେ । ଏଥିରୁ ମୁଦ୍ରୀର୍ଥା
ମହାଶୟ ବହିରେ ସେ ଗାହା ଭାରି ଦେଇଲେ
ସେ ବଜାରେ ଟକା ପୁରସ୍କାର ଦେବେ । ଏହି
ପ୍ରିଯ ଚନ୍ଦଳରୁ ଘମମୂର୍ତ୍ତି ମହୋଦୟ ପାଞ୍ଚବ
ଚେଷ୍ଟା ବର ଉତ୍ତର ଭାରି ଦେଇଲେ । ଦର୍ଶକ
ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମହାନନ୍ଦର ସେଇ ଉଠିଲା ।
ଏହି ମୁଦ୍ରୀର୍ଥା ମହାଶୟ ସର୍ବର ଉଦ୍ଧରେ ସହସ୍ର
ମୁଦ୍ରା ପଥାଇ ଦେଇଲେ । ଭାରମତନ୍ତ୍ରକର କର
ପ୍ରତ୍ୟେ ସାର ଏକ ଘମମୂର୍ତ୍ତି ମହୋଦୟ ବର
ଦୁଇ ଦେଇ ନାମର ସାର୍ଥକରା ବରଅନ୍ତରୁ ।
ଶଶବରେ ଏମନ୍ତ ବଳ ଏହା ଦୁଇରଦ୍ୟକ୍ଷର
ହୋଇଯାଇଲେ । ଦୁଇରଦ୍ୟ ସାଧକହାର ଗ
ରେତନ୍ତିଦେବକ ଶଶବରେ ପ୍ରତ୍ୟେ ବଳ ଥିଲା
ଏବ ସେ ଶୀତଳାଳ ବନ୍ଧରେ ଗଲାକାର ଏଗାର
ସେହାର ହେଉସ୍ତିଲେ । ଦୁଇର ବିଷୟ ସେ
ଆମାନଙ୍କର ସୁବଦମାରକ ଦୁଇରଦ୍ୟ ଦେବକ
ଅବଦେବା ବର ବଜାରୀ ସଙ୍ଗେ ଏକାମୟବିରେ
ପଡ଼ିଥିଲା ।

ପଟ୍ଟକଣ୍ଠାର କଖୀମାନ ସମ୍ବିଦ୍ଧ ବ୍ୟାଙ୍ଗକାଳ
ଦିଲେ ସମ୍ବାଦ ଦର୍ଶକରେ । ବିଅ-
ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସେ ଦହିଲେ ତ “ ଶୁଭବକାଷା
ଦେଶୀୟ ପ୍ରାଚୀନ ପ୍ରଥାନୟୀ ବଳର୍ତ୍ତା ଜ୍ୟାମି
କର ଦୂରକ ଦୋଷାନ୍ତରେ । ବାଲ୍ୟ ବିବାହ ଓ
ଅଗ୍ରପଥକ ବ୍ୟସରେ ସମ୍ମାନୋଧ୍ୟାଦିତ ଭାରତ-
ବାସର ଶାଶ୍ଵତ ଦୂରକର ଗୋଟିଏ ପ୍ରଧାନ
ଭାରତ । ଅଶ୍ଵର ବଳର୍ତ୍ତାରୀ ଦେବାନ୍ତୁ ଯଜା
ଦିଲେ ଚିତ୍ର ପଦତ ରଖିବା ନିତାନ୍ତ
ଅବଶ୍ୟକ” । ପ୍ରଭୁବ ବିଥା । ସେହି ସମାଜର
ଲୋକମାତ୍ରେ ବନ୍ଦମାର ବ୍ୟସ କ ୧୦୧୯ ଏ
ଦେଲେ ତାହାକୁ ବିବାହ ନ ଦେଲେ ତ୍ରୀର
ଦୋଷାନ୍ତରେ ନାହିଁ ଓ ସମାଜ ବା କିଛିହୁ ଅଧିକ
ବ୍ୟସର ବର ପାଇଲେ ଲକ୍ଷ୍ୟଶତ୍ରୁ ହୋଇ ବିବାହ
ଦିଅନ୍ତି ସେ ସମାଜର ଶାଶ୍ଵତ ଅବସ୍ଥା ବାହିଁ
ଦିଲ ଦେବ ? ଶାଶ୍ଵତ ରଜା ପ୍ରଥମର୍ଥମୁ
ଅଭାଲେ ବିବାହ ଓ ଶର୍ମିଷ୍ଠୀ ସେହି ମାତ୍ରେ
କୁଳଧର୍ମ ମନେକର ଅନୁଭବ୍ୟ ଓ କୁଳଶୟର
ଭାରତ ହୋଇଅନ୍ତରୁ ସେମାନଙ୍କାର କୌଣସି
ମର୍ମ ସାଧନର ଅଶା ନାହିଁ । ବାପ୍ରକରେ ଦିନ-
ରକ୍ଷାକାରୀ ଦିନ ଧରିବୁ କେଉଁଥିଲୁ ।

ମେରୁତିପାଇଇର ନିର୍ବାଚି ।
ଅଜ ଏଠା ଦେଇପିପାଇଇର ମମିଶକର କିର୍ଦ୍ଦା-
ତନର ଦଳ । ଅବ୍ୟୋମାକେ ପତଷୁଫେ' ବାର
ମାର ଉଚିତାତ୍ମକାଙ୍କ୍ଷା, ସାଧାରଣବେ ଉପସ୍ଥିତ
ମେଳ ବାହୁ ପକ୍ଷର ପଥରେ ମତ ଦେବା
ବାବର ମେଗାର ଦେଇଥିଲୁ । ଅମ୍ବାଚକ
ଲେଖାନ୍ତିଶୀଳୀ କେବେବେ ସ୍ଥାନରେପ୍ରାର୍ଥିମାନଙ୍କ
ଅହାନମତେ ଏହ କେବେବେ ସ୍ଥାନରେ ବିର-
ଦାତାମାନେ ଅପରା ମଧ୍ୟରେ ସବୁ ତରି ତତ୍ତ୍ଵ
ବିରକ୍ତ ମଧ୍ୟ ରିକ୍ଷିତର ଅବନ୍ଦନତ୍ତ୍ଵର ଅବ-
ଗତ ହେଲୁ । ମହ ରଦବାରକର ବାହୁ ବିଦାସ-
ଭାବ ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ବୋଠା କବିତରେ ସେଇଁ ସବୁ
କୋରମୁଖ ପହଞ୍ଚିଲ ପହଞ୍ଚିଲ ଅକ୍ଷ୍ୟ ପାଇଁ
ବୁଦ୍ଧିଶର ମାତ୍ର ଲେଖି ଉପସ୍ଥିତ ସ୍ଥଳେହେଲେ
ମାନ୍ୟଦର ମଧ୍ୟମୂଳକ ସାର ସ, ଅଭ, ଉ ପ୍ରଦେଶ
କେତେବେ ବୁଦ୍ଧିମୁଖରେ ବୁଦ୍ଧିତାହାର ବରଦାତା-
ମାନଙ୍କ ଅନୁଭୋଧ ଲପରୋଧ ଅଥବା ମେଳକ
ଲେମକେଡ଼ି, ଟିପାଇ ଓ ଉତ୍ତର ଅନ୍ତରୁକ୍ତ
ଦୃଷ୍ଟି ଓ ଉତ୍ତର ସେମାନଙ୍କ ମତରେ ଉପସ୍ଥିତ
ପ୍ରାର୍ଥିତ ପକ୍ଷାଶେ ଘେଟ ଦେବାତାବରଣମୁଖ ରୂପ
ଦେଇଥିଲୁ । ଏହ ଉଚିତାତ୍ମକାନେ ମଧ୍ୟ ସେ
ସର୍ବପତି ଦୂରୀ ର ରତ୍ନ ସାଧାରଣଭାବେ ଘେଟ
ଦେବାତାବର ବୁଦ୍ଧମନ୍ଦିର ହୋଇଥିଲୁ ।
ଅଜ ପହଞ୍ଚିଲ ପରିଷାର ଦଳ ଏବଂ ଚଣ୍ଡ ବଳ
ବୁଦ୍ଧମ ବୁଦ୍ଧ ବଳ ପଥର ପାଇଲି ପର ଅଜ
ସେମାନେ ନିର୍ବାଚନହାର ଯେହର ଦଳ ବୁଦ୍ଧନ
ଦୂରିକେ ସେହୁପରି ବଳ ସରକାଶେ ରଳ ଫଳ
ଛେବ ଦିଲିବେ । ସବ ନିଜ ଦୂରୀ ଦୋଷରେ
ବୁଦ୍ଧନ ବାହୁବାରେ ଭୁଲ ବରିବେ ତେବେ
ବାକ୍ତାଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସରେ ବାହୁ ଦୂରିମାରୁ ଦେବ,
ଏଥପରି ଅମ୍ବାମାକେ ଯୁଦ୍ଧ ସେମାନଙ୍କୁ ସାଧ-
ାନ ହାତି ଦେଉଥିଲୁ । ଭାବୁ ବାହୁରେ ଯେଉଁ
ସ୍ଥାନରେ ସେ ସେ କଥିଲୁ ମତ ସରବ ଭାବିବେ
ତାହା ନିମ୍ନରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ।
ବାର୍ତ୍ତମାଣେତେବେ ବାଲତାମ୍ବୁ ମେ, ସବ, ସି, ଗ୍ରେ
୧ ଅନୁମାନରୀତି ବାଲତାମ୍ବୁ ମେ, ସବ, ସି, ଗ୍ରେ
ବାର୍ତ୍ତମାଣେତେବେ

୧ ନମ୍ରିତସୁଲା ବାରୁ ହୃଦୟାଳିତ
 ୨ ବିଳୋଦବହାରୀ ବାରୁ ଦିକେଷତନ୍ତ୍ର ସମ୍ପଦ
 ୩ ଦେଇନ୍ଦ୍ରିୟରେତାକୁ ବାଲାକା ବାରୁ ହୃଦୟାଥ ଦିକ୍ଷା
 ୪ ଶିଃ ଏମ୍ ଏକାଜ୍ଞନୀ ବାରୁ ଦୂଳାନନ୍ଦ ଦାତା
 ୫ ଦେଇନ୍ଦ୍ରିୟରେତାକୁ ବାରୁ ଅନନ୍ତରୂପାଦି
 ବାରୁ ଶୁଣ୍ଡ
 ୬ ଟାଇନଲ୍‌ଗର୍ଡ୍‌ରେସର୍‌ସର ବାରୁ ପ୍ରାମୟକରକମ୍ବ
 ୭ କାହିଁବିଦିବ ହୃଦୟତଳ ମୋଦାମ ଏକଜ୍ଞନକୁ-
 ୮ ଯାନ୍ତେନୀୟ ମହାକାଶ ପରିଚାଳ
 ୯ ରୋତଖେଷ ମୋଦାମ ବାରୁ ଅରହତନ୍ତ୍ର ଶୁଣ୍ଡ

ଅଛି ତଥା ସହ୍ୟ ଆ ଠାରୁ ଏକ ଶା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲେଖନମାତ୍ରେ ଉପରେତୁ ପ୍ରାଚୀବେ
ଉପରେତୁ କୋଇ ଅଧିକାର ଗୋଟିଏ ଲେଖାଇ
ଦେବେ । ସହ୍ୟ ଆ ଉତ୍ତରାଂଶୁ ଅରୁ ବାହାରି
ଲେଖନ କିମ୍ବା ଯିବ ତାହା । ସୁଦୟଂ ଲେଖନମାତ୍ରକ
ଷ୍ଟୁର ହୋଇ ତାର୍ଥି ତରିଜା ତାରଣ ଅମ୍ବେ-
ମାକେ ଅନୁରୋଧ କରୁଥିବୁ ।

ବିଦ୍ୟାଲୟର ଉପାଧ ସଙ୍ଗ

ଜଳଗମାସ ଗା ୧୦ ମୁଖ ଅପରାହ୍ନ କାଳରେ
କଲୁହବା ବିଦ୍ୟାବ୍ୟାକର କାର୍ତ୍ତବ ଉପାୟ
ବିଭବର ସମ୍ମ ପୂର୍ବ ଅଭ୍ୟାସରେ ସେବେଟ
ପୃଥିବୀରେ ହୋଇଥିଲା । ଦେଖିଯୁ ଏବଂ ସୁରୋପାଯୁ
ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତିର ଓ ମହିଳାରୁଙ୍କ ସମ୍ମାନରେ
ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଅନୁମାନକ ଶ୍ରେ-
ଣର ଓ ବଢ଼ିଲାଟ ମହୋଦୟମାନେ ମଧ୍ୟ ସମ୍ମେ-
ପ୍ରିତ ଆଜି ସମ୍ମ ଅଳାଚି କରିଥିଲେ । ଶ୍ରେ-
ଣର ମହୋଦୟ ବିଦ୍ୟାବ୍ୟାକର କେତ୍ରର
ଏବଂ ବଢ଼ିଲାଟ ଗୁରୁତ୍ୱର ଅଟନ୍ତି । ଗୁରୁତ୍ୱ-
ର ମହୋଦୟ ସାମାଜିକ ଅଭିନନ୍ଦର ହେଉ
ସମସ୍ତ ହେଲାରୁ କରି ବବେଳର ଅନୁମାନେ
ଅପାର ବଲେଜରୁ ବ୍ୟକ୍ତି ଏମ ଏ ପ୍ରସାରରେ
ଉତ୍ତାପ୍ତି ହୋଇଥିବା ପିଣ୍ଡ ଶରୀରମାତ୍ରକୁ ଗୋଟି,
ଉପସ୍ଥିତ କଲାରୁ ସହକାରୀ ଚେନ୍‌ମେଲର
ଦ୍ୱାରା ଅନୁଭୋବ ଦୂର୍ଯ୍ୟା ମହେ ଦୟା
ସେମାନଙ୍କୁ ସବନ ପ୍ରହାନ କଲେ । ଏମାନଙ୍କର
ସଂଖ୍ୟା ପାରାଧିକ ଅଟେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ଗୋ + ୫ ଟି ଘରୀ ଥିଲେ । ଏମ ଏ ପ୍ରସାରରେ
ସବୁଜା ଜ ୧୦ ଏ ସୁର୍ମୁଖ ଏବଂ ଜ ୧ ଏ ରୌପ୍ୟ
ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପଦକ ପାଇଥିଲେ । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
ସୁଭାଗ୍ୟ ରୂପାର୍ଥୀ ବାବୁ ଦେଇଥାଏ ଦେ ମହା-
ପ୍ରୟୁକ୍ଷ ଉତ୍ସେଷ ଦେଇଗା । ଏ ମହାପ୍ରୟୁକ୍ଷ ଉତ୍ସଜ୍ଞ,
ପରାମି, ଲାଟିନ, ଗ୍ରାମ, ହବୁ, ପାରାସି, ଅରବୀ
ପ୍ରଭୁତ କାଳୀ ସଂଘରେ ଏମ ଏ ଉପାୟରେ
ଭୁଲିଛ ହୋଇ ବଙ୍ଗଲା ଲାଇବ୍ରେଶର ଅନ୍ୟା
ସ୍ଵରୂପୁରୀଙ୍କ କରୁଥିଲୁ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ବେଳିବର
ସଂସ୍କରଣେ ସବୁଅଥିମ ସ୍ଵାକ ଅଧିକାର କର ପଢକ
ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲୁ । ଏମନ୍ତ ଜ୍ଞାନପାଦ ଅତି
ଅକ୍ଷ ଲୋକରଙ୍କ ଅତି ଏବଂ ବେଶ ଏମନ୍ତ ଉତ୍ସଜ୍ଞ-
ରହ ପାଇ ପୁରୁଷଙ୍କରେ ଧକା ହୋଇଥିଲୁ । ବ୍ୟକ୍ତିର ମଧ୍ୟରୁ
ମନୋବିଜ୍ଞାନ ଶାସରେ ସବୁଅଥିମ ହୋଇଥିବା
ଏଠା ବେଳକଷା ବଲେନ୍ତରୁ ଜ୍ଞାନ ଉପିକିବିବହାର
ବ୍ୟକ୍ତି ନାମ ଉତ୍ସେଷ ଯୋଗୀ । ଏ ହେମନ୍ତ-
କୁମାର ଓ ବେଶବତ୍ତନ୍ତ ପ୍ରଦତ୍ତ ମୋ + ୩

ସୁର୍ବୀ ପଦତ ପାଇଥିଲୁଣ୍ଟ । ସେହିପର ଅକଳ ପରିଶାରେ ଜଣେ ମମ, ଏବଂ ଠା ଜାଗର ଏବଂ ପରିଶାରେଭାର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ସୁର୍ବୀ ପଦତ ପାଇଥିଲେ । ଚାନ୍ଦ୍ରପର ପରିଶାରେ ଜଣେ ସବା ଓ ବୃଦ୍ଧାର ମୋର ହିଁ ଏବଂ ଜଣେ ମୋଟିଏ ବୃଦ୍ଧାର ପଦତ ପାଇଲେ । ରକ୍ତମୟୁଷା ପରିଶାରେ ଜଣେ ମୋର ହିଁ ବୁର୍ବୀ ନିର୍ମିତ ତରଣେ ତୋଟିଏ ରୌଧି ନିର୍ମିତ ପଦତ ପାଇଲେ । ପ୍ରେମକୁଳ ବୟସକୁଳ ପରିଶାରେ ପଦତ ଆଜିଥିବା ଜୀବିକ ନାମ କବିମୌଖିକ ବସାବ ଅଟେ । ଏ ମହାପ୍ରୟ ତନ୍ତ୍ର ଦୂରରେ ନିମ୍ନ ତହାରୁଥିଲେ ସୁନ୍ଦର ଶର୍ମିପରିଶାରେ ଦୁର୍ବ୍ଲାଙ୍ଘନ ଅଥବା ଯୋଗିଦେଵାର ପଦତ ଦେବିତ ମହି ଅଛି ତାକା ଏତଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା । ଉପାଧ ପକଳ ଓ ପଦତମାଳ ପ୍ରଦତ୍ତ ହେଲା ଉତ୍ତର ସହାୟ ମୁଦ୍ରା ବା ଅଧ୍ୟ ତାରଶ୍ରୁ ବରିତଥିବ ମେତାବର ଉତ୍ତରର ପ୍ରକାଶ ବଜାର ଓ ସୁର୍ବୀର ଉତ୍ତର ନିମିତ୍ତ ମୁଚ ବାରୁ ଦେମଗନ୍ତ ମୋହାର୍ଟ ଟଙ୍କେୠ୦୦୦ ଟଙ୍କା ଦାନ କରିଥିଲାକୁ ତାବର ଏବଂ ଅନ୍ୟତଥ ଦାଗାଳ ନାମ ପ୍ରଚାପ ଦର ବିଦ୍ୟା ବିଦ୍ୟାକୁ ସଙ୍ଗେ ସଂୟୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ବିଦ୍ୟାଲ୍ୟାକୁ ସମନ୍ତରେ କହିଲେ ଯେ ଏହିଏ ସେ ବସ୍ତୁରେ ବିଶେଷ ଦୃଷ୍ଟି ରହିବା ବାହ୍ୟର୍ଥୀ । ଯେଉଁ ସୁଲମାନକୁରେ ଉତ୍ସପ୍ତ୍ରୀ ଗର ବା ଦୟା ବା ଲାଭଦ୍ୱେଷ ତାହିଁ ସେ ଦୁଇମାଳ ବିଦ୍ୟାଲ୍ୟ ସଙ୍ଗେ ସଂୟୁକ୍ତ ରହିବା ଉଚିତ ନାହିଁ । ଅବେଳା ଧମ୍ବରେ ଉତ୍ସପ୍ତ୍ର ଦେବତା ଅଞ୍ଚଳରୁ ପ୍ରସବମାତରର ଶୀଘ୍ର ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୁଅର ଏବଂ ସେ ଯୋଗୁଁ ପିଲାକ ପଢାରେ ବ୍ୟାପାର ଘଟିଲା । ଅବଶ୍ୟ ଅବଶ୍ୟ ସ୍ଵଲଭରେ ଏବଂ ଉତ୍ସପ୍ତ୍ରରୀତା ଦୃଷ୍ଟି ମହାରାଜଙ୍କ ବାଚ କହାର ବ୍ୟାପାର ଘରେ ମାତ୍ର ତୌଣିପିଲାକ ଅନୁପ୍ସକୁ ସୁଲା ରଖିବା ବାହ୍ୟର୍ଥୀ ନୁହି । ଶିଶ୍ବ ଶେଷରେ ଦେଖିଯୁ ସମସ୍ତ ମେତାବର ମନୋରୋଧ ଥରିବାର ହେବା ଉତ୍ସତ ଏବଂ ସେହିଠାରେ ଧଳା ଓ ଉତ୍କଷେତ୍ର ଉତ୍ସପ୍ତ୍ର ସୁଲା ପ୍ରାପନ ଦରଅନ୍ତରୁ ମେଠାରେ ବିଶବିଦ୍ୟାଲ୍ୟ ସୁଲା ଅକଣ୍ଠ ସାହାଗଣ ଦେଖିଲୁଣ୍ଟିର ଦେବେ । ପାରପାଇ ଏବଂ ଅରଳ ଜୀବାରେ ସଫୋତ ଶିଶ୍ବର ବିଧାର କ ଜୀବା ହେବୁ ତାବା ସୁଲା ହେବା ସମ୍ମତିତ ସୁଲାର ବହୁ ସୁଲା ଶିଶ୍ବମାତର ତରିଧିଗତ କାଳା ପ୍ରତାର ଦୋଷ ହୋଇଥିଲାର ଯେ ପ୍ରକାଶ ଦିଲେ । ହୁହୁର ହେଉଥିବା ଜୀବନ ହୁଅଥାବଦ ହେଲେଦେବ ତୋକ ମଧ୍ୟ ଶିଶ୍ବ

ସେହିରୁ ଜାତ ହେବା ବାଟୁମୀୟ ନୁହେ । ପିଲା-
ମାକେ ଯେପର ସଜନେବିତ ଅନୋମଦରେ
ଶୋବ କଥିଷ୍ଟ ଚହି ପତି ଗୁଣ୍ଡବୁଦ୍ଧି ରହିବ
ଉପର ଏବ ସ୍ଵରର ବର୍ଷୟ ସେ ଟିଳକ ମନ
ଚହିରୁ ନିରା ଦେଖାନ୍ତି । ସମସ୍ତ ଶିଶ୍ବ ମଧ୍ୟରେ
ବିଜନ ଟଙ୍କ ସବେହିଷ୍ଠ ବାବର ଘରୁ ପାର୍ଶ୍ଵାନ୍ତି-
ବର ହିତ୍ୟ ଲାଭ ହେଇ ଲୋକ ରୂପର ହୃଦୟ
ଏବ ବର୍ତ୍ତନାତ ବିଜନରେଣ୍ଟା ଅତିକୁ ସୁବିଜାନନ୍ଦ
ଗତ ଉଳିଚରୁ ମଧ୍ୟ ପିଲା ଏ ରହିବ ଲୋକ ରୂପିତବା
ଅଜନ୍ମର ବିଷୟ ଥିଲେ । ଅରତିଶା ବର୍ତ୍ତମାନ
ସେପର ଏତରେ ବିଅସାରିଥିରୁ ତାଦା ଯସ୍ତା
ମାକିଥ ଥିଲେ । ପିଲାଏ ବାହାକୁ ଅବାକୁର ପାଠ-
ବୁଝେ ହେଲା ଏବାରେ ପଢନ୍ତି ଏବ ପଶ୍ଚାତାରେ
ଉଦ୍‌ବିର୍ଭିତ ହୋଇ ତାର୍ଥ୍ୟରେଣ୍ଟା ଲୋକବେଳରୁ
ଅନେକବ୍ରତ ବିଷୟ ବେଳେହୁଏ । ଅବଶ୍ୟ ଏତୁପାଇଁ
ଅଭନ ଶିଶ୍ବ କର ସବ୍ରା ଉବେଶ ପ୍ରାଣ ରୂପି-
ଆଳୀ ଲେବେ ସେ ସୁମହିତ ପ୍ରାନ ଅଧିକାର ଦୟା
ଅଛନ୍ତି ତାବା ସୁଃର ବିଷୟ ହେଲେଦେଇଁ ସେମାନ୍ତଙ୍କ
ବର୍ତ୍ତମାନ ସମ୍ବନ୍ଧର ମାତ୍ର ଏମନ୍ତ ଅଣା ତୁମ
ଶାନ୍ତିରେ ସେ ଉପସ୍ଥିତବୁଝେ ଅଭନ ଶିଶ୍ବ
ଦେବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେଲେ ତେମନ୍ତ ଲୋକବେଳ
ବିଷୟ ଅଧିକ ହୋଇଯିବ । ଏହି ହେଲୁରୁ ବିଷୟ
ବିଦ୍ୟାଲୟ ମୋହିଏ ହେଲୁ ସ୍ଥାନୟ ଅଭନ-
ଶିଶ୍ବର ବଲେଇ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାରେ ବ୍ରାହ୍ମ
ହୋଇଅଛନ୍ତି ଏବ ଅଭନ ଶିଶ୍ବର ପ୍ରାଣୀ ମଧ୍ୟ
ପରିଚର୍ଦନ କରିଯାଇଥିଲୁ । ଅଦେବ ପ୍ରାତରୁ
ଅଭନଶିଶ୍ବର ଶ୍ରେଣୀ ଭୂତିଶିଶ୍ବା ହେଲୁ ବେଳେ
ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେଲେଦେଇଁ ଏବାକୁ ପଞ୍ଜାମରେ ସେହି
ପୁଣକ ଶର ଦେବ ବହିରେ ସେମାନେ ଅଶାଶ୍ଵତ
ପିଲା ଲାଭ ଦୟାବେ । ଦେବଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର
ମନ୍ତ୍ରର ମଧ୍ୟରେ ଦୂରର ବିଶ୍ଵା ଶିଶ୍ବର ଉଦେଶ୍ୟ
ନୁହେ । ବ୍ୟବସାରଶେଷରେ ପ୍ରଥମ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ
ନିର୍ମାଣ ସମକାହିଁ ପ୍ରଥାନ ଭାବେଶ୍ୟ ଅଟକ ।
ଶୈଶ୍ବରରେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ଅଭନ
ଶିଶ୍ବାର୍ଥ ପର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ରୂପିଶାର ଅଥବା
ଦୃକ ଅଭନଶିଶ୍ବ ଲେବେ ବାହାର ରୂପିତମାର୍ଗରେ
ଆବମାନ ଦେବେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟଯାତ୍ମୟ ତହିର
ବ୍ୟବସ୍ଥା ବରୁଅଛନ୍ତି ଏବ ଦେଶର କେତା-
ମାକକ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନେ ପ୍ରଥମ ପ୍ରାତି
ଅଧିକାର ଦୟାବେ । ପୂର୍ବେ ଧୂକସେଲର
ମହୋଦୟ ସମ୍ବନ୍ଧ ବଜା ବଲୁରୁ ସଥାପନ ସେ-
ବିଜନ ତାର୍ଥ୍ୟ ଶେଷ ଦେଇଲା । ଏତରର ସହଜାଣ୍ମ
ଧୂକସେଲର ଦ୍ଵାରା ଅଭନ ସମୟୋପଶ୍ରେଣୀ
ହୋଇଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେବୁଝ ଓଜାର ସମ୍ବନ୍ଧ
ବିଜନ ବନ୍ଦିର ଦେଇଥିଲୁ ଏବ ଟରଣିକ
ପତାଏ ଦ୍ଵାରା ଯୋଗେ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟବସାୟର

ପେରୁଷ ଅବଳର ଦେଖାଇଲୁଛି ଚନ୍ଦ୍ରମୁଖରେ
ଅଭିନିଶୀ ଅହର ଶାଶ ଦେବା କରିଛି ।
ଶୁଭ୍ରା ୧ ପାଠ ପଢ଼ି ପଦ୍ମାବେ ଉତ୍ତାମ ହୋଇ
ସେଇ କେବଳ ଅହାବେଳ ମୂରପଲସା ଉପାଳକ
ବପବାର ପାମ ଶିଖା କୁହେ ବମ୍ବା ପେରୁଷ
ଶୈତନ ଲେବ ପଳପାର ହୋଇ ବାହାରଲେ
ସୁଭା ଦେଇଲ ଜନକ ବା ମଞ୍ଜଳ ଦେବ ଜାହିଁ ।
ମେଚ୍ଛିମାନେ ରାପୟୁଷ ଶିଆବ୍ରାଗ ପ୍ରଚୁର ମନୁଷ୍ୟ
ଦେବାକୁ ଦିଖିଅଛନ୍ତି ମେହିମାନଙ୍କୁ ଏହା ଦେଖି-
ରେ ଲେଖା ଏବଂ ବିଶବେଦାଳୟର ବର୍ଣ୍ଣପତ୍ର
ମାତେ ଗହଁରେ ସହୃଦୀର ହୋଇଥିବା ଦେବୁ
ଅମୂଳନକ୍ରିୟା ଧନ୍ୟବାଦି ଅଣ୍ଡ୍ରୁ ।

ସାହିତ୍ୟମୂଳ ।

ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରକଟଣ ।

ବାଲେସରରେ କ୍ଷତି ସମ୍ପଲ୍ୟର ମୁହଁତ ବାରୁ ପ୍ରସଂ
ଦ୍ଵାରା ଦୃଷ୍ଟ ଅଛୀ ଅଧେଶ ଏମିକୁ ଦୂରୀପର ସବୁଜ
ସହରେ ଉପର ହେଲେ ।

ବେଳର ମୁଦ୍ରଣ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଲାଏ ବେ ଲୋହ ଉପର
ସବୁ ମହିମାବ୍ୟ ବନ୍ଦି ଦେଲେ ।

ପାଇଁଦରର ମୁନସତ କିମ୍ବା ଦେବଦତ୍ତପ୍ରକାଶ ପାଇଁ
ହାଲାଟୀ କେବେ ହେ ସବୁ, ବଦଳ ହେବେ ।

ବନ୍ଦୁଗରୁ ମୁହଁସ ବାନୁ ଉଠିଦକାପ ବୋପ ଦେବ,
ପଢାନ ଦେବ ଦେଲେ ।

ବାରୁ ଜ୍ଞାନକୁ ଦେଖି ପୋଷ ଦ, ଏଲ, ୧୯୭୫ ମସିର
ମୁହସିତ ପଦବେ ଦୟାର ଦେହାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପଦ୍ଧତି-
ଚିତ୍ତ ହେଲେ ମାତ୍ର ଦର୍ଶମାର ପରି ଆପଣ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ
ବାଲେଶ୍ୱରରେ ବାରୀ ଉପରେ ।

ସମ୍ବଲପୁରର ସବୁକେଷ୍ଟି ବଳେଦିତର ବାରୁ ଦୂରଦୂର
ସଧାର ବଢ଼ିଥିଲେ, ସବୁ ଗରୁଜବଳ ଦିଦିତ ହେଲେ ।

ଶାକବୁଦ୍ଧର ସକଳେସ୍ତି ବଲେନ୍ଦ୍ରର ବାରୁ ଡାକ୍ତରି
ଅସ୍ଥିର ପଟକ ନିର୍ମାଣ ହେଲେ ମହାଦୂମାତ୍ର ୨୭୯ ହେଲେ,
ବାରୁ ସ୍କୁଲ୍‌ରେଷାରମ ମହାପାଇଁ ସମ୍ବଲପୁର ରଜ ଲାଙ୍ଘନି
ପାଇଁ ସତତ କ୍ଷେତ୍ର ପଢ଼ିଲେ ପଢ଼ିଲେ ।

ବୁଦ୍ଧାରେ ଏ କୋ ମାନ୍ଦେଖେ ଏ ସହା ଯୋ କଲେ,
ପତିତମାତ୍ରର ଶାଶ୍ଵତିତ ବସନ୍ତ ସମ୍ରାଟ ସହ ୧୫୯
ମହାଦ୍ଵା ଅନ୍ତେଳି ପାଠ୍ୟର ଏ ଚନ୍ଦ୍ରରକ୍ଷଣୀ ଦୂର ୧୭୩
ପତିତ ବନ୍ଧୁପତି ସନ୍ଦେଶରେ ସମ୍ମାନ ହେଉ ।

ଗତ ତା ୨୨ ସମେ ଶୈଳେହେବା ପ୍ରାଦୁର୍ବଳ ଦୂରକ
ଦୂର ଏବଂ ବିଜନ୍ମରେ ସେ ୧୫ ଶ୍ରୀ, ବାଲେଶ୍ୱରରେ
ସେ ୧୨, ଅଦ୍ୟତାରେ ସେ ୩୫, ସୁଲଭେ ସେ ୫ ଶ୍ରୀ
ପ୍ରମଲସୁରରେ ସେ ୨୦, ଏକ କଳକାମୋହରେ ଦେଇ -
କରଇ ସେ ୧, କରଷିଦ୍ୟୁତି ଓ ମୃଦୁରତ୍ତେରେ ସେ ୨୦,
କୁଳାହାତ୍ରି ଓ କାନ୍ଦୁରାରେ ସେ ୨୫, ଓ ପାଠୀଆ ଏବଂ
ପାଇଚେନ୍ଦ୍ରରେ ସେ ୨୮ ରା।

ପତ ଗା ॥ ୧୮ ଶେଷରେବା ସ୍ଥାନରେ କୁଳରେ
୮ ମୟୋ ଏ ଦୁର୍ବିଷ୍ଣ ସାହାସ ପାଇସିଲେ ।

ବିଜ୍ଞାନ ସମ୍ବନ୍ଧ

ବୁଦ୍ଧ ମହାତ୍ମା ରାଜନୀତିକାରୀଙ୍କ ପରିମାଣ ବିଶେଷ ଏକାକିମୀ, ବନ୍ଦିଶୀ ଏବଂ ରହିଲାଏ ବିଶେଷ ଏକମାତ୍ରେ ସାଥୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ।

ଏ ହରାଇ କବାଣୀ ତଥ ଦଳ ହୋଇ ହିନ୍ଦୁ ଶବ୍ଦଙ୍କ
ଦେଇଥାପନ୍ତି । ମରଣ ହୋଇଗାର ଗାହୁ । ଏଥର ଦସତି
ପରେ ପୁରୀ ହେବ ।

ଏ ପାଳରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଉଦ୍‌ଘାଟନ ପ୍ରକଳ୍ପ ହୋଇଥିଲା
ସମ୍ବଲ ପ୍ରେସ ର ଦୟାରେ ବନ୍ଦୀ ହେଉଥାଇଲା।

ମେଳେଇବ ମହୋଦୟକଥା ଏମନ୍ତର ଉଦ୍‌ଦେଶ
ଦେବ ଓ ସବୁ ବ୍ୟାପାରୀଙ୍କ ଗ୍ରହଣ କିମ୍ବା ପ୍ରେସ୍‌ର କଟର୍
ମହେଶ୍ୱର ମୁଖେ ମେଳେଇବ ଦିନେକିମ୍ବା ସବୁର
ଦ୍ଵୋବେ ଯାଉଛି ।

ମାତ୍ରମାତ୍ର

କଣ ତା ୨୦ ଦିନ କରିବାର କୁର ଯୋଗିର ମହା-
ବାଦ୍ୟା ଯୋଗ ପଦ୍ଧତି । ପ୍ରାୟ ୫ ଦିନାକ କେବେ ସହ
ବର୍ଷାରେ କୁର ଯୋଗିରମ୍ଭ ବାଟେଇ ନୟର ପୋତ କ
ଥାର ଯାମାଳି କରିବା କଣେକିର ନୟେ ଦଶା ୦.୮
୨୦ ଏକ ପରୀଂତ ଅବାର କେତୋଠାର କିମ ୭ ୦ ଓ ମଧ୍ୟ-
ରେ ସମ୍ମ ଦେବ ବନ୍ଦିଦିବାର କିମ ୪୩ ହୋଇପାର ।

ବ୍ୟାପର ମୌଳିକ ଧର୍ମ ବାହିତ ଏକ ମାତ୍ର ଦ୍ୱାମାନଙ୍କ
ଗୋଚର ଅର୍ଦ୍ଧ ପଟ୍ଟଶର ପ୍ରସ୍ତୁତ କଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦିବସର
ପରେ ଧର୍ମ କାର୍ଯ୍ୟର ସହ ଦୂର ବାରାହି କଥ ୧୯୫୩ ମେ ଏବଂ
ସହ ସହିତ ଘୟକ ବନ୍ଦଧନ ମାତ୍ର ସହ ଜମାନା ପଥ, ଏବଂ
ବରବାର ଦୂର ଧର୍ମ ବାରାହି ପୋତାବା ସବୁର ପ୍ରସ୍ତୁତ
ରେ କଥ ମାତ୍ରରେ ବାରାହି ପଦ୍ଧତିରେ କଥାର ସହ ସମ୍ମାନ
କଥ ଧର୍ମରେ କଥାର ସହ କଥାର ସହ ସମ୍ମାନରେ କଥାର
କଥ କଥ ସହ ସହ ସହ ସହ ସହ ସହ ସମ୍ମାନ କଥାର କଥାର
କଥାର ।

ବେଳେ ସମ୍ପଦର ଅଧିକାର ବିଶ୍ଵାଶାର ଏହି ସବୁ ଯାଇ
ପତ୍ରରେ ଗୋଟିଏମାନ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରାଚୀରୂପ ଖାମ କହାଣା ବାରୁ
କବେଳି, ପ୍ରସାଦ ଦର ପାଇବ ଦୂର ଦିଲାକୁ ଦେବା କାହାର
କୁଠା ନେଇ ପରତାର ଅସିଥିଲେ ତାଙ୍କର ପରର ଦୂରକୁ
ଅସ୍ତ୍ର ଏବଂ ମଧ୍ୟ ଦିବାର ବେଳିରେ ସହିତମ ଅଛି ବର,
ଅତ୍ୟା ପାରମର ଦେଇ କା ପରି ପାଇବାରେ ଏହି ତାଙ୍କର
ଦେଇ ଦକ୍ଷିଣ ଦୂରର ମାତ୍ର ସମ୍ପଦାଶ୍ୱି ହୋଇ
ପର ତା ୧୫ ପ୍ରତି ପରିଚାର ପରିପ୍ରେକ୍ଷଣ ପାଇଁ ହୋଇଥାଏ
ହାତୁ । ପରିଚାର, ବାହୁ ସମେବାର ଓ ଅମ୍ବିକ ପ୍ରେବିଶର
ଓ ସେ ପରିଚାର ପରିପ୍ରେକ୍ଷଣ କରିବାର କରୁଥିଲେ ।
ତାଙ୍କର ପରର ସମ୍ବନ୍ଧିତ ବରତ ସାହୁ ନେବାର ସଧିକାନ୍ତ
ଠିକ୍ କରି ପାଇଁ ବସନ୍ତ ମାନ ଦେବେଶର ପରିପ୍ରେକ୍ଷଣ
ହାତେର ଶରୀର ସେହାର ପ୍ରତିମାନର ଅଧିକାରରେ ଦୟାକର
ହୋଇ ଠାକୁରର ସେବା ଏବଂ ହୋଇଥାଏ । ପରିଚାର
ବାହୁମାନ ସାହୁରେ ପ୍ରାୟ ଏହିମାନ ପାଇଁ କେମେରାରେ
ସମ୍ଭବ ରହାଇ ହୋଇଥାଏ ମୂର ମନ୍ଦରେ ତାଙ୍କର ଦୟାକ
କାହାର କୋରିଥିଲା ।

କଳେମସ୍ତର କଳାଳୁ ସେଇଁ ଜାପାନ ବାବଧିବହୋଇ
ଏବେ ଏଠା ସବ ତା ବନ୍ଦେବ ଦତ୍ତା ମଧ୍ୟରେ କଣାଗାନ୍
ଏହି ଦ୍ଵରା ବନ୍ଦୁ ବାହୁଦୀ ମେଳା ସବିଷ୍ଟ ଏବେ କଲାଙ୍କରେ
କାହିଁ ପ୍ରତ୍ୟେବ ବୈବତୀରୁ ଏବେ ପଞ୍ଚବୀ ହୃଦୟରେ ଦେଖି
ଦେଖାଇବାରେ ପ୍ରଥମରେ କଟ୍ଟିଲୁ ତେ ଦର୍ଶାଇ
ଦିନ କି ଏ କାହିଁ ଏକିଏ ମୋଟରେ କଟ୍ଟିଲୁ ବାବାୟ ଦେଖି
ଦର୍ଶକ ଶାପର ବୈପରୀ ଏ ଉତ୍ସବ ମନେମନ ବର୍ତ୍ତୀ ଧର
ବାବ ଏକିଟି ପ୍ରାୟ ୧୦ ଲା ଏ କ୍ଷେତ୍ର କାହିଁର ବାବାର
ଦୂର ରହାଏ ସମ୍ବନ୍ଧେ ବନ୍ଦେବାର 'କ ହୋଇଯାଏ' ।

ଏ ଅଳ୍ପରେ ଆମେବ ଦେବ ହାତପଟୀ ଦେଖ କେବେ
ହୁଣ୍ଡରିଯି !

१०८

ସେଇ ମଧ୍ୟକି ହୀନ୍ଦ କଥେ ଛାପା ଏହି
ହୋଟୋରେ ଗାଣ୍ଡି ଦିଲ୍ଲୀରେ ଯତ୍ନମାଳି ଠାକୁର
ବିଶୁଦ୍ଧ ଉତ୍ତର ହେଉଥିଲା ଅନୁଭବରେ ଏହି ଏକ
କଥା ସାମାଜିକ କଥାରେ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ।

ପରିବାରରେ କମ୍ବେ ତାର ସହ ଏକ କାନ୍ଦିଲ
ହାଲ ଦିଲୁଗରେ ଏବଂ ହେଲୁ ଯାଇ ମୋହନରେ ସାଧା
ଦେଇଥା ଦେବୁ ମାଟେରେ ମହି ଶ୍ଵାସର ପଞ୍ଚବ ଦିନ
କ୍ରିଆ ଅପରାଧରେ ହେଲୁ କାହାରେ ଦେଇ ଦିନର
ଅନ୍ଦେ ପାଇ ଦିଲୁ । କାନ୍ଦିଲର ପରିବାର ପଦିତ
ଅନ୍ତରେବେଳୀ ।

CEQCBR 1

ପଥପ୍ରେରବନ ମତାମନ କିମନ୍ଦୁ ଅମ୍ବେ
ମାତ୍ରେ ଦାର୍ଢି ହେବୁ ।

ଅନୁବତ ପ୍ରକାଶ

କୁଳତ ପ୍ରତି

ସମ୍ବାଦକ ମହାଶୟ ।

ତେଥିମାନେ ସବାବା ଅନୁଭବ ଗୁରୁ
ମଧ୍ୟରେ (Within the boundary
line) କହି ଦିଲେଇ ଥିଲା କହ ଆଜି ।
ସବାବା କହୁ ଅମେରାକ୍ରେ ଅନୁଭବ, ଏକ ସେହି
ଅନୁଭବର ଶିରା ମଧ୍ୟରୁ ବହର୍ଗତ ଦେବାର
ଚେଷ୍ଟା କ ଦର ଦେବକ ଉନ୍ନତି । କୋଇ
ତହାର ଦରୁ । ଏହି ତ ଅମୁମାଳିଙ୍କ ଉନ୍ନତ
ମାର୍ଗରୁ ପ୍ରଯ୍ୟ ବରବାର ଉପାୟ ? ଦେଖିବେ
ତେଣୁ ଲୋକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଦୃଢ଼ି ପାଇରେ ତେ
ବସାର ସ ଦୃଢ଼ି ସଂଖ୍ୟାର ହେବେ ଦେଖିବ
ଉନ୍ନତ ହେବ କୋଇ ସାଧାରଣ ଦିନକୁ । ଅମୁ-
ମାଳିଙ୍କ ଦେଖିଲି ସାହୁଗାନ୍ଧୀଙ୍କାରୀ ଫିରିଛି
ଦେବବ ଅର୍ପଣ ଯୋଗୁ ସାହୁଗାର ଏ ଦୃଢ଼ି
ସାହୁରେ “ବାତ୍ରେ ପତି ହାଟରେ ପଢ଼ିପଢ଼ାଇ
ଅଛୁ” । ଏହିପରି ଅନ୍ୟାନ୍ୟରେ ଏହି ଅନୁଭବ
ଦେଖିଲୁ ଉତ୍ସମାଳକବ ମନ ଏଥି, ଏ, ପଥ-
କାରେ ତେଣୁ ପ୍ରଯ୍ୟ ଦେଖି ଅମେରାକ୍ରେ ବରାନ
ଦେଖିଅଛି ।

କେବଳ ସ୍ଵରତତ୍ତ୍ଵ ମାହିତି ପରିଚୟ
ମଧ୍ୟ ବଜା ପମାନେ ଦିନର ବୋଲ୍କୁ ଉଦ୍‌ଘୋ
ଷିତ । କୁଣ୍ଡ ବେହି କେବେ ସକା ଛାତ୍ରଗତ
ତାତି ବା ଭାଷାର ଶେଷ୍ଟର କାନ୍ଦିନ ପରିବାର
ସ୍ଥାପାବ ନାହିଁ । କୁଣ୍ଡ ବଢ଼ି ଅନ୍ତେଇ
ଦିନ୍ୟ, ଅମମାଳକ କେବେ ନୁହି ବାହି
ମାନେ ସଂବାଧର ବାହାର । ସେମାନେ ବୋଲ୍କ
ହୁଏ ବଜାକୁ ଓଡ଼ିଶା ଅଗେନ୍ତା ଉତ୍ତରଭାଗ
ବୋଲ୍କ ସାବାର ଦିନଗାରେ ପଢ଼ିଛି ପଢ଼ି ।

ପର ଏହୁ, ଏ, ପାତ୍ରରେ ଓଡ଼ିଆ ଓ କଞ୍ଚିକା
ଭାଷାରେ ଯେଉଁ ସ୍ଵାହୀନ ପଦକାଳିନ ଗାନ୍ଧା ଉଚ୍ଚ
ଅନୁମାଲକିରି ଯଶୋଧ୍ରୁ ପ୍ରମାଣ ଦେଇଥିବା
ପାଠତ ପହୋବିବୁ । ଅନୁଭବ କର ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵାହୀନ
କଥାର କୁଳଗା ଅରେ ଦେଖନ୍ତି ।

ନୂତନ ଧ୍ୟାନବ୍ୟାଳସ୍ୱର କବ୍ୟିତା ।

ଭାବରେ ଅନ୍ତକାଳ
ଦରବା ଲମ୍ବେ ଏବଂ ନମ୍ବେ, ସବହ ରତ୍ନ
କମନ୍ତେ ଏବଂ ପାଖାରଣ ରତ୍ନା (general
composition) ଲମ୍ବେ ଅବସ୍ଥା କୌଣସି
ହେଠଳ ବ୍ୟାପକୀୟ ବ୍ୟାପକ ଦରଶ୍ଵରୀ
ସୁକଷ୍ମ ପଞ୍ଜାର୍ଯ୍ୟ ସ୍ମୃତିକା ମମନ୍ତେ ଅନେକ
ସ୍ଵକିଏ ସ୍ଵପ୍ନୀ (alternative buestions)
ପଢିଥାଏ, ସେମାନେ କିମ୍ବା ସ୍ମୃତିନାମାରେ
ଉଦ୍ଧର ଲେବନ୍ତି ।

ପ୍ରଥମବା, ବଜଳା ପ୍ରଥିତରେ ସେହି ମେଲି
କଣ୍ଠର ହୋଇଥିଲା ଗଚା ଠେବୁ ଦିଏବା ଏବୁ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କୁଣ୍ଡାଳୀ ଧନୀ । କିନ୍ତୁ ଉତ୍ତରାଖଣ୍ଡର ପୂର୍ବର
ବୋଟାଏ ଦିଏଇସ୍ତାନ ଭାବ ଅଛି । ଏଣୁ ଉତ୍ତରାଖଣ୍ଡର
ପ୍ରଥିତରେ ମେଲର ବସନ୍ତ ଦେଖି ଅନୁବାଦକେ
“୦, ଯୁଦ୍ଧ ଭତନାରେ ୩୦ ଟି ଶାଖାରେ
ଭତନା (general composition) ରେ
ଅବଦିଷ୍ଟ କଣ୍ଠର ମରା— ଏଥୁ ପାଠକେ ଦେଖା
ନ୍ତୁ ଉତ୍ତରାଖଣ୍ଡ ପ୍ରଥିତ ବସନ୍ତ ଦିଏବାକିମ୍ବା
କିମ୍ବା ବଜଳା ବିଶେଷିତ ।

ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତରେ ଅନେକ ସମ୍ବନ୍ଧ
(alternative questions) ପ୍ରସ୍ତରେ ଆଜି
ପହଞ୍ଚିବାରେ ବାକୀଯୁ ଶ୍ରୀମାନେ ସବଳ ଏ
ସୁଧିକାଳବଳ ପ୍ରସ୍ତରେ ବାକୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
କରେ । ତମୁ ଓପଥରେ ତାହା ନୁହେ,
ବାରଣ ଓଡ଼ିଆ ଦେବି ରାଜତ ଓ ଶିର୍ଷ ଓ
ପ୍ରସ୍ତରରେ ପାଥ ଚରିବା ବିଷୟରେ ଅଖିଳନାନ୍ଦନ
ଦୂରନନ୍ଦ । ଏଣୁ ପରିଷକ ମନୋଦୟ ରେଖା
ଦେବତା ସେପରି ଦୂରକ ବିଧାଳ ଦରିଦ୍ରଙ୍କେ
ଏହି ପ୍ରସ୍ତରେ ମୋଟିଏ ପରି, ଦେଇ ପରି
ତାରଙ୍କରେ, ଦେଇ ସହି ସବାନୁହୁତ ଦେଖାଇ
ଏହି ପରିଷକ ପରିଷକ ପାଥରଙ୍କି ପରି

ଏହି ଉତ୍ସବରେ କଥାମାନେ
ଏ ମୋଟିବ ଉତ୍ସବ ଦିନ କାହାରେ, ଯେଉଁ
ହେବେ ।

ବୁଝୁଥିବା, ଅନୁବାଦ କରିବାରେ ଉପରେ
ପ୍ରଥମ ସେଇ ଲଙ୍ଘନ ପତ୍ରର ପାଇବା
ବେଶ୍ୟାତଥିଲୁ ସୁଅଥୟ ହେଉଛି—ସାମ ୧
ଦ, ଏ, ବେ ଏହା ହେ—ଦୂଃଖର ଦୟା କାହାର
ନେବେବ ଏହା । ପାହା ଜୀବନାବ ଭରନେ
ଏହା, ଏ ଧୈରଯୁଧ ପଞ୍ଚ ସତକ କାହାର
ବାହା ସବୁରେ ଉପରେ କରିଯାଇଥିବେ ।
ଆହୁଟି ଧରିବାରେ କେବୁ କୁରୁତବସିବ
ଦକ୍ଷିଣା । ଏ ଦୂଃଖ ଧରୁଥୁ ଅନୁବାଦ କରିବାକୁ
ହେବ । ବିଳୁ ବରଳାରେ କିମ୍ବା ପତ୍ରର
ବର୍ଣ୍ଣରୁ ଶୋଭିତ ଗୀତ ଅନୁବାଦ କରିବାକୁ
ହଥା । ସେ ପୁଣି ଅପେକ୍ଷା କୁଠା ସତକ ଏ ଅଳ୍ପ
ଅମ୍ବେମାଟିମେ ସାହସର ସହିତ ପକରୁ କରେ ଯୁଦ୍ଧ
ବଜାଁ ମହୋଦୟ କୁଠାରେ ପେହି କୁଠାରୁ
ଉପରୁତ୍ତେ ଜୀବନାବ ନବି ଯୁ ସମୟରେ କରି
ପାରିବେ ଓ ତରେ ସତା । ସେ ଶୋଭାତା
ଏହା, ଏ ଧୈରଯୁଧଠାରୁ ଅନୁବାଦ ଦୂଃଖ ।

ପଥମରେ, ଉତ୍ତର କାଗଜରେ ମୋଟିଏ ସ୍ଵର୍ଗାଶ୍ରମ, "Compose a letter to a friend containing illustration of all the cases and Samases of Oriya Grammar" ଏହା ମୋଟିଏ ପଠି କେବଳ ବାକୁ ଦେବ ସହିରେ ଉତ୍ତର ବାକରଙ୍ଗର ସମସ୍ତ ଚାରି ଓ ସମାଜାନେ ବାକହୃତ ହେଲା ସ୍ଵର୍ଗେ । ଧଳ୍ଯ ଲେ ଉତ୍ତରୀ ଭାଷା ! ଗୋକୁଳ ବ୍ୟାକରଣ ବସ୍ତ୍ରସ୍ଥି ପଦସାରେ ପଠିଲ, ଗୋକୁଳ ସହୋଦର କଳ୍ପିତାର ତ ଅରୁ ପଠିଲ । ପାତ୍ରମାନେ, ଭାବାବନ୍ତୁ ପିଲାମାନେ ପଠିବ ଭବସ୍ତତ ଦୃଷ୍ଟିବେବେ, ତ ଲେଖା ଧଳଗଢ଼ (Style) ସହିରେ, ଓ ସମାଜ ଓ ଚାରି ଜୀବିତରେ ପଦସାରେ ପୋକାରେ । ମାତ୍ରାମନ୍ତର

NOTICE.

o. 59 acre of Lakhraji land bearing
Khasra No. 6082 situated in mouza
Patpur samil Balubazar ph. Katak
Habali will be sold by public auction
together with the house which stands
thereon on the first May of 1909 at
11 A. M. in the Cuttack collectorate
and given to the highest bidder.

B. Hajara
for Collector.

ADVERTISEMENT.

Wanted a Civil Hospital Assistant for the Kashipur Dispensary on a monthly salary of Rs 35. None need apply who has not passed the final examination of Cuttack Medical School and is not a Uriya. Preference will be given to one who knows English well. Applications with testimonials will be received up to the 10th April, 1909 by the undersigned.

U. P. Singh Deb
Thatt Raja
of Kashipur,
Kashipur, P. O.
Sambalpur Dist.

NOTICE.

Tenders are invited in sealed covers for the undermentioned works and will be received by the undersigned up to the 7th of April 1900.—

		Rs
1	Annual repairs to Pipli Khurda Road	3138
2	" Khurda Kalapather Road	2825
3	" Bagmari Boleguri Road	3340
4	" Patnaikia Khurda Road	2616
5	" Sardeipur Chandka Road	1514
6	" Bhubaneswar Balijanta Road	644
7	" Joypur Satyabadi Road	150
8	" Balugason Baguramuli Road	2590

Total Rs 17,137

Metal collection is to be completed by the middle of June and spreading by the 30th September. All other repairs works is to be completed by the 30th November.

The undersigned does not bind himself to accept any or the lowest tender.

District Engineer's
Office Part
20-3-1909

Shrish Ch. Sen
Accountant
for District Engineer
Jhansi

ଉକ୍ତଳ ଦୀପିକା ।

ମ'ନ୍ଦବର କଙ୍ଗେ ଏହା ଅଥିନା ମଙ୍ଗଳବର
ତଳିବଚାରୁ ଯାହା ତର ପୁରାଲିଖା ଓ ସହ ତୁମର
ଫୁଲ ତା ୨୦ ରାଷ୍ଟ୍ର ଶୋମକାର କଳିବଚାରୁ
ଫେର ଅଛିବେ ଏବଂ କହୁଁ ଆରଦିକ ମଙ୍ଗଳ-
ବର ଦାରାଲିଙ୍ଗ ଯାହା ଦରିବେ ।

ମହାମନ୍ୟ ଦକ୍ଷିଣାତ୍ମକ ଦିଶେ । ବାହାରୁ ଗପ
ମଞ୍ଚକବାର ସଥିରେ କଲିବଜାରୁ ଲହୋରକୁ
ସାଧା ଦିଲେ । ଉତ୍ତର ଓ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାବରେ
ତେବେଳେ ପ୍ରାଚୀ ଦୂରମୁଖ ତରି ଏହିମାତ୍ର ଫେଣେରେ
ସିମଳାଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ସେଠାରେ ଶ୍ରୀଧୂ-
ତାଳ ବଢ଼ାଇବେ ।

ରତ ତା ୨୦ ଘଣ୍ଟରେ ଶେଷ ହେବା ସପ୍ତା
ହବେ ଶୁଭରତେ ଫେଲେଇ ସେମରେ ୪୫୦
ମୂର ହୋଇଥିଲା । ଏହି ପ୍ରକ ସପ୍ତାହର ଅଳ୍ପ
୩୫୯ ଥିଲା । ବମେଇ, ସ୍ଵର୍ଗପ୍ରଦେଶ ଓ
ପଞ୍ଚାବରେ କୃପାପ୍ରାତିତାରୁ ବଢ଼ିଥିଲା । କେବଳ
ପଞ୍ଚାବାର ଅଳ୍ପ ଜଣା ନ ଯିବାରୁ ମୋର
ମୂର ଉଣା ଦେଖାଯାଉଅଛି ।

ବରତ ୧୦ ଜାନୁଆରୀ ଶେଷ ହେବା ମଧ୍ୟା-
ହରେ ଦୂରବିଜ୍ଞ ୨୦୨୭ ବଜ୍ର ୨୦୧୯ ସ୍କ୍ରୀ-
ପ୍ରଦେଶ ୧୯୭୩ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ୧୯୫୫ ଓ
କମ୍ବୋଡ଼ିଆ ୨୦୨୨ ମାର୍ଚ୍ଚ ୨୦୨୨୦ ଜଣା ଦୂର୍ଗାନ୍ଧୀ
ଅଧିକାରୀ ପାଦମୁଖରେ ଦୂର୍ବ ଦ୍ୟାବନ ଅଳ୍ପ
୨୦୨୨୨ ଥିଲା । ଉଦ୍‌ସ୍ଵର୍ଗରେ ବିଶେଷ ୫
କମ୍ବୋଡ଼ିଆ ଧାରାକି ହବି ହୋଇ ଥିଲା ।

ଅମ୍ବେଶାକେ ଅଗ୍ରଦୂତ ହୁଏନର ହତ୍ଯାକ ଜଣାଇଥିବା
ପରିବାରର ସେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ସ୍ଵର୍ଗଭାବର ଉନ୍ନତିକୁ
କାହାର ଦେଇ ବାରୁଦୀ ବାରୁ ଚୁକ୍କବାହର ଘୋଷଣା
କାହାର ମଞ୍ଜଳିକାର ବାହରେ ମହାକାମ ପରିବାର
କାହାରେ । ଗର ଧନବାର ବାହାର କାକର ବନ୍ଧୁ-
ମହାରାଜଙ୍କରେ ପରିଶ୍ରାନ୍ତ ଦୋଷ କୁର ଦେଲ ଓ
ବୌଦ୍ଧି ପ୍ରକାରେ ବୈଷଣ ଉପଧିମ ଦେଲ
କାହିଁ । ଗାନ୍ଧର ବୟସମ ବ ଏଣ ଓ ହୋଇ-
ପାରିଲା । ବାରୁ ମନୋଦୟ ଅଛ ତାନ୍ତ୍ରି ଓ କାର୍ଯ୍ୟମ
କାହାରେ । ଅମ୍ବେଶାକେ ଏହକିମ ନିଟିରେ
କାକର ପରବାର ବର୍ଗପୁର ମାନ୍ଦୁକା ପ୍ରବାକ ଓ
କାକର ଅସାର ସନ୍ଦର୍ଭ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲା ।

କର୍ମ ସନ୍ଦର୍ଭରେ କଳାପ୍ରେସ୍ ସବାପ୍ରେ
 ଟିକ୍ଟିଶର ପାକା କାର୍ଯ୍ୟ କିମନ୍ତେ ସେତେ କଲା
 ମହୁ ଦେଖିବାରେ ଗର୍ଭର ବାଲିତା ସଥା :—
 ଅନ୍ଧାଳେ ବିଦେଶୀଭବମାତ୍ର ଟ ୨୦,୦୦୮
 ସମକ୍ଷର ଡେମ୍ପଟିକ ମିଶନରଙ୍ଗର ବାଣବୃଦ୍ଧ
 ଟ ୧୦,୦୦୯ ସମକ୍ଷର କଟକ ସତ୍ତବ
 ଟ ୩୩୦୦୯ ସମକ୍ଷର ମୋହପୁର ସତ୍ତବ
 ଟ ୨୨୦୦୯ ଏବଂ କଟକ ମେଡ଼ିଲେ ସୁଲକ୍ଷଣ
 ଅଧିକା ଉତ୍ତର ଟ ୫୫୦୦୯ ଏପର ଦୁର୍ଗର
 ସାହାଯ୍ୟ ସବାପ୍ରେ ବାଲେରର କିଲାରେ
 ଟ ୨୬୦୦୯ ଏବଂ ପୁଣ୍ୟ କିଲାରେ ଟ ୧୫୫୦୦୯ଟଙ୍କା
 କ୍ୟାମ୍ପ ଦେବାର ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦୋଷାନ୍ତରୁ ।

ବାରେଷର ଜିଲ୍ଲା ଅନ୍ତରୁ ପିଯ୍ୟାର ଉମ୍ମିଦାର
ଏ କଗର ଦିବାସି ବାରୁ ବୃକ୍ଷପ୍ରସାଦ ବୋଲିବା
ଅବାଳମ୍ବନ, ଅଛି ବେଠିବ ଅତିକ୍ରମ ଦୂରେର
ଦିନ୍ୟ ଅଟେ । ତାଙ୍କର ଦସ୍ତଖତ କ୍ଷେତ୍ର ହେଲା
ଦୋଷଶ୍ଵର ଓ ସରଳବାୟୁରେ । ଅବୁଦିନର
ଜୁନରେ ଏ ଦୂର୍ଦୟତା ଦେଇ । ସେ ବାରେଷର
ସଦର ସ୍ଥାନିକ କୋଶ ଜଣେ ଥରେସା ମାତ୍ର-
କ୍ଷେତ୍ର ଥିଲେ ଏବଂ ଶାଳାକର ଅନେକ ସଂଗ୍ରହ
ଥିଲା । ମା ୫ ସତ ଦିନ ସନ୍ଧାର, ଦୁକା ମାତା
ଓ ବର୍ଷବର୍ଷକୁ ଶାରୀର ସାନ୍ଦରରେ ଦିନାମ ଗୁରୁ-
ତମେ । ଶିଶୁ ଏଦାକର ଅମ୍ବାର ମଞ୍ଜଳ ତେ
ପରିବାର କରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟିକା ଧିକ୍ଷାକ ବନ୍ଦେ ।

—००—

ମାନ୍ଦରଳ ସମ୍ବନ୍ଧର ଲେଖିଥିଲୁଣ୍ଡି । ତ ପାଏ
କହଇ ମେଘନର ସେସମୟ ଗାତ୍ର ସଦରୁ
ଅଥେ ମେଘନକୁ ଧରିଲାତାରବ ପୂଜ୍ଞ ମିଛିକହି-
ଗାଲିଟି ମେଘନଗାନକୁ ନିୟମ କରଇଲୁଣ୍ଡି ।
ଏହା ଭାବାନ୍ତି ଅକର୍ଷୁଣୋଲି ବହୁଯାବୀ ଶାକା
କୁଳରେ ଚନ୍ଦ୍ର ବହୁରେ ହୃଦୟରେ ନାହିଁ । ପୁଷ୍ପର
ଦେହନିମାଳି ବିଦେଶରମାନେ ଅଧିକାଂଶ ହୃଦୟ-
ପୁଷ୍ପ ପୁଷ୍ପକେ ଅବସଂ ଲାଗନି ସେ ଗାଢ଼ିବାର
ଦେଖାଇ ଦେଇ ମାତର ଦେଇ ମେହନ୍ତର ଧରିରେ
ଅମେ କାହିଁ ଯିବା । ରତ୍ନ ମୁଖମାକ ଉପରସ୍ତ
ଏ କହିଲେ ମୁସଲି ଦେଇଲେ ରଙ୍ଗଆଶ୍ରି ।
ଅଶାକରୁ ଦେଇବରମାକେ ସହଯୋଗିବର
କରିବାରୁ ହୃଦୟ କରିବାର ।

କଲୁହା ପେଣିଦାଳମୂର ରେତ୍ତାର
ଜୀବନ ଦେଇଅଛି ବି ଏଥରର ବି.
ବେଳିଦର ରୁଦ୍ଧ ଫେରିଛି (ବହୁ, ୧,
ସାମାନ ଗର୍ବର ବିଦ୍ୟର ପ୍ରତିଷ୍ଠାପନ କାମକରେ
କ-ବର୍ତ୍ତତ ଶତ୍ରୁକର ଶାଙ୍କ ଦୂର ଘଟିଥିବା
ଦୂର ଦେ ବିଦ୍ୟରେ ନିରାକାର ପ୍ରତି ତାମଳ

ବାହୀରବ ଏବ ଲାକା ହେଲୁରେ ଡକ୍ଟର
ପରସ୍ତ ଦେଇଥିବା ଛହମାନେ ଚନ୍ଦ ଅପ୍ରେଜନ
ମାସ ଟାଙ୍କ ଟଣେ ଗୁରୁକାର ଦୂଷାର ଏ ୧୦ ଟା
ଠାରୁ ଅପରାହ୍ନ ଦ୍ୱାରା ସମୟ ଧରେ
ସେହି ପ୍ରଦୂଷାଗଳ ପାଇ ଦେବ ଦେବେ ।
ଏହ ପ୍ରଦୂଷ ବାନେ ଯନ୍ତ୍ରରେ ଅମ୍ବେମାତ୍ରେ
ଅକେକ କୁହାଣ ଦୁଃଖରୁ । ବିଶବ୍ରଦ୍ଧା
ଲିୟ ଦଶାମୁଦରେ ଚହିର ପ୍ରତିକାର ଉପକା
ରତ୍ନ ଅବନନ୍ଦ କିମ୍ବା ଅଟେ ।

ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରେସ୍‌ଲେଟ୍ ମାର୍କେଟର ସର ଦେବକର
ବାହାଦୁର ଏବେ ଘେରୁଥାଏ ମାପରେ ପୁଷ୍ଟାରେ
ବିରଜିତମାତ୍ର ଦେବବାବେ ଉଚ୍ଚ କଣ୍ଠରେ ଏମାତ୍ର
୨୦୯ ଟଙ୍କାରୁ ଟ ୨୦୦ ଟଙ୍କା, ଦକ୍ଷିଣାୟନ
୧୦୮ ଟଙ୍କାରୁ ଟ ୨୦୦ ଟଙ୍କା ରହିବ ଦସମଠ
ମହନ୍ତି ଟ ୨୦୦ ଟଙ୍କା ଏବଂ ଶ୍ରୀଅମଠର ମହନ୍ତି
ଟ ୧୦୦ ଟଙ୍କା ଏହି କଣ୍ଠରେ ଦାଳ କଣ୍ଠ-
ସ୍ଵରେ ଓ ପ୍ରେସ୍‌ଲେଟ୍‌ମେ ବରସାରାଳ (ଯାହା
ଦେଖାଇଦେଇ ଗେହିଏ ନୃତ୍ୟ ଦାଳ) ମାର୍କେଟର
ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରେସ୍‌ଲେଟ୍ ମହନ୍ତି କଣ୍ଠର ପ୍ରଥମ ମହନ୍ତି
ଟ ୧୦୮ ଟଙ୍କାର ମୁଦ୍ରା ରହିଥିଲୋଗ ଦେବ,
ମାର୍କେଟର ମହନ୍ତି ଅଳ୍ପ ହିନ୍ଦି ପେହୁଁ
ଦାଳ ପ୍ରେସ୍‌ଲେଟ୍ କଣ୍ଠ ଦେବମହନ୍ତି ଧଳାକାର
ପ୍ରେସ୍‌ଲେଟ୍ କଣ୍ଠ ଦେବମହନ୍ତି ପ୍ରେସ୍‌ଲେଟ୍
କଣ୍ଠ ଦେବମହନ୍ତି ।

‘ତହିନିଜବଳ’ ୧୦୮ରେ ଶାନ୍ତି ଏ ମାଟିଛି
ଉତ୍ତରିକ୍ଷଣ ପଞ୍ଚମ ଫଲ ଦେଲାଗୁଣ୍ଡ ନିରାପ୍ତ
ମହାପଞ୍ଜି ମାତ୍ରରୁ ବନ୍ଦାରାର ଅର୍ଥମ୍ ହୋଇ-
ଏହା ପରମାସ ପୃଷ୍ଠାମାତ୍ରର ଏହା ବାହାର
ବର ସ୍ଥିର ଦେଇଥାଇ । ତୁମେ ବାହାର କେବେ
ଦେଇ ପଥେ ହବିବିଲ ଦେଲ ଅମ୍ବେନେ
ପାଇ ଅନିକିତବେଳେ । ଏଥରେ ଦେଇଗେତେବେ
ମହା ପଦମ ପଦମ ବାହାର ଏହି ଦରମା
ଓ ଶପା ମନ ଦେଖେ । ଅମ୍ବେନେ ଏହାର
ବିହୁତ ଅବର ଏବ ଏବଂ ଜୀବନ ତାମନ୍ଦାତ୍ତଵ ।
ଏହି ପଦିକା ଦେଲାଗୁଣ୍ଡ ଏବ ଉତ୍ତରିକ୍ଷଣ ପଞ୍ଜି
ଦେଇରେ ଘର୍ବନ୍ତ ଦେଖିଯାଇ ବସନ୍ତ ଅମ୍ବେନ୍ଦ୍ର
କେବେ ୧୦୮ ଓ ପଞ୍ଜିର । ହାବି ମନ୍ଦାତ୍ତଵ
ଏ ଲାହୁକୁଣ୍ଡର ଲାପ୍ତ ପ୍ରରେଣ୍ଟ ଉତ୍ତାନ
ଲିମିଟେଚର ଦେଇକରି ଏହି ଏବ ସେହି
ବିମାନର ଲିଚନେରେ ଦେଇକରି ଗଣ୍ଡବୟକ୍ତ
କିମ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥାଇ ଏବ ଏବ ତୁମିଙ୍କ
ଯମାଳୟର ନଥ ପଢ଼ିବ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଅଚି ଗୋଟିଏ
ବିମାନକାର ମନ୍ଦିର ଦେବାର ପ୍ରକାଶ । ଏଥରୁ

ଦୁଇମାତ୍ର ଏ ସେ ଜୀ ସ୍ଵର୍ଗ ବ୍ରଗୀରଥୀ ଦାସ ଏ
ସମସ୍ତର କୁଳାଧିକ ଏବଂ ଏପର ଉଦ୍‌ଦେଖାଣୀ
ପୁରୁଷ ଓ ପ୍ରତିଶାରେ ଚାଳା ପ୍ରାକରେ ବେଶିବାର
ଅମେମାନେ ବ୍ସକା ହୁଏ ।

ଦକ୍ଷବାଣୀ ମନ୍ଦିରରେ ବାପଛିରଥୀର
ଯାହା ଦିବାଯାଏ ସେହି ସମ୍ବନ୍ଧେ କବନ୍ତୁ କରନା-
କାରଣ ସଲ ୧୫୦୭ ମଣିଦାରେ ଗୋଟିଏ କଳମୁଁ
ନିମ୍ନଲିଖି ହୋଇଥିଲା । ଦକ୍ଷ କମେଟିର ଉପୋଶମ
ଉପରେ କର୍ତ୍ତାମାନ ଖେଳ ପ୍ରେସ୍ନେଃସ୍ବ ମହୋ-
ଦୟକ ଅବେଶ ବାଜାର ଅଛି । ସେହେଠିରେ
ମହୋଦୟ ଅବେଶ ବେଳାହିନ୍ତି ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ସୁଦେଶରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ବେଜଥୁବା ଦ୍ୱାରା ଶା-
ଶିବାସମଜରେ ଘରଚ ଗନ୍ଧଶ୍ରୀମଦ୍ଭ ସେଇନିୟୁମ
କରିଅଛନ୍ତି ଯାହା ସଂଶୋଧକ କର ଦେଶରେ
ଦ୍ଵିତୀୟ ଦ୍ୱାରା ବେଳାହିନ୍ତି କାରାଗାର
ଦେମାକରଣ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ କାର
ଦେବ । ଦେଶୀୟ ଦ୍ୱାରା ଗୁରୁତବାତ୍ମନେ ଏବଂ
ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା କାହାର କାହାରିବ । ବିଦେ-
ଶରୁ ପମ୍ପତାଳା ହୋଇଥିବା ବୌଣସି ପଦାର୍ଥରେ
ଏ ଦେଶରେ ଯଦି ବୌଣସି ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦିତ କୁଏ
କାହାରଦେଶରେ ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ପମ୍ପତାଳ ଥିଲେ ସେହିପର
ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ବିଲାଦିତୁ ମରାନିନ କାହାଁ । ମଧ୍ୟ ଏ ସର୍ବ
ଅବେଦାନ୍ୟାୟୀ କାହାଣ ହେବାରାରଣ ବୈଟିଏ
ପରଦର୍ଶକ ଦିଗ୍ବିନ୍ଦୁରେ ଏବଂ ଜେଥିଲ ନିଯୁମ-
କ୍ଲୋ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାରାକୁ । ଏହୁବିନ୍ଦୁ ପ୍ରାଣ
ଦେଲେ ପାଠକଙ୍କ ଜଣାଇବୁ । କଥାଟି ସୁଦେଶା
ଅଭିଲୁ ହବେ କିନ୍ତୁ ସତତ ଜନ୍ମ ଦୁଷ୍ଟୀ ରହିଗା
ଯୁଦ୍ଧର ଫିଲ୍ମୀ ।

ଜନ୍ମାସ ତା । ୫ ବିଂ ଦିନ କେଲାକାଳ
ଟାଇକ ଦିନରେ ଶାସନ ପାଇଦା ରେଣ କିନ୍ତୁ
ମହେବଦ୍ୟକ ସନ୍ଧାନରେ ଗୋଟିଏ ପଞ୍ଚ
ହେଉଥିଲା । ସତ୍ୟକାଳରେ ଅନେକ ମାନ୍ୟଗଣ
ବାହୁ ଉଠିଛିବ ସଲେ । ୧୦ ବାଦସ୍ତାନର
ପଞ୍ଚମ ଦିନ ରଖରେ ଲାଭଗ୍ରହ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବା
ମଧ୍ୟରେ ଅସୁନ୍ଦର କ୍ଷେତ୍ରରେହିଲେ ମହୋଦୟ
ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଭାବ ରହିବାରୁ ହେ ବିରୁଦ୍ଧରେ
ଦୁସ୍ତାବ ଧର୍ମ ରହିବା ସବୁର ଦିବେଶ୍ୟ ସଲ
ଏହ ମହାପତି ହହେବୟ କିମ୍ବନରରେ ଆରା
ଦସିତ ଓ ଅନେକ ପଞ୍ଜାବ ମାତ୍ର କିମ୍ବନ୍ତର
ପଞ୍ଜାବ ଦରି ମୋଟ ୫୬ବରୁ ତୀର୍ତ୍ତ ପ୍ରଦର ଯାଇ
ହେଉଥିଲେ । ଜାତ୍ୟାନ୍ତ ପ୍ରବେଦ କଣା କର
କିମ୍ବାତେ ପ୍ରବାଲୀ କାଳରେ ଶାପକ ସମ୍ବାଦର
ଦିବାର ମଧ୍ୟ ଓ ଦିବେଶ୍ୟ କଷ୍ଟ ଦେବା ଓ
ମାନ୍ୟାଜ ଏବଂ ଗୋମାର ପର ପୁଣ ଓ ପହିର
ବିଜାଳାମାନ ଏହିତ ଦରି ମୋଟିଏ ଗବର୍ଣ୍ଣରେ

ଅଧୀବତେ ବାର୍ଷିକ ବନ ସମ୍ପଦ ନିୟମିତ୍ତ ବରଗର
ପ୍ରସ୍ତାବମାଳି ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ସମ୍ମାନ ଦିଲ୍ଲି ଦେଇଲା ।
ଆମେଖାକେ ସମ୍ବାନ୍ଧିତ ବରଗରେ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବ
ଦୟର ସମର୍ଥନ କରୁଥିଲା । ଏହା ଧେଣେତ୍ର
ପ୍ରସ୍ତାବ ବାର୍ଷିକର ପରିଣାମ ଦେଇଲେ ବଙ୍ଗାଳାର
ସଂଦାୟ ଅଧିକାରୀ ଦୂରତ୍ତ ଦେଇ ଏହାହି
ଅମୃତକବର ଧାରଣା ।

ଏହି ଦ୍ୱାରା ଶୁଣିବାର ଦିନ ବଜାରୀଯୁ ବାବସାୟ-
ପକ ସମ୍ବାଦରେ ବଜାରୀର ଚଳନ ୧୫୦୫ / ୧୦
ବର୍ଷର ଅସ୍ତ୍ର ବ୍ୟସର ନିଜେଟ ଅଗ୍ରତ ହୋଇ-
ଥିଲା । ଭାରତୀୟ ବନେଟର ଅବସାଧାରିତମ୍ଭୟ
ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାଦେଶିକ ବର୍ତ୍ତନର ଅବସା-
ଯେ ଶୋଭନ୍ତି ହେବ ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ
ବାହି । ଫରାଗା ଦୂରେ ଏବଂ ଅଧିକିତ୍ତବେଳେ
ଦୂରେ ଓ ମାଲି ମୋହଦମାହରେ ବ୍ୟସ ଅଭିନ୍ନ
ବଢ଼ିଅଛି । ଏହି ଅସ୍ତ୍ରର ବ୍ୟସ ବନ୍ଦାରାଥରୁ
ବେଳେ ଗାହା ଗରବର୍ଦ୍ଧ ଶେଷରେ ଗଛେଇ ଶୁଭବା-
ନ୍ଦ୍ରାରୁ ଉଥୀରାର ବ୍ୟସଟା ହୋଇଥିବାରୁ
ଅଧିକା ଟିକିବ ଘର୍ଯ୍ୟାଦ ବସାଇବାର ପ୍ରସ୍ତାବ
ଦୋର ଜାହି । ପୂର୍ବବଞ୍ଚି ଓ ଅସମର ଅବସା-
ମଧ୍ୟ ଶୋଭନ୍ତି ଅଛନ୍ତି । ସେଠାର ଅସ୍ତ୍ର ବ୍ୟସରୁ
ନିଅଣ୍ଡାପଣିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ୨୦ ଲିଟର ଟକା ହାତରେ
ଭାବେ ସେଠା ଗର୍ଭମେଷ୍ଟ ଅଭିନ୍ନଦେଇଥିରେ-
ହେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବାହା ସହ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଥାଇ
ବେ ପ୍ରଦେଶ ଦ୍ଵାରାକାର ଭାବର ଗର୍ଭମେଷ୍ଟଙ୍କ
ଦୁଃଖେନ୍ଦ୍ରିୟ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଭାରତ ଗର୍ଭମେଷ୍ଟ
ମଧ୍ୟ ଯେଠାପର ପଟ୍ଟମନ ବଜାରାଶ୍ରମରୁ ସଥୋତିତ
ଅଥ ସାହାଯ୍ୟ ଦେଇପାଇନ୍ତି ମାତ୍ର ସେତେବେ-
ଳେ ଭାରତ ଗର୍ଭମେଷ୍ଟର ଅସାଧାରିତ ଅସମ୍ଭାଲ
ଦୋର ପତଙ୍ଗର ହେବେବେଳେ ପ୍ରାଦେଶିକ
ବର୍ତ୍ତମେଷ୍ଟର ଅବସାଧା ଭାବ ଦେଖିବା ଅପ-
ମନ୍ଦବା ବଜାରାଶ୍ରମେ ଅସ୍ତ୍ର ବ୍ୟସର ରଣ୍ଜା ଅମାରୀ
ସେମବାର ଦିନ ହେବାର ସ୍ତର ହୋଇଅଛନ୍ତି
ଏବଂ ମାନ୍ଦିର ନିଜେର ମହୋଦୟ ମେଲ-
ରମାକୁଳ ଦୟ ଦ୍ଵାରା ତ ଦେବାକାରଣ
ପତଙ୍ଗ କରି ଦେଇଥିରୁ । ବ୍ୟସରୁ ସର୍ବର
ସର୍ବମାନଙ୍କ ବାହାନ୍ଦାଦ ସର୍ବର ଅମ୍ବମାନଙ୍କର
ମୂର୍ଖ ପଠମାନଙ୍କ ନାମରେ ଲୋଗଟି

ଥବାକୁ ଅବନଷ୍ଟକାରେ ସବଗତ ଦେଲୁ
ସେ ଛାତ୍ରବସ୍ତ୍ରର ଅଭିନମ୍ବର ପଦରେ
ବୁଝେଣ ଯୁଦ୍ଧ ପତ୍ରାନ୍ତପ୍ରଥମ ସବୁ ମହୋ
ଯୁ ଘରପଥ୍ୟକେ ଅମେରିକେ ନିୟନ୍ତ୍ର ଦେବ-
ରହନ୍ତି । ଶିଖ ମହୋଦୟ ସଳ ୧୯୦୦
ଲିରେ ଫର୍ମନିଲାଇସ ଚାମ୍ପିକରରେ ଉନ୍ନ

ନିଜର ଶତ ସୀକାର ଦରେ ଅଛନ୍ତି ଏହା ଗାହା-
କର ସାଧଗାର ଅବ୍ୟପ୍ରମାଣ ଅଟେ ।

ଦେଇବପିତାଲକ୍ଷ୍ମୀର ନିଜାଚଳ କାଣ୍ଡ ।

ଏଠା ମିଛକଷିପ୍ତାଳଟିର ନିର୍ବାଚନ କାଣ୍ଡ ଗର
ଅନିବାର ଦଳ ସେଇ ହେଲା । ବେଳକ ନାହିଁ ଓ
୫ ମତ ବାର୍ତ୍ତା ହେଲା ଅନ୍ୟମନ୍ୟ ବାକରେ ଜାଗ୍ର
ପ୍ରତିକଳା ପରଦୂଷ୍ୟମାନ ହୋଇଥିଲା । ରାଜୁ
ଉଦୟ ବାଢ଼ିବ ଅତ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନାକେ ଅଧିକାର
ଅଦେବକ ପ୍ରତ୍ୟାକ୍ଷର କରାଯାଇ ସଥାନମେ
ମାନ୍ୟବର ମଧ୍ୟଦିତ ଦାସ ହେ, ଅର, ଉ ଓ
ବାହୁ ସଦାନନ୍ଦ ବେଳୁଷ ନିର୍ବାଚନ ହେଲେ ।
ଅନ୍ୟବାଚିମାନଙ୍କରେ ଯେମନ୍ତ ଘୋଡ଼ା ରେଖ-
ଲେଖ ତମନ୍ତ ଶଶୀରେ ଧୂମ ପତିଗାଥିଲା ।
ମାତ୍ରାଟାରେ ଦେଉଠୁଆମାନେ ଗ୍ରାହକର ଛଳ
ଇନି ବିରବାର ଦୃଷ୍ଟି ଦ୍ୱାରା ବାରଧାରିଥିଲା ।
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଲେଖା ଯାତ୍ରୀବା ସ୍ଥାନର ବରା ମଧ୍ୟରେ
ଦେହ ଘେଟର ପଦ୍ମମନ୍ଦିର ମାହବେ ତାହାର
ପ୍ରାର୍ଥିମାନଙ୍କ ପଣୀଯ ଲେଖେ ସେଇଥାର ଟାଙ୍କା
ଶତି ପଙ୍କେ ଭାଲରେ ମନ ପୁଣିଲ ପର ପ୍ରାର୍ଥିତ
କାମ ପୁଣି ଦେଉଥିଲେ ଏହି ଲେଖନ ବିଶ୍ୱବର
ସେ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଇ ରେଖି ରେଖାର ବାହାର
ଅଧିକା ଅଗାମ ବନ୍ଧୁଦର ହୋଇଥିଲା । ତୌ-
ରେଣ୍ଟ ସ୍ଥାନରେ ଦେହ ଲେଖ ତାଙ୍କ ପଣୀଯ
ବ୍ୟକ୍ତିକ ବାମୋତ୍ତରଣ କି କଲାଯୁ ଦିଖାଇବା
ଥୋର ଦେବକାଳ ମଧ୍ୟ କୁଣ୍ଡିତ ହୋଇ ନ ଥିଲା
କି ମନ ସଂକ୍ଷତବାସ ମଧ୍ୟ ତୌରେ ଠାରେ
ଅପଣା ମଧ୍ୟରେ ଧକ୍କା ଦା ତକଣାଟା । ଏଇ
କାର ମଧ୍ୟ ଦେଖା ଯାତ୍ରୀନ । ତାଙ୍କ ମର
ଦ୍ୱାରା ଲେଖା ସେଇରେ ବଜାର ପ୍ରତିନିଧି
ଦ୍ୱାରିତ ରାଶରେ ଗାଲ ମନ ହେଉଁ ମାରିପାଇଲ
କି ଉପକର ଦେବାରୁ ସ୍ଵର୍ଗ ତେବ୍ଯୁରମାନ
ବ୍ୟକ୍ତିରଙ୍ଗ ବରଶାଥୀ ଦୂଲଧ ଯେଣି ସମସ୍ତରୁ
ଦିନଥିଲେ । ଆମେମାନେ ପଞ୍ଚରୁ ଏ ସକ୍ଷମନ
ମନ ଶ୍ରେଷ୍ଠମାନେ ଅଥବା ଯତ୍ପ୍ରାପ୍ତ ମାତ୍ର
ଏବାପ୍ତି ଅଛନ୍ତି ? ଅମ୍ବାକାର ବନ୍ଦେବତାରେ
ଅନୁଭବରେ ଏହା ପ୍ରାପ୍ତ ନାହିଁ ଦାବୀ । ଯେତା
କର ଅପଣା ସ୍ଵାକ୍ଷର ପ୍ରତିବ୍ୟକ୍ତିରେ କହା
ପର ବରନ୍ତେ, ନାହିଁ । ଯେ ଶରୀର ଦୋହର
କିମ୍ବକ ମଧ୍ୟରେ ସୁଅଧିକାର ପ୍ରତିଷ୍ଠାନର
କିମ୍ବକ କାହାର ଏହା କରନ୍ତୁ ମନ ବଲବ
କିମ୍ବକ ? ମୟର ମାନେ ତେବେ ଶ୍ରେଷ୍ଠମନ
କୁ ପଦେ ଯଗ୍ନାତ୍ମି ଜାହିଁ ମେମଟେ ବଜାର
ବାପେ କାହାଠାରୁ ଅପଣା କାମ ବାହାର କରି-
ନ୍ତୁ ମନେ ବାହିଧର ରୋଗାମହି କରିବା ଏକା
କାମକାର ଧରନ ଉପରେ ମରମାର ନାହିଁ

ଅଷ୍ଟର୍ଦ୍ଧାର କଥା ନୁହଇ । ସେବେ ଶିଖାଇ ତରମ
ଉବେଶ୍ୟ ଏହାହିଁ ବେଳ ତେବେ ପେଣ୍ଡର
ଶିଖାଇ ଦୂର୍ବୁଁ ଚିନ୍ତାର । ସେ ଯାହା ହେଉ
ପଠକର୍ତ୍ତା ପରି ଚୌରାଠିଠାରେ ସେ ଦଙ୍ଗା
ଦଙ୍ଗାମା ହୋଇ ଘୋଟ ଲେଖା ବନ୍ଦ ହୋଇ
ଥାହିଁ ଏହିବ ସବୁ କଣ୍ଠୀୟ ମାତ୍ର ଅଳମୀୟ
ଅଭିଭାବ ହେଉଳ । * ୫ ୨ ମର ବାଢ଼ିର
ନିକାଳ ସମ୍ମନେ ଥପର ଆଗତ ହୋଇଅଛୁ ।
ଫଳ ଏପରେ ପାଠମାତରକୁ ଚାଲାଇଛୁ । ପୁରୁ
ଶିଖାତଳର ନିୟମାନ୍ତ୍ରମାୟୀ ୭ ୯ ଜ ପୂର୍ବରୁ
ନିଷ୍ଠାତଳର ପ୍ରାନ୍ତ ସମୟ ପ୍ରଭାବିତ କହାଇ
ହେବଳ ତହିଁ ପୃଷ୍ଠାଦଳ ଧେଶ୍ଵର ବିଥ ସାଇ-
ଥିବାରୁ ମାତ୍ରମେହିକା ତଳକୁ
ରେ ଏ ନିଷ୍ଠାତଳ ବନ୍ଦ ହସିବା କାରଣ ପାପର
ହୋଇଅଛୁ । ସବ ଏହା ଗ୍ରାହି କୁଏ ତାତା
ହେଲେ ଅୟମାତରକୁ ବିବେଚନାରେ ସଂଦେହୀୟ
ନିଷ୍ଠାତଳ ଅଭିମର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ
୨ କମ୍ପର ବାଢ଼ିର ବାରୁ ପତାକାନାଥ ଗୁରୁତ୍ବା
ଓ ବାରୁ ଉମେଶଚନ୍ଦ୍ର ସହ୍ୟ, ନ କ ମରରେ
ବାରୁ ଜଗନ୍ନାଥନ୍ଦୁ ସହ୍ୟ ଚୌଧୁରୀ, ନ ଶ ମର-
ରେ ବାରୁ ଜାନଗାନାଥ ବନ୍ଦୁ, ନ ଶ ମରରେ
ବାରୁ ଶଖାମନେନ ସହ୍ୟ, ନ ଶ ମରରେ ବାରୁ
ଭଗାଇତର ସିଂହ ଓ ବାରୁ ବପିତବହୁ ସା ନିଃ,
ନ ଶ ମର ବାଢ଼ିରେ ବାରୁ ଅଳନ୍ତର ନନ୍ଦାନ୍ତି
ଏବ ନ ଶ ମରରେ ବାରୁ ସଖାପ୍ରସାଦ ବନ୍ଦୁ
ଓ ମୁକ୍ତିଶୀ ସହ୍ୟନ ନୁହେବକ ନିଷ୍ଠାତଳ ହୋଇ-
ଅଛନ୍ତି ।

- 8 -

ଧ୍ୟାନକୁଟୀ ଭଲ

ଏଠାର ସୁପରିନିତ ପ୍ରଧାନ ବନ୍ଦୀକ୍ରମ
ଆୟକୁ କାଲମ ଆସିଥାଏଇନାହାଣ୍ଟି ଅପରି ବନ୍ଦୀ-
ରେ ଏ ନିଷବ୍ଦ ଯୋବରୁରେ ଗୋଟିଏ କରିଲ-
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କରିଲ ଏବଂ ମଙ୍ଗଳବାର ଦିନ ସବାଳ
କେ ଶାୟକୁ କଟିବନର ସାହେବଙ୍କାର ବହୁର
ଜଣ୍ଠା କାମ୍ଯ ସମାପ୍ତେ ସବଭାବେ ସଙ୍ଗକ
ବନ୍ଦ ଅଛିଲା । କାରବାକାଟି ଗୋଟିଏ ପ୍ରମାଣ୍ତ୍ର
“ପାରା ଏଥୁଗାର” ମା ୧୭ ମିନ୍ଟେ ଯୋଜନା
ତତ୍ତ୍ଵ ପୁନଃ ଲୁଗରେ ଲାଗାଇ ଦିଲା ଦେଇ
ହାଲଅଛି । ସବୁ ପାଇରେ ଗୋଟିଏ ନନ୍ଦ
ଥ କରି ଲଞ୍ଜିବ ଦକ୍ଷିଥିରୁ ଏବଂ ରତ୍ନ ନିରମ
କ ହୁରହୁ ତେମହଳ କାଠରେ ଖାନ ରୁହିବା
ଶେଷବା, ପର୍ବତୀର ଦରିଦା ତଣ୍ଡ, ଦୁର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବା
ଦୁର୍ବାର ବଳମାଳ ସନା ଦୋଷରୁ । ଖାନ
କିମ୍ବାରେ ବନ୍ଦରେ ସମ୍ପ୍ର ପ୍ରକିଳ୍ପା ଦୋର
କିମ୍ବା ଅଳଗା ଦୋର ବାହାରିବ । ଲଞ୍ଜିନରୁ
ଯୋଗାଇବାକାରି ଏବଂ ବନ୍ଦ ହାତ

ବେଳୋ ହୋଇଅଛୁ । ଅନ୍ୟ ଏକ ହାତରେ
ଖାନ ସିଂହ ଯବାର ଦକ୍ଷ ଲୁହର ପୋଲସ୍ତମୀମାତା
ବିଶେଷତ୍ତି ଓ ସୁଖାରବାବ ଶ୍ରାବ ପୁଷ୍ପକ ହୋଇ
ଅଛୁ । ଅନ୍ୟଙ୍ଗରେ ଉଚ୍ଚବ୍ରତକର ବସାବକ
ଓ ଦୁଲ ଲହରା ଘରମାତ ପୁଷ୍ପକ ହେଉ-
ଅଛୁ । ବାରଖାନା ମଧ୍ୟ ଏକ ପ୍ରକାଣସ୍ତବ
ଚନ୍ଦ୍ରକଥ ଓ ସୁଖ ପକାବାଦହୁର ସୁଖେ-
ରତ ହୋଇଥିଲ । ସୁମରଳ ମହୋଦୟକ
ଅହାଠମରେ ଶ୍ରାମୟ ଅନେକ ମାନୁଶଗଣ
ଦେଖେଯ ଏବ ହେବେଳ ମୁଖେପୀଯ ସମ୍ମାନ
ବନ୍ଦି ସମ୍ପଦିତ ହୋଇଥିଲ । ବନ୍ଦିପଦର
ସାହେବ ସରସ ଦେଲାରୁ କାରଖାନା ଶ୍ରାପକର
ଗୋଟିଏ ରହିଥାଏ ପଠିବ ହେଲା । ନାଲମ ଜ୍ଞାନ
ଘନ ମହାଶୟ ଗୋବାବଖାନାରେ ଝୁଲୁଳକଳ
ଶ୍ରାପକ ଦର ଲଭଗାନ ହୋଇଥିବା ହେଉ
ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ କାରଖାନା ଶ୍ରାପିତ ହେଲେ
ଲଭ ଦେବାର ଜାଣ ଏକଳକ ତକା ବ୍ୟୟରେ
ଏ କାରଖାନା ଶ୍ରାପିତ କରିଥିବା ଓ ହର୍ଷରେ
ପ୍ରତିଦିନ ୧୨୦୦ ମଦର ଖାନ କୁଟା କୋଣ-
ପାରବା ଏବ ତ ୧୫୦ ଲ ଲୋକେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମି
ପ୍ରତିବାର ଦେବାର ରିପୋର୍ଟରୁ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା
ଏଠାରୁ ହେବେ ଖାନ ଅବା ଗୁରୁଳ ବର୍ଦ୍ଧନ
କ୍ଷୟାନ ଦୁଃଖ ହର୍ଷର ଭାବେଶ ରିପୋର୍ଟରେ
ତ ଥିଲେ ସୁରା ନୁହନ ହୋଇ ଗୋଟିଏ ବୁଦ୍ଧତ
କାରଖାନା ଏଠାରେ ଶ୍ରାପିତ ହେବା ସୁଖର
ଦିନ୍ୟ ଏବ କ୍ଷୟାନର ବାରିନ୍ୟ କ୍ଷୟନ୍ୟରେ
ଶବ୍ଦା ବନ୍ଦିଶବ୍ଦାର ପରିଶ୍ରଦ୍ଧବ । ଦିନାବେଳେ
ତାମ୍ଭ ଚକଳ ଉତ୍ତର ଲଭର ପରିମାଣ ଜାଣ
ପରେ । ରିପୋର୍ଟ ମାଠାନ୍ତେ ଆବେଦନ ମହୋ-
ଦୟ ଏବଳ କାରଖାନା ଶ୍ରାପନ ହେବା ଦେଉ
ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାଶହିନବ ଜ୍ଞାନର ମହୋଦୟକୁ
ଅଛବାଦିବ ହରା କାରଖାନା ଦର କିମ୍ବା ହରା
ସବା ମୈନସର ଶ୍ରାୟକୁ ତେ ଉତ୍ସାହର ମକା-
ନ୍ୟକୁ ମୋଟିଏ ସରକ୍ତି ଯଦବ ପୁରସ୍ତାର
ଦେବେ । ଅଗ୍ରହର ସର୍ବପଦକି କଳକାବ ଦିଅ,
ଯାଏ ଧରା କାଳ ଦେଇବୁ ଥାଦେବ ମହୋଦୟ
କଳରେ ଅନ୍ତି କାଳ ଦେଇ ବର୍ଦ୍ଧନ ଓ ସମ୍ମ
ମାନାରେ ବନ୍ଦୁଦିତ ହୋଇ ଲେଉଛି ଅମିଲେ
ଏବ ଉତ୍ସାହ ଦ୍ରୁଗ୍ରୁଣୀ ଅଚର ପାନ
ସଙ୍ଗ ବେହୁ ନଳ ଯୋଗକରି ହୃଦୟ ମନରେ
ପ୍ରତିବାଗ ଦେବେ । ଅମେନାନେ ଏହ ନୁହନ
ଦିନରସାୟର ଏକାଳ ଶ୍ରାବକାମନା କରୁ । ଏତ
ପାରେ ଏପରି କାରଖାନା ଏହ ପ୍ରଥମ ଅଟେ ।
ସୁମରଳ ମହାଶୟ ଉତ୍ସାହର ଲୋକ ନୁହନ୍ତି
ମାତ୍ର ବେଳେବେ ନିର୍ମାଣର ଦ୍ୟୁକ୍ତ ନେଇ
ଅନେବ ବର୍ଷ ଦେଲା ଏହାରୁ ଅମି ଅବେଳା

ବାର୍ଷିକ ବର ଲାଗ କରିଥିଲୁଣ୍ଟ । ସେ ଏହି ପ୍ରକାଶ
ବାରମାତା ସ୍ନାପନ ହାତ ଡିଆର ଗୋଟିଏ
ନୁହନ ବ୍ୟବସାୟର ଟିକ୍କା ଦେଇଁ ଓ ସେ
ନିକେ ବହୁଅଛି ସେ ଏଥର ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଖି
ଅନୁଭାବିମାନେ ଏହିପର କାରାମାନାନ୍ତିକ ସ୍ନାପନ
କରିବାରୁ ଉପାସା ଦେବେ । ଉତ୍ତରାରୁ ଯେତେ
ଖାନ ବିଦେଶରୁ ରଖାଇଲି କୃତ ଚହୁପାଇଁ
ଅନେକ ଧାରାଜୀବୀ କଲ ବସିଲେ ଗତି ଗାହି
ବଳଂ ଦେଇବ ମଙ୍ଗଳ ଦେବ । ଉତ୍ତରବାହି-
ମାନେ ଏଥର ସ୍ଵପ୍ନିଶା କଲ କରିବେ ଏହାହି
ଅମ୍ବାତଳର ପାଠିବା ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବନେଟ ।

ଭାବରେ ଚଳଇ ସଙ୍କ ୧୫୦୯-୧୦
ମଧ୍ୟକାଳ ବଜେଟ ଚମାଶ ତା ୨୨ ଭାବର
ବିବସ୍ତୁତ ସାହାର ଅଗତ ଦୋଷଥିଲା ।
ବନ୍ଦ ସାହାର ବିଲପଳ ଘରଦେବ ଏହା ଅଗତ
ବନ୍ଦକା ସମୟରେ ପ୍ରକାଶ କଲେ ଯେ
ସତ ୨୫୮ ମଧ୍ୟକାଳୀ କମାଗତ ଭାବର ଅୟ
ସ୍ଵରୂପ ଥିବାର ବଜେଟରେ ଦେଖା ଯାଉଥିଲା
ମାତ୍ର ପାଇର ଦୂର୍ଭଗ୍ୟମେ ଏହି ବର୍ଷର ଅଟେଠ
ଅବସ୍ଥା ଦର୍ଶିବ ବିପରୀତ ଦିଶିଲା । ମଧ୍ୟରେ
ମାତ୍ର ମାସରେ ଟେଣ୍ଡରେଜା ସଙ୍କ ୧୫୦୮୫
ବର୍ଷର ବଜେଟରେ ୫୭୨୫୦୦ ପାଇଁ ଉକ୍ତ
ରହିବାର ଅଣା ଥିଲା ମାତ୍ର ଦର୍ଶନା ଦେଖାବରେ
୨୭,୨୦,୫୦୦ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପଢ଼ିବାର ଦେଆ-
ସାଏ । ପାଇଁ କଟ ୨୫ ଟା ଧରିଲେ ପାଇଁ
ପାଇଁ କଟିଲୁ ତର ଅଧିକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପଢ଼ିଥିଲା ।
ମହି ମହୋଦୟ ପ୍ରକାଶ କଲେ ଯେ ସେ ବର୍ଷ
ଉଦ୍‌ବର୍ଷଟିମି, ନାହିଁ କରିବାର ମଧ୍ୟରେ, ପଞ୍ଜାବ,
ବୋମାଡ, ବଜାର ଓ ମାନ୍ଦାଜିର କେବେଳ
ଅଂଶରେ ଦୂର୍ଭଗ୍ୟ ଘତିଲା ଓ ଅଶାନୁୟାୟୀ ପଥ
ପଳିବ ନାହିଁ । ଉତ୍ସବରେ ଲୋକେ ଧକ୍କେ-
୦୮ ପାଇର ଫେରାରେ ଉତ୍ସବ ମେଲେଇୟୁ
ଦେବମ ଦେବମ କଲେ । ସୁତରଂ ଗୃହର ଚନ୍ଦ୍ର-
ସାୟ ମଧ୍ୟ ନନ୍ଦବର କରିବା । ପଥଲ କାନ୍ଦ-
ଦେବୁ ଦ୍ୱାରା କଲ ଦେଲ । ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ କାହା ହେଲ
ଏବ ଅମଦାଳା ହେବା ମାନ୍ଦାଜାନ ପତ ଲହିଲ,
ପଙ୍କେ ଟକାର ବଜାର ମଧ୍ୟ ମନ ଦେଇ,
ଦେଇର ଅମଦାଳା * କାହିଁ ୨୬ ଲକ୍ଷ ଟ
ଦୁଇ ବର୍ଷ ୨୦ ଲକ୍ଷ ଭରା ଦେଲ ଏବ ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ
ପୂର୍ବ ରାର୍ଯ୍ୟରେ ବଜେଟ ଅଧେରା ୨୦ ଲକ୍ଷ
ଅଧିକ ବ୍ୟାୟ ପଢ଼ିଲ । ୨୯ ବେଳନମେଗୀ
ସରକାର ବୁକ୍କେ ଶବ୍ଦର ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟରେ
ସାହାର୍ଯ୍ୟ ଦେବାରେ ୧ ଲକ୍ଷ ଟକା ବ୍ୟାୟ ଦେଇ
ଦେଇବ ଦେବମରେ ଦେଇବ ଏଥିରିବ ଶୋଭା-

କରେ ଅଧିକା ଏତ୍ ପତଳ । ଏହୁ ସବୁ କାରଣରୁ କନିବ ବର୍ଷକୁ କୌଣସି ବିଶେଷ ଦାର୍ଢିରେ ଧନ ଦିନ୍ୟ କରିବାକାରି ପାଦଧାର ହେବାକୁ ପତଥାର ଏବଂ ଟିଚବ୍ୟୁତିର ହୁବ ବିଶେଷ ଦୃଷ୍ଟି ରଖି ଅଗମୀ ବର୍ଷର ବଜେଟ ପ୍ରସ୍ତର ହେବାରେ ଅସ୍ଵରୁ ବ୍ୟୟ ଯାଇ ବର୍ଷ ପ୍ରେସ୍ତର କେବଳ ୨୦୦ ଟଙ୍କା ଉଲଟି ହେବାର ଦେବା-ସାରଥାର । ବୁଝ ଏବଂ ବ୍ୟବସାୟରେ ସାମାଜିକ ଉତ୍ସବ ଏବଂ ସେ ଏତ୍ ବନ୍ଦରାହ ସତାପେ ବନ୍ଦ ରାଜ୍ୟାଧିକ ପାଇଁ ହୃଦୟପ୍ରତି ବନ୍ଦ ଉତ୍ସବାହାର ଏହା ହୋଇଥାର । ବେଳ ସକାରେ ୧୫ କୋଟି ଏବଂ ଅସ୍ଵରୁ କାଳ ଦାର୍ଢିରଙ୍କାରେ ଦେବିବେଳି ଟଙ୍କା ୫୫୩ ହୋଇ କରିଗରେ ଅକ୍ଷାର ବେଳି ଟଙ୍କା ବ୍ୟାପ କରିବାର କାହାପ୍ରତି ବୋଇଥାର । ବିଲ୍ଲିତରେ ୫ କୋଟି ଟଙ୍କାର ବିଲ୍ଲି ଅବସ୍ଥ୍ୟଯୋଗ୍ୟ ଦେଉଥିଲେହେ ବାହାରୁ ବିଦିଲାଜିବାରୁ ହେବ ଏବଂ ବିଲ୍ଲିତପ୍ରତି ପ୍ଲେଟ ଥେବେଳିରେ ପ୍ରାୟ ସାର୍କ ଚକର ହୋଇ ଟଙ୍କା ନେଇ ପାରିବାର ଧରିବାରଥାର । ବ୍ୟବସାୟ-ସକାରେ ଆବଶ୍ୟକ ହେଲେ ଅଧିକା ବିଲ୍ଲି ବିକ୍ରିଯୁଦ୍ଧ ଘରା ଭାବା ଭାତୀରକାରୁ ହେବ । ବହୁବଳ ଜାଗ ବୈର୍ଯ୍ୟ ଦୂର ବରେ ହୁଲ୍ଲାର୍ଯ୍ୟ ହୁବେ ୫ ଟଙ୍କା ହେବା ବଜେଟ ପ୍ରସ୍ତର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବାରୁ ସଜ୍ଜି ଧତିବ ମହୋତ୍ସବ ଦୂରେ ପ୍ରକାଶ କରେ ଏବଂ କରିଗର ଅସ୍ଵ ପ୍ରାୟ ବର୍ଷିଷ୍ଟ ଥାଇ ଅନ୍ତମାକୁ କୁନ୍ତ କରିବାର ଅଶ୍ଵାଶ ପ୍ରକାଶ କରେ । ସେ ସାହାଦେଇ ଅମ୍ବାନକୁ ସେ ଦୁଃଖରେ ପଇ ନିର୍ଦ୍ଦିତ ଅଧିକା କୌଣସି ଟିକିବ ହେବାରୁ ନ ପତଳ ଏହାହାର ପରମ ସୌଭାଗ୍ୟ ବୋଲି ଶୁଣୁଥାର । ଉତ୍ସବ-ଭାବର ବୈର୍ଯ୍ୟର ତତ୍ତ୍ଵରୁ ପାଠ କାନା ପ୍ରକଟରେ ଟଙ୍କା ଯାଦା ୫ ଟଙ୍କା କୋରିବାକ ଘରୀ ବର ନ ସ୍ଥିଲେ ଏବେ ୨୫ ଟଙ୍କା ଅନେକବରି ଦାର୍ଢିରେ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ଦେବିତାହୋଟି ଟଙ୍କା ଅଧିକ ଅସ୍ଵ କୋରିଥିଲ ମାତ୍ର ଆବଶ୍ୟକ ସମ୍ପର୍କ ବିଭାଗରେ ଅସ୍ଵ ଉତ୍ସବ ଧଙ୍ଗେ ଏତ୍ ଦିନିଥିଲ । ତଳିର ବର୍ଷ ଅର୍ଥାତ୍ ସତ ଦେବାରେ ନିର୍ଦ୍ଦିତ ଅପିନ ଅସ୍ଵ ଉତ୍ସବ ହେବା କେତେ ଦୁଇ ସମସ୍ତ ବିଭାଗର ଅସ୍ଵ କରିବା ଅପିନା ୪୫୨୫୦୦ ପାଇବା ଅର୍ଥାତ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ୨ କୋଟି ଟଙ୍କା ଅଧିକ ହେବାର ଅନୁମତି ଦୃଢ଼ର ମାତ୍ର ।

ପାଉଣ୍ଡ ବାଜେ ଟ ୫୫୦ ମାଲୁଣ୍ଡ କେଳବାଟି
କଂଗନ୍ତୋ ପାଉଣ୍ଡ । ପୁଲାଣ ସମ୍ବାର ସନାଧେ
୬୦୯ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ଦେବାର ଧୂମରାଶକ୍ତି
ଏବଂ ଦୁର୍ବଲ କାର୍ଯ୍ୟରେ ୧୦୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଲଖ
ସ୍ଥାନକ୍ରମ ।

ଅବହାସ ଅଭିନ୍ନ

ବଜ୍ରଲାକ ଥବକାଣ ସମନ୍ତିଷ୍ଠ ସନ ୪୩
ମଧ୍ୟକାର କଙ୍ଗାୟ ଅଟ ଇକ ସଂଖୋଡ଼କ କରିବା-
ଦାରଣ ବଜ୍ର ବନ୍ଦପ୍ରାପକ ସର୍ବରେ ଗୋଟିଏ
ଅନୁକର ପାତ୍ରିଲିଟ ଅରେ ହୋଇ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଚନ୍ଦ୍ରମନେ ନାହା ସଙ୍ଗ ସର୍ବର ଓ ଲୋହକର
ମତ ସଂର୍ବଦ ଦେଉଥିଛୁ । ଏ ବିଶ୍ୱରେ ଗତ
୩୫୯ ରାଜ୍ୟ ଏକ୍ୟ ସମୟରେ ବନିବାଦାରେ
ଗୋଟିଏ ନାହିଁ ହୋଇଥିଲା । ମାଲିକବିର ଶୟକୁ
ରଖାଇରାଣ ପାଇ ମହାଶୟ ସର୍ବପରିବ ଅସତ
ପ୍ରହଣ ଦର୍ଶନକେ । ଶୟକୁ ବୁଦ୍ଧେନ୍ଦ୍ରାଧ ନୟ
ମହାଶୟ ପ୍ରଥମ ଦୁଷ୍ଟାବ ଅଗଗ କଲେ ବ ବଜ୍ର-
ଲାକେ ମାତ୍ରକୁବୀଳ ମେବନ କମାରତ ବକୁ
ସ୍ଵକାନ୍ତୁଷ୍ଟିରେ ଚହୁଁର ଲଭଦେଖୁ ଦେବାଦିଷ୍ଟ
ପରିଦର୍ଶିତକେବା ନାହାନ୍ତୁ ପ୍ରୟୋଜନମୟ ହୋଇ-
ଅଛି ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେପରି ବନିବା ଏବଂ
ଅନ୍ୟ ମର୍ତ୍ତନିଧିପାଲିତ୍ତୁ ଗଦର୍ମନେଷ ଧରି-
କମେ ଅବକାଶିଲନ୍ତେବେ ଦେବାରହାତ୍ପାଦର
ବିଧ ଅଛି ତାହା ପାତ୍ରିଲିଟ୍ରୁ ଉତ୍ତାଳଦେବା
ଜୟତ ନୀତିର ବିପରୀତ ଏହି ସେହି ଦୟାପ୍ରା-
ତରୋ କି ଗଲେ ଲୋକମାତ୍ରକୁ ସେମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ କେତେବୋଟି ଦେବାକାଳ ବେର୍ଣ୍ଣୁ
କରେ ରାଜୀନି ଚହୁଁର ଅଧିକାର ଦେବାକାରଣ
ବନେଷ୍ଟ ପ୍ରାପତ ହେବାର ସଙ୍ଗ ବବେଚନା ବବ୍ରତ,
ପ୍ରସ୍ତାବିତାଣ ମହାଶୟ ବହିରେ ଯେ ଭୁବନରେ
ତାତି ଓ ସଙ୍ଗ ଦୀପମତ ବିଲକ୍ଷ ତିରକାଳ ବହ୍ୟ-
ମାନ ଅଛି ଏହି ହିନ୍ଦ ଓ ମୁଲମାନମାନେ
ସମସ୍ତେ ୪୮୫ ମଦରାନ୍ତରୁ ନିଷେଖ ଭରନ୍ତି ।
ବବ୍ରତମେଷକର ଅବକାଶ ଦିନରରେ ବିଶେଷ
ଅୟ ଅଛ ଏହି ଏହା ପତ୍ରିମ ବଜ୍ରଲାକେ ମତ
ବିଶ୍ୱବାର ବବ୍ରତମେଷକର କୋଟିଏ ୨୫
ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଅୟ ଦେଇଥାଇ । ମାତ୍ର ସାମାଜିକ ଏହି ଧର୍ମ
ନୀତିର ଉତ୍ୱର ଦିନରେ ମାଦକ ଯେବନ ଦରନ
ଭରବା ଜୁବିତ । ସମ୍ଭାବନରେ ମଦର
ଦୋହାକ ହେବ ସେ ବିଶ୍ୱରେ ଲୋହକର
ମତ ଲୋହକା ସବାରୀ ପଢ଼ିବ୍ୟ । ବବ୍ରତମେଷକର
ଅୟ ତଥା ମେଡଲ ଖର୍ବକଲେ କରକ ଲାହୁଁ
ଲୋହକ ଅବକାଶ ଦିନରେ ସତ୍ତିତ ଦେଇ ସାହୁ

ବିଦ୍ୟାର କଲେ ହିନ୍ଦୁ ମୂସଲମାକ ସମସ୍ତେ ଠିକ୍
ମହ ଦୋହାନରେ ସେ ବର୍ଷମ କାଣ୍ଡ ଘରୁଥିଲୁ
ବାହା ରହିଛ ହୋଇପାରେ । ପାଦ୍ମୀ ଅଶ୍ଵରସନ
ସାଦେବ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବ ସମର୍ଥକ ତର ଜାହିର
ବହିଲେ ସେ ଶୀଳେଚମନେ ମଦଗ ବନ୍ଧୁ ନ
କରିବା କଥା ସେ ଗନ୍ଧିମେଷ୍ଟ ବିର୍ଗିତଥିଲୁ
ଏହା ବର । ଶରବର ବିଷୟକ ଲର୍ତ୍ତ ମରନ୍ତି
ମହୋଦୟ ବହୁଥିଲୁ ଯେ ମଦର ପାନ ଝାଇ-
କରେ ଉୟାକକ ମେଲ୍ ପର ହୋଇଥିଲା । ଗର୍ବ
ବର୍ଷ ଅବତାର ଅୟ ଏ ଲକ୍ଷ ଏବ ମଦଗାନ
ଦେଖା ବିଶିଷ୍ଟ । ଦେବକ ଅୟର ଦେଖାବ ନ
ଅର ବର୍ମଗୁରୁଙ୍କ ହାର ମାଦକତ୍ରୁବ୍ୟ ସେବନ-
ଦମତ କରିବା ଉପର । ଏ ପ୍ରସ୍ତାବ ବୁଲାଇ
ଦେଖାଇଶାରୁ ହିଲୁ ପ୍ରସ୍ତାବରେ ଦେଖାମନ୍ତ
ରତ୍ନ ସନ୍ଦାୟ ମାଦକ ତ୍ରୁବ୍ୟ ଉପରେ ଲେବା
କର ବର୍ଣ୍ଣର ବହିବା ଶୀଳେଚମାରକ ଦେଖା
ବ ଦେଖାଗୀ କୌଣସି ମଦ ବନ୍ଧୁ କରି
କ ପାଇବା, ମହ ଦୋହାନରେ ବାଟ ରୁକ୍ତି
ନ୍ତାକ ବସ୍ତୁ ପିଲଙ୍କୁ ହାର୍ଦ୍ଦ କରିବାରୁ ନ ଦେବ,
ମହ ଦୋହାନରୁ ପଲକୁ ଯିବାକୁ ନ ଦେବା ଏବୁ
ଦେଇନିଷିଧାଇତିମାନଙ୍କର ମଦର ଦୋହାନ
ଯଥାପ୍ରାଚରେ ସନ୍ଦିଦ୍ଧେଷେ ଦେବା ଘରେ କଟିବେ
ନିୟମ ଦେବାର ଅନନ୍ତ ହୋଇ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇ-
ପରେ ସବୁପର ମହାଶୟ ବାକ୍ର ବନ୍ଦରେ
ହାଥକ ସଂଶୂର ସନ୍ଦିନୀୟ ଅନନ୍ତରୁ ଝେଟଲାଟ-
ମାନଙ୍କୁ ସବୁ ଦଖିଯିବା ବିଧ ପରିବର୍ତ୍ତ ଦେବା-
ପଞ୍ଜ ଅବହାରୀ ଅଭିନନ୍ଦ ତାତ୍ପରୀ ବନ୍ଦିନ
ସମାକ ଅଟେ । ଅମ୍ବେନ୍ତ ଅବହାରୀ ଅନନ୍ତର
ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ସମନ୍ଦେଶ ଏ ପର୍ଦ୍ଦର୍ଶ ବର ବହ ଚାହୁଁ
ଏବ ଲୋକମାନଙ୍କର ବର୍ତ୍ତିର ପରିବର୍ତ୍ତ
ଦେଲେ ଅବହାରୀ କର୍ମଶୂର୍ଯ୍ୟବନ୍ଦର ପେତାକୁର
ବର୍କିତ କୋଇ ଲୋକନିର ସବବାଶ ଦେବ,
ମୋହପର ଦେଇନିଷିଧାଇତିମାନଙ୍କୁ ଅବହାରୀ
ଦୋହାକ ପ୍ରାପନ ସମନ୍ଦେଶ ସମବା ଦିଅ ଯାଇ-
ଥିଲେବେ ଗବର୍ନ୍ମ ମେଷ୍ଟ କୌଣସି ଦେଇନିଷିଧା-
ଇନ୍ଦ୍ରିକୁ ସେ କମିତା ଦେଇଥିବାର ଅମ୍ବାକୁ
ନାହିଁ ଏବ ଏଠା ମିରନିଷିଧାଇଟିର ଗାହୁ
ଦିଥାଇ ଦହୁଁ । ଥଥର ଗବର୍ନ୍ମ ମେଷ୍ଟର ଅୟ
ବନ୍ଦୁ ଥିଲା । ଅୟ ଦୂର ଅଭିନନ୍ଦ ଭାବେ ଦେବାରୁ
ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ମେଷ୍ଟକୁ ଦେହୀ ଦିଖାଇ ଦେଇରେ ଯେ
ଏଥିରେ ବାତ ଦେବାର ମାରଣ ବର ନାହିଁ
କାରଣ ଅଗେ ଲୋକରଦ ବିଧେତ ବନ୍ଧୁ ହେଉ-
ଥିଲା ଏବ ବରହାର ଦବେଶା ବରବାରୁ ଗେର୍
ବନ ଦେବା ଦେବର ଅୟ ଦବୀ ଥିଲା ମାତି ଲୋକ-
କର ମହାପାନର ଅପକୁ ବକ୍ର ନାହିଁ ।
ଅମ୍ବେନ୍ତେ ପପର ସକଳ ସମର୍ଥନ କର ତ

ପାରୁ ପଳକଃ ଅମ୍ବେନେ ଦେଖେଲୁ ପେ
ବେଳେ ବଟକଣ କଲେ ସବୀ ବୈଶ୍ଵିମେଷ
ଦିର ଅୟ ସଙ୍ଗେ ମଦସ୍ତାତ ଦଳକୁହନ ଦଢ଼
ଅଛୁ ଏକ ଏହା ରହିଲ ଦେବା ଏବାନ୍ତ ବାଟୁ
ନିୟ ।

୩୧୮ ବେଳିକ ଗନ୍ଧରେ କାସ୍ତୁ ଦଥା

(ଅନେକବିଲାର ପଢ଼ିବାରୁ ମାଧ୍ୟମ ଭବ୍ୟତ)

ଶ୍ରୀ କେତେ ୨୫ ମହାପ୍ରସାଦ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକରୁଣା-
ପଦ୍ମ କବ ବର୍ଣ୍ଣିତକର ରଖିବ ଚେତନାଗତରେ-
୨୩ କାହାର ଏ ଅନ୍ଧରେ ଦେଖାଯତ୍ତ କବ
ମହାପ୍ରସାଦ ନାମ ହେଲା ମଧ୍ୟ ବାଟେ
ଯାଇଁ, କୌତୁଳ ସକଳାମା ଘରବେଳରେ ଥିଲା
ପଦ୍ମପ୍ରସାଦ ପୋରେ ନାମର ଅବର୍ଣ୍ଣରେ
ତକ୍ଷାଂଗାର୍ ଲେଖିବେ ଜ୍ଞାନାରଣ୍ୟ କୌତୁଳ
ଏଇ ଏହି ଅଧ୍ୟାତ୍ମ କୃତ୍ୟା ସରବର୍ତ୍ତନ କର ଦୟାତ
ଘରରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବ ଏ ଗଠନା କଥା ?

ତୁରାରେ” “କେବଳ କସି କାହା ତଥାରେ-
ନ କଞ୍ଚକମ୍— ‘ଶୁଣ୍ଡାଗ ! ଆହୁଟ ଦେଇଲେ,
ତାମ ବୋଧି ମହୀୟରୁଙ୍ଗ ସୁରୋତ୍ତମାସ୍ୟ-
ବହୁ ପ୍ରସତ, ଅବିଦୃତ ଦ୍ୱା ଅମୀ ଲେବାଓ ସହଜି’
ଇବ । ଉତ୍ତରାତ୍ୟକ୍ରମେ— ‘ଅୟମିଶ୍ରରେ
ଦିଦି ଯତ୍ତିଥିବ ଦ୍ୱା ଲେବାର୍ଦ୍ଦଶ୍ରମ୍’ ଇବ ।”

“ଦେଶବନ୍ଧୁମାତ୍ର ଗୋଟିଏକଷରଙ୍କ ଅମାର
ବହୁରେ, ଶୂରତ୍ତାର ! କୃଷ୍ଣ ତେବେନ୍ୟ ନାମକ
ଏକ ମହାପୂର୍ବ ସ୍ଵରୂପେନ୍ଦ୍ରମରୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଗଲନ୍
କରୁଥାଏନ୍ତି । ପାହାଙ୍କୁ ଦେଖିବା ସତ୍ତାଏ ଏହି
ସବୁ ଲୋହେ ନମରାଗନର ଚକ୍ରଅଛନ୍ତି । ଦେଶ-
ବନ୍ଧୁର ହଥୀ ଶୂରି ଗୋଟିଏକଷର ବହୁରେ—
ଏ ଶ୍ରୀର ହେବେ କଣ୍ଠ ବି ଏହାର ଲୋକ
ଅକର୍ଣ୍ଣ ଚନ୍ଦନର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅଳ୍ପରେ ସମ୍ମବେ
ଥା ।”

ଏହି ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ଚିତ୍ରନଥଙ୍କୁ ଦସ୍ତଖତ କାଟିବାର
କଥା । ବଜଳା ଭାଷା ଥିଲା ପ୍ରାଚୀକରଣ ପ୍ରାୟ-
ଶିଳ୍ପ ଗନ୍ଧି ଜୀ ଚିତ୍ରନଥ ସୁମଧୁର ଏହି ଛାତ୍ର-
ନଥ ରାଧାମୂଳ ଛନ୍ଦବୁଦ୍ଧିର ଏହି ପ୍ରସକରେ
ହାତିକି ଥିଲା ।

ଶ୍ରୀ ଚିତ୍ତବ୍ୟ ଜୀମବନାରେ (ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ପଦାଳଗ୍ରହଣ)

“ଯଦି ସବନରତା ପରମ ହୁବାର ।
 କଥା ବୁଝି ଚରେ କଢ଼ି ହେବ ରମଜାର ।
 ହେଉଥାଏନରେ ରାତି ଡାବ ଆଳାଇସା ।
 ଜିଲ୍ଲାଧୟ ସଙ୍ଗ ଦକ୍ଷ ବସୁ ହେସା ॥
 ଦବର ହେଉଥାନ ହେମତ ଗୋମାର ।
 “ଆଜୁଠ ଚେଲନ୍ଦ” ବୋଲି ନାମ ବୋଲିସାର
 ହେମନ ତାହାର କଥା ହେମତ ମନୁଷୀ ।
 ହେମତ ଗୋଧାର ଉଦ୍‌ଦେଶ କହିବା ଅବଧା ।

ଚରୁଦିମେ ଥାବ ଲୋକ ଦୀଖାରେ ଦେଖିବେ
ତ ନିର୍ଭର ଆଜିପା କହିବେ ଶ୍ରବନମହେ ।”
ଶ୍ରବନୀ ଦେଖିବାକାଳ ଘରମ ସଫଳ ।
ବୟ ଧାର ଲୁହାଯମ୍ବା ବନ୍ଦରକ କଥନ ॥
କେ ଦରେ ଗୋଗାର୍, ଏକ ଉନ୍ନୁଦ ପରିଧାରୀ
ଦେଶାନ୍ତର ଗଢ଼—ଦୃଷ୍ଟର ତଳବାରୀ ॥
ବଜା ବଳେ—ଅର୍ଦ୍ଧବ ନାବୋଲ କରୁ ପାନେ
ମଦା ହୋବ ହୃ ରହା ଶ୍ରନ୍ନିଲେବ କନେ ॥

* * *
 ହନ୍ତୁ ମନେ ବୋଲେ କୃଷ୍ଣ ଚାରାତିଶ୍ୟ ସବୁକେ
 ସେବନେବୋ ନିଃସ୍ଥ ଜାନିବ ସବୁକମେ ।
 ଅପନାର ପାଦରେ ଗେ ଅମାର ଶକ୍ତି ଉବେ
 ପାର ଅଞ୍ଜି ସବୁଦେବରେ ପଣେ ବର ବନେ ।
 ଏହ କିଛି ବିଜେଖି ଅମାର କପଳକେ
 ମନ ବହୁବୀ ମେ ଲବିସ୍ଥ ତେ ମନେ ନକେ ।
 ତାହାରେ ସବୁଲ ଦେଶେ ହାୟ ବାକୀ ମନେ
 ଶୁଦ୍ଧ ନହିଁଲେ ବିକା ଅର୍ଥେ ଘରେ ହେବେ
 ଛୁଟୁଥାଏ ଅଜ ଥି କାହିଁମ ବା ବଲେ
 ନାନା ପୁଣ୍ଡି କରିବେକ ଯେବଳ ଶବ୍ଦରେ ।
 ଅପନାର ଝାଇଲେବ ଜାକାରେ ହେବଦେ,
 କୃତ୍ତି-ଭାବା ହେବେ କାହିଁ ପାୟ ଭିନମରେ
 ଅନ୍ତରେ ଛିଦ୍ରେ ସତ୍ୟ ଜାନିବ ଶୁଦ୍ଧ
 କରିବ କର୍ମ୍ୟ ଦେଇ ପାନୋଳ ତତ୍ତ୍ଵର ।”

ଆଟେବନ୍ୟତରେଣୁକୁ

(ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ, ୧୯୭୫ିଲେବ)

“ଗୋଡ଼େର ସବକ ରଜା ପ୍ରତିବନ୍ଦ ହୁଲ୍ଯୁ,
ବହୁକେ ଛାଲି ଦକ୍ଷ ବସ୍ତି ମନ୍ଦୟ ।

ଦିନା ଦାକେ ଏହିଲୋକ ସାର ପାଇଁ ଦସ,
ହେଉ ହୋ ମୋହାର୍ତ୍ତ ଛାଡ଼ି ଜାଗରିବି ନିଷୟ,
କେଣେବ ଛାଇରେ ଖାତା ଦାରିତା ସୁଚିର
ପ୍ରଭୁର ମହିଳା ଏହି ଉତ୍ତରାଧୀ ଦିଲ୍ଲି ।

ବୁଦ୍ଧି ଏକ । କାନ୍ତି ଉନ୍ନତର ପ୍ରମାଣିତ
ସେ ସାହୁଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଭୂତ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାରେ
ସୁରକ୍ଷା ଯେତି କିମ୍ବା ଗୁଣାବ୍ୟାକ୍ରମ
ହୋଇଥିଲା । ହେଠାତା କେବୁ କର୍ତ୍ତ୍ତମାକ
ପ୍ରକଳ୍ପରେ କାହା ଦ୍ୱାରା କମ୍ଳିତ କାହିଁ ।
କଥା ଦେଉଥିଲା, ଦିନଶବ୍ଦ ଦେଖ, ଦିନଶବ୍ଦାନ,
ଗା ଦେଇଥିଲା କହିଲା ଯେତି ।

କହିଲୁ ଛାତ୍ରଙ୍କ ଅଂଶ ଗୁଡ଼କରୁ ପାଠରେ
ପ୍ରସ୍ଥ ଦୁଇ ପାଦିଥିବେ ଯେ କଳଣ୍ଟ ଗ୍ରହରୁ
ଦେଖି ଗଲା କଷ୍ଟରେ ଫେଲା ଯେ ଏହି ବନ୍ଧନ,
ଯେ ମୌର୍ଯ୍ୟର ବ୍ୟା କୁଣ୍ଡ କହଇବାକୁ ଦେ
ବୌଦ୍ଧ ଏହି, ମେ ତୋରେର ବୌଦ୍ଧର
ଭବ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ ସେ ମୌର୍ଯ୍ୟର ମଧ୍ୟ ଏହି
ବୌଦ୍ଧର ଏହି ଯେ କଷ୍ଟର ଲାମର ବନ୍ଦି
ଦୁଇତରେ ବୌଦ୍ଧର ବୌଦ୍ଧ ମୂରତରେ

ବଥୋପଦିଷ୍ଟଙ୍କ ତତ୍ତ୍ଵରେ ସେ ବେଶକ ।
ଏହି କଣଶ୍ଵର ।

କେବେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କୋରଗାରେ ସହ ଦେଖିବା
ଦେଲା ଏହି କେବେ କମ୍ପ୍ସ୍, ଆକଣ୍ଠ ଛନ୍ତି । ଏହି
ପ୍ରକାର ଉକେଟି ବିଶେଷଙ୍କ ବାହୁଦିଳ ? ଏଥୁବି
ଦ୍ଵାରା ଏହି ଦେଖିବା କାରିରେ ବାସ୍ତବୀ ବାହୁଦିଳ
ଜାଇଥିଲ ଉପାଧି ଦେଲା କହିଲୁଣ୍ଡିର ବାହୁ
ଦେଖିବା ବସ୍ତୁ ଦିହିଲା । ଆଜ ବାହୁଦିଳ ପ୍ରକାର
ପଦବୀ ବେହି ପଦଟି ଧରି ଦୂରାକଳ ଦାଖି
ଠାରୁର ତାଙ୍କ କେବେ ଆଜ ବୋଲି କର୍ଣ୍ଣିଲା,
ତରଥିଲା । ବସ୍ତୁ କମ୍ପ୍ସ୍ ‘ଆକ’ ଖେଗାର
ବହୁକାଳ ପୃଷ୍ଠାରୁ ଥିଲା । ଭୁଲିଗ୍ରାମବାହୀ ବସ୍ତୁ
ବଣୀଯୁ ‘ସୁରନ୍ଦର ଆକ ଓ ଶୁଣିବା ଆକ’
ଏହାର ଦିପିଷ୍ଠ ପ୍ରମାଣ ।

ଅଛୁ କୃଷ୍ଣ ଦାସ କବିରଜ ଗେସ୍ଵାମୀ ସଂସ୍କରଣ
ଦୋଷସ୍ତମାକେ ମହିୟ ବା ଛାତ୍ର ବୋଲି ଅଭିନ୍ନ
ଦେଉଥିବା ହେଉଁ ସେ ପାଇଁ କେଣବ ଛାତ୍ର
ବୋଲି ଉତ୍ସେଖ କରାଯନ୍ତି । ଛାତ୍ର ସେ ମହିୟ
ଶନର ଧପଦ୍ୟମ ଏହା ଅଛୁ ଦୁଃଖରକାରୁ
ଦେବ କାହିଁ ।

ପ୍ରକାଶକ ନିଜାର ।

ସମ୍ବଲ୍ପା ଓ ଅକୁଳ ସମ୍ବଲ୍ପା—ଶା ଦରସନ,
ସମ୍ବଲ୍ପାରକ୍ଷଣ ସମ୍ବଲ୍ପା ଓ ନାନ୍ଦନଶ୍ଵର ସମ୍ବଲ୍ପା
ପ୍ରେସ୍‌ଚର ମୃଦୁତି ଏଥିରେ ହେଲାଇରୁ ମାଜାର
ଦର୍ଶକରେ ପଢ଼ିଥିବା ‘କରନାଳୀ’ କବାର ତାମ
ବର୍ତ୍ତୁଯେ ସମ୍ବଲ୍ପା ହେଲା ଏବଂ ଗଙ୍ଗା କୁଳଶ୍ଵର
ଅକୁଳ ସହବର ପ୍ରକଳିକ ପ୍ରାଚାର ପଦ୍ୟରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ
ହୋଇଥିବା, ଲେଖନକ୍ଷତ୍ର ଲେଖା ବରୁତି ଏବଂ
ଧରନ ଏହା ଗୁଣଶାରୀର ପଳନୀନାଳ୍ବର ଗାୟର
ଉପଦ୍ୱାନ୍ତ ମାତ୍ର ମୁସ୍ତକର ଆକାର ଦୃଷ୍ଟି କିମ୍ବା
ଦୂରଭାଗ ଉପର ଅବ୍ରତ ଘରେ ।

ଅବସ୍ଥା ।— ଗୀ ଦର୍ଶନ, ସରବାଳଙ୍କ ହାତ
ପ୍ରଣାଳ ଓ କଲେଖି ବାମନ୍ତ ପ୍ରସନ୍ନ ଦୂର ତ
ରୁଷର ଲ୍ଲଟପାତାର ପିଲାକ ଫଳିଜ କାରାଙ୍ଗ
ଅଳ ଶେନା ଓ ପରବର୍ତ୍ତ ଏକ ଉଚ୍ଚ ଓ ମାତ୍ର
ମର୍ଯ୍ୟାଦିର ଧାର ଦିଅ ଯାଇଥିବୁ । ଦୂର ତଳ
ଲେଖା ସାଥ ବୈହି ଆହୁ ହେବ ।

ଶ୍ରୀକୃତିବାବୁ ମୀରାନନ୍ଦୀ । — ଅଠହଜୁ
ଦିନର ସମ୍ବନ୍ଧ ଦୂର ଓ ତାଙ୍କ ସନ୍ଦର୍ଭେ ଆ
ପଥ ଉତ୍ସା ପାଇଁ ସମେଷକ ଚର୍ଚିକ ଭାବରେ
ଏକ ପ୍ରତିଗିର୍ହ ଓ ଦିଲ୍ଲିକୁ ମହାପାତ୍ର କହିବୁଛିଲୁକ
ବିରାଜ ଶ୍ରୀ ସହିତ ଦେବତାଗ୍ରାହଣରେ

ବାମଣ୍ଡା ସୁରକ୍ଷାରେ ଦୂର । ଏଥିରେ ଦୂର-
କେ ବହାରଣୀର ସଧା ବସନ୍ତ ଯେତି ପାଇ-

ଗୋବିନ୍ଦ ଛଟାରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଥିଲା । କବି ଜୟବେଦବଙ୍କ ଗୀତଗୋବିନ୍ଦର ମାଧ୍ୟମେ ଚାରିପିଲା ବଥ ଦୃଶ୍ୟ ବର୍ତ୍ତର ହୃଦୟରୁ ବିମୁହୂତ କେବାର ନୁହେ । ବର୍ତ୍ତର ନ ହେବେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତରସମୟ କବିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଲଳିତ ପଦ ସଂଘୋଗ ଓ ଉତ୍ତର ଭାବ ପ୍ରବନ୍ଧତା ଦେବୁ ତାହା ଅଗ୍ରତ ଏହି ଲଳିତ କରିଥିବାର ବୋଲିବେ । ଦେହ ବର୍ତ୍ତ ସରମଳ ପ୍ରଶାଦତ୍ତ ସଂଦ୍ରମ ଘାସରେ ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ଲାଭ କରେ ତାହାକୁ ଅନୁଭବ କରିବା ଦିଗ୍ନେ ନୁହେ ଏବଂ ବଳ ବଞ୍ଚିବ ସେହି ଘାସରେ ବନ୍ଧବର୍ତ୍ତୀ ହେବ ଏହା ପ୍ରଶାଦତ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି । ନନ୍ଦା ସଥା—
“ଦେଶବସତି ଗମ ବୃଷତ ତାଳାର୍ଥାଂଗୀୟତେ ।
ଅନୁଭୂତି ହିତର ଲଳିତ ମୁଖେନ । କହିବୁ
ନିଷାରୂପ ମରମଧ୍ୟରେ ରଦେଲା ସମ୍ମ ସମ୍ମି
ଆବେ । ଧୂ । ଯବତ ତଳହଳରୁ ନି
ନେନ । ନ ହପନ ସା ବଳ ଦଳ ଶଥୁନେନ ।
ଅଟେଇ ସୁଖ ସମଧ୍ୟ ବନ୍ଦରେନ । କୁଳର ଠ
ସା ସଧ ନଥୁଣ ବନେନ ।” “କହିବ ବର୍ତ୍ତର
ଦରିଶ ତାରତେଷ । ବାଗାଂ ନୟ ଲ୍ଲାଙ୍କରକୁ-
ମୋଦଦାୟେନ । ବର୍ତ୍ତାଂ ବଦର୍ଥୀୟେ ମାଂ ଦିନ ଦା-
ମୁଦାଂ ହାଂ । ହାଂମୀର୍ଯ୍ୟାରବୁଗାବୁଦ୍ଧାପ ମୁହଁନ୍ତି”
ଅଭି ଅଥବା ଉତ୍ସୁକ କରିବାର ପ୍ଲଟୋକରି ନାହିଁ
ଗାନ୍ଧାରାଦୂର ପଣ୍ଡିତ ଗୋଲ ଉତ୍ସରେ
କାର୍ତ୍ତିତ କାଣୀ, ଦୂନାକଳ, ଅମେଧା ପ୍ରବୃତ୍ତ
ସେହିଠାନ୍ତିରୁ ଯାଇଅଛନ୍ତି ସେଠାରେ ଅପନାର
ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ଦେଖାଇ ଅଧିକ ବର୍ଣ୍ଣନାରୁ । ରହି-
ଥିଲେନେ ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ଗତମହିତ ମାରିମ ମାତ୍ର
କାଷନ ଯୋଗ ଅଟେ । ଏହୋଲାରୁ ପ୍ରତକଳ
ଉଚ୍ଚିର ଗର୍ଭାଳତା ଦୃଷ୍ଟିରେ ଏଥୁଁ ଅଧିକ
ଅପା କରିବା ଦୂଆ ହେଲେନେ ଅମ୍ବେମାକେ
ଏକ ହେତୁ ପ୍ରତି ପ୍ରତି ପାଇ ଅପନାର ଗ୍ରାହକାନ
ମନୁଥରୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏବେ ଧ୍ୟାନକରି ଦ୍ୱାରା
ଫୋର ଅସ୍ଥରି । କହିରୁଥିଲେ ନୁହଳ କରିବା
ଦେଖିବା ସ୍ଥବଦ୍ଧ, ଏମନ୍ତପ୍ରକଳେ ଏବେବରଦିବାକ
ପରେ ସୁରତନବିହା ଶାକମନ୍ତିର ରୁକ୍ଷିନୀ-
ଶତଶୟ ଓ ଶାର୍ଵିକିତ କାହାକୁୟ ପାଇବା
ଜାଗାଦା ନୁହେ । ବନ୍ଧାପି କେବଳ ଏବେବର
ନୟ କାବା ନ ଲେଖି କର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରୁଚି
କରୁଥିବା ମନ୍ତ୍ର ଗରେଥାଯିବୁନ୍ତି କାହାର ମାର୍ଗରୁ କ
ଲେଖିବାରେ ପଣ୍ଡିତମାନେ କୁଣ୍ଡା ହେବାନ୍ତି ଏବେବର
ଯାଗୁରୀ ।

ପ୍ରକାଶକ ।

ପହିପ୍ରେରବଦ୍ଧ ମତାମତ ନିମନ୍ତ୍ରେ ଅଣ୍ଟେ-
ମାତେ ଦାଢ଼ି କୋଷ୍ଟ ।

To

The Editor of the 'Utkal Dipika'

The General election of Commissioners for different wards of the Cuttack Municipality took place on the 27th instant. I visited the Polling station of the ward No. 4. There were present besides the electors (some of them being amlas of the Collectorate and the Civil Court) two prominent officials, namely, Seristadars of the District Judge's and Collector's office who were neither voters nor residents of ward No. 4. What led them to attend the Poll.

There were two Candidates,—viz Babus Janaki Nath Bose, Government Pleader and Dharmanund Patnaik, Pleader. The objection raised by the latter, if I remember aright, was that he had obtained a copy of list of voters which did not tally with the list of voters then put up before the Presiding officer. What then is the cause of difference?

Another objection put forward by Dharmarund Babu was to the effect that the Polling Station was not duly notified as required by law.

The Presiding officers in almost all the Polling Stations were Bengalees. Why did the Chairman take such a course? Are not Oriyas fit to perform the duties of Presiding officers? A special feature of the election was that all Bengalee electors as far as I know, gave their votes in favor of Bengalee candidates. What then is the cause of all these?

A thorough enquiry ought to be made by the proper authorities. The cause of failure of Babus Sarat Pal, Sarat Mukherjee and Ganeswar Das deserves enquiry.

29-5 00

Yours etc,
Bengalee

୨୮

ଏ ନଗରର ପିଲ୍ଲାକିଷ୍ଣାଲିଙ୍କର ଦମ୍ପିଳିଜ୍ଞାନ
ଛବାଗତ ବିଷୟରେ ହେବେବଦିଲ ଶିଖିବ
ପଦସ୍ଥ ବାନ୍ଧୁବିବ ଚାର୍ଦ୍ଦ ଦେଖି ହୃଦୟର ସହିତ
କେତେ କେତେ କେତେ କେତେ କେତେ

ତହିଁ କରୁଥିଲା ପରିଚୟ ଦେଇଅଛି । ଏମୁଁ
ମଧ୍ୟଦଳ ବାବ ମହାଶୟ ଏ କରଇ କଣ୍ଠ ମଧ୍ୟ
ଖାର୍ଡରବନିଷକର ଯଥାବାଟୀ କେବାରୁ ସେମାନେ
ଏପର ବିଜନିତ ହୋଇଗଲେ ଯେ ତମୁଁ ଶ୍ରେଣୀର
ଦେବତା ଲେଖବକହାର ନ ଏ ମର ଖ୍ୟାର୍ତ୍ତ
ରୋତରମାନଙ୍କ ନାନା ପଥାର ପ୍ରମେତନ ଦେ
ଆଇ ମଧ୍ୟବାହକୁ ଘେଟ କ ଦେବା କାହାର
ଶାଖାନୁସାରେ ତେଣ୍ଟା ବରବାରୁ ବୌତ ରୂପ
ଲେ । ମାତ୍ର ଏମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ତେଣ୍ଟା ବିପରୀ
ତର ମଧ୍ୟବାହୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦ୍ଵାରା ଖାର୍ଡର ବନ୍ଦ
ଶକନ ବିବାଚିତ ହୋଇଗଲେ । ଏହି ନିର୍ବାଚି
ତରେ କଣ୍ଠ ମର ଖ୍ୟାର୍ତ୍ତର ବରଦାଗାମାନେ
ସେହି ମଦହପଣ୍ଡୟା ଦେଖାଇଲେ ତାହା ପରମ
ଘେଟରମାନଙ୍କର ଅନୁକରଣୀୟ ଏବଂ ଏଥିଲା
ନ ଏ ମର ଖାର୍ଡର ରୋତରମାନଙ୍କୁ ଅନୁରିଦ୍ଧ
ଏତ ଏହି ଧର୍ମବାଦ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲା ।

ସେ ଦଳ ଗନ୍ଧମାଣୀକ ସମ୍ରାଜେ ଠିକ୍
ହେଲ ଜଣେ ଉତ୍ତର ମସ୍ତେଷ ଗନ୍ଧା ରେହାତା
ମାତ୍ରକୁ ଉପଦେଶ ଦେଇଁ ଦେଇଁ କୁବାକ
ପ୍ରସ୍ତୁତିକାର କୁଟୀ ବାହାଦୁର ଦେଖାଇଥିଲେ
କିନ୍ତୁ ଏହି ପରିବାର ଦଳ କିବାଚିତ ସମୟକେ
ବନ୍ଦ୍ରା ଯାଦାକୁ ଦୂରୀ କପିବାକୁ ଆନନ୍ଦକେ
ହାଲ ଦିନଥ ଅନେବେ ସେହି କର୍ମର ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଅନ୍ତର୍ଗୁଣକ କରିବାରେ କୁଟୀ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେଖାଇଲା
ହା ବିଧାତା ! ଏହି କଥା “କାଢକାଢା”
କେବେ ସୁଣି ଅମ୍ବାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେବାକୁ
ଏହେ ବ୍ୟକ୍ତି- ବିଧାରେ ଦହରି, “ପିତାମହଙ୍କ
ପକକୁ ଦୂର କି ଅସର ଘନକୁ” । ଅଛି ଏହାହ
ବିଧିକେ ସୁଣି ହେବେ ଦେଖାଇବା ।

କାଳୀପଣ } ଅପରାହ୍ନର ଅଣ୍ଡିର
ଜିଲ୍ଲା ମୋହଳ୍ଲା

ମହାଶୟ

ଶ୍ରୀମାନ୍ ବିଦ୍ୟାହିନୋଗୋପାଧ୍ୱନ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ
ବାହୁଦୂରୋପାଧ୍ୱନ ଅଠେତିର ରାଜ୍ୟ ମହୋ
ଦସ୍ତକ ଚିତ୍ର “ଶୁଦ୍ଧିବିନିରଣ୍ୟାଖ୍ୟ କାବ୍ୟ”
ଏ ସ୍ଥଳ ଉତ୍ତରାଧିକାର ପାଇଥାଏ । କାବ୍ୟ ଏଣ୍ଟିକ
ଦୃଢ଼ ପତି ଅଳକାଶ୍ୱର ଦ୍ୱାରା ମହାଭାକାନ୍ତରୀଯ
ପଦାର ଅବଲମ୍ବନ ପରିମ ହେଲୁ । ଶୁଦ୍ଧିବିନିରଣ୍ୟାଖ୍ୟ
ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରପାଦ ବରତି ସଂକଷିପ୍ତ । ଅଳକାଶ୍ୱର

ମଧ୍ୟରେ କୁହପ୍ରେଷା ଅଧିକ । ଦିନୁ ଅର୍ଦ୍ଧାଳୁରାତି
(ଅଳକାର ବିଶେଷ) ସଦରହୁଣ୍ଡୁ ଗୋତର
କୋଯମଳ । ମୁଁ ଏ ଗୁରୁତବ ବାହୁ ହାତ
ବ୍ୟବହୃତଭାବେ ବେଶିଥାଇ ।

ଶାହାଙ୍କ ପରେ କୁଳଶ୍ଵା ଅବଧ୍ୟତ ନକେ
ମେମାଦିଲାର ସ୍ମୃତିରେ ଉଚ୍ଛି ଶିଖ ଅଛି ପ୍ରୟୋ-
ଜିମୟ । ବିନ୍ତୁ ଲଗଭରେ ଏହି ଦେଖାଯାଏ
ଥାହିଁ । ପ୍ରାୟ ଅଣ୍ଠିବ ହତବ୍ସ୍ତ୍ରାଧିବ ଲୋକେ
ରୋଗ ବିଳାସରୁ ପରମ ସ୍ଵରୂପାର୍ଥିବୋଧକରୁଣ୍ଟି ।
ଇନ୍ତି ଘଜା ମହୋଦୟକଠାରେ ଏହା ଦିପରାଗ ।
ବାମଶ୍ରାନ୍ତ ଦୂରଦୂର ସତାମହୋଦୟକ ପରେ
ଏ ମହୋନୟ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ବିଶ୍ଵାସ ଅଛନ୍ତି ।

ଅରୁ ଏକ ଅଭିନବ ଦଥା,—ଏ ଦେଶରେ
କାମାନଙ୍କର ମାତୃଭାଷାରେ ପରିହୁ ବିଜଳିତ
ସ୍ତଲେ ଘରୀ ମନୋଦୟାଙ୍କର ସାସ୍ତ୍ର ଓ ପ୍ରଣାରେ
ପ୍ରୋତ୍ର ଗ୍ରନ୍ଥର ଟିକା ପ୍ରବାଧ । ଠାକୁରି ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ-
ତମ୍ଭର ପୃଣ୍ଡ ନ ସ୍ଵକାରୁ ଝୋମେଲାଟି ଶୀ ଚାଲୁ
ଦୂର ପ୍ରଜାର ଜୟାରୁ ଅଛୋ ! ଏ ଦୁଇକୁ
ହାର ଉହିତ ଅନୁର୍ଦ୍ଧକାମ । ଅଶାକର୍ତ୍ତୁ ଉତ୍ତର
ଦଖଳ ଅଞ୍ଚଳପୂର୍ବି ସହ ଅର୍ଦ୍ଧଜାବନ ଲାଭ
କରନ୍ତି । ମର ।

ଜୟତି କପାମେଧ, ପାର୍ଥଚେଷ୍ଟା ଦକ୍ଷାନ୍ତକେ
ପ୍ରାପ୍ନେଶ୍ଵର ପ୍ରେସ୍ତା, ଜୟନ୍ଦ୍ରଦୁର୍ଲାଭପରେ ।

୨—୨—୦୯ } ପ୍ରକାଶାର୍ଥୀ
ସଂହିତାଧାରା
ମାଲେଖର ଦାତା ଡା. ସୁଲତା } ପ୍ରକାଶାର୍ଥୀ

চোঁগিগ

ବାହୁ ମେଗାକର୍ଡ	୧୯୮ ଦେଖାଇଲା	୫ ୦
ବନ୍ଦମ୍ବାର	କ । ବାହୁ	୫ ୦
ବାହୁ ମୟୁଷ୍ମାର ଦାର ଦଶବିଂଶ ପତ୍ର		୫ ୦
ବୌଦ୍ଧବ ବିଭବାର ଦାର କୃତି		୫ ୨
ବାମପ୍ରତି ଚ ରମେଶ ଦାସ ଅନୁଭୂତି		୫ ୦
ବାହୁ ମୟୁଷ୍ମାର ସ୍ଵ ନିଜରେ		୫ ୦
,, ଦୃଢ଼ ମିଶ୍ର ପାତ୍ରରେ		୫ ୦
,, ବାସୁଦେବ ପାତ୍ରାଧୀନ ର ବାହୋତ୍ର		୫ ୨
ବୈପ୍ରଦ କଳାକାର ଦଶବିଂଶ		୫ ୦
ମହାବିତା । କ । ମୟୁଷ୍ମାର		୫ ୦
ବାହୁ ଶ୍ରୀର ପାତ୍ରାଧୀନ ନିଜରେ		୫ ୦
ମହାବ ବିବହାର ବିମାନ୍ତ ଦଶବିଂଶ		୫ ୦
ବାହୁ ବିଭବରୀ ଦାସ ବାହୋତ୍ର		୫ ୦
ବାହୁ । କ । ମୟୁଷ୍ମାର		୫ ୦
ବାହୁ ସନ୍ଦର୍ଭ ଦୃଢ଼ମାନ ବିଜୁଲ		୫ ୦
ବୌଦ୍ଧବ ଦଶବିଂଶ ପାତ୍ରରେଣ୍ଟା ସୁଲ୍ଲତା		୫ ୦
ପ୍ରେଟର ଦଶବିଂଶ ଦାସ । କ । ବାହୁ		୫ ୦
ବାହୁ ଦାସରେ ପାତ୍ରରେ		୫ ୦

INCOME TAX.
—
FORM M.
GENERAL NOTICE UNDER SECTION
18, SUB-SECTION I, CLAUSE (b).
(RULE 19.)

**GENERAL NOTICE UNDER SECTION
18, SUB-SECTION I, CLAUSE (b).**

(RULE 19.)

The public are hereby informed that Act II of 1885, an Act for imposing a tax on income derived from sources other than agriculture, continues in operation during the year 1909-1910, and that all incomes derived from sources other than agriculture will be liable to taxation. Every person chargeable under Part IV of the second schedule of the Act is invited to deliver, or cause to be delivered to the Collector, on or before the 1st May 1909 a return in form II B below, giving details of his income according to the instructions on the return.

The form of return can be obtained free of cost at the Collector's office.

Cuttack Collectorate } L. Birley
7-4-1909 } Collector.

FORM II B.

Return under section 18, sub-section(1), clause (b) and (c) of income accruing and arising in British India.

(RULE 19.)

1	2	3	4	5	6	17
Number of municipal premises and name of street in which the residence or place of business is situated.						
Sources of income chargeable under Part IV.						
Amount of income						
Period during which the income has actually accrued.						
Name of sharers (if any) in the income in column 4, with specification of their shares						
REMARKS						

I _____ declare that the income shown in the return is truly estimated on all the sources mentioned, that it has actually accrued within the period stated, and that I have no other sources of income.

Signature

M পারম ।

(୫) ଦପାନ୍ତୁରେ ସାଧାରଣ ମୋଟିଏ ।
 (ଦିକ୍ଷତ ଏଣ ଧାର) ।

ସାଧାରଣକୁ ବନ୍ଦବାସ ଏହି ସମାବ ଦଥୟାଇ-
ଅଛି ସେ କୃତ କୃତା ଅନ୍ୟ ଉପାୟରେ ଯେଉଁ
ଅୟ କୃତ କହି ରହେ ବରର କର୍ତ୍ତାଙ୍ଗାର୍ଥ
୧୮୮୭ ସାଲର ୨ ଅରଫ ୧୫୦୫୬୦ ଶାଖ
ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତିକର ରହିବ ଏବଂ କୃଷି ଛଢା
ଅନ୍ୟ ଉପାୟରେ ଯେବେଳେ ଅୟ ହେବ କାହିଁ
ନିର ଯୋଦ୍ୟ ହେବ । ଅରଫର ୪୭ ଘର
ଅକ୍ଷୟରେ ବରଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପ୍ରତି
ଅନୁଭେଦ ଏହି ସେ ପେ ମନ୍ଦମାସ ୧ ତାରିଖରେ
ବା ତହିଁ ପୂର୍ବେ ନିର୍ଦ୍ଦିତ ୨୮ ତହିଁତ
୩୦ରେ ଏଣ୍ଟ୍ ଉପରୀରେ ହେବ ରିକ୍ଟ୍ ଲିବେର
ଆବେଶାକୁମାସୀ ଅଧିକା ଅୟର ସହିତେଷ
ଦ୍ୱାରା ଲେଖି ଗାହ କଲେବୁର ସହିବଜ
କିମ୍ବରେ ଅର୍ଦ୍ଦ ତାରିଖ ବା କିମ୍ବାଇବେ ।

ବର୍ଷାର ପାଠ ଦିନା ଖରଚରେ କଲେବୁରୁଷ
ଅଧିକାରୀର ଦିନ ପାଇବ ।
Cuttack Collectorate } L. BIRLY
The 7th April 1809. } Collector

Wanted an Auditor for the
Kanika Raj on salary Rs 75 rising
to 100 by annual increment of
Rs 5. Preference will be given
to an Uriya graduate having
experience of accounts. Appli-
cations will be received by the
Manager, P. O. Raj Kanika, Dt.
Cuttack, up to 30th April 1909.

WANTED.

The following officers and guards for preservation and protection of the Darpan Estate forest on the salaries noted against each.

1	Forester	...	Rs 50
	including horse allowance of	Rs 10	
2	Clerks	...	Rs 15 each
1	Orderly	...	" 6
2	Forest guards	...	" 8 each
3	"	"	" 7 "

Preference should be given to the candidate (for the Forester's post) who should be able to procure recommendation from the Deputy Conservator of Forests, Khurda Division and the clerks should be Matriculates and have sufficient knowledge in correspondence and account works.

Applications are to be received by the undersigned up to the 20th instant.

Darpan Manager's office } K. C. Nanda
Dated Cuttack } Manager.
the 6th April 1909 }

28 | Page

ଦେଖେନ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟପୂରାତା ବିଷୟର ଅବଳମ୍ବନ
ଥା ୩୦ ସା ଜିଲ୍ଲା କଟକ ପୁଣ୍ୟ ପ୍ରାଚୀର ପୁଅମ୍ବା
ମୁଦ୍ରଣକ ଅଧାରର ନ ୧୯୯୩ ମେସର
ପରେଣନ୍ତି ସତ୍ତବ ୧୯୦୮ ମଧ୍ୟାବୀଧା
ଆ ବଢ଼େଥାନ୍ତି । ସା । ବିଷୟର । ପ୍ରୀ । ସେବର

109

ଏ ବାଲୁକ୍ଷେତ୍ରର ଦେବ ଦିନେ । ମୌ । ୧୭-
 ପୁରୁଷ ପରିଷ ମାର୍ଗଦାର ୯ ଅଳକ ପଞ୍ଚାଶ
 ଓଷଧ ଅନନ୍ତଦଳରେହ ୨ ଗୋପକ ସେନା
 ୩ ଅଭ୍ୟାସୀନୀର ଠ କୃତ୍ତବ୍ୟ ବାସୁକ ୫ ହକା-
 ମେଣ୍ଡା ୭ କାରଣ ବାରିବ ତସକାତେଥା ୮ ସାର-
 ଘରୁବ ୯ ଅନନ୍ତପରମାକେ ସ୍ଵର୍ଗ ୧୦ ଜଳସୁର-
 ମୌତ୍ତା ନିବାସୀ ସମସ୍ତ ଗ୍ରାମବିହିମାଳକ
 ପରପରୁ । ସା । ଜଳସୁର । ୧୧ । ବିରାଜ ୧୦
 ତତ୍ତ୍ଵା ସାହୁ ୧୨ ବାତ ଶାହୁ ୧୩ ଗ୍ରାମକର ସାହୁ
 । ସା । ଅଣ୍ଣାର ସେହ ସମିଲି ହିମାଲୀରୁ । ୧୪ ।
 ବିଜେନ୍ଦ୍ରାନ୍ତିରାମ

ପ୍ରକାଶକାଳେ

ପୁଷ୍ଟାଜିଲ ପୁଷ୍ଟା ସଦର ଆନା ଡାଳକା । ପୁଷ୍ଟା
ହିରା ମୋ । ଗୀତପୁର ରତକା ରକ୍ତ ଅଯ
ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ନମର ତୌଳି ଅନ୍ୟାନ୍ୟୀ ୧୦—୧୨
ରୁକ୍ତି ମ ୧୦୫୫୨ ମର ପ୍ରତିବାଦମାନବର
ମୌର୍ଯ୍ୟ ବାରେଲ ରସତ ଦକ୍ଷିଣାବ୍ଦର ଥାଏ
ପେମାତେ ଦହଁରେ ଦଖଲିଗାର ସୁନା ଅବ-
ଶ୍ରାଵେ ଅଧିକାର ମହାଜନ ଦେଖା ପରଶୋଧ
ଓ ଘର ଝର୍ଣ୍ଣ ନିମନ୍ତେ ଉଚ୍ଚ ଦୃଢ଼ ବାଦକ
ଦଷ୍ଟେ ଗା ମାୟେ୧୦୦ ରାଣ ନିରିତ ରେତ-
ଶ୍ରୀ ପସତ୍ର ଉବାଲଦ୍ଵାରା ଟ ୨୨୯ ଲୀ
ମୂଲ୍ୟରେ ବହୁଯୁ କର ଦଖଲ ଦେବାରେ ବାଲ୍
ଦହଁରେ ବଖନକାର ଥୁବେ ପ୍ରତିବାଦମାନବ
ପରିଚିତ କାତମାନବର ମଳ ବାଦ ଦୋରଥିବାରେ
ପ୍ରତିବାଦମାନେ ଗା ଧୀୟେ୧୦୦ ରାଷ୍ଟ୍ରେ
ବାଦକର ଚଳିବ ସତ ୧୩୬୭ ସାଲ ବାଦକ
ଧାରି ପରିଚ ଉତ୍ତମବୁଧେ ପରିପକ୍ଷ ନ ହେଉଁ
ବଳପୂର୍ବକ ବାଟି ନେଇ ଅସ୍ଵାହ, କର ବାଦକର
କର ବରଧିବାରୁ ବାଜା ରକ୍ତ ବିରାହ ଦୃଢ଼ି
କରିବ ଦଖଲ ସହ ସାବଧିଷ୍ଟେ ପହଁ ରେ ଦଖଲ
ବାହାର ରଖାଇବା କେବଳଙ୍କ ହେଲେ ବ,
କୁଞ୍ଚିତେକୁ ବାର୍ଯ୍ୟକାର କେବଳଙ୍କ ହୋଇ,
ପୁରୁଷର ଜୀବ ବରମରେ ତହଁରେ ଧୂଳ
ଦଖଲ ପାଇବା ତଳ ୧ ଲ । ୧ ମର ପ୍ରତି-
ବାଦମାନେ କାଟ ନେଇ ଅସ୍ଵାହ ବରଧିବା
ଧାରି ପରିଚ ଦୂରୀ ବେଶାବ ତ କରିବ ଏ
ପ୍ରତିବାଦମାର ରୋ ସୁଧ ସୁରିବ ପ୍ରତିବାଦମାନବ

୦, ରୁ ଶାଖା ସକାଳ ତଣୀ ପଇବା ବାବହ
ଏ ହୋଇ ତାହାର ମୋକବମା ।

ଲୁହରେବରୁ ମୋଦିବମାରେ ବାସ । ପ୍ର
ଦୂରର ଘରସ୍ଵର ଗୌଡ଼ାରେ ବରଜମାନ ଶୀ
ବାଲୁକେଥର ଦେବତା ଚରଣ ମାର୍ପିଦାତ
ନ ୧ । ଏ ଦୂର ପ୍ରତିବାଦିମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଗ ଓ
ଜଳସ୍ଵର ଗ୍ରାମ ନିବାସିମାନଙ୍କ ଚରଣକୁ ପ୍ରତି
ବାଜ କର ମୋଦିବମା ଚଲାଇବା କାରଣ ଅଦ୍ଵା
ନିବନ୍ଧର ଅନୁମତି ପ୍ରତିବର୍ଷ ଉତ୍ସବ ଓ ଘରସ୍ଵର
ଗୌଡ଼ା ସମସ୍ତ ଗ୍ରାମବାସୀ ଏ ମୋଦିବମାରେ
ପ୍ରତିବାଦି ବୋଲି ବସା କେବା ସକାଶ ପ୍ରାର୍ଥନ
ଦେଇଥିବାରୁ ଏ ଗୋଟିଏକାବୀ ସବସାଧାରଣ
ଓ ଉକ୍ତ ଘରସ୍ଵର ମର୍ଜା ସମସ୍ତ ଗ୍ରାମବାସୀ
ମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଦିଅସାଇଅଛୁ କି ଘରସ୍ଵର
ସମସ୍ତ ଗ୍ରାମବାସିମନେ ଏ ମୋଦିବମାରେ ପ୍ରତି
ବାଜ ଥିବା ଓ ସେମାତକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନ ୧ । ଏ
ଏ ମୂର ପ୍ରତିବାଦିମାନେ ମୋଦିବମା ଚଲାଇବା
ପରେ ବାହାର ବୈଶିଷ୍ଟ ଅପରି ଥିଲେ ତାହା
ସବ ୧୫୦୯ ମହିଦା ଅପ୍ରେଲମାସ ତା ୧୯ ରାତ
ମଧ୍ୟରେ ଅଛି ଅଦାଳତରେ ହାଜର ହୋଇ
ବର୍ଣ୍ଣାଇବ ଯତି । ଅଦ୍ୟ ଅମ୍ବର ଶାକର ଓ
ଅଦାଳତର ମୋଦିର କିମେ ଦିଗ୍ଜିମଲ

ଉକ୍ତିଳ ଦୀପିକା ।

ଏ କବିରେ ଶମନ ଦେବା ସର୍ବଦର
ଅନୁଭେଦ ମତେ ପ୍ରକାଶ ଦରୁଆର୍ଥ ଓ ମେ
ଆସନ୍ତା ଦେଖାଣ ମାସରୁ ପ୍ରଭାବ ଜାମରେ
ଅନ୍ତିମ ମଧ୍ୟକା ଉତ୍ତରାଧିକା ବାହାର କରିବେ ।
ଏଥୁବେ ବାହାର ବାନଚାଳ ସୁଦିଶା ନିମନ୍ତେ ମାତ୍ର
ଜ୍ଞାନ, ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କୌଗୁଡ଼ାଦ ମଦ୍ୟ ପଦ୍ମ ପ୍ରଦା-
ନ୍ତମାଳ ପ୍ରକାଶ ଦେବ । ବାହାର ମୂଲ୍ୟ ସଦର
ଓ ମୋଘଥଳ ସବାପେ ୯ ୧ ଟଙ୍କା । ପ୍ରାହକ-
ମାତ୍ରେ ଶିଶୁ ଏ ନମର ଗୁମନିତରୁକ ଠକ-
ଗାରେ ପହି ରେଖନ୍ତି ।

ଏହା କା ୨୭ ରିଅରେ ପେଷ ଦେବା ସମ୍ପା-
ଦରେ ଖରଚରେ ଫେଲେମ ବେମରେ ୧୦୯୫
ମୂଳ ଟୋଟେସ୍ତଳ ଯେ ଗଛ ମଧ୍ୟରେ ବମେଇରେ
୧୦୬୪ ସୁଲପ୍ତଦେଶରେ ୧୨୪ ବଜାରେ ୨୨୨
ଏବଂ ପଞ୍ଚାବରେ ୮୮୫ ଥିଲା । ଅତିଏବ ପଞ୍ଚା-
ବର ମୂଳ ସଙ୍କାପେଣ୍ଠା ଅଧିକ ଏବଂ ଦୁଃ ସପ୍ରାଦ,
ଠାରୁ ପାଇଁ ବରୁ ବରୁ ଅଧିକ ଦୂର୍ବଳ
ପଞ୍ଚାବର ମୋଟ ମୂଳ ୪୫୫୦ ଥିଲା ।

ଗତ ବା ୨୭ ଇଂରେ ଶେଷ ହେବା ସ୍ପ୍ରାଟରେ ଲୁକ୍‌ର ପାହାୟା ପାଇଥିଲେ ପୁଷ୍ଟବଳରେ ୮୦୭୨ ବଜାରେ ୨୦୦୫୯ ମୁଲ୍କ ପ୍ରଦେଶରେ ୬୮୨୫୦ ହଖପ୍ରଦେଶ ୬୫୫୫ ଟଙ୍କା ମେଇ ୨୫୭ ଲାଏ ୧୦୪୩୯ ଚଣ । ଯୁଦ୍ଧ ସ୍ପ୍ରାଟର ଅଛି ଥିଲା ୮୦୭୨୦ ଚଣ । ଯାହା ଯୁଦ୍ଧ ହେବାରୁ ରାତା ସବଳ ପ୍ରଦେଶରେ ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳ ବିଜେତରଙ୍ଗ ବଜାରେ ।

ମାନ୍ଦୁଳ ବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡର ଗେହଁ ବଜେଟ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦୋଷାତ୍ମକ ଚିତ୍ର ରୁ ମତକର୍ତ୍ତ ଶେଷରେ
ଏବଂବୋଟି ସାହେ ୧୯୩ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଛନ୍ଦୁର୍ଭବ
ରହିଲ ଏବଂ ତତକର୍ତ୍ତର ଅୟ ଟଙ୍କା ଲକ୍ଷଲୁ
ବ୍ୟାସ ଟଙ୍କା ଲକ୍ଷ ଦେବାର ଅନ୍ତରେ ଦୋଷାତ୍ମକ
ଏଠା ବଜେଟ ଅବସ୍ଥାକ ଅପେକ୍ଷା ସନ୍ତୋଷ.
ତତକର ଅଟେ । ତତକରବର୍ଷ ସତାଖେ ପ୍ରାୟ ୩୮
ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପିଣ୍ଡବିନ୍ଦୁମରେ ବ୍ୟାସ ଦେବାର
ପ୍ରସ୍ତୁତ କୋଟିଅଛି ଏବଂ ତାହା ସବରର୍ଷ ପୂର୍ବର
ବ୍ୟାସ ଅପେକ୍ଷା ଦ୍ଵିତୀୟ ଦେଲେବେ ଦେଖିବ
ଅବ୍ୟାସ ଦ୍ଵିତୀୟ ଅନ୍ତ ଅଟେ ।

କେଉଁଥିରୁ ମୁଣ୍ଡକର ଶୋଭା ଉଚିତ
ଏ ବିଷୟରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପାନ୍ଦିତେସବ ଦେଖା-
ନିମନ୍ତଳେ ଲଗନ୍ତକ୍ଷଣୀ । ସେମାନେ ସ୍ଵିର ହବ-
ଅଛନ୍ତି ଯେ କରଇ ଓ ଦର୍ଶକ ମୁଣ୍ଡକର
ଶୋଭା ଉଚିତ । ଏଥର ଶୋଭାରେ ପଞ୍ଚରରେ
ସେତେବେଳେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଖୁଣ୍ଡକ ହିୟା ହୁଏ
ମୂଳ ଓ ପରିମଳ୍ପ ମୁଣ୍ଡକର ଶୋଭାରେ ତାହା
ହୁଏ ନାହିଁ । ଅମ୍ବମନଙ୍କ ଦେଖରେ କେବଳ
ଦର୍ଶକ ଓ ପୂର୍ବକୁ ମୁଣ୍ଡକର ଶୋଭାର
ପ୍ରବାଦ ମାତ୍ର ଅଛୁ ବିନ୍ଦୁ ଫଂଚୁ ଦେଖାନିବ
ତାରଣ ବୌଣହିତାରେ ଲେଖା ନ ସ୍ଵବାରୁ
ବୈଜେ ତହିଁରେ ବକ୍ତରକ ଦେଉଥିଲୁ ।

କଳିବନ୍ଦା ନିରାଚ ଗେଲାହୁଥିବେ କଳି
ଉଦ୍‌ଦେଶ ତଳେକ ବା ଦିତିବସ୍ତା ଶିଖା ନର
ବିଦ୍ୟାଲୟର ମଧ୍ୟ ମାତ୍ରର ମାଧ୍ୟମ ସାହିତ୍ୟର
ପଦଗ୍ରାହୀର ତ ଏ ଏ ଶହ ପାପ କରିଅଛନ୍ତି ।
ସେମାନଙ୍କର ନାମ ଓ ବାସପ୍ରାନ୍ତ ସବୁ କଳିବନ୍ଦା
ବଜେହରେ ପ୍ରବାହିତ ହୋଇଅଛି । ଏମାକଙ୍କ ମଧ୍ୟ
ରେ କ ଏ ଦେବିମାତା ଓ ଆଜୁ ସମସ୍ତେ ହିନ୍ଦୁ
ଅଛନ୍ତି । ତେବେଳ ଜଣେ ମୁଁ ହିନ୍ଦୁମାତାର ଘରେ
ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ମଲେର କିଲାରେ ଆଜୁ ସମସ୍ତେ
ବଜେହେଶର ସୁରିଆଧିକାରୀ ସ୍ଵର୍ଗବଜେର ଲୋକ
ଅଛନ୍ତି । ଶତଶାବ ବେହ କାହିଁ ।

‘ଶୋକାର ଜୀବତ’ ନାମର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଶ୍ରୀ
ଦେବାର ଯଥାଳୟ କାହାକୁ ଜୀବର ମାଝମୁଣ୍ଡ
କର ଗପ ଫେରସ୍ତାବି ମାତ୍ର ତା ୧୯ ବିଅରେ
ସଠ ୧୯୦୮ ସାଲ ଅପ୍ରାପ୍ତ ଲୁଗ୍ରେନନା ଅରତ
ଅନୁଷ୍ଠାରେ ସରବାର ଜବତ କରି ଦେବାର
ଅଦେଶ ଦେବାର ବଙ୍ଗବାର୍ତ୍ତମେୟ ବିଜ୍ଞାପନ
ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁଣ୍ଟ ତ ସେହି ଶୋକାର ବଙ୍ଗ
ନାମର ସଂବାଦପତ୍ର ଶ୍ରୀ କରିବା କାରଣ
ମୁଦ୍ରାକରି ସଠ ୧୯୦୭ ପାଇଁ ଅରତ ନାମ
ଗାଁ ଲିଖିଛି ଏକବର ତାମା ରହିଛି
ହେଉ । ଏହିବି ସେହି ସମ୍ବନ୍ଧ ପତ୍ର ଅପରାଧ
ସେହିପ୍ରକାଶର ଅନ୍ତରେ ଚାରୀଶି ସମ୍ବାଦପତ୍ର ହେଲୁ
ଶ୍ରୀ ଓ ପ୍ରକାଶ କରି ପାରିବେ ତାହାଁ ।

—४०—
ତୁମ୍ହାର ଗାନା କଲାରେ ଗତ ଜାତିଶ୍ଵର
ମାସରେ ସେତେ ଉନ୍ନ ଓ ମୁର ହୋଇଥିବ
ତହିଁର ବିଦ୍ରବୀନାଟେ ସାହିତ୍ୟରେ ଯଥା -

ବିଭ.	ଲକ୍ଷ	ମୂଲ୍ୟ
ବନ୍ଦକ	୪୩୮୪	୫୫୦୭
ବାଲେସର	୨୦୨୩	୨୬୩୭
ସୁଧା	୨୦୪୯	୨୫୪୯
ସମ୍ବନ୍ଧର	୧୫୭୫	୧୦୧୫

ଏହା ସମ୍ବଲପୁର ଛଡ଼ା । ତେଣାର ଅନ୍ୟ
ସମସ୍ତ ଜଳରେ ଜନ୍ମିତାରୁ ମୁର ଅଧିକ ଥିଲା ।
ମୋଟମୁର ମଧ୍ୟରେ ଦ୍ୱାରା ସେବରେ କଟାଯାଇଲା
ଏହା କାହେଉର ୨୧ ଟଙ୍କା ପୂଣ୍ୟରେ ୨୨ ପଣ୍ଡି
ତେଲର୍ଭାବେ ସେହି ଡଳ ଜଳରେ ସଥାନମେ
କାହାର ୨୨ ଟଙ୍କା ମୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।

ସନ ୧୯୦୮ ସାଲ ମାର୍ଚ୍ଚିମ୍ବାତ୍ର ଜା ୧୭ ରି-
ହେବେ କଲିବହରେ ମହାମାତ୍ର ବଡ଼ଲୁଚିଲୁଚ
ନିଷେ ବାହାରୁଇଲୁଚିର ସମ୍ପଦହରେ ହୁଣ୍ଟୁ
ସାହାସୀ ବେଦା ସଂକ୍ଷିତ ଲମ୍ବନେ ସେଇ ସବୁ

ବୋଲେଥୁଳ ଚଦନ୍ତୀରେ ଭାବପର ସତଖାଳ
ବନ୍ଦିଗା ଏବ ସତଳ ପ୍ରାଦେଶିକ ପ୍ରଧାନ
ଦଗରରେ ସମୟକା ୨ ଜନ୍ମ ହବା ଅଦୟା
ବୋଲେଥୁଳ ଏବ ଭାବତବାହିକ ଦୁର୍ଲେଖାତିରୁ
ଯା ନନ୍ଦ ହେଲେ ପଣେ ଦେଖିଲା । ସେହି ଚକ୍ରାର
ଅତ୍ୱାର ଯୁଦ୍ଧପ୍ରଦେଶ ଓ ମଧ୍ୟଭାବରେ ଉ
ସାମାଜିକ ଘର ଧନ୍ୟାଳ ପ୍ରଦେଶରେ ସାହାର୍
ସ୍ଵରୂପ ବନ୍ଦାଗାର ଅନ୍ତର୍ଭୂତ ଏବରେ ୨୫
ବଜାର ଟଙ୍କା ଭାବତବାହିକ ଦୁର୍ଲେଖାତିରୁ
ତମା ରଣ୍ୟାରାହାନ୍ତି । ମୋଟ ଖରଚ ୮୫
ରକ୍ଷଣ ମଧ୍ୟରେ ପୁଣିଜିଲ ଏବହିକାର ଏବ ପଞ୍ଜାମ
ଦୁଇଦଳର ଟଙ୍କା ସାହାର୍ ପାଇଥୁଳ ।

ଗାନ୍ଧି ଦୁର୍ଲଭାବ ଗୋଟିଏ କଳ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବାହା-
ଅଥବା । ବିଳବ ସେଇଶ୍ଵର ଗୋଟିଏ ଗୁହାକରେ
୫୫୦ ଗାସାର ଦୂଧ ପ୍ରକଳ୍ପ ଏହି ବିଳଦ୍ଵାରା
ଦୂର୍ଦ୍ଵା ହେଉଥିଲା । ଦୂଷେ ଏହି ଗୁହାକରେ
ଜ ୧୫ ଗ ରୂପ ଗାନ୍ଧି ଦୂର୍ଦ୍ଵାକାର୍ଯ୍ୟରେ ନିସ୍ତର୍ଣ୍ଣ
ସ୍ଵରେ ବଥାଇ ସମୟାନ୍ତରେ ଭାର୍ଯ୍ୟ ଦେଉ ନ
ସ୍ଵଲ୍ପ । ଭାବଗୟ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଗାନ୍ଧିଙ୍କ ମନ୍ଦିରକ୍ଷତର
କେବଳ ଗାସାର ସାହେବଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ
ତିବତ୍ତରୁ ପଦ ଲେଖିଲେ ଏହି କଳର ଦୂର୍ଦ୍ଵା ଶ୍ରୀମତୀ
ବିପ୍ରାରଚ ବିବରଣ୍ୟ ଯାହାକର ପ୍ରସ୍ତୋତନ
ସେମାକେ ଜାଣ ପାରିବେ । ଭାବରେ ଏବେ
ଦୂର୍ଦ୍ଵା ଗାନ୍ଧି ଯେବେ କାହାର ଆପ ହେବେ
ସେ କଳ ଲୈଛିବ । ଏ ହେବେରେ ଗାନ୍ଧି ଦୁର୍ଦ୍ଵା
କାର୍ଯ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ସ୍ଥିନୀନାକର । ଦୂଷେ ସାକ୍ଷ
ବାଳକାମାନେ କୋବେଦାତର ବରୁଷରେ ବୋଲି
ବୋଧ ଦୁଆର ଦେନ୍ତି ଅନୁମାନ କରନ୍ତି ଯେ
କହିରୁ ଦୁହରାତର ଦୟତ ଦୋଷାନ୍ତି । ଯାହା
ଦେଉ ବିଳକମାନିବେ ବ୍ୟବସାୟ ଦୂର୍ଦ୍ଵା ଧନ୍ୟ

ଭୁକୁଳ ସମ୍ବଲିଙ୍ଗର ଘର ବାଷପ ଅଧିବେଶ-
ନର ଶୈଖ ପଟ୍ଟପ୍ରାଣ ତଥା ଏ ସ୍ପାହରେ ପାଇ
ଅମ୍ବୋମାନେ ସୁରପଦ୍ମ କର୍ଷ ଉଚ୍ଚାଦରେ ମଗ୍ନି
ହେଲୁ । ତଥିରେ ବଜା ଜନ୍ମଦାରଠାରୁ ସାମାନ୍ୟ
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନାନାଶ୍ରୀର ଲୋକ ଏହାହା
ହୋଇ ସ୍ଵଦେଶର ମଜଳ ତନ୍ତ୍ରା ବରବା ତନ୍ତ୍ର
ଅବଶ୍ୟ ବଜା ଅନନ୍ତର ବିଷୟ । ସେହି ଅଧିବେ-
ଶତ ମା ୩ ସବୁ ଅଧିବହାଳ ଗତ ହୋଇଗଲୁ
ମାତ୍ର ସେଠାରେ ଅବଧାରିତ ହେବା ହୌଣିଷି
ପ୍ରପଞ୍ଚର ବାର୍ଷାରମ୍ଭ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେଲା ନାହିଁ
ଏଥିରୁ ଅଧିକ ବିଷାଦର କଥା ଅଛି କି ହୋଇ
ପାରେ ? ବାସ୍ତବରେ ତୁମାରେ କି ଯେହି
ବାର୍ଷାଙ୍କର ନାହିଁ ? ସେବେ ବାର୍ଷା ବରବା
ବାର୍ଷିକ ଏବାକୁ ଅନ୍ତର ତେବେ ଏହେ ସମା-
ବ୍ରହ୍ମରେ ଅଧିବେଶନ କର ହେଉସବୁ

ଅର୍ଥ ବ୍ୟସ ଦୂରବାର ପ୍ରସ୍ତୁତନ କି ? ପଦ-
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଯେଉଁ ମାନୁଷ ଦସ୍ତଖତ କୋରାଏଛୁ
ସେମାନଙ୍କୁ ଏ ହଳା ଧୀର୍ଘବରେ ଅଲୋଚନା
ଦୂରବା ଦାରଣ ଅମ୍ବେମାନେ ବିଶେଷ ଅନୁରୋଧ
କରିଥିଲୁକୁ ।

ଗର୍ବ ସୋମବାର ବଜାରେ ବଜେଟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବର୍କ୍‌ବର୍କ୍ ଦିଲ୍‌କିର୍ତ୍ତନ କରିଯାଏ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକବସ୍ତୁରେ ହୋଇଥିଲା । ଫରୁଥି ମାତ୍ରବର ଶେଟଲାର ବାହାଦୂର ପୂର୍ବରୁ ସବର୍କ୍ ଦିଲ୍‌କିର୍ତ୍ତନକୁ ସହାୟ ମାନେ ଅଳ୍ୟାନ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣର ଆର୍ଦ୍ଦ ବକ୍ତ୍ଵା କି କିମ୍ବା ସର୍ବପରେ ଅଧିକା ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଉତ୍ସବରେ ଅଥବା ଏବଂ ଦୃଢ଼ଭାବରେ ଅଭିଭାବ ଅପର୍ତ୍ତିମାନ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ତେଣାର ସଦ୍ୟ ଶାୟିକ୍ ଦାସ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ କଲେଜ, ମଞ୍ଜମାୟରିଙ୍ଗୁଲ, ଅଭିବ୍ରଣୀ, ବାଲକାବିଦ୍ୟାଳୟ, ପରିବାଲ-ବନୋବସ୍ତୁ, ଦୂର୍ଦ୍ଵେଷାଦାସ୍ୟାଦ ବିଷସ୍ତରେ ତେଣାର ଅଭିଭାବମାନ ସୁନ୍ଦରରୂପେ କ୍ଷେତ୍ର କରିଥିଲେ । ବହିର ବିସ୍ତାରତ ମନ୍ଦିର ଅଗାମୀରେ ପ୍ରକାଶ କରିବାର ଚେଷ୍ଟା ଦିଲ୍‌କିର୍ତ୍ତନ । ସରକାରୀ ତଡ଼କାରୀ ଖାଲି ପତିବା ସମୟରେ ଅଭିଭାବ ପୂରଣ ହେବା ଦୂଷତି । ସମସ୍ତେ ଅଶାକରନ୍ତି ସେ ତଳକ ବର୍ଷରେ ଉତ୍ସବ ସୁଧାଳକ କରି ପ୍ରତିକୁ ପାସଲ ଦାକ କରିବେ ଓ ସରକାରୀଭାଗ୍ୟର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେଇଲେ ସାଧାରଣ ହିତ ଭାର୍ଯ୍ୟରେ ଅବଶ୍ୟକ୍ୟ ଅର୍ଥ ବସ୍ତୁ ଦେବ ।

ମନ୍ଦାନହୋପାଧ୍ୟ କନ୍ତୁ ଶେଷର ସାମନ୍ତରକ୍ଷଣ
ହୁଏ ରଙ୍ଗ ଅତିପାପିରେ ଉଛଳ ସମୀଳନ
ମୋଟିଏ ମସିବ କଥାରେ କାର ଦରି ସ୍ଵାପନ
କରି ଶବ୍ଦାଳକରନ୍ତି, ଯାଲିକୁ ସେହି ବୃଦ୍ଧିଦେଇ
କଲିବତା ଦ୍ରଜ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ବିଷ୍ଣୁନାମ୍ବା ନିମ-
ନ୍ଦେ ପଠାଇଥିଲେ । ସେ ବିନିବର୍ଷ ପରିଶ୍ରମ କରି
ଏମ, ଏ ପଥାଗରେ ଉତ୍ତାପି ହୋଇଥିବାର
ପାଠକମାନକୁ ଛଣାଅଛି । ଏ ବିଶ୍ୱରେ କହା-
ବର ଖଣ୍ଡିଏ ପ୍ରେରିତପଥ ଯଥାହୂଦରେ ପ୍ରଚାର
କରି ରହି ପ୍ରତି ପାଠକମାନକୁ ତିର ଅତ-
ର୍ଣ୍ଣ କରୁଅଛୁ । ଘଞ୍ଜାଲ ବାରୁ ଉଛଳ ସମୀଳନ
ଏବଂ ଅକଣ ଯେଉଁ ମାନ୍ଦ୍ରବର ସାହାଯ୍ୟରେ ବିଦ୍ୟା
ଲାଭ କରିଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କଠାରେ କେବଳ
ବୃତ୍ତଶ୍ରବ୍ଧ ପ୍ରକାଶ ଦର ହାତୁ ଦେଇ କାହାନ୍ତି ।
ସେ ସମସ୍ତ ଉତ୍ତାପାର ସେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଉତ୍ତିବା ଏବଂ
ସେହି ରହ ଦେବେତେ ସରମାରରେ ଦେଲେ ପର-
ଶୋଧ କରିବାରୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବାର ଯାହା ଡାତା
ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି ଏହା ବଢ଼ି ପ୍ରିଭିକର ଏବଂ
ସ୍ବାକ୍ଷର ପ୍ରକାଶ ପ୍ରମାଣ ଅଛେ । ଅଜି ବାଲ
ଅକେବେ ଶିକ୍ଷିତମାତ୍ରା ସବକାଶ ବା ସମ୍ବିତ-

ଦୂରର ବଥା ଅପଣା ପଟା ମାତା ଅରୁକୁ
କର ଏବେ ବିଶ୍ୱାସ ଦେଉଅଛନ୍ତି । ଅମେ ଏକାକ୍ରୁ
ଅଧାରରୁ ସମାଜ ବାହୁ ଅପଣା ସୁରୁତରେ
ମଂପାର ସଂଖ୍ୟରେ ଘୋରାନ୍ତି ଲୁହକର , ଅପଣା
ସରଳ ପୃଷ୍ଠା ଉତ୍ସବାରୁ ସମର୍ଥ ହେବେ ଓ ଶୈତନ
ସୁବାଦଳ ଗାଢାକର ସତ୍ତଵିଷ ଅନ୍ତରୁକ୍ତ
ହୁବେ ।

ଦିନରେବେଳୁ ଅଧିକାର ହରବା କାରଣ
ଲେପ୍-ଟେମେର ସେବଳଟନ ଥାବେକ ଦଳକର
ଦେଲ ସବ ହେତୁ ୧୯୦୮ ମୟୋଜା ଜାନ୍ମସ୍ଥାନ ମାସରେ
ସାହା ଦରଖତରେ । ବର୍ତ୍ତମାନେ ସେ ସ୍ଵରୂପରେ
ଫେର ଅଛିଛନ୍ତି । ଏ ମହାଶୟ ବେଳୁର
ଶେଷଗ୍ରହ ଯାଇଥିବାର ବୋଲିଯାଇଥାରେ ।
ଜାଦାକ ଶତ ୨୭ ଦିନରେ ସେ ଚକ୍ରାଳ
ଗାତରେ ୧୯୦୮ ମାର୍ଚ୍ଚ ବଡ଼ପାହି ସ୍ରାନରେ
ଦ୍ରୁମା ଦରଖତରେ । ବେଳୁର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରାଚରରେ
ରାଜକ ଜୟପଥାରା ଉତ୍ତାନ ଦର ସେ ରାଜ-
ବସ ପଦକରେ ଅବେଳାଗ ଦରଖତରେ । ମୋଟାଟି
ପଦକରମାଳା ଅଧିକୃତ ଏବଂ ଏବଳତ ପଦକ
ମାପ ହୋଇଥିଲା । ରହବର ଅମ୍ବେସ୍ତିରର
ଗହର ୮୦୦ ପିଟ ଏବଂ ତହିଁର ଦୂରର ବ୍ୟାପ
ଅର୍କମାଇଲ ଅଟେ । ଅନ୍ତର୍ମୟାତ ସମୟରେ ଏଥିରୁ
ଗଲଇ ଆବୁମାଳ ଦୂରସହସ୍ର ପିଟ ଉଚିତ
୪୦୨ । ସଙ୍ଗରେ ଥିବା ଘୋଡ଼ାମାନେ ବରପା
ଯୋଗ୍ୟ ଅଛ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ମୋଟାଟି
ଘୋଡ଼ାକୁ ଝୁଳିବାରୀ ମାରିପଥାଇବାକୁ ହୋଇ-
ଥିଲା । ସେ ସ୍ରାନ ଏବେ ଶାରିଲ ଯେ କାପମାର-
ସନ୍ଧରେ ଶୂନ୍ୟ ଚଳେ ୨୨ ଓହିରେ ପାର ରହି-
ଥିଲା । ବେଳୁର ବୁଝ୍ୟ ସମ୍ଭବ ସମଜକୁ
ଦଶକଜାର ପିଟ ଉଚିତ । ବହିଁର ବିଶେଷ
ପଦକ ପରଦୂଷମାଳ ହେଲ ନାହିଁ । ଆଦିମା-
ରୁକେ ଘୋଡ଼ାମାର୍ଗ ଆର ସଙ୍ଗର ଲୋହମାରେ
ଆମାଶୟ ବେଗରେ ପାଇତ ହୋଇଥିଲେ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଅତ୍ୟକ୍ରମ ଦୁଃଖର ସହିତ ପ୍ରକାଶ
କରୁଥିବୁ କଲିବଗା ମେଟ୍ରୋଲିଟକ କଲେଜର
ଅଧ୍ୟେତ୍ର ଏବଂ ‘ଇଣ୍ଡିଆନ୍‌ନେସନ୍’ ସମ୍ବଦପତ୍ରର
ସଙ୍କାରକ ଶ୍ରୀମତ୍ତ୍ଵ କଲେଜ, ନାଥ ପୋଷ ଗର୍ଭ
ଗାଁ ରଖ ସହାଯେ ସଂପାଦକୁ ଦିବାୟ ହୋଇ
ଗଲେ । ଗାହାକର ବନ୍ଦ ପୀତ୍ତା ଥିବାର ଜାର
ନ ସ୍ଵାକ୍ଷର । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦଳ ପର ସହାଯେ କ୍ରମା
ପାଳ ଦର ପାଇବାରୁ ମଲେ ଓ ଦେଖାଇରେ
ଦେଖାଇ ପରିପାଇ ସେ ଅଞ୍ଚଳ ହେଲେ ବର୍ଷାରୁ
ତାତ୍କର ଅଥି ଅନେକ ଭିପାଯ ବଲେ ସୁଦ୍ଧା
ବନ୍ଦ ପର ହେଲ ଗାହି । ଲୁହାରତ ହୁଦିବେଳ
ହାତାଟ ସେହି ମନ୍ଦିର । ପୋଷ ମହାପର

ପ୍ରସ୍ତରିତ କାନ୍ଦରେ ଏହା, ଏ, ପାଇ
କର ବିଲାକୁ ଯାଇ ସିରିଲାଷବିଜ୍ଞାନ ପଶ୍ଚାତ୍
କିମନ୍ତେ ପରିଷ୍ଵରେ ମାତ୍ର ଉର୍ଧ୍ଵରେ ଅବିବହାର୍ୟ
ହୋଇ ସଙ୍ଗ ୮୮୭୭ ସାଲରେ ବାରଷ୍ଣୁଳି ପାଇ
ଦିଲି ବିଲାକୁ ପେରି ଅସିଲେ । ବାରଷ୍ଣୁଳିରେ
ବାହାର ତେମନ୍ତ ପ୍ରସାର ନ ହେବାର ଦେଖି
ମେଟ୍ରିପଲିଟନ କଲେଜର ଜଣେ ଅଧ୍ୟାପକ ଓ
କମେ ସେଠାର ପ୍ରିକସିପର ହେଲେ । ଏହା
ଅକାଶରେ ସମ୍ମାନପଦରେ ଲେଆଇଲେ ଉତ୍ତାରୁ
ପଟ୍ଟେ ଯୁକ୍ତ କଲେଜର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରକାଶ କର ନିଲେ
ସମ୍ମାନକ ହୋଇ ଜୀବନର ପେଣ ହାଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଚକାଉଥିଲେ । ଉଚ୍ଚବଳୀ ସାହିତ୍ୟ, ଯତିନାଥ
ଶୁଭମାର ଶାହାଦରେ କାହାକର ବିଶେଷ ପାଇ-
ବରିତା ଆଜି ଓ ସ୍ଵରେଷକ ଓ କଥାବ୍ୟକ୍ତିର
ସ୍ବାଧୀନ ପର୍ଦତା ଗୁରୁତବ ବୋଲି ବନ୍ଦର୍ମିମେତ୍ର ଓ
ତତ୍କାଳାଧିକାର ପ୍ରକିଳ୍ପା ଲାଭ କରିଥିଲେ ।
ଏହାକର ଏକାକିମୁକୁ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଶ୍ରୋତର ବିଷୟ
ଓ ଅଧ୍ୟକ୍ଷର ଦଙ୍ଗକାର କାନ୍ଦ କବି ହୋଇଥିଲୁ ।
ଏଥର ଏହାକର ଅସ୍ତାର ମଙ୍ଗଳ ଏବଂ ପରି-
ବାରବର୍ଣ୍ଣର ସାନ୍ତୁଷ୍ଟିକା ବିଧାତ କରିଲୁ ।

ନିବାସକର ମୁହଁ ଦାରଳ ଅଟେଣ୍ଟ୍ରୀ । ତେଣୁ
ଜଣେ ନିବାସିର ହୋଇଥାଏନ୍ତି ସେମାନେ ବଜା
ଓ ପୂର୍ବବଜାର ଲେବ ଅଟେଣ୍ଟ୍ରୀ ଏବଂ ସେହି ଦୂର
ପ୍ରଦେଶର ପାଥର ବର୍ଷମାନଙ୍କ ଉପୋକମରେ
ସେମାନେ ନିବାସିର ହୋଇଥାଏନ୍ତି ଏହା ସବ-
କରେ ଦୂରା ଯାଇଥିର ମାତ୍ର ପାରିଥିଥିମେହରେ
ସୁତ୍ୟନ ପୁଣି ଦେଉଥିବା ପ୍ରଦେଶେ ଏହାର୍ଥକୁ ସେ-
ମାନଙ୍କର ହୌଣ୍ଡି ଅଧିକ ନବରୀମେହ ଦେ-
ଖାଇ ଦେଉଳ ଥିବା ସ୍ଵରେ ଏମାନେ ସବେଳୀ
ଏବଂ ବୟକ୍ତ ଅନୋକନର ଅଗ୍ରଶୀ ଥିବା ହେଉ
ବିପଦରେ ପଢିବାର ଲେବଦର ସେ ଧାରଳା
କ୍ରିଯାତ୍ମକ କାହା ବନ୍ଦମୁକ୍ତ ଦେଉଥାଏ ।

— 2 —

ଭାବୁର ସମ୍ମିଳନାର ପୁଅସରିଛି ବାର୍ତ୍ତାକ
ଗୋର ନଦୀ ଉଷ୍ଣରୁ ୫୦୧ ମେରେ ଭାବୁର
ଜୀବ ନଳାତଳ ମମାରୁରରେ ଶଠଲାର୍ଜୁ ।
ସହଯୋଗୀ ଲେଖିଅଛୁଟାକ ମହ ବାୟେରେ
ସୁମିତ୍ରା ମୋଟିଏ ଅଧିବେଶନ ହୋଇ ଥିଲା ଯେ
ତହିଁରେ ଜ ୩ ଟଙ୍କା ଦୂଷକ ସମ୍ମାନକୁ ମାପିବ
ଟେ (ବା ଲେଖାଏଁ ଦୂଷି ଦେଇ କହିବର
ସରକାରୀ ପଣସା ବୁଝିମେହରେ ବୃଦ୍ଧି କରେ
କରବା ବାରଣ ପଠାଇବାର ପ୍ରିଯ ହୋଇଥିଲା
ପୁଅ ଧର୍ମବୋଲାର ଦିଷ୍ଟକାରିଗା ଦିଶାଯକ
କରିବ ଏବଜଙ୍ଗ ପ୍ରକାରର ମୋରିବାନ୍ତିମାରେ
ମାସିକ ଟ ୨୦ ଟଙ୍କାରୁ ୫୦୦୯ ବା ଦେବକରେ
ନିୟମିତ ବରକାର କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗାଇ । ସେବେ
ଏହି ନିର୍ବାଚନମାକ ଶୀଘ୍ର କର୍ମ୍ୟରେ ପରିଣାମ
ହେବ କେବେ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଯଥାର୍ଥ ଜାଗତ ହେ-
ବାର ଉଦ୍‌ଘାଟ ହେବ ନକ୍ଷା ମାତ୍ରକ କିମ୍ବାରୁକ
ଯାର୍ଥ ପରିବର୍ତ୍ତନ କିମ ଆଜି ବହୁ ବୋଲି ଯିବା
କାହିଁ । ଅର୍ଥାତ୍ ବରେ ସମ୍ମିଳନ ହାର୍ଯ୍ୟ ହେବ
ପାରୁ ନାହିଁବୋଲି ଅକେକ ସମୟରେ ଶୁଣାଯା ଏ
ମାତ୍ର ସୁଧା ସମ୍ମିଳନ ବର୍ଷେ ହେଲା ସେଇବ କାର୍ଯ୍ୟ
କର କେଇଶୁଣୁ ତହିଁ ସକାମେ ଲୋକାଥିବା
ଅର୍ଥ ସମ୍ମିଳନ ଦାବରେ ଅଛି ଅଥବା କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉ
ନାହିଁ । ଏଥିରୁ କେବଳ ରେଷ୍ଟ୍ରା ଏବଂ ଭାବା-
ଭାବ ଅଭାବ ଜାଣାଯାଏ । ଦୃକ୍ପ୍ରତିକ୍ଷା ହୋଇ
ଚଲିଲେ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ ହୁଏ ନାହିଁ । ଧର୍ମ
ଗୋଲା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରକାର ନିୟମିତ କିଆଯା
ପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରାଣିଲାପରି ଅମେମାହେ ଦୋଧ
କରୁ ଗାହୁଁ । ଅଗେ ନିଜେକ ପାଇଁଲେ ପରକୁ
ଶିଖାଇ ହୁଏ ତ ? ସମ୍ମିଳନରେ ସୁଧା ସହିତ
ବଳଗୁ ହୋଇ ଗ୍ରାମରେ ମୋଟିଏ ଧର୍ମଗୋଲ
ପ୍ରାପକର ସୁପ୍ରାଣିଲାରେ ଗହିଁର କାର୍ଯ୍ୟ ଜଳାଯା
ମନ୍ତଳ ବରନ୍ତୁ ଯେ କାହା ମୋଟିଏ ଅବଧି
୧୮୮୦ ଗୋଲା ହେବ ଏବଂ କାହା ହେସି କରିବା

ପୁରୁଷମାତ୍ରେ କହିବ ଅନୁଭବରେ
ପ୍ରଥମ ହେବେ । ପାଇବେ ନ ପାଇଲେ ପଦ-
ବିବାହ କିମ୍ବା ପାଇବ କି ? ଯାହା ନଜେ ନ
ହେବ ନାହିଁ ଗାହା ବନ୍ଧୁଗା ଉପରେଥାଏ
ହାବ ହେବାର ନହେ ।

ମାନ୍ଦୁଳ ବରବରଖାଲସୂଚ ଉପାଧ ସମ୍ମାନି ।

ମାନ୍ଦାଇ ବିସବିଜ୍ଞାଳୟର ପସାଷ୍ଠୋତ୍ତର
ମାନଙ୍କ ଉପାୟ ବିଭବର କରିବା କାବଣ
ପଠାଇ ଗତିଶୀଳ ତା ୨୫ ଉପ ବିଭବ ପଞ୍ଚଲେ
ପଠାଇ ଗର୍ଭିର ମହୋବୟ ସ୍ଵର୍ଗ ଉପରୁକ୍ତ
ଉପାୟ ବିଭବର ପରେ ଯେଉଁ ସୁନ୍ଦର
ତୃତୀୟ ବିଭବରେ ଗାହା ପାଠମାନଙ୍କ ଉପ-
ର ଦେଉଥିବୁ । ସେ ବହୁରେ ସେ ବର୍ତ୍ତ-
ନ ଭାବରେ ମୋଟିଏ ଉତ୍ସାହ ପିଣ୍ଡଶତ
ପହିରେ ଦୃଷ୍ଟିମାନ୍ତ ଲୋକମାତ୍ରେ ସହନରେ
କାର ଭରପାରବେ । ସେହି ଉଦ୍‌ଦିନରେ
କାର ଭଲଭଲ, ମହିର ମର୍ମର, ପଣ୍ଡିତ ଭଲ-
ଭୀତ, ସ୍ଥାନ ସୁମନ ଏ ସମସ୍ତରୁ ସମାଜ ଭାବେ
କାନରେ ସ୍ଥାଧିକାନ୍ତ କୋଲି ଏବଂ ସର
ଗର୍ଭ ହେଉଥିଲା । ସେହି ଉଦ୍‌ଦିନର ଜୀବନ-
କୁ ବିଶ୍ଵରର ସାବଧା, କବର ସ୍ଥାଧିକାନ୍ତ,
ପରିବର୍ତ୍ତ ମୂଳ ହୋଇ ଅଧିକାର ଲୁବ ଏବଂ
ବାଧ ଦିଲା । ଏହାହିଁ ରଂଗମା ସାହିତ୍ୟକାରୀ
ଭରତବାସିଙ୍କ ମନରେ ଜୀବ ହୋଇଥିଲା ।
ପ୍ରକାଶକ କି ଧର୍ମ, କି ସମାଜ, କି ବିଭାଗର
ମୁକ୍ତ ବିଷୟରେ ଚାଚି ଏହା ପଞ୍ଚଶତ ହୋଇ-
ଛି । ପୂର୍ବବିନ କୋରିଲରେ ନୃତ୍ୟ ସୁନ୍ଦର ତଳା
କାରଥିଲୁ ଏବଂ ସେ ସୁନ୍ଦର ତଳା ଏବଂ ଲୋକଙ୍କ
ନ୍ତର ବିହୁ ବିଲାହଳ ହୋଇଥିବାରୁ
ବିଲାହଳ ପଞ୍ଚମାରେ ଉପଦଳକ ଦେଖାଯାଇ
ଛାଇ । କଠିନ ନିୟମ ଏବଂ ଧର୍ମଶତ ଅନୁର
କନ୍ଦକାର ଅଧିକରେ ଲୋହେ ନ ରହି ରଙ୍ଗ
ଆରଥିଲା । ତେବେବେଳେ ଅଧିକାର
କାନ୍ଦକାର ପ୍ରାପନ ହଲେ ସ୍ଥାଧିକ ଦେବାର ଚିମ୍ବ-
ର ପଢ଼ି ଜିଜନ୍ୟ ଏବଂ ସ୍ଥାଧିକାନ୍ତ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାମା-
ଦିବନ ଭରତବାରଥିଲା । ଇତ୍ତାପୂର୍ବକ ସେ-
କାନ୍ଦକାର ସେ ଏହା ବିରୁଦ୍ଧକୁ ଗାହା ନୁହେ
ନୀତି ଯାହାକୁ ଦାସତ ଏବଂ ଅସ୍ତ୍ର ମନ୍ଦିରା
କାନ୍ଦକାର ଦୋଲ ରୁହୁ ଅଛନ୍ତି କହି ବିରୁଦ୍ଧରେ
କାର୍ଯ୍ୟ ଦରକାରୁ ଯାଇ ଏମନ୍ତ ଘଟୁଥିଲା । ଅପରି
କାନ୍ଦକାର ଗାହାରେ କେବେ ପଡ଼ି ଗାହା । ଅଶ୍ଵ
କାନ୍ଦକାର ସହଜ ମାତି ଗାହା ଦୂରେ କାର୍ଯ୍ୟ
କରିଦେ । ଗାହା ନାଚ ଏବଂ ପଢ଼ିବ ବୈବର କାର୍ଯ୍ୟ
ଦୂରୁତ୍ୱ ଉବାର ଲୋକର କାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେ ।
ପଞ୍ଚମାରୁ ମୋଟିଏ ସକୁମାର ଦୂରୀ । ଏହା

ବର୍ଣ୍ଣ ସହିତାର ଏହା ପୋଷିତ ଏକ ବର୍ଷତ
ଦୋଷାତ୍ମକ । ଏଥୁର ପୂର୍ବ ଏମନ୍ତ ଜଗନୀୟ ଏବଂ
ଫଳ ଏମନ୍ତ ସୁନ୍ଦର ଯେ ପୁରୁଷଙ୍କ ସହିତ ତାହା
ପ୍ରଶଂସିବାକୁଥିଲା । ସାଧିକତା ରହିବାକି କୋ-
ହିଲ ବୋଲି କି ଏମନ୍ତ ଦୁଷ୍ଟ ମାରିପାଇବାକୁ
ହେବ ? ତେବେ ନହେ । ତହିଁର ମନ୍ଦ ପଛ-
କେ ମୁଣ୍ଡ ଦୋଷ ହାତପଢ଼ୁ ପଦି ପଛକେ ପୃଷ୍ଠି
ହାତାର ମାତ୍ର ତେବେ ଯେମନ୍ତକୁ ତେମନ୍ତ
ବୃଦ୍ଧିଷ୍ଵରରେ ଥିଲେ ପୁଅଗହୁରୁ ଦେଇ ବହାର
ପୂର୍ବ ପୃଷ୍ଠିକ ଏବଂ ପୂର୍ବର ବାର୍ଷିକାଳୀ
ସମୟର ଉପଯୋଗୀ ସବ୍ ଗୁଣାନ୍ତିତ ପକରେ
ଧରିଲା ହେବ । ଅନେକେ ଭାଲାପରିଚ୍ଛନ୍ନ ଯେ
ଅହସ୍ୟର ଅୟତା ଏବଂ ସୁଖିତାରୁ ମୁକ୍ତ
ଦେବାହୁ ସାଧିକତା ମାତ୍ର ତାହା ଭୁମିଷ୍ଟା ।
ବୃଦ୍ଧବର୍ଷ ବାଲ ଭାବରୁ ମନ ତାତା ପ୍ରହାର
କାର, ପଞ୍ଜିଦାର, ପ୍ରକାର, ଅନ୍ଧର, କଥଦାର,
ଭୁବଂଶାର <କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯତ୍ନାଦରେ ବହୁଖି
ବହୁରୁ କି ପହଞ୍ଚିଲେ ଏହାକୁ ଲିପିହୋଇ
ତଥାର ତାବି ଯାଇଥିଲା । ମନ ଏହା ଥିଲେ
ତାହା ବୋଲିଲା ମାତ୍ର ଭାବରୁ ମନ ସୂର୍ଯ୍ୟ
ସୁମନ୍ତର ସମ୍ପର୍କର ଅଧିକରେ ଏମନ୍ତ ଭାବରେ
ଯାଇଛି ହୋଇଥିଲା ଯେ ଲିଲାଦନରୁ ତାହା
ମନ୍ଦିରଗାରେ ଥରହୁଟ ବର ଯାଇପାରେ । ସୂର୍ଯ୍ୟ
ଓ ବରେଇର ବଦି ଅଶାର ନୁହଇ । ଏହି ସମୟ
ତାରୁ ଶାର୍ଦ୍ଦପରିଧା ଶକ୍ତି ଅପରାଧ ସମାଜ ଏବଂ
ପିତା, ମାତା, ବସ୍ତ୍ରା, ସୁରୁ ଏବଂ ଉତ୍ସବର ପୁରୁ
ଶତ୍ରୁଧୀ କିମ୍ବା ଅଶୀନ ଜାଣି ଚନ୍ଦବାକୁ ହେବ ।
ବାଲ କମେ ଗବ୍ରୁମେଳନ ବଥା ତିଗି ମାତା
ମଂଳଶ୍ରୀ ଅଦ୍ଵିତୀୟରେ <ଠ ଶିକ୍ଷାପ୍ରଦାତା ସୁବ-
କମାତକ ନିର୍ମିତ ପ୍ରବର୍ତ୍ତି ଦେବାର ବୁଝିଗାଇ
ବଦଦୂରୁଷ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବନ୍ଦବେ । ସାହିତ୍ୟରେ
ପ୍ରକାଶରା ଲକ୍ଷ ଦରବା ତେବେ ପାନ୍ଦିତ
ଲୁହେ ମାତ୍ର ଥାଧାରଣ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରିୟଗା ଓ ତରିଥ
ପରିମଳାନାହିଁ ବୃଦ୍ଧ ମୂଳ ଥରି ଏବଂ ଲାଗନ
ପାଞ୍ଚାର ଏହାହୁ ପରମାପତ । —ଅମେମାତେ
ସୁବଦମାନକୁ ମଦମୁଖ ମହୋଦୟକରାଗୁଡ଼କ
ପୁରକରେ ତନ୍ମା କରିବା ବାରାର ଅନୁରୋଧ
କରୁଥିଲୁ । ଶିଖୁଗୁର ଶିଖା କି କରେ ମନ୍ଦ-
ବାଚ ଲାଗି ଦେବ ତାହୁ <ଠ ତତ୍ତ୍ଵବ୍ୟକ୍ତିତରୁ
ଲୁହ ରଖି ଲିଲାବ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରରେ ବହତ ଥର-
ସବ ଦେବାକୁ ତେଜ୍ଜ୍ଵା କରିଲୁ ଏହାହୁ ଅମେ
ମାତେ ସମାନ୍ତ୍ରକରଣରେ ତାମନା କରୁଥିଲୁ ।

ଶ୍ରୋରଧା ଦ୍ୱାରମ୍ବ ଉତ୍ସ

ଶୋଭାଧାର ଦୂର୍ଗାର ବାରୁ କରନ୍ତଳ ପ୍ରସାଦ
ମହାଶୂନ୍ୟ ଦୂର୍ଗାର କାର୍ଯ୍ୟ ଦେବବାଳୁ ଶୋଭା
ଧାର ବଜପ୍ରାୟ ଦାତିମ ଶ୍ରୀମତୀ ମନ୍ଦିର ପାଦେହ

ଅନ୍ୟକ କ ଦେବା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଏତାଖକଥକୁ
କାମବୋଟରେ ଶୁଭାସ ହେବାର ଯାଠମାଳକିରୁ
ଜଣାଇଛୁ । ଅମେରାତେ ଅକିନ୍ତ ସହିତ ଅବଗତ
ହେଲୁ । ଯେ କାମବୋଟ୍ କିରଣକ ବାହୁମାନ
ଅବେଦନ ମଞ୍ଚର କରି ମଧ୍ୟରେ ସାହେବଙ୍କା
ଅଦେଶ ରଦ କରିଅଛନ୍ତି । ମଧ୍ୟରେ ସାହେବ
ଏଲକାବାଦ କାଇହୋଇର ଏତ ଉଚିତ ଉତ୍ସେଖ
ପୂର୍ବକ ଅଧିକା ମଜଲ୍ଲାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ
ଦେବା ଓ ଦେବା ଉତ୍ତାଖାଲ ଥୁବାର କରିଯେତୁ
ଦେଇଥୁରେ ମାତ୍ର କାମବୋଟରେ ବିଶୁଦ୍ଧତା-
ମାତ୍ରେ ଯଥାର୍ଥ ବହୁଅନ୍ତର୍ଗୁ ଓ ବୌଣାତି ମୋଟିଏ
ମୋଦକଯାର ଅବସ୍ଥା ଦୃଷ୍ଟିରେ କାହିଁମ ବୌଣାତି
ମହାରାଜୁ ଉତ୍ସେଖ ଦେବାର ଅନୁମତି ଦେଇ
ପାରନ୍ତି ଅବା ନ ପାରନ୍ତି ଏବ ଦେଇଲେ ଆସ-
ମିର ଅବସ୍ଥା ଏବ ବିଶୁଦ୍ଧକୟର ଦୂରେ ଦୃଷ୍ଟି
ରେ ଓହିଲ କାହିଁମାତ୍ରକ ନିୟମିତ କରିବା ଅନ୍ୟକ
ଦେଇଲେ ନେଇବା ନିୟମିତ କରିବା ବିଷୟ ଉପସ୍ଥିତ
ରୂପେ ଦିବେତେ କରିଯାଇ ପାରେ । ମାତ୍ର ଏ
ଷେଷରେ ସାଧାରଣୀୟରେ ମୁକ୍ତାବକ ଉପର
ଦୋଷ ଉତ୍ସେଖ ପୂର୍ବର ଗାନ୍ଧର ମୁକ୍ତାବକ
ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଅଛନ୍ତି ଏହା ଅନ୍ୟାୟ ତେଣୁ
ବିଶୁଦ୍ଧତାମାତ୍ରେ ସେ ଅଦେଶ କରିବ ତଥ
ଅଛନ୍ତି । ସେହି ନିଷ୍ଠିତ ପ୍ରକଳଟି ଏଠାରେ
ପୂର୍ବାଧ କରି । ସଥା—

HIGH COURT JUDGMENT.

Criminal Revision No. 8 of 1909

Niranjan Prasad Mahanty Mukhtear
Petitioner
For Petitioner..... B. Pravash Chandra
Mitter, vakil
For the crown..... Mr. Orr: Deputy Legal
Remembrancer

This is a rule calling upon the Sub-Divisional officer of Khurda to show cause why the petitioner a Mukhtear whose certificate has been re-newed, should not be allowed to practise in the criminal courts, without let or hindrance in any case in which there is nothing against his appearing, as it must be decided in each particular case whether the Mukhtear is or is not entitled to appear regard being had to the facts of that case and not by any general order as the Magistrate had passed in the present case.

It appears that the petitioner appeared on a certain Mukhtermann before the Sub-Divisional officer and that, thereupon, the Sub-Divisional officer recorded the following order on the 5th of December 1908.

"I decline to allow this Mukhtear to appear in my court as I have every reason to believe he has not been straight and upright in his behaviour since I have been in this Sub-Division."

On the face of it this order cannot be sustained. In terms of section 4 sub section (r) (3) er. P.C. the Court can give a Mukhtear permission to appear to act as a pleader, but it seems that the permission is one which should be with reference to the circumstances of a particular case and of the particular Mukhtear who appears for that permission. This was the view taken by Mr. Justice Banerjee in a full Bench decision of the Allahabad High court reported in Indian Law Reports 10 all P.C. 66.

pege by Mr. Justice Richards also remark
"On the other hand there must be many,
occasions when the difficulty of obtaining
the services of an Advocate or Pleader will
be very great and perhaps, having regard
to the means of an accused person and dis-
tance practically impossible. All these are
matters which I think the Court might
fairly take into consideration when granting
or withholding permission to a Mukhtar
holding the certificate mentioned in the
Legal Practitioners Act XVIII of 1879.

We draw the attention of the Sub-Divisional Magistrate to these observations and we expect that, in future, he will observe the directions indicated. The present order of the Sub-Divisional Magistrate cannot be sustained. We therefore, set it aside and make this Rule absolute.

ଜ୍ଞାନଧାର ଶ୍ଵରପ୍ରାପ୍ତ କାହିଁମ ମୁଣ୍ଡାର
ମହାପୟୁକୁ ଦେବତାର ବିଷୟରେ ଯଥ କାର୍ଯ୍ୟ
ଦରିଗା ଚାଇବା ପରିହାର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସାହିତ୍ୟକଟିକା
କ ଦେବାକୁ ପୂର୍ବର ଦୁଃଖପ୍ରଭା କଲେକ୍ଟର
ଦ୍ୱାରା ଉପରେ ପାଦେବ ତାଙ୍କ ଠତ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନାରେ
ଘରସେନାପତି ଦେଇଲେ ଗାହୁ । ତହୁଁ ବିରୁଦ୍ଧରେ
ମୁଣ୍ଡାର ପତିଶକର ସାହେବଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଅଛିଲ
ଦରସ୍ତନେ । ଅମ୍ବମାଳକର ଗର୍ଭାବନ ନାୟି-
ପର ବନ୍ଦିଶକ୍ତି ଲେବନ୍ତ ସାହେବ ଜାନ୍ମ ଅଦେଶ
ନିରାକୁ ଅନନ୍ୟ ଥିବା ଦେବୁରେ ରହିବ କର-
ଅଛି । ସାହେବ ମହୋଦୟୁକର ଅଦେଶର
ପ୍ରଭାନ୍ତି ଏଠାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ।

ORDER.

The Production of character certificates is not required by law, and the Collector was informed accordingly in this office No 4390 R ; dated 10th November 1908. In face of the High Court's decision of the 29th June 1908 in the case of this very petitioner the order of the Collector Mr. Hamilton, appealed against was an exceedingly improper one I set aside the collector's order and direct that the petitioner's certificate to practise as a Revenue Agent for the current year be re-newed. He is permitted from this date to appear and practise in the Revenue Courts.

ଏଥରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ ସନ ୧୫୦୮ ଜାନୁଆରୀ
ମାସରେ ଏହି ପୁନ୍ନାଳିକ ମନ୍ତ୍ରରେ ଏହି
ରେଖିଲା ସମୟରେ ଅଭିନାନ୍ୟାୟୀ ସହାରବଳ
ମାଟିପଢ଼ିବଳ ଅବଶ୍ୟକ ନ ସ୍ଵଭାବ ରେଖିଥିଲେ ।
ଏହି ଅଦେଶ ଏବଂ ହାଇକୋର୍ଟର ଅଦେଶକୁ
ଅବଳା ବରସବା ହେଉ ଉତ୍ତିଷ୍ଠଳର ସାହେବ
ମହୋଦୟ ଉପରେକ୍ରମୀ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରକାଶ
କରିବାକୁ କାଞ୍ଚ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ବେମାନେ
ଏମନ୍ତ ଅବଶ୍ୟକ ଦେଖି ଅର୍ଥର୍ଥ ହୋଇଅଛି ।
ସେଇରେ ବାଦିମାନେ ଧୀରଙ୍ଗରେ ବାର୍ଣ୍ଣ କରି
କି ଘରି ବନ୍ଦି ଉପେକ୍ଷକ ପରେ ଉପେକ୍ଷି ବାଦ-
ମାନଙ୍କ ଅଦେଶ ପକ୍ଷ ଉପରି ବର୍ଣ୍ଣ ପାଇଁ
ହାର ଦିଗ୍ବିଜୟକର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ରଖା ହୋଇଥାରେ
କି ? କ୍ୟାପର ରୁଗ୍ରେଡ ଶାସକର ଏମନ୍ତ

ତା ୧୦ ରଖ ଅପ୍ରେଲ ସଠ ୧୯୦୯ ମସିବ ।

ଯାହାକୁ ସମାଦି ।

ଏହି କାଳର ନୃତ୍ୟର କୌଣସିଲା ପରିବଳା ଶ୍ରୀଦିବିତାର
ମଧ୍ୟଦେବତାର ମନ୍ଦିରରେ କୌଣସିଲା ହବା ଉଚ୍ଚର
ବାହୁନ ହୋଇଥାରୁ ଦର୍ଶନ ଅବୋଧାଗ୍ରହମ୍। ଏହି
ପେଠାରେ ଏବଂ ଯେତା ଅରନ୍ତି ହୋଇ ପାଇଁ 'ନ ଜଣ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦିର ମେତା ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ହୋଇଥାଏବଂ ଏହି ଅବୋଧାଗ୍ରହମ୍
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏହି କୌଣସିଲା ଏହି ଏହି ଏହି ଏହି
ଦର୍ଶନ ଦର୍ଶନ ଅବୋଧାଗ୍ରହ ଦ୍ଵାରା ମେଳାଇ ହସ୍ତ ଦର
ସରେ । ମାତ୍ର ଏହି ଦର୍ଶନରେ ନର ଦୂର ଦର୍ଶନ ଖୋଲ
ହେଉ ସେ ଅଭିଭାବିତ ପରିବଳା ମେଳାଇ ନ ଅବିଭାବ
ହୋଇଲାମାନଙ୍କର ଏହା କଲାକୃତି ହେଉ ଥାଣ୍ଟ ।

୧୨ ଏବଣ ତମ ଶାରୀ ପାଦା କ୍ଲେଖରେ ବାବ ଅଛି
କୁମାରଙ୍କର ଗବେଷ ବଳେ ବହି ଚୋଇଲା ।

ପେଟ୍‌ରୁପ୍‌ତା

ପଦ୍ଧତିରବଳ ମତାମଦ ନିମନ୍ତେ ଅମ୍ବ-
ମାକେ ହାତୀ ଲୋହ ।

၁၀၄-၂၄

କୁଳଳ ଘଟିକା ସମ୍ପଦବିହାର ମନ୍ଦିର

୬୫୧୮୯୮

ମଦ୍ଦାପ୍ତ !

ସନ୍ଦର୍ଭ ମହିଳା ମର୍ତ୍ତ୍ତା ମାତ୍ର କାହିଁ କିମ୍ବା
ପୁରୁଷଙ୍କାର ଏଣ୍ଟ ବାଣୀ ସମୟେ ଅମ୍ଭେ ବାତିରେ
ଅଛି ମହାକଣ୍ଠ ବାଲି ଉଚରଣ୍ଟୁ ଦିବେଶ ତରବା
ସମୟେ ଖ ୨୨ ଶ୍ରୀ ଗାନ୍ଧି ମହାକଣ୍ଠ ବାଲିରୁ
ଉଠି ଜୀବବିଧିର ଅଭିଭୂତ ଯାଉଥିବାର ଦେଖିଲୁ
ଭାଇ ମାଟୁଆମୋକଳୁ ଡାକ୍ୟୁଟମାରେ ମହାକଣ୍ଠ
ବାଲିରେ ଅକ୍ଷୟର ଦର୍ଶକବା ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ
ଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ ଦ୍ୱାରା ଓ କମ୍ପୋଲେ ଥିଲେ
ଯୋଗ ସ୍ଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କର ଯତ୍ନ କର ନ
ପାଇ ବେବେଳ ଦେଖିଲୁ ଟେଫୋ ଓ ପଢ଼ିଲୁ ତିମି

ଷୋଧାତ ଦରବର ଦରିସୁବାର ଦହ ସେମାନେ
ଆମ୍ବଳୁ ମହାନଦୀ ନାଲକୁ ଯିବାକୁ ନିଷେଖ
ଦରିବାରୁ ଅମ୍ବେ ନଦୀ ବାଲକୁ ଠ ଥେ ବାଣୀ
ଶୈଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗ୍ରହ୍ୟ ଉପରେ ରହିଲୁ । ପଥରେ
ଏହାର ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ଘର୍ଷିତାରୁ ସବସାଧାରଣକର
ବନ୍ଦରେ ମହାନଦୀ ନାଲରେ ଯିବାର ଦିଶର
କୁହେ ୧୫ ଏହାର ଅଭ୍ୟାଗୁର ନିବାରଣ
ଦରିବା ନିମନ୍ତେ ଦର୍ଶିଷ୍ଟକର ଜୀବନ୍ୟ ଅବ୍ୟାହନ
ଲମନ ଦରିବା ବାହୁନ୍ୟ । ଅପରକୁ ବିମାନ
ଲୁହରେ ଗ୍ରାହକା ଦରୁଥକୁ ଅଧିକ ଅଧିକର
ପଢ଼ିବାରେ ଦିନ୍ଦୁ ବର୍ଷଯ ଶ୍ରାବ ପ୍ରଦାନ ଦରି
ବାଧକ ଦରିବା ହେବେ ।

ବେଳେ
Yours Sincerely
Ambica Charan Bose
Kendrapara,

ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରୀକୁ “ଉତ୍ତର ପଠିବା” ର
ସମ୍ମାନକ ମହୋଦୟ ପରିପେଣ୍ଡ—
ମହାପଦ୍ମ ।

ଥର୍ମବ ଦରି ନିଷ୍ଠ ଲିପିକ ହେବେବ ମେଟି
କଥାକୁ ଅଧିକ ପକ୍ଷିତାରେ ସ୍ଥାନ ଦେଲେ
ଅଭିଭ୍ୟ ବାଧର ଦେଖ ।

ଦେଇ ୧୯୦୨ ମହିନାରେ ଉଚକସା
ରେବେଲା କଲେଜରୁ ପାଖ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଗତ ପରୀକ୍ଷାରେ
ଇତ୍ତାପିତ୍ତ ଦେବା ପରେ ଉଚ୍ଚ ସନ୍ଦର୍ଭମାରୁ
ପଦର ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ଏହି ନେଇ କଲିବତା
ପ୍ରସିଦ୍ଧେତ୍ତବ୍ୟ ବରେଜରେ ବି, ଏସ, ସି, ପରୀକ୍ଷା
ନାମ୍ବ୍ର ପ୍ରସ୍ତର ଦେବାପାଇଁ ଅଧିକାରୀ, ଉଚ୍ଚ
ବିଦ୍ୟାଳୟର ମୁଁ ୧୯୦୨ ମହିନାରେ ବି,
ଏସ ଦୀ ପରୀକ୍ଷାରେ ଉଚ୍ଚତା ଦେଲାରୁ ସନ୍ଦର୍ଭମାରୁ
ସବ୍ୟମାନ ଅନୁପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ମାତ୍ର ମୋତେ ସୁର ଉଚ୍ଚ
ପ୍ରସିଦ୍ଧେତ୍ତବ୍ୟ ବରେଜରେ ଭୂତକ ବିଦ୍ୟାରେ
ଏସ, ଏ ପରୀକ୍ଷା ନାମ୍ବ୍ର ପ୍ରସ୍ତର ଦେବା ପାଇଁ
ଅଭି ଏବରଧି ପାଇଁ ଉତ୍ତର ଦୃଢ଼ ଦାନ ଦରେ ।
ଏଥର ପ୍ରଧାନକଥା ଏହି ସାହାର୍ଯ୍ୟ ଯୋଗେ ମୁଁ
ଏସ, ଏ ପରୀକ୍ଷା ଦିଦି ଯାଇଲା ଏବି ସୌଭା-
ଗନ୍ଧନେ ବେଳେ ପଞ୍ଚ ପ୍ରଥମ ଉଦ୍ୟାନରେ
ଉତ୍ତରି ହେବାଣ୍ଟା ।

ସହିନେନରୁ ଉନ୍ନବର୍ଷ କାଳ ମାତ୍ରିତ ଗୁଣ
(ଲୁଳପଟ୍ଟଳା) ଦ୍ୱାସରେ ମୁଁ ଦୂରେ ପାଇଥାଏ
ଏବଂ ସେହି ଦୂରେ ବଳରେ ଦୁଁ ଦି, ଏବଂ ସେବା
ଏମ, ଏ ପରମରେ ଉତ୍ତାପି ଦୋଷ ପାଇବା
ଅଛି । ସେଥିପାଇଁ ସମ୍ମଳନ ନିଜଟିରେ, ଭାବୁ

ଦୁଇର ଅର୍ଥଦାତାଙ୍କ ନିହଟରେ, ଉଲ୍ଲ ଦୁଇ
ପାଇଁ ଅର୍ଥ ସପ୍ରତି କଷ ଓ ମୋଟେ ଅବଶ୍ୟକ୍ୟ
ମମୟରେ ଦୂରିଦାତ କଷ ପ୍ରତି ଦାର୍ଯ୍ୟରେ
ସେଇମାନେ ଅକ୍ଷ ବନ୍ଧୁତ ସହ ଚରାଚରଣୀ ଓ
ବଞ୍ଚୁମୀଦାର ବରାଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ନିହଟରେ,
ସମ୍ମଳନ ପ୍ରବେଳ ସାହାର ନିହଟରେ ଏବଂ
ସମସ୍ତ ଉତ୍ତରାୟି ତାଙ୍କ ନିହଟରେ ମୁଁ ତର
ରୁଣି ରହିଲା । ଏ ଜୀବନରେ ଏମର ପରି-
ପୋଧ କରି ପାରିବ ଏହି ବରାଚା କେଉଁ
ନାହିଁ ; ଗେବେ ସବ୍ଦ କୌଣସି ସମୟରେ ଏ
ବୁଝି ପରିପୋଧର ସାମାଜିକ ଚେଷ୍ଟା ଉପରାରେ
ଚେବେ ଏ ଜୀବନକୁ ପାର୍ଥତ ମନେ କରିଛି
ଏବଂ ପରିଲୋଚନର ମହାମ୍ବା ଚନ୍ଦ୍ରପେଣ୍ଡରକ
ମୁଁର ଉତ୍ତରାୟିଙ୍କ ମନରେ ଜାପ୍ରତ ରଖିବ,
ପାଇଁ ସହିତ ଚେଷ୍ଟା ବରିଅଛୁ କୋଲ
ମନରେ ସନ୍ତୋଷ ଲାଭ କରିବ ।

ପରାମେଷରେ ଉତ୍ତରେ କବ କର୍ତ୍ତବୀ ରେ
ମୁଁ ନିଜାନ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧ ଲୋଚନ ସମ୍ମାନ । ମୁଁ ଏହି
ଅଭିଷୟ ପ୍ରାଚୀନୀୟ ଅର୍ଥକ ଅବସ୍ଥାରେ ଆର
ସୁଦ୍ଧା ଏମୁଁ ପରାମେଷ ପଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଇ ପରିଅଛି
ଏହା କେବଳ ଉତ୍ତରର ବିଷେଷତଃ କରୁଥିଲା
ଜଳସାଧାରଣଙ୍କ ବଦାନ୍ତରା ଘୋରେ । ସେଇଁ-
ମାନେ ମୋତେ ବୌଣୀଟି କବମରେ ଅନ୍ତରେ
ବନ୍ଧୁଟ ହେଉ ସାମାଜିକ ବରେଅନ୍ତର୍ଗତ ମୁଁ ସେମାନ୍ତକୁ
ଏହି ସଙ୍ଗରେ ଅନ୍ତରୁ ଦୂରକିମା କଣା
ନୁଆହି । ଅଧାବରେ ସେମାନେ ଅନ୍ତରୁ
ବିଶ୍ଵାସ ପଡ଼ିବାରୁ ମୋହର ଏହି ବୃତ୍ତିର
ଜ୍ଞାପନ ଲିପି ପାଠ ଦରି ମୋହର ଅନ୍ତରୁରୀ
ଧନ୍ୟବାଦ ଗ୍ରହଣ କରିବେ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ
ଜଳନ୍ତରେ ମଧ୍ୟ ତର ଭାଗୀ ଉତ୍ତର । ଯଦି

୧୯୮୭

ବଲୁହତା	ଜଳୁବର କଟ୍ଟବିଳମ୍ବନ୍ତରେ
ଶଥାଳାଧି	ଆଜ୍ୟାସୀଯୁବ ଶାମଳବାହୀ
ଦୃଧକାର	ଶା ବଞ୍ଚାଇଗନ୍ତୁ ପାଇବ

ମର୍ଯ୍ୟାନା

ବାବୁ ରା ଜୟକୁଷ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଲପାଠକା	୮
” ସମତନ୍ତ୍ର ସାହୁ କୃତିଗର୍ଥ	୯
” ଲାଲମଣି ସାମର ପଦ୍ମବି	୧୦
ଦୂରେ ଶେଖ ମହାତମ କବିତ୍ତିଷ୍ଠା	୧୧
ବାବୁ ରା ଗୋରମୋହନ ପଦ୍ମ ଚର୍ଚ୍ଛାଳ	୧୨
” ତତ୍ତ୍ଵଶାସନପୂର୍ଣ୍ଣମଲବାଲୁବଜ୍ଞାର ଚଙ୍ଗ	୧୩
” ବଧୁଦାସ କହ୍ନାକୁର ମଧ୍ୟାବଳ ଚଂ	୧୪
” ମହମୋହନ ପଦ୍ମମାସକ ଜୟକୁଷ ଚଙ୍ଗ	୧୫

ବାରେଶ୍ଵର ତିଳ କୋରକ ଗୁରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ପ୍ରପଦା ବାରଣ ମୋଟି ଏ ବଗେଶ୍ବୀ ସହାୟେ ଜନି
ପ୍ରୟୋଜନ ହେବାରୁ ମାତ୍ରବେଳେ ବଙ୍ଗେଶ୍ଵର
ବୋଣା ଦେଇଥିଲୁଣ୍ଠନ ଯେ ଜଳ ବୋରକୁର
ବ୍ୟୁତରେ ପରତାର ପଦତାହିରଣୀ ମୌଜାରେ
୫୩ ଏତେ ଜମ୍ବୁ ପ୍ରତି କିମ୍ବାରେ

— 13 —

ତଳିତଳା ବାଗ ବଜାର କିବାଶୀ ବାଗୁ
ବଦାସ୍ତବର ମେହି ଏହି ନିୟମରେ ବପଦଲାର
କୋ ସରତାରକ ଦ୍ୱାରେ ଅର୍ଥଣ ବରାତ୍ରିକୁ ବି
ଷେଷ ଟଙ୍କା ମହାମାର୍ଯ୍ୟ ଲାଗପତ୍ରୀ ଲେଖି
ଟିକୋକ୍କର ଦେଖାଯୁ ଧାରୀ ସମ୍ମିତର ପାଶେରେ
ଅଥବା ବର୍ତ୍ତମେଷକ ବିବେଚନାମରେ ତୋରିପି
ସାଧାରଣ ହୁବ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିହିତ ହେବ । ବଜ୍ର
ପର୍ଣ୍ଣମେଷ ଏହି ଦ୍ୱାରା ଦାନରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ
ପ୍ରୀତ ହୋଇ ଦାତାଙ୍କର ପୃଷ୍ଠା ବର ଷେଷ
ଟବା ଲେଖି ଟିକୋ ସମ୍ମିତର ବଜ୍ରାୟ ଧାରାକୁ
ଅର୍ଥଣ ବରାତ୍ରିକୁ ।

ଲହୋରର ପେତପଳ ପ୍ରାସ୍ତ କିମ୍ବା ଜଳ
ପଲଦାର ବଲବନ୍ତ ସେହି ଏକଲେଖ ଚାକାର
ସମ୍ମରି ଦାନ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ତର୍ହିର ବାଣିକ
ଅସୁରେ ମାସକୁ ଟ ୧୫ ଟଙ୍କା ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ ଗୋଟିଏ
ଦୂରି ଅଣ୍ଠା ହେବ ଯେ ତେହୁ ଦେଶୀୟ ଛନ୍ଦ
ଯାଂକ୍ରି ଅଥବା ଅନ୍ୟ ଦେଶରେ ଦୂରି ଦୟା
ବୈଜ୍ଞାନିକ ତତ୍ତ୍ଵାନ୍ତକ ବରତା ଭାବରେ ଭାବା
ପାରବ । ଏହି ଦୃଢାର ଦାକ ବଢ଼ି ପ୍ରକାଶିତମୁଁ
ଏହି ସଙ୍କରିତମ ବ୍ୟାକିତର ଅନୁବରଣୀୟ
ଅଟେ ।

ଏଠା କଲେକ୍ଟର ଗ୍ରାସ୍ତ୍ର ଆରେଟସାହେବ
ରେଲରେ ପ୍ରସ୍ତାବ କଲା କେଳେ ହାତାକୁ କିମାୟ
ହେବାକୁ ଯାଇଥିବା ଦୂରମାନେ ଗୋଡ଼ିକଳେ
ପତି କାନ୍ଧିବାର ଦେଖି ଖୁରଥିରୁ କିଛିଲ କିନ୍ତୁ
ବ୍ୟାକୁଳ ଦୋର ଦେମାଦଙ୍କ ଉପରେ ସୁଦୃଢ଼ି
ସହାଇବା କାରଣ ନୁହିଲ କଲେକ୍ଟର ଗ୍ରାସ୍ତ୍ର
ବରଲି ସାହେବଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲାନ୍ତି ଏବେ
ଏହା ମଧ୍ୟ କିଛିଅନ୍ତି ଯେ ଗ୍ରାସ୍ତ୍ର ଜାରେଟ
ସାହେବ ଦେହ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଅନ୍ୟା ମେହବ କରୁ-
ଥିଲେ । ବିଷ ସଦିଯୋଗୀ ଯେବେ ସାହେବ
ମହୋଦୟ ସ୍ଵର୍ଗ ହେଲେ ଏ କଥା କହ ଆନ୍ତେ
ତେବେ ଉପରାଇ ହୋଇଥାନ୍ତା । ପ୍ରସ୍ତାବ ପରେ
ଏହି କିମିବା କେମନ୍ତ ପାଠକମାନେ ରୁହି
ଆଇବେ ।

ବାରେଶୁରର ଲିଳାପିଲ କରେଣ୍ଟ ସେଠାର
କଲା ମାତ୍ରମେହୁଟ ପରିଦର୍ଶନ କରିବା ଏବଂ ସେ
ସମ୍ବରରେ ଅପ୍ରଭ୍ରତ କଳାର ବିଦେଶୀରେ
ସମ୍ବାଦ ବାହୁଦାରେ ଏବଂ ଆଶ ପ୍ରକଳ୍ପ କାହାର
ଅଛି । ମାତ୍ରମେହୁଟ ମହୋଦୟ ଗତ ମାସ
ତା ୩୯ ରାତ୍ରି ଏବଂ ଚକର ମାସ ତା ୧୯ ରାତ୍ରି
ସବାଳିଲେଜା କରେବାର କାଗଜ ପଥ ପରିଦର୍ଶନ
କରିଥିଲେ ଏବଂ ବହିର ଫଳ ନିବାଲ୍ୟ ଅ-
ସମ୍ମୋଦ୍ଦରକାରୀ ହୋଇଥିବାର କିମ୍ବା କୁଞ୍ଚିତ ।
ସେବେ ପ୍ରଭୃତିରେ ସହଯୋଗକ ଲେଖାମଗେ
କିମ୍ବା ଦାରେଲା, ଏହାରୁଷ ଏବଂ ଦଶାଦାର
ମାତ୍ରକଲ ପୁଲାପଦ୍ମାର୍ଥ ଖାନା ଚଲାସି ହୋଇଥାଏ
ଓ ଦପାଦାରର ଜାମେଳ ପ୍ରାର୍ଥନା ଅଗ୍ରାହି
ହୋଇ ଦାନାକୁ ଦିକଦିକୁ ମଠାର ଦିଅଯାଇ
ଆଏ ହେବେ ବ୍ୟାଧାର ବନ୍ଦ ଗୁରୁତବ ଅଟେ
କିମ୍ବା ଦାରେଲା ଶକ୍ତି ପାତର ଅଛି ଓ ମାତ୍ର
ମୁଁ ତାହା ଦରକୁ ଯାଇ କାହାର ଉତ୍ତର
କେବି ଦେଇଯାଇନ୍ତି ।

ମାନ୍ଦିବର ଦଙ୍ଗେଘର ଖବେହର ଦାହା-
ଦୂର ଘତ ତା ୨ ରିଅରେ ମନ୍ତ୍ରମୁଖ କିଳାର
ସହର ସ୍ଥାଳ ପୁରୁଣିଯାରେ ପ୍ରବେଶ ଦେବାରେ
ସୋରେ ଯେଉଁ ଏଇଜନନ୍ଦନମାନଙ୍କହୁବୀ
ସମାଦୁର ହୋଇଥିଲେ ବେ ସମସ୍ତର ଉତ୍ତରରେ
ଅକ୍ଷାମାତ୍ର ପ୍ରଥମ ମଧ୍ୟରେ ବହୁଥିଲେ କି ମାନ-
ମୁମ୍ବ, ସାତୁମ ଏକ ଧନ୍ୟବାଦ ଏହି ଉନ୍ନତିକାଳ-
ସକାଶେ ଶାନ୍ତ ଜିଲ୍ଲା ଜିଲ୍ଲା ଓ ସେଷଟି ଜିଲ୍ଲା
ନିଯନ୍ତ୍ର ହେବ ମାତ୍ର ତାହାଙ୍କର ହଦର ବଚେତା
ହେଉଁ ଠାରେ ହେବ ଏ ଧର୍ଯ୍ୟକୁ ସ୍ଥାନ ହୋଇ
କାହିଁ । ମାନ୍ଦିବର ମହାଦୟ ସରଜାର ଗୁରୁ-
ଦ୍ୱାରେ ପ୍ରଦେଶ ବରି ସହପ୍ରଥମେ ସନ ୫୦୦୦
ଧାରରେ ଏହି କିଳାର ସାଧିକ କାର ପାଇସ୍ଥିଲେ
ଏହି ଗୁରୁଦର୍ଶ ରହିଥିଲେ । ସେ ସମୟରେ
ସେଠାରେ ୨ ଟା କୋଇଲ ଅଗ୍ରଧୀନ ନାଥ
ଏହି ବ ୨୦୮ ମଧ୍ୟରେ କୋଇଲ ଅଗ୍ରଧୀନ
ହୋଇଥିଲୁ ବବ୍ରାନ୍ତରେ ପାଇସ୍ଥିଲା ଏହି କିଳାର
ଦୋଷାତ୍ମକ ।

ପତ୍ର ୧ ୫,୧୦ ଓ ୨୭ ରାତରେ କଲିବଜା
ଟାରୁଳିବଜା ସୁଦରେ ଗେଟିଏ ଧର୍ମ ମହାସଂଗ୍ରହ
ଅଧିବେଶନ ହୋଇଥିଲା । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ, ଉତ୍ସବ,
ମୁଖଲମାତା, ବୌଦ୍ଧ, ହିନ୍ଦୁ ପ୍ରଭାବ ନାନାଧରଙ୍କ
ପ୍ରକଳିଷ୍ଟମାନେ ଉପହୃତ ହୋଇଥିଲେ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ
ପାରଦାଚରଣ ଦେଖି ଅଭିର୍ଣ୍ଣନା କରିଛିର ସମ୍ମାନର
ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭୁତ୍ୱାକରର ଦୟାଟାନ୍ମାତ୍ରକ ବକ୍ତ୍ଵ
ଦେଇଥିଲେ । ଦରବଜାର ମହାବଜା ସମ୍ମାନ

ମନୋମାତ୍ର ହୋଇ ଏକ ସୁନ୍ଦର ବଜ୍ରଗାରେ
ସବୁର ଉବେଶ୍ଣ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇଥୁବେ । ସେ
ବହୁଲେ ଓ ଉଚ୍ଚ ଧର୍ମବଳମିକର ବନ୍ଧିକ-
କିଯା ଓ ଉପାସନା ପ୍ରଥାଳୀ ଉଚ୍ଚ ଦେଇବେହି
ଅନୁଯତ୍ତ ଧର୍ମଗୁର ଏକ । ସମସ୍ତେ ଶିଷ୍ଟରଙ୍କ
ଦ୍ୱାରା ଓ ଗାହାଙ୍କର ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ମାନବଗନ୍ଧକୁ ଘୋଷା
କୋଲି ସ୍ଥିତାର କରନ୍ତି । ସବଳ ୧୮୮ର ପ୍ରକୃତ
ସାଠକମାନେ ସାଧୁ ଓ ହେଠିଠାରେ ଅନେକ
ସାଧୁ ଏବେ ହୁଅନ୍ତିର୍ଣ୍ଣ ରେ ସ୍ଥାନ ପଦିତ ଓ ସେହି
ସାଧୁ ସଙ୍ଗରେ ଧର୍ମର ନମର ହୁଏ । ସବଳ
ଧର୍ମବଳମିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରେମ ସ୍ଥାପନ କରିବା ଏହି
ମନ୍ଦାସଟିତର ଉବେଶ୍ଣ ଓ ସେମାନେ ସରବର
ବିଜ୍ଞେତ୍ର ଶତ ଏକ ଧର୍ମମାର୍ଗରେ ଝୁଲିଲେ କାଳେ
ସମସ୍ତେ ଏକ ମୋରକମ୍ପି ଦେବେ ଆଶା ବସି
ସଂ ପାରେ । ଉଚ୍ଚ ଧର୍ମର ତ୍ରିତୀନିଧମାତର
ମେରୁ ତଣେ ସହ ଧର୍ମବିଷୟର ପ୍ରକରନମାତର
ସ.୦ କରିଥିଲେ ।

— * —

୪୦ ଦେବିଲସର୍ଜନ ତାକୁର ଜ୍ଞାନପଦ୍ଧତି ସାହେବ
ଚନ୍ଦ୍ରଚନ୍ଦ୍ର ଜନରେ ଦସ୍ତାବାଚକୁ ବହି
ଦେଇବେ । ଅଛି ସେ ଏଠାରୁ ପ୍ରସ୍ତାନ ଦେଇବେ ।
ତାହାଙ୍କ ବିବାୟ ଉପଲବ୍ଧରେ ମାନ୍ଦବର ମଧ୍ୟ
ଦୂର ଦାସ ନିଜ ଥକିବାରେ ମର ମୁଖବାର ସବୁ
ଏ ଏୟ ଆ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଠା ମୁଁ ପୋଷିଯୁଗୁ ଏବଂ
ଦେଖିଯୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୱର ଏକ ମୀଳକ ବର
ଥିଲେ । ଅକାଶ ନିଜାନ୍ତ ମେଲାହିରୁ ଦେଇବେ
ବନ୍ଦୁପତନ ସହିକ ପ୍ରବଳ ପବନ ବୋଦ୍ଧୁଥିଲେବେଳେ
ଅନେକ ଲୋକ ସମାଜର ହୋଇଥିଲେ ଏଥିରୁ
ତାକୁର ସାହେବଙ୍କ ପ୍ରତି ଲୋକଙ୍କର ମନୋ-
ଭବ ଉତ୍ତିଷ୍ଠାପନ କରାଯାଏ । ପ୍ରକୃତରେ
ତାକୁର ସାହେବ ଅନ୍ତରଳରେ ଏଠା ଲୋକ-
ଙ୍କର ପ୍ରୟୁକ୍ଷାତ୍ମକ ହୋଇଥିଲେ ଏହି ଚାକବାସ
ଏଠା ତାକୁରଙ୍କାନ୍ତର ଅନେକ ଭାବରେ ଦୋଷ-
ଅଛି । ମୀଳକ ସ୍ଵାତଂ ମହୋତ୍ତର ରୂପେ ସ୍ଵର୍ଗିତ
ହୋଇଥିଲୁ ଏହି ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୱରଙ୍କ ତତ୍ତ୍ଵ
ବିଜୋଦାର୍ଥ ବୀବତାନିକ ସଙ୍ଗୀର ଏହି ଅଭସ-
ବାଚିର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦୋଷଥିଲା । ପରେ କାହା
ବନ୍ଦୁପତନ ବ୍ୟବ ଏହିପରିପ୍ରେସ୍ ସଦ୍ବୁଦ୍ଧାଳ୍ୟ
ତାକୁର ସାହେବଙ୍କୁ ଏହେ ଶୀଘ୍ର ବିଦ୍ୟାୟ ଦେବା
ବାକଣ ସମ୍ମିଳନ ଦେବା ହେଉ ଦୂଃଖ ପ୍ରତାପ
ବଲରୁ ସାହେବ ମହୋଦୟ ସମ୍ମାନଦିକ ସୁଚିନ୍ତା
ଦରକରେ ଧେ ସ୍ଵର୍ଗ ଏ ବକ୍ତା ନନ୍ଦବର୍ଣ୍ଣଙ୍କୁ ରତ୍ନ
ସିବା ଦେଇ ଦୂଃଖ ପ୍ରକାଶ ପୂରବ ଏ ଦେଇ ଏହି
ତମ୍ଭିବାବୀ ଲୋକଙ୍କୁ ତରବାଳ ହରଣ ଉତ୍ସିବାରଙ୍କ
ହଦି ଏହେ ସମସ୍ତର ସହିତ ବରମର୍ବଳ ହରଣ
ଦିଦ୍ୟ ଦେଇବେ । ସାହେବ ମହୋଦୟ ପ୍ରମୁଖ-
ରୂପ ରୂପରେ ସମସ୍ତର ମୋହିତ ତମ୍ଭିବାରଙ୍କ

ଗଣେଶ ସାହାର ଏହି ବାନ୍ଧୁ ଅଥବା
ପୋରୀରା ସହି ଦାର୍ଢି ଚାରିରକର ଏବାକୁ
ଦେଖୁା ବିବାହ ଉଠିଛି । ଦେଖିବେ ମେଗେ
ତୃତୀୟ ପ୍ରକାର ବଳ୍ଯ ତାରକାର ଦେବ
ହେବେ ମନୁଷ ଏହା ବୋଲିବା ଅଧିକ ।

ବେଳେ ତାରିଖର ମାନ୍ୟ

ଏ ଚରକ ପ୍ରକାଶନେ ତ ଜାବସରକ ଜରେ
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାଚ ଦିବମ ପଦମର ଟବା ଅସୁଧାହ କର
ପରିଜଳାଶ ବିଶ୍ଵାର୍ଥୀଙ୍କରେ ଅନ୍ତିମାର ପର
ଜାନ୍ମପ୍ରସାଦ ମାତ୍ରରେ ଅମେରାକେ ହେଉଥିଲୁ ।
ସେହି ଚରକର ନାମ ଦଳଯାଳଙ୍କ କାମିତା ଏକ
ଗ୍ରାହିମାର ଗା ୨୫ ରଙ୍ଗରେ ଏଠା ତେଣୁମାତ୍ର-
କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ ଚମେନ୍ଦ୍ରକାଥ ଦର ସେ ମୋହ-
କମା ନିଷତ୍ତି କର ଥସାରୀ ଅପରିଥସ୍ତୁ ଅଭି-
ପ୍ରାୟରେ ଗାହା କର ତ ସୁବା କେବୁରେ
ତାହାରୁ ଏଲାଖ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ସେହି ନିଷତ୍ତ
ପ୍ରତିପ ବନ୍ଦବା ନିମନ୍ତେ ଥ୍ୟାଗୀ ଅନ୍ତରେଥେ କର-
ଅଛି । ମାତ୍ର ମୁଗାଙ୍କବନଶରୀ ସେହି ଉର୍ଦ୍ଦ୍ଵାହ-
ରିତ ହେବଳ ଶେଷଂ ଏଠାରେ ପ୍ରକାଶ
ହିଲୁ । ଯଥା

The accused's case is that he made over to Abdur Rahim the values of three parcels No 61 (the subject of this case) No 4067 and No 758 Ex 26 and 27 in the Register of V P articles issued shows that from the accused Abdur Rahim took over charge of undelivered parcels 17 in number, therein specified and among these were not the three above mentioned. The value of the parcels Nos 4067 and 758 appear to have been remitted by Abdur Rahim by money order on the 7th December (Vide Ex 12 and 19) The V P articles receipt Ex 11 in the handwriting of Abdur Rahim and Entry Ex B in the Postman's Book kept by Parsuram shows that the value of the parcel No 4067 was received by the accused on the 5th December, though the date in Ex 11 has been changed from 5th to 7th Ex 14 would show that Abdur Rahim himself delivered the parcel No 758 but as this No 758 (as well as 4067 and 61) was not in the list of parcels made over on the 6th December, Abdur Rahim cannot explain how he could have delivered the parcel all these facts combined go to show that the accused made over the value of the parcels to Abdur Rahim. This clerk has been examined in this case and does not at all appear to me to be trustworthy. He went even so far as to say that the accused issued moneyorders that day (7th Decr) and kept with him money received on V P. moneyorders besides the moneyorder received from the public. He also says "On the 7th

Decr the accused did moneyorder work. Ex 21 receipt for moneyorder No 308 is in his handwriting and bears his initials." This was the only bit of paper purporting to be of the 7th December which was in the handwriting of the accused, but this number and the subsequent numbers appear each to have been twice sealed with the date stamp one of the date stamps being 7th December but after a comparison with the issue list it appeared that the moneyorder No 308 was issued by the accused on the 5th December and the issue list of the 7th Decr. (6th December was a sunday) commences with No. 309 as Abdur Rahim is in charge of this book he must have known that the accused did not issue the moneyorder on the 7th Decr. There can be little doubt that he resealed the item with the date stamp of 7th December to make it appear that the accused did work in office on the 7th December and to keep up an appearance that a wrong date stamp had been first used, two seals are put against subsequent numbers. The sooner such an officer is expelled from a public office the better it is for every one.

From the evidence I am inclined to believe that the accused acted against the postal rules in keeping the money (Rs 55 - 3 as) with him on the 5th December and making it over to Abdur Rahim his successor which would appear to be a fact that in doing so, he had no criminal motive and so he is acquitted under Sec 258 C. P. C.
The 15th SJ Nagendra Nath Dutta
1974 Cuttack } Dy. Magistrate

મારી કાર્યક્રમ 42 માટે

ଅସମୀଆ ଉତ୍ସବ ବହୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦକ୍ଷାଇଁ
ଶୂନ୍ୟ ବେଳେ ଏହି ଜନମର ଭାଇ ପିଲାଗାରବ କାହା
ଟ ୫୫୮/- ଲକ୍ଷ୍ୟର ବର୍ତ୍ତ ମନ୍ଦିରରହିବାର ସଥା-
ପ୍ରାକରୁ କି ପାଇଁ ଆସୁଥିବ ତରିକ୍ଷେତ୍ର । ଆସାଇ
କି ଭବତି ଏହି ବେଳେନର ଅଭାବୀ ଟଙ୍କା
ପଠାଇବା ଉତ୍ସବରୁ ଏଣ୍ଟା ବିମନରେ ଅବିଭ,
ଦେବୁ ପଠାଇ ନ ପରି ଚରିତ୍ରର ଏହି ଚକ୍ର
ପ୍ରାନରେ ନିୟମିତ୍ତ ହୋଇ ଅସିବା ଅବତର ବହ-
ମକୁ ବୁଝି ଦେବାବେଳେ ଅଭାବୀ ଟଙ୍କା
ସହି ବେଳେ ଟଙ୍କା ଦୂରାଇ ଦେବିତ୍ୱର । ଦୂରା
ତର୍କ ତେ ମାନ୍ଦ୍ରେଷ୍ଟ, ଅବତରବହମକୁ ଏ
ମାମରର ମୁଠ ଡାବଣ ଏହି ସେ କାମହପଣ
ଫେରିଯାଇ ବରିତ୍ତବାର ପିକାନ୍ତୁ କର ଘେରେ
ଶିଶୁ ଗାହାରୁ ସରବାରୀ ଉଠେଥୁବୁ ବାହାର କରି
ବିଅସାଧ ଦେଇଁ ସାଧିରଣ ମାଝର ଦେବ-
ବୋଲି ପାଞ୍ଚ ମର୍ଦ୍ଦୀ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଦେଇଛନ୍ତି ।
ଡାକ୍ତରର ନିୟମପାଇବରେ ଯୋଜନାମୂଳକର
ମଧ୍ୟ ଶୁଣ୍ଟ ଦେଇଲା ଅଛନ୍ତି । ବଜ୍ରଯାଳଙ୍କ ଯେ
ପ୍ରଳେ ନିର୍ଦ୍ଦେଖି ଦୋଳି ମୁକ୍ତିବର ବର୍ତ୍ତାକୁ ମେ
ପ୍ରଳେ ସେ ବୁଦ୍ଧି ପାଇବାର ଯୋଗ୍ୟ । ବର୍ତ୍ତା

ଦେବୁ ଶୋଷ୍ମ ଦର୍ଶନ କରିଲୁରିମାତ୍ର ଗାହାକୁ
ଦୂରରେ ଦୂରରେ ଏକ ଦେଖି ମାତ୍ରମେହେ
ମତ୍ତୁବୀ ଅନୁଯାୟେ ଅବହୁବଳେ ଅଛି ସେ
ଦର୍ଶନରେ ପ୍ରତ୍ୟେ ଦେବେ ନାହିଁ ।

- 0 -

ପାଇଁପ୍ରମେସରେ ଶରତ ଚର୍ଚା ।

ସ୍ଵର୍ଗବର୍ତ୍ତ ଅଶ୍ଵା ସେଇ ପାଲିଯୁଗେ କେ
ରେ ସୁରବରତୀ ସମୟରୁ ପେହିଅନ୍ଧବାଲ
ପାଦମାର୍ଦ୍ଦୁ ଉଣ୍ଡାଏଛି । ତହିଁର ଅନେକ
ଗୁରୁଙ୍କ ବିଷ ମେମର ସୁରବ ପ୍ରସଙ୍ଗ ପଦାର
ଶାପର ସଂଶୋଧନରେ ପ୍ରାଣବରେ ଘରେ-
ଛନ୍ତି । ପାଲିଯୁଗେର ଜ୍ଞାନବା ପରେ ସମ୍ମାନ
ଉଠି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେଉଁ ବାଜାନବାଦ ହୋଇ-
ଥିଲା ତହିଁ ରେ ସୁରବର୍ଗରେ ଦୂରସଦ କହିଥିବା
ପଦମାର୍ଦ୍ଦ ମଧ୍ୟରେ ମେତାରରେସି ସାହେବ
ପୃଥିବୀକ ଅଟକ୍ରି । ସେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଦ୍ୟା ମଧ୍ୟରେ
ସର ୮୦୮ ମରୀକାର ତିବାଳକ ଆରକ୍ଷକ
ଜ୍ଞାନ ପ୍ରକାଶ ଦିଇ ବହିରେ ଯେ ହୌରଷି
ପଦମାର୍ଦ୍ଦରେ ଏପରି ଅବଳ ନାହିଁ । ହୌ-
ରଷି ଲେବରୁ ଦିଲା ଅପସାରେ ବନ୍ଦ କ
ହେବା ନାହିଁ ଦିଲିବରୁ ସର ୮୦୫ ମରୀକାରୁ
ଭାବେ ଯନ୍ତ୍ରଣ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସ ପରିବର୍ତ୍ତନେ
ଦାଳର ସବନ ପଢ଼ିବାରୁ ବାଖ ହେବା ଦେଇଁ
ସେ ଲହିବ ଅଟକ୍ରି । ଦିଲା ଦାମସରେ ହୌ-
ରଷି ଲେବରୁ ଦିଲିବିତ ନ ଦରବା ମାତ୍ର
ହେବର ସ୍ଵର୍ଗ ସର ୮୦୨ ମରୀକାରେ ପ୍ରକାଶ
ଦରଖରେ ଏବଂ କେନାମି ପଦମାର୍ଦ୍ଦ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ମର୍ମରେ ସେ ସମୟରେ ଯେଉଁ ଅବେଳା
ହୋଇଥିଲା ତାହା ଦିଲିବରୁ ଉଣ୍ଡିଶ ଅର୍ପିତରେ
ଦ୍ୱାରଦେଶରେ କ୍ରିତ ଅଶ୍ଵରେ କେତେ
ରହିବା ଭାବିତ । ସନ୍ଦେହ ଦେଇଁ କାନ୍ଦିବି
ଆଜା ପତର ତାହିଁ ଏବଂ ଅସାଧ ପ୍ରଯାତି
ନ ହେବେ ଦେଇଁ ଦୟା ପଦକ ନାହିଁ ଏବା
ମଧ୍ୟ ଲେଖା ରହିବା ଭାବିତ । କର୍ତ୍ତାମାର ପ୍ରାଣକ
ମରୀ ଅସ୍ତ୍ରକୁରଥ ସାହେବ ମହୋର୍ବୟ ଅତି ଦର
ପତେ ଯେଉଁ ଲାଭବକର୍ତ୍ତର ବନ୍ଦରେ ପହିରେ
ତାହାରିତ ଦିଲା ପ୍ରମାଣରେ ଅସାଧି ସାବଧାନ
କ ଦରିବାର ପରାମର୍ଶ କରିଥିଲେ । ରତ୍ନମଧ୍ୟରେ
ସେହି ଅଭାନ୍ତରୀନ୍ଦ୍ରିୟରେ କି ୧୧ ଏ ସମ୍ମାନ
ଲେଇ ବିବାଧି ହୋଇଥିଲା । ସେମାନକା-
ମଧ୍ୟରୁ ଲାଭ ଲାଭର ସମ୍ମାନ ଅର୍ଥିକୁରାଜ
ଦର, ଦୃଷ୍ଟିକୁରାଜ ମିଳି ଏବଂ ସମ୍ମାନ କର୍ତ୍ତର
ଭାବର କୁଣ୍ଡ ପରିଚିତ ଅବେଳା । ଲାଭ ଲାଭର
ବ୍ୟାକାଶର ଦ୍ୱାରର ଅବଧାର ପରେ ଦର-
କ୍ରି ଅତି ଗାନ୍ଧି ସଙ୍ଗେ ପରିଚିତ ହୋଇଥି-
ବେ । ଦୂରେଁ ଏବଂ ଦୂରୀକାଶର ସାହସ୍ରାନ୍ତି

ଦେଖ ହତକର ବାର୍ଷିକରେ ସେବ ୨୫ ଟଙ୍କାର
ଅବସମ ଲାଗି ହେଉଛନ୍ତି ଏହି ବନ୍ଧୀବାନ୍ଦରୁ
ମୁକୁତା ଦେବା ପକ୍ଷରେ ସେ ଦୁଇଃପାତ୍ର
ମେବକ ସାହସରେ ଲାଗିଲେ । ବୁଦ୍ଧି
ଏହି ବଳକର ଦେବେବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଚାଲି,
ବର୍ତ୍ତମାନ ବୋଲି ଅପାଦ ଦେମଥିବାରୁ
ଅପାଦର ଚରଣ ନିର୍ଦ୍ଦେଶବ୍ରାହ୍ମା ଦିଶ୍ୟ ପ୍ରକିଞ୍ଚନ
ବଳକା କରନ ସେ ଏହାକୁ ଅଧିଷ୍ଠଲେ ।
ଅପାଦବ କୁଟେ ଦୂରକ ପୁରୁଷ କରିଥିବା ମନ-
ରେ ସେ କେବେବ ବନ୍ଦଜ ସମାଧିଷ୍ଟ ଚାଲ-
ରେ ମୋରଦମା ପରତ ଲୋମାଦଶକ ତର୍ହିର
ଅଧିକାରୀମାନେ ତକାର ଦେଇ ନ ପରିଷିଳ
ପୁରୁଷ ନିର୍ଦ୍ଦେଶବ୍ରାହ୍ମା ଚକ୍ର ଦାଖିଲ
ବର୍ତ୍ତମେଲେ । ଅର୍ଦ୍ଦିନ ଦରିବହିଶଳ ୧ରେ
ଜାଗ୍ଯ ଟଳ ପ୍ରତ୍ୟେତ କରିଥିବା ହେବୁ
ଅନେବ ମେମ୍ବର ସମେ ପରିଚିତ ଅଛନ୍ତି ।
ଲୋକବନ ଉପର କରିଥିବା ହେଉ ଦେମା-
ନକ ଉପରେ ଶାକର ଅର୍ଦ୍ଦଶର୍ମିବାର ଅଧ-
ିକାର ହୁଏ । ସୁଦେଶୀ ଦୁଇଥିର ଉଦ୍‌ଦିତ ଏହି
ବିଦେଶୀ ବର୍ଜିନରେ ତାଙ୍କର ବିଶେଷ ପୁରୁଷ
ଥୁଲ ଏହି ଯାତ୍ରା ସମ୍ମନକରେ ତଥା ହାନିଜି-
ନକ ବୋଲି ଦେଖି ହୋଇ ନ ପରେ । ଦିଷ୍ଟ-
ବୁନ୍ଦର ରିହ ଚଲିବାର ବିଷ କଲେବରେ
ଶିଖା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଟଙ୍ଗ ଥିଲେ ଏହି ସେ ଚରି-
ବାଳ, ଲୋକ ହାତ୍ରୁ । ସେ ଅଶ୍ରୁବେଶବ୍ରାହ୍ମା
ସମ୍ବନ୍ଧର ସମେ କେ ନିର୍ବାଚି ଦେବାର
ଅବଦର୍ଶନ । ଏହି ଅବଦର୍ଶନ ଦିଶରେ ଲୋକ
ମାନ୍ଦୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଥିଲେ ନହିଁରେ ବଳ-
ଶ୍ରେଷ୍ଠ କେବଳ କୁ ବରୁଷବେବା କାରଣ ପର
ମର୍ତ୍ତିଦେଇଥିଲେ । ଏଥପରି କାହାର ଅର୍ଦ୍ଦଶର୍ମି
ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଇ ଶାଖା ହାତିନ୍ଦ୍ରିୟ । ଦିନ-
ବର୍ତ୍ତମାନରେ ଏହାର ଲୋକଙ୍କ ହଣ୍ଡ ପ୍ରଦାନ କରି-
ବା ଅକ୍ଷୟ ଏହି କମ୍ପିକର କାରଣ ପରିଚି-
ବାରେ ଅବ୍ୟ ଥାଏ ହୁଏଇ କର୍ଦେଶ ମିଳିଲ
କାହିଁ । ଦୁଇଅନ କଥା ଉଥରେ ନିର୍ଭର ହନ
ଏହା ହୋଇଥିଲା ଏକ ଜୀବନରେ ସୁଲକ୍ଷଣ ବିଶାର
ଯୋଗ୍ୟ କୁଟେ ହୋଇ ଲୋକ ମେଘର ପ୍ରବାସ
ବର୍ତ୍ତିଥିଲୁ । ଏହିକରି କରିବେ ଅଧିକାରୀ ଦେଇ
କରିବା ଦାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ତାଙ୍କ ଅନେକ
ହୋଇଥିଲୁ । ଏହିକରି କରି ରହିଲକ କି କର
ଏହାର ଅନ୍ତର କରିବା ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷତି ଦୂରେ । ସାଧା-
ରିତାପ୍ରିୟ କାର୍ଯ୍ୟର ଲୋକ ସୁଧାଜାରୀ ପ୍ରବ
ତୀର ଯେବେନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟର ହେବୁ ରହିବରେ
ବର୍ତ୍ତମାନ କରିବା ହେବା — ଏହିକରି ଅନେକ
ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦେଇ ଏହି କାହାର ଅନ୍ତରରେ ମେମ୍ବର
ହେବିଥିଲେ କେ କେବଳ ଅନ୍ତର ମେମ୍ବର

ମଧ୍ୟ ସକାଳୁଙ୍କ ପ୍ରଚାପ ବନ୍ଦିଥିଲେ । ବର୍ଷା
ମାତ୍ର ଉତ୍ତର ପ୍ରଚାର କରୁଥାଏ ବୌଦ୍ଧପାତ୍ର
ପଦ ହୋଇ ଓ ସ୍ଵରେ ସବା ପାଇଛିଲେ
କେତେକଣାକେ ସେ ଚହିଁରେ ବର୍ଣ୍ଣଧର
ଚରିବେ ପେଇ ଅଣ ଦେଉଅଛି ଏବ ଯେଉଁ
ମାତ୍ର ବାସମନୋବାଠରେ ଏବେବୁର
ପରଶ୍ରମ କରି ଅମୂଳାଦିନ ସତାଶେ ଲଜ୍ଜାହୀନ
ନମାତେ ଅମୂଳାଦିନ ଧଳିବାରେ ପାଖ
ଅଟକି ।

ପରିବାଳ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ।

ପରିବାଳ ବନେବସ୍ତୁ ସମ୍ବନ୍ଧେ ବିଲବ
ପାଲିଯୁମେଷର ବୌଣଦୀ ମେମର ଶାଲିଯୁ
ମେଥେ ମହାତ୍ମାରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଅଗବ କରନ୍ତେ
ଭାରତୀୟ ଷ୍ଟେଟ ସେହେଠରେ ବେଳକ ବଚ
ବନୋଦସ୍ତୁର ବେତେବ ରୂଳ ସଂଶୋଧନ
ପତାପେ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଉଥିବାର ଦୃଖ୍ୟାଙ୍କ ଦେଲେ
ରୂଳ ସଂଶୋଧନ ଅନ୍ୟ କଲ ତଥା ଏବଂ ବାବୁ
ବହୁଲେ ସମସ୍ତେ ଦୃଷ୍ଟିବେ । ମନ୍ଦ ପ୍ରକରଣରେ
ଏ ପରିବାଳ ବନୋଦସ୍ତୁ ବିବାହାର୍ଥୀ ? ଗାହ
ହୋଇଥିଲେ ଅମେରାକେ ବିବାହନ୍ତି କାହିଁବ ?
ଏଇ ବନୋଦସ୍ତୁରେ ସେହିଠାରେ ଏହି ବରା
ରେ ଜମି ଭୁଲନ୍ତମେ ଅନ୍ୟ ବନ୍ଦନରେ ଦୋହା
ଯାଇଅଛି ଏ ବନୋଦସ୍ତୁରେ ଗାହା ସଂଶୋଧନ
ଦେଇଅଛି ତ ଯେହି ଲକ୍ଷଣକ ଜମିଟା ପାହି
ଓ ପାହି ଲମ୍ବା ଲକ୍ଷଣ ଦୋହାଅଛି ଗାହା
ଜଳାକ ଦେଇଅଛି ବ ? ଯେହିଠାରେ ଏହା ଏବଂ
ଦୁଇଟା ଜନମାଲ ଦୋହାନାଥାନ୍ତ ହେଠାରେ
ଗାହା ପରିର୍ବର୍ତ୍ତନ ଦେଇଅଛି ବ ? ଅନିମାନେ
ଆନାୟିତ୍ୟ ବଳବେଳେ ମନ୍ଦିରତା ଚାମ କରି
ଗଲେ ଏବଂ ଅଟେଷ୍ଟେସତ ସମସ୍ତରେ ଦାକିମ
ଉପବେଳୁପ୍ରକାର ସ୍ଵଳମକଳରେ ଗତ ବନୋଦୀ
ବସ୍ତୁରେ ଯାହା ଦେଇଯାଇଅଛି ବହିବ ଦସ୍ତ
ଧେପ କ କରିବା ବାରେ ଲେବକୁ ବହି ପ୍ରକାଶ
ସ୍ଵଭାବ ୧୦୩ ଧାରା ଅଧିକ ଅଥବା କମାନ୍ତର
ମୋଦିମା ବରିବା କାହାର ଦୂର୍ଭାବେରେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରାକେ ଅଟେଷ୍ଟେସତ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇ
ଦୋହାଅଛି ଏବଂ ୧୦୩ ଧାରା ମୁଢେ ଅଧିକରିତ
ଦେଇବ ଏକମାତ୍ର ଅନ୍ଧାରୁ ୧୦୩ ଧାରା ଅଧିକ
ନିଅଯାଇ ଅଛି । ଅଟେଷ୍ଟେସତ ଦାମେ ଗା
ବନୋଦସ୍ତୁରେ ଦକ୍ଷାଲାକ୍ଷ ରୁହିର ବିନ୍ଦବଦାର
ଦେଇ ଦେଇ ଏବଂ ଯେଉଁ ଲେବଧାର ଦେଇ
ଭାବ ବାହି ଦେଇ ଦେଇ ଲେଖ ହୁଏ ଗଲିବ
ଲେବେ ଗାତରା ଦୋଳ ଅନାର ରହିଛନ୍ତି
ଅଟେଷ୍ଟେସତ କାର୍ଯ୍ୟ ସପରି ଦୁଇବଦାର ଗା
ଅଛି ଯେ ଲେବେ କରି ଫୁଲମ ଦେଲା କହି
ଦେଖା ପାଇବା ମୁହଁକଳ । ଦେଖିବୋ ବା ତା

ଦେବାମ ଶୁଣ କହଲ ଦେବାର ଯିବାରେ
ଅମଳମାତ୍ର କିନ୍ତୁ ଦେବରେ ସବୁରେଇ
ଯାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଦେବ ୧୦ରେ ଉତ୍ତର ମିଳି
ଅଛି ଦେବ ହୋଇନାହିଁ ବା ହୋଇଥୁଲେ ବାଜାର
ଅଛିନାହିଁ । ଲୋକେ ସେ ଦେବରେ ଲଗୁଥିଲେ
ପଢ଼ାଇଲୁ ବାର୍ଷିମେହ ବାଦା ଦେଖିଲୁ ବୀଳ
ଆଜି ଅନ୍ତରି ମଧ୍ୟରେ ଅଳ୍ପ ସୁନମାନରେ
ଅଟେଷ୍ଟେସନ ବାର୍ଷି ଚଷା ଦେବ କେ ଏହୁ
ପ୍ରାକରେ ୧୦୩ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦତ୍ତାତ୍ରେ ପଦବାର ସମୟ
ହୋଇଥିବ । ୧ ନିଃମରେ ୧୦୩ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦତ୍ତାତ୍ରେ
ଶାସ୍ତ୍ର ବିଅଧିକ ବାଦା ଲୋହକୁ ଚଣ ଥାହିଁ ।
ତତ୍ତ୍ଵ ମଧ୍ୟରେ ଧ୍ୱାନେ ୨୦୨୮ ମୋହରରମାନେ ୧୦୩
ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦରଖାସ୍ତ ଲେଖିବାରୁ ପ୍ରମୁଖ ଦେଲେଖ
ପ୍ରେମାଦକ୍ଷ ସାଙ୍ଗୀ ଦେମନ୍ତ ଅଳ୍ପ ଦିଦ୍ୟା ଦେମନ୍ତ
ଅଗାଧ । ଦେରୁପେସାହା ବଚାଇଛନ୍ତି ଲୋକେ
ବାହାହିଁ ବରିବେ — ଏକ ଦେମେ ଦେଲ
ନୋହନେ କାହିଁ । ଦରଖାସ୍ତରେଖା ଦେବେ
କୁଳା ଦ୍ୱାରା କେବିବ ଦରଖାସ୍ତରେଖାରେ
ମାମଲ ଗରେ ବାହି ବସାଏ ? ମେ ପଥରରେ
ଓହିଲ ମୁକ୍ତାରଙ୍କର ପରମର୍ତ୍ତ ପାଦବା ସହିତଥି
ନୁହେ ଏବଂ ଠୋକୁ ହେଠାମ୍ଭୁରୁଶାନକୁ ଆର
ତେବେ ମୁକ୍ତାରଙ୍କ ପରମର୍ତ୍ତ ଧରି ଦରଖାସ୍ତ ଦେବା
ମଧ୍ୟ ପରାବପଶେ କିମେ ଯାଦା ଥିଲା ବୀଳ ବୀଳ
ବାସନ ବିଶା ଅଳ୍ପ ନାହିଁବିଲେ ଦେଲେ, ଏବେ
ଲକ୍ଷବନୀ ମଣ୍ଡଳୀରେ । ଦେମେ ଉଚିତଦର
ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର ଦେମେ ୧୦୩ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦରଖାସ୍ତ
ପ୍ରତ୍ୱମିଥିବ ଶେଷ । ଏଲଗୁଦଗୁଦ ରଙ୍ଗ ମୋଟ
ସଲକୁ ଅଛି ନ ଦେଖିଲେ ସହିବାପି ଦେହ
ଅକ୍ଷମାନ ତର ପାରିବେ କାହିଁ । ଦୂରପ୍ରାଚୀ
ବିବାଦ ତର ତେ ଏକମ ପଢ଼ୁଥା ପକାଇଥିଲେ,
ଦୁଇଦିବାକୁ ବନୋଦ୍ଧୁର ଦିନକ ତର ଦେଖି
ବହିଲ ଯେ ଏ ଜମି ସେ ଚର୍ଚେ । ଦାମେତ
ମାଲ ଦିଲେ ଦେଖିବେ । କିମ୍ବା ପଢ଼ୁଥା କହିବ
ଦଥା ଶୁଣିବାର ଯେବେ ନୁହେ । ସୁରବାଂ ବାହା
ନାମରେ ବାର୍ଷିକ ବାଦମ । ଭାଇ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି
ଚର୍ଚିଲେ ବାଦା ମାଟ୍ଟିବ । ବ୍ୟକ୍ତିରେ ଦୂର
ବିମ ମିଳ ଦାମେକୁ ଦୂରାର କହିବାରେ ବାଦମ
କହିଲେ ୧୦୩ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦରଖାସ୍ତ ଦଥ । ବର୍ଷମାତ୍ର
ଦିନର ଭାବରେ ୧୦୩ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦରଖାସ୍ତ ଦଥ
ଯିବ ଚହୁଁର ପରମର୍ତ୍ତ କହିଲୁ । ମାତ୍ର ୧୦୩
ଧାର୍ଯ୍ୟ ମେହ ଦିନମ ଅଥବା ଅଳ୍ପ ଦାମେତ
ଧାର୍ଯ୍ୟରେ ଭାବରେ ଅଥ୍ୟ ଦେଖାଇ କାହିଁ
ମାତ୍ର ଏବଂ ଦୂରାଯ ଦୂରାଯ ଯେ ଦୂରି ଦୂର
ଗରରେ ବାଯାଂଗରିବ । ଦେଖି ସକାକୁ
ଦେଲେ ୧୦୨୨ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ୧୦୨୨ ଧାର୍ଯ୍ୟ
କ ଦେଲେ ଅବଧେପାର ଦେବାମାନଥବାଲକ

ତେ ଚନ୍ଦୋବପ୍ରରେ ଯେଉଁ ଗୁମ କୋଇଥିଲା
ଗାହା ଏହି ଦଶରଷ୍ଟି ମଧ୍ୟରେ ଲୋକେ ଦେଖାଇ
ଅବାଳର ଅପ୍ରକୃତ ଦେଖାଇବାକାର କେଇଅଛନ୍ତି
ଏହି ବାବୀ ଯାହା ଥିଲା ତାହା ଅନ୍ତରଳମଧ୍ୟରେ
ସଜ୍ଜା ଦେଇଗାଠାନ୍ତାକୁ । ମଧ୍ୟ ଏହି ଘର
ତାଙ୍କ ବନ୍ଦୋବପ୍ରର ଯୋଗୁଁ ଦେଖିବାକାର ଅବା-
ଳରେ ମାନନ୍ଦ ଥୁବ ଲାଗୁଥିବ । ପେହଳ
ପ୍ରେଇମଟ ମହେ ସବୁ ବହୁରେ ଯେ ଏ ପରକାଳ
ବନ୍ଦୋବପ୍ରରେ ଲୋକେ ସୁଖି ଅନ୍ତରୁ ମାନ୍ଦ
ମେଘସଲକୁ ଅଷ୍ଟ ଦେଖିଲେ ସେବାକେ ପକୁ-
ପରେ ଦରଢି ଥାର ନୟବାବୁ କି ପରି ଯେ
ସୁଖି ଯାଇଅଛନ୍ତି ଏଥୁରେ ପନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।
ଯରକାଳ ଚନ୍ଦୋବପ୍ରର ଅଭୟ ଦେବ କୋଲ
ଦେବାମା ଓ ପୌଜିନବାସିମାନଙ୍କ ବଢ଼ିମାନ ଏବା
ଗାହା ଫେର ଦେଇବେ ମଧ୍ୟ ଦେବାମା ମାନନ୍ଦ
ବଢ଼ିବ । ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚରଖ୍ୟରେ ୧୩ ଟ୍ରେଣ୍ଡ
ବଧାରେ ଅନ୍ତରେ ଚୋର୍ଟପେଶ ଅବାସୁ ଦେବ ଗାହା
ଅମ୍ବଗାବକ୍ଷି ୧୨ ମକରେ ଏହିଲ ପଂଚାଧିତ
ତାର୍ଯ୍ୟଦ ଦେଇପରେ ଅନ୍ତରୁକର ଏହି ହେଲିଛି
ବଜ୍ରୀୟ ବଜେଟରେ ଯେ ତାବ ଇଞ୍ଜିନ୍ଯୁଲେ ହେଲା
ପଥର ଗାହା ଅଳ୍ପ ଧରିବାର କାର୍ଯ୍ୟର ଟଙ୍କା
କୋଇଥିଲେ ହଲ ଦେଇଥାନ୍ତା । ଅନିମେତ୍ରେ
ଦେଇବେ ଚିତିରେ ଅଗ୍ର ଲକ୍ଷା ବା ଅକ୍ଷରରେ
ପସର କୁଆର ଗାହା ଲେଖି କେଉଁଠାର
ଅମ୍ବେମାନେ ଅବରତ ହୋଇଥିଲୁ । ଏହା
ବବର୍ତ୍ତନେଇବ ବୃଦ୍ଧ ବିଶ୍ଵର ସାହବ ସହାଯ
ଦେଇଥିବାର ଅନ୍ତରେ ହୁଅଥା । ତଜଳା କହିବ,
ଦେଇୟ ଦେଇଥିବାର ଲୋକେ ଯାହା କୁଣ୍ଡ
ହୁଅଛନ୍ତି ଗାହା ଅନ୍ତରୀଠି ।

ବ୍ୟାକ ପତ୍ରିକା

ବଜ୍ରପ୍ରଦେଶର ଏ ବର୍ଷର ମହେତ ବା ଯୁ
କ୍ସର ଦେଥାବରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଘଟିବା ଅର୍ଥରୁ
ଅୟ ପ୍ରତି ବ୍ୟୟ ଅଧିକ ହେବା ହେତୁର ଗନ୍ଧ
ମେଘ ବାଧେବୋଲ ବନା ହୁବେବ ବ୍ୟୟ ପରେ ଚାହେବ
ବରବାର ପାଠ୍ୟମାଣ କୁ ନବାରାଯନ୍ତ୍ରୀ ପରମ୍ପରାମେଘ
ଭଣ୍ଟାଇବେ ଏତେ ଅର୍ଥାତ୍ ବନ୍ଦବାର ବାରାନ୍ଦ
ତ ? ଅର୍ଥବରଗମ୍ଭୀର ଅଧିକାଂଶ୍ରୀ ଯେମନ୍ତିକିର
ଗର ଅଧିକା ବ୍ୟୟ ଦେଖା ଦେବ କରି କରିବ ବ୍ୟୟ
କିମନ୍ତେ ଉବା କେଇ ଅୟହୁବ ଏବଂ ଜନ
କର୍ଷଣଦେଲା ପଥଳ କେ କହେବା ହେତୁ କିଛି
ଅଧିକା ବ୍ୟୟ ପତିଷ୍ଠଳ ଗମ ଗର ଦୂରଭାବରେ
ଅବସ୍ଥା ବ୍ୟୟ ହେତୁ ପଢ଼ିବା ହେତୁ ଅସ୍ଥିର
ହବଣ୍ଟା ବିଶେଷ ମନ ହବାରାଯନ୍ତ୍ରୀ । ଅନ୍ତରୀଣ
ବ୍ୟୟମଧିରେ ପରମାନନ୍ଦରେ ଏବାକୁ ର
ଦୂର୍ଲଭ ଏବଂ ବଜ୍ରପତ୍ରାତ୍ମି ହେତୁ ପଲାଶ ବେ,
ମାମିଲାର ଅଧିକ ବ୍ୟୟ ପରାନା ଦୂର ନ୍ତର ପାତ୍ର

ଜୀବ ପାଷକ ଦର୍ଶନ ଦେଖିଲୁ ଧରି କି ପାରି
ଯାହା ମଣି ମାରିବା ପାଇ ତୋଷ ସତ୍ତଵର ଘର
ଦଳ ଉଚ୍ଛବି ବାର୍ତ୍ତାର ଓ ପୂର୍ବାବ୍ଦ ଘରରେ
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଟଙ୍କା ଧରି ତୁମେ ତାହା ଅଭିନେତର
ପତ୍ରିଗୀ ଦୁଇଠା ପାଇବା ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଦ୍ରା ମୁଦ୍ରା
ଦୁଇକୁ ବାର୍ତ୍ତା ଦର୍ଶନରେ ଏହି ଦ୍ୟାୟ ଦୋହର
ନ ଥାନ୍ତା । ପଛ କଥା ଧରିବା ବିଷଳ ବୋଲି
ଅମୃତାନନ୍ଦର ଦର୍ଶନର ପ୍ରେକ୍ଷନ ସବୁ ଦେବର
ଦାହାନୂର ଏ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ଦହଳେ
କାହିଁ କବିଦେବରଙ୍ଗାର ସବ୍ସାମନେ ଦେବ ଦୟା
ନୂଠନରେ ନାହିଁ । ଏହା ଉଚ୍ଛବି ଦୋହରାପାଇଁ
ଏବଂ ବୁଦ୍ଧି ଜଣାଯାଏ ଏହି ଦ୍ୟାୟ ଅକାଦମ୍ୟାର
ସୁବାର ପ୍ରେକ୍ଷନ ବାହାନୂର ଗବ୍ରାମକୁ
ସାରଧାର ଦୋହରାପାଇଁ । ପୁଲାୟ ପଛରେ ଏହି
ଟଙ୍କା ଧରି ଦେଇଁ ପ୍ରେମେ ମନନ ସହାୟେ
ପ୍ରେମାନେ ଦ୍ୟାୟ ନ ଦେବେ ଦେବେ କେ କାହିଁ
କଣ୍ୟାମ୍ଭାବୀର କି ପାରେ ।

—•§•—

ସାପୁର୍ବିକସମ୍ବନ୍ଧ ।

ବିଜ୍ଞାନାମ୍ବଳ୍ମୁଖ

ଶିଖେବେ ମୋ ମା ଏ କୋ ହେବୁର ଲୌଙ୍ଗ
ଦେସିବ ପାନ୍ଧୁରୂପେ ହେବେବୁ କାହାକୁ ହେବ ଯଥ
ହେବା ହେବେର ତବଶାତି ହେବ ଓ ଦିନ୍ଦୁ ହେବୁ
ମାଟେବେ କାହା ଯାଇବୁ ।

ଦୋ ମା ଓ ଜୋ କରନ୍ତୁ ମି ଯବୁବ ଦୟ ସ୍ଵ
ହେଲ୍ପିଚେନ୍ତି କରନ୍ତୁ ଅବଶ୍ୟକ ହେଲେ ।

ନାୟକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସୁମଧୁର ପେଣାରମ୍ଭ
ହେଲେ ।

ବାରୁ ୨. ଅର୍ଥମିଶ୍ର ସମ୍ବଲପୁର ମୁଦ୍ରଣବାଧୀନ ଏବେ
ହେବେ ।

କଥ ତାପ୍ତ ସୁଖ ଶେଷ ହେବା ସ୍ଵର୍ଗ ଦେଇ ସନ୍ଧାନ
କଥ ଏହି ବିଷୟରେ ଯେ ଏହି, ବାଲକରୁକୁ ଯେ ଏ,
ଅନୁଭୂତିରେ ଯେ ଏ, ସୁଖରେ ଯେ ଏ, ସମ୍ମାନରେ
ଯେ ଏହି କେ ଜୀବି ହେବାରେ ଯେ ଏ, ମୁକୁତ-
ରୁକ୍ତି ଓ ରୂପବିକଳରେ ଯେ ଏ, ମାନାରେ ସେ ଏହି
ବିଷୟରେ ସେ ଏ ଏ !

ପାଇଲେଇବେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଗତ ଦିନ ଏହି ରେଷମୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯୁଗମ୍ଭାବ
କାହାର କଣ୍ଠରେ ଉଚ୍ଛଵିତ ହେବାରେ ଯୁଗମ୍ଭାବ ।

ପ୍ରକାଶ ସମ୍ବନ୍ଧ

ଏ ହରାର କେତେବେଳେ ସୁଲ୍ଲା ଏଥେ ଗପିବା ଦେଇ-
କାହାରେ କିମ୍ବା କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ

୧୯୬୭୭

କୋରକ ଶାଖ ସର୍ବାଚ ।

四、五

ପା ୨୭ ରଖ ଅପ୍ରେଲ ସତ୍ତବ ୧୯୦୯, ମୁଦ୍ରାକା

ଏମ., ଏ, ଶେ, ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପକ୍ଷାଧସ୍ତଳେ
ଏବଂ ସେମାନେ ଉଚ୍ଚ ଗୁଣସ୍ତର ଓ ଉଚ୍ଚାଳକ
ବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି ।

ପତନାହୁବୁର ଦାତଷ୍ଠକୁ ଓ ପବେଷଚାର
ଦୂର ଯେ ଦିଶେଷ ଥୁଲ ଏବା ଦାହାରିଲୁ
ଅନ୍ତର ଗାହିଁ । ଦୟାକଳେ ସେଜଗାର
ଦରିଗାର ଗମନ ଦେଇବୁ ସେମାନେ ଗଜ
ଦାହୁବ ଅୟ ପତ ଦୃଷ୍ଟି ଧନ୍ତାର କ ଥୁଲେ ।
ଏହି କାଳରୁ ସେ ଶାତ ମେଟି ବାହାରକୁ
ଅଦାର, ପରିଚିତ, ପ୍ରୟୋଗ ଓ ବେଳକ ଦେଇ
ଫଳାତ୍ସବେ । ଗାର ଗ୍ରୁହାଳକୁରା ବେଳେ
ଦୂଜର ଓ ଉଚ୍ଚ ଜାତ ବାଳୁମାନେ ଘିଣ୍ଠା ଲୁହ
କରି ଦଳୀ ଗୁରୁତ୍ୱ କରୁଥିଲା, ସେ ବଥା
କଦିବା ବାହୁଦିନ ଅଟେ । ଏହା ଦିନ ଦୋମୀୟ-
ପେସ୍ତିର ତିନିହାରେ ସେ ପ୍ରାଚୀକାଳରୁ ଦିବା
ଏ ଏ ଦା ପଯ୍ୟନ୍ତ ସାଧାରଣାରୁ ଉତ୍ସବ ଦିତବଳ
ଭରିବା ଦାବର ଗୋଟିଏ ଦୂର ଥୁଲ । ଏହି
ସମସ୍ତ କର୍ମୀ କରି ସେ ମନ୍ତ୍ର ଓ ଥୁଲେ ।
ଜୀବି ଓ ଅନ୍ୟ ଜୀବ ଦୂରା ଓ ଦୂରମାନେ
ତାହାରିଠାରୁ ପୁଣି ମାସ ଠାରେ କୋଠରୁ ୪୯
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ଦିନୟରେ ଲୁଗା ଓ ଘର ଛପନବନ୍ଦ
ଅହ ସହାରଣ ସାହାରଣ ଦେବା ଦେଖିଛୁ ।
ତାଳଠାରୁ କେହି ନିରାପ ଦେଇ କ ଥୁଲେ ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ଭଲମାଟି ପୁଣ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଏବା ଅପ୍ରାର
ପଦଧରୀଙ୍କୁ ଓ ସ୍ଵେଚ୍ଛାମ୍ଭ କିମ ଭାବରୁ ରଖି
<ଠାର କାର୍ଯ୍ୟ ସମାଧା କରି ଲୋକାନ୍ତର ମମନ
ଦରିଅଛି, ଜ୍ଞାନ ଦରି ଗ୍ରାମାନ ସୁରେନ୍ଦ୍ରନାଥ
ବ୍ୟାଗ ଦରି ଗଠ ବର୍ଣ୍ଣ ବ, ଏ, ପଥ କର
ଦଲକମାରେ ଏମ,, ଏ, ଓ ଉଚ୍ଚଲକ ଅଧ୍ୟୁତ
ଦୂରଥିଲା, ଏହି ବାବାନରୁଙ୍କ ଶୁଣ ଦିବ ଦ
ବ୍ୟାଗ ଦାଉସୁର ମହାୟୁଦ୍ଧ ଦ୍ୱାରାଶ୍ରମୀ ସହିତ
ସମାଧା ଦେଇ । ପ୍ରାୟ ବର୍ଷରୁରବଳରୁ ଗାହା,
ଦର ସ୍ଵର୍ଗଜଳ ଦୋରେଥିଲା । ମୂରଚିହ୍ନ ସେଥି
ସକାମ ରହି ଦୂରରେ ପୁଣ ଦବାଦ ଦରିଅଛିଲୁ
ପରିଶ୍ରମାଦ ଗାହାଙ୍କ ନିରାମରୁ ଦେଇଲେ
ଶ୍ରୀର ଗାହର ପଦିତ ଅମାର ସତ୍ତ୍ଵରେ ଏବା
ପୋକ ସନ୍ତ୍ରେ ପରିବାରାମର ଦୁଃଖରେ
ପାଇଁ ବଧାନ କରି ଏତେ ପ୍ରାର୍ଥନା ।—

ଶାକାହୁ
ବାଲେଗର } ଦିନମତ
 } ଶା ପିଲାର୍ଯ୍ୟଳ କାସବ

ମଳେ ପ୍ରେସ୍

ମହୁ ମାତ୍ର ଦାରୁ ପରମତ ମଠ ସ୍ଵର	ଟ ୧
ମହୁରାଜା କଣ୍ଠ ଦେବ	ଟ ୨
ଶିଖାରୁ ଦେବ ମହାରାଜ କଲୀଲଙ୍ଗ ମଠ ସ୍ଵର	ଟ ୩
ମହୁର ପରାମାର୍ଥ ଦାରୁ ପରମତ ମଠ	ଟ ୪
ମହୁର କେନ୍ଦ୍ର ମହାରାଜ ଦାରୁ	ଟ ୫
ଶିଖାରୁ ଗଣାରାଜ ଦାରୁ	ଟ ୬
ଶିଖାରୁ ଦେବ ମହାରାଜ ଦାରୁ	ଟ ୭

ଆପେନ୍ଦ୍ର କିତ୍ତ

ସୁମନ୍ତାର ସୁରମନ୍ତାବ ।

ବ୍ୟାପକ ଅର୍ଥ ବାସ୍ତଵରେ ସୀରଗଳିମୁଁ ଫାର୍ମ ଦିନ ଉଚ୍ଚ-
ମହାକାର ପରିଷତ୍ତ ଏବଂ ସମୟରେ ଉତ୍ସମ ବାତାଧିକ
ସ୍ଵର୍ଗ ବ୍ୟାପକ ଦିନକାରେ ଅବଶ୍ୟକ ଦୂରକାର୍ଯ୍ୟ
ଦେଇଥିବୁ ଅଥବା ମୂର୍ଖ ସ୍ଵର୍ଗ ସାକଷି ବ୍ୟାକାର
ସେବାକ ଦିନକାର୍ଯ୍ୟ ହୁଏ ଆଏ । ତମମା ମାତ୍ର ଦଳ
କଟକ ଭାବମୁଣ୍ଡାଳୀ ଜୀବନ, ମୟୁଣ୍ଡା ଏହି ବାର୍ତ୍ତାପୁଣ୍ଡି
ଏବଂ ସମୟରେ ସେ ଗାନ୍ଧି ଗାନ୍ଧି ସହାୟ ଦିନ ପୃଷ୍ଠା
ଦେବେ କରିବ ସହାୟ ପ୍ରାଥମିକ କ୍ଲବ୍ ସହାୟ ସତ୍ୟ
ପାଇବାକୁ ।

ସମ୍ବାଦ ପଳୟ ।

ପ୍ରବୃତ୍ତ ବାର୍ତ୍ତା ପବଲେଖକ ସମୀକ୍ଷା ପାଇବ ମଧ୍ୟରେ
କରି ଦ୍ୱାରା ବାହିବ ବାହାର ଦେଖି ଦେଖି ଦେଖି ପରିବର୍ତ୍ତ
ବାହାର ଦେବଳ ଅନ୍ୟଥିମୁହଁ ଦୂର ଦୂର ଦୂର ମହାଶ୍ୟାମ
ମାହାତ୍ମ୍ୟର ପଥର ଏ ପଥରକର ସାଧୁତା କରିପଢ଼ିଲୁ
ପରିବର୍ତ୍ତକମ୍ପନ୍ୟାବାର ବା ୧୯୦୦ ମୁଁ ପରାଣଙ୍କ ଜଣ୍ଡ
୧୩ ମାତ୍ର ଏବମର ମୁକ୍ତବାବଦ୍ୟ କରି ଦେଖାଇର ଦିନର
ଦିନା ଦିନକାରୀ ଅନ୍ୟଗୋଟିଏ ପାଇବ ମଧ୍ୟରେ କଲ ପଦେଶ
ଦେଇ ପଦେ ବ ଦର୍ଶନ ଦେଖିବା ମଧ୍ୟ ମଠ୍ୟରେ ଏଥିର
ଦେଖିବା, ପରିବ ବାହାର, ହୀନ୍ଦ୍ୟ ଚିତ୍ର, ଅଷ୍ଟମୀୟ
ଦେଖିମାତ୍ରେ ଆଧ୍ୟ ଦେଖି ମୁକ୍ତ ପରାଣଙ୍କ ଓ ପାର
ଅଛନ୍ତି ଏବମରେ ତିମ୍ଭୁରୁବ ୧୦୦ ଟଙ୍କା ଦିନ
ପରିବର୍ତ୍ତ ଦେଖିବାର ବାହାର ବହ ପାଇବି, ସବୁ
ବାହାର ବହ ଦେଖିବାର ବହ ଦେଖିବାର ବହ ଦେଖିବାର ବହ
କରିପାରିବ ତୋପର ୫,୮୦୦ ଟଙ୍କା ଦିନ ମାତ୍ର ।
ଜାହିନ୍ଦାରାପାର ଦେଖିବା ପରାଣାର କରମ କର
ବାହାର ବାହାର ଚିତ୍ର ଓ ଅବ୍ୟାକରଣ କରିବାର ନାହିଁ ।
ଦେଖିବାର କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅର୍ଥାତ୍ ଦେଖିବାର ଓ ପାଇବାର
ମାତ୍ରକିମ୍ବା ଦେଖିବାର ନାହିଁ । ସବୁ ଦେଖିବାର ତୋପର
କାହାର କାହାର ସମ୍ମାନ ସମ୍ମାନ କାହାର ।

ପ୍ରତି ପରାମର୍ଶ ସୁନ୍ଦର ପାମାରାଜ ମୂର୍ଖ କି କାହାରେ
ରେ ଥା ବି । ଗୋଟିଏ ବଠାଇଥାଇବା ପରିବାର ଦେଇବ
ପ୍ରବଳ୍ୟକାଳ ଲଭନ୍ୟବାଦର କେ ବନ୍ଦକୁ ପଚାରେ
ଦେଇବାରୁ । ଯଦୀ ବିଜ୍ଞାପନ, ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ସମ୍ବନ୍ଧ
କି ଆହଁ ।

ମୁଦ୍ରଣ ପ୍ରକାଶକ ପତ୍ର ବାହ୍ୟପୁରୁ
ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଓ ବା ମାଲ କେନ୍ଦ୍ରରୂପ ବମ୍ବିଶ୍ଵା
ଏକାଧ୍ୟ ବସ୍ତୁତାକୁ ବଢ଼ିବା

ଦ୍ୱାରା ପବ

ଭକ୍ତିକାନ୍ତ କମିଟେଟେ ।

ଦେବେ ବର୍ଷ ହେଲ ଦୂର ଶାତେଖ କ
ରମତୀ ଦୂରକା ପିଟିଅଛି । ମନ୍ୟବ ଶୁଣୁ
ମଧ୍ୟଦିନ ଦାସ ଥି, ଅର, ର, ଏ କରିବାକୁ
ପ୍ରାପନ ଦରୁଥିଲା । ଉତ୍ତରେଣୀମୁ ଶବ୍ଦ ଅନ୍ତରେ
ଗୋଟିଏ ନୂଆ ବାବସାୟ ଅରମ କରି
ତାହା ପରିପୁଞ୍ଜ କରିବାକୁ ଦେଲେ ନାଳାଦି
ଅସୁଦିଧା ଗୋଲ କରିବାକୁ ପଡ଼େ । ସେ ବଥ୍
ଅନ୍ଦରେ ତଙ୍କା ଅର ବେହ ଦୂର ପାରବେ
ନାହିଁ । ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ କୌଣସି ବାବସାୟ
ଅଳମୁ କରେ ଲୋବନ୍ ସହିବାକୁ ପଡ଼େ ।
ସେଥି ଝୁକ କଣ୍ଠାନ ଅର୍ଥର ଯୌଥ କାବାର
କଣ୍ଠାନ ଦର ଦୂଲଧନ ଲୁଠିବା ଭାଇବରରେ
ଅଭିନବ ବ୍ୟାପାର । ଭାଇବରରେ ଜଣେ
ଜଣେ ବୈକ ନିକ ନିଜର ଦୂଲଧନ ଗଟାଇ
ବାବସାୟ ବାଇକା କରିଥାନ୍ତି । ସମୁଦ୍ରା ଲଭ
ଏହା ସେହିମାନେ ନିଷ୍ଠି ଓ କର ଦେଲେ
ଏହା ସେହିମାନେ ସହିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳରେ
ଭାଇବରରୁ ଉତ୍ତରେଣୀ ଅମରାନ କଳସମା-
ନକ ସଙ୍ଗେ ପ୍ରତିଯୋଗିଗା କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା ।
ଏହା ସ୍କୁଲର ବୌଣସି ବାବସାୟ ଅରମ କରି
ବାକୁ ଦେଲେ ବଢାଏ ମୂଳଧନ ଦରିଲା ।
ଯୌଥ କଣ୍ଠାନ ପରିପୁଞ୍ଜ କର ଥିଏ ଶୋଲରେ
ବେଣି ଟକ୍କା ଦୂର ଥାବେ । ଉତ୍ତରେପର ବାଇ-
ଜାକ ବିଷୟରେ ଉନ୍ନତ ଦେବର ଯୌଥ
କଣ୍ଠାନିମାନ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାର ହୋଇଥିଲା ।
କିନ୍ତୁ ଯୌଥ ମୂଳଧନ ଗରିଲ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ
ଭାଇବରର ଲୋଚନାନେ ଟିକି ଦାନାନ୍ତି ଏଥ-
ଯୋଗ୍ୟ କୌଣସି ବାବସାୟ ଅରମ କରିବା
ମୟରେ, ଅର୍ଥର ହେଉଁ ମୟରେ ପ୍ରଥମେ
ପ୍ରଥମେ ଲୋବନ୍ ସହିବାକୁ ପଡ଼େ, ସେହି
ଅବସ୍ଥାରେ ଯୌଥ ଫୃଦ୍ଧାର ଉଚ୍ଚ ବାବସାୟ
ତାରଙ୍ଗ ଯକ୍ଷିଷ୍ଵର ନୁହେ । ବାରଜ ଅଣ୍ଟା-
ଦାରମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମ ସଙ୍ଗ ଦେବାଦିବ ଯେବେ
ବାବସାୟର ଲୋବନ୍ ଯୋଗରୁ ହୋଇଥିଲା

ତକ୍କଳ ଦୀପିକା ।

କର ତା ୧୦ ରାଶରେ ଖେଳ ହେବା ସପ୍ତାବ୍ଦୀ
କରେ ଲୁଗିବରେ ପେଇସ ବେଳରେ ୪୫୯୫
ମୂଲ୍ୟ କୋରେସନ୍ତି । ଧୂମ ସପ୍ତାବ୍ଦୀ ଅଛି ୪୩୮
ଆଜି । ଏକା ପଣ୍ଡାବର ଦେଇ ଏକାଏ ରୁ ୨୦୫୫
ରୁ ବଢ଼ିଅଛି ନିର୍ମାନା ଅନ୍ୟ ପ୍ରଦେଶମାନଙ୍କରେ
ଦ୍ୱାରା ଦେଇ ମୋଟ ଏକ ଉଠା ହୋଇଥିଲା ।

ମର ୩ ୧୦ ପଥରେ ଦେଖ କେନା ସପ୍ତା
କରେ ପୂର୍ବ ବଜାରେ ୫୮୮୭, ବଜାରେ ୫୮୮୯,
ସକ୍ଷ ପ୍ରବେଶରେ ୧୯୨୮ ମଧ୍ୟ ମୁଦେଶନ୍ତରେ
୧୯୯୯ ଏବି ବମ୍ବେରେ ୫୫୫ କାର ଓ ୧୨୦୦୦
ଲକ୍ଷ ଦୁଇଶ ସାହାରା ଘାଇଥୁଲେ । ୩୩ ସପ୍ତା
ଦର ଅଳ ୧,୧୦,୮୮୮ ଲୁଲ । ଅଧିକାଂଶ ଦୂରୀ
ସକ୍ଷ ପ୍ରଦେଶ ଏବି ବଜାରେ ଘାଇଥୁଲୁ ।

ଏହି ତା ୧୫ ମୁହଁରେ ଶେଷ ଦେବା ସପା-
ଦରେ ପ୍ରାୟ ସହସ୍ର କୁଳରେ ଅକ୍ଷାଧ ମେଗାଛନ୍ଦ
ଓ ଧୂମାଳ ବର୍ଣ୍ଣ ଦୋଷଦ୍ୱାନ୍ତି । ମହି ବରମା,
ଭରତ ଭରତ, ଦେଶର ମଧ୍ୟରେ ଏବଂ ଚିତ୍ତ-
ଶକେ ଦିନ ଅଧିକ ଦୃଷ୍ଟି ଦୋଷଦ୍ୱାନ୍ତି । ଏ ସମ-
ସୂର ଦୃଷ୍ଟିର ପତମାନ ଉପର ବନ୍ଦମାରେ ପ୍ରାୟ
ଶତଶବୀ ୨୦ ଦେଇଥିଲା ।

ଅଭ୍ୟବ୍ଧାତରେ କେଳଗତ ମଧ୍ୟର ଅନ୍ଧ
ଦିନ ରଙ୍ଗେ ଯେଉଁ ବମ୍ବ ନିଷ୍ଠା ହୋଇଥିଲା
ଶ୍ରେଷ୍ଠରେ ସୁଲକ୍ଷଣ ପ୍ରଥମେ ଜଣେ ବଜାଳ
ଦିଖାଇ ଧରିଥିଲେ ମାତ୍ର ଚାରି ତତ୍ତ୍ଵ ଦେଇଅଛି।
ବର୍ତ୍ତମାନ ସେଇ ବାରୁ କାମକ ବସାଦିଲାର
ଜଣେ ମୁଦ୍ରାମାତ୍ର ନିଷ୍ଠାକୁ ହୋଇ ବର୍ଣ୍ଣିଷ୍ଠାନ
ହୁଏ ଅଧିକାରୀ ପ୍ରତି ଟ ୫୦୦ ଟା ଜାରିଦରେ
ମୁକ୍ତ ଦେବାକ ଅବେଳେ ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ସେ
କାମିକ ଦେଇ କି ପାଦବାରୁ ବାଜିବରେ ଅଛି

ଦେଖି ପରିମ୍ପରା ଦୋଷରୀ ଦେଉଥିଲୁ
କରିବାର ସେ ମମ୍ପୁ ସ୍ଵାମୀରେ ହୃଦୟରୁଳ
ଅଧିକ୍ୟ ପଥରେ ମଧ୍ୟ ସଠିକ୍ ଓ କରୁଥା ଅଛି
କରିବାର ନିଯେଧ ତୋଳିଲୁଣ ଦେହ ଅଗେବା
ଅଚୁର କରିବାର ମୂଳର ରଖିଲା ଜୁନର ଦିନର
ଦିନ ଦେବା ଦେବୁରେ କଳା ଅପ୍ରେର ମାନ୍ୟ
ଗା ଗା ବନ୍ଦରୁ ଥର ଏକ ଦର୍ଶ ସ୍ଵାମୀର ନାହିଁ
ମାତ୍ର ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ନିଯେଧ ଉଚ୍ଛବି କୋଣ
ପାରେ । ପରିବାର ମୁହଁରେ ଦୟତାରୁ ହୃଦୟରୁ
ଅଧିକା ଦୂର ଦୟାରୁ ଦୟା କୃତାନ୍ତ ହୋଇ
ଯାଉଛି ।

ସର ନାମେଁସ ଜେକବିନ୍ସ ସାହେବ ତଳି
ତଥା ଦାରକୋଟର ତମ ଲକ୍ଷ୍ମୀପାତ୍ର ଗାଁରାଜ

ଗର୍ବ ସୋମବାର ପ୍ରଦତ୍ତ ହଲେ । ଦାନବୋଟର
ବାରଷ୍ଟୁର ଓ ଶେଷମାକେ ଚାଷାଳୁ ସାମର
ସମାଧିପ୍ରଦାତ ବରତ୍ରେ ସେ କହିବ ଉପ-
ସୂଳ ସୁଭୂର ଦେଇଥିଲେ । ସାହେବ ମହୋ-
ଦସ୍ତ ଦୂଦେ କଲିବାର ଦାନବୋଟର କବେ
ଦିଲୁଗପତ ଥିଲେ ଓ ବକ୍ତା ସୁଖାତି ଲଭିଥିଲେ ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରଧାନ ଦିଲୁଗପତ ପଦ ଦେନ ଦିଲ-
କରୁ ହେଲ ଅହିବାରେ ସକା ସାଧାରଣ ବିପେଶ
ଅନୁଭବ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ବଜୀୟ ବଜେଟର ସମାଲୋଚନା ସବୁରେ
ଜର୍ଣ୍ଣିମେହ ପରଶ୍ରୀ ଦିଗନ ଦିଯା କାହାରୁଙ୍କି ଯେ
ଆମଙ୍କୁ ମତର ଦେବଳ ବୃକ୍ଷର କଥା ଇଣ୍ଡିଆ
ଜର୍ଣ୍ଣିମେହଙ୍କେ ଟୁର ହୋଇ ବିଲକ୍ଷ ସେନ୍ଟର
ଘର ମଞ୍ଚର କାରଣ ୧୦୦ ଯାଇଅଛି । ଶୀଘ୍ର
ମଞ୍ଚର ଅପାରା ଆଖା ଅଛି । ମଞ୍ଚର ହୋଇ
ଅପାରା ମାତ୍ରେ ଅକ୍ଷ ଦିନରେ ଦେବଳ ବୃକ୍ଷ
ହେବ । ଏ କମରର ଦେବାଲୀ ଅବାରିତ ନୂହ
ନିର୍ମିତର ନବମ ଏଣ୍ଟିମେରାଫ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ
ଦେବଳର ନଳୀ ୨୫୮ ହୋଇଅଛି । ନଳୀର
ସୁଧାର ହେବା ମାତ୍ରେ ଗୃହନିର୍ମିତ କାର୍ଯ୍ୟ ଅବମୁ
କ୍ଷିତି ।

ଅମୁମାନକର ଦୂରକ କଳିଲେବୁର ଶ୍ରୀପୁଣ୍ୟ
ବରଳ ସହେବରର ଅଗମନରେ ପୂର୍ବକାଳର
ଚକେତର ନିୟମ ଫେର ଅସିବାର ଦେଖି
ନେବେକ ବଜ ଅନନ୍ତ ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ସେ
ପ୍ରଥମ ନିୟମର ସମସ୍ତରେ ବରେଇରେ ଉପା-
ତ୍ତିର ଦେଖିଥାଏନ୍ତି ଏବ ଅପଳମାଳ ସ୍ଥାଂ ନିଷ୍ଠା
କରୁଥାଏନ୍ତି । ଅଗମନାଳ ଥିବେଳ ବା ସାହ-
ସା ଏ ବରେଇରେ ରହିବା ଓ ଘନ କୋଡ଼ିକୁ
ଦୌଡ଼ିବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ରାତ୍ରି ଘାରଥାଏନ୍ତି ।
ପ୍ରତିମାଧିକ ବା ଏ ଦୂର ପରେ ପେନସଳ ଦୟା
କ ଯିବାର ନିୟମ ଭାବେ କିମ୍ବା ଅନେକ
ପେନସଳ ନାନିର ଥୟକିଧା ଦୂର କରାଏନ୍ତି ।
ଗାହାକର ବନ୍ଦୋଧ୍ୱନ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏଥିମଧ୍ୟରେ
ସାହା କରା ଯାଇଥାଏ ପରେ କଳିବାଧାରର
ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଦେବାର ଶୁଣା ଯାଏ ।

ବାହୁଦର ଅମୀରଙ୍କ ବିଶୁଦ୍ଧ ର ସେରେମାନେ
ସତ୍ତବ କରିଥିଲେ ଯେମାନେ ଯଥା ବାଳକେ
ଧ୍ୟାନଚି ଉଚିତ ଦୟା ପାଇଅଛନ୍ତି । ଏହି କୃଷ୍ଣ
ଦେଖାଇଲୁ ମଧ୍ୟରେ, କୁଳଜୀବୀରଙ୍ଗୁଲେବେଳେ
ମଧ୍ୟରେ ଜାଣୁର ଅବଦୂର ଘନ ଏବଂ ମରିଦିନ
କରିବ ଅଛି ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଯୋଗେ ଅକ୍ଷୟ ମୃତ୍ୟୁ
ଦୟାରେ ଅଛନ୍ତି । ସବୁସବା ଜ ୩୦ ବାଲେକରେ
ଏବଂ ଜ ୫୦ ବା ବର୍ତ୍ତରେଇହିରେ ଅଛନ୍ତି । କାହିଁଲୁ
ଠରେ ଏବାଦକ୍ଷର ବିଶୁଦ୍ଧ ଅଗାମୀ ମାସରେ
ଦେବ ସମ୍ମାନର ଦେଖାଇଲୁ ଆହେନ୍ତି ତୋହାରେ

ଅଛୁ ଯେ କୋଣାର୍କ ଗନ୍ଧାରେ ସେମାନଙ୍କ
ତାହାର ଧାସନବର୍ତ୍ତିକି ବଧରେ ଉଦ୍‌ଦ୍ଵାରା
ଉପହେଲି ଦେବେ ।

‘ଶ୍ଵାର ଅବ ଉତ୍ତର’ ବଙ୍ଗ ପେଣ୍ଟା ବିଲୁଗର
ଗତ ବାର୍ଷିକ ବିବରଣୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଳ୍ପକାହ
କଥା ମଧ୍ୟରେ ଲେଖିଥିଲା କି ପ୍ରାମା ପାଠ୍ୟା
ଲାର ପିଷ୍ଟମାନଙ୍କର ଦେଇଲା ବେତନ ଦଶ
ପରିଧା । ଏଥୁ ସଙ୍ଗେ ପନ୍ଥେକ୍ଷିତ ପଣ୍ଡିତ
ଅନ୍ତର୍ମୁଖ ଓ ସବ ଲେଖକଙ୍କର ଏବଂ ଉତ୍ତରମା
ପାନ୍ତେ ତେବେକୁ ପନ୍ଥେକ୍ଷିତ ପରିଦର୍ଶକ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଧିକର ଦେମାନଙ୍କର ଜାତୀ କରିବା
କଥା ମିଶାଇଲେ ପିଷ୍ଟମାନଙ୍କ ହେମନ୍ତ ଦଖରେ
ଅଛନ୍ତି ସହିତରେ ମୁଣ୍ଡାଯିବ । ଏହାଟି ବଢ଼ି
ଗରୁତର ଅମ୍ବମାନେ ଏଥୁପରି ସର ଉନ୍ନତି
କ୍ରିତିକର ମନୋଯୋଗ ଅବର୍ଦ୍ଧ କରି ଏଥୁର
ବିତର ହେଲା ଏବଂ କଟକରା ନିରଣ୍ଟ ଅନ୍ତର
ବୈଷ୍ଣବ ଦେଖି ।

ଅଲ୍ଲସୁର ଦମ ମୋହନମାର ଦତ୍ତର ବିଶ୍ଵର
ମେଷ ଦୋଷାହ । ଗତ ଚା ୧୯ ଜୁଣେ
ଆସେଇଥାକର୍ତ୍ତର ମତ ନିଯୁକ୍ତ । ଏକଜଳ
ଆସେଇଥାକି ୨ ଏ ଅଧ୍ୟାତ୍ମି ଦଶ୍ତବ୍ଧିର ଥା ୧୨ ର
ଅପରାଧରେ ଦୋଷି ଖାର ଦେ ଅବ୍ୟ ଆସେ-
ପର ସେହି କି ୨ ଏ ଅଧ୍ୟାତ୍ମି ଉପରେ ଅଛ
ଏକଜଳ ଅଧ୍ୟାତ୍ମି ସେହି ଅପରାଧରେ ଦୋଷି
ଖାର ମତ ଦେବେ । ଅରବିନ ଗୋପ ସହିତ
ଅଜନ୍ମ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିମାନଙ୍କ ବିକୁଣ୍ଠରେ ଅପରାଧ ପ୍ରମାଣେ
ନ ଦେବାର କାଳୁ କଲେ । ଦତ୍ତର ବିଶ୍ଵର ତି
ଜଳ ସାହେବ ଏକନାଟକ ଯୁଦ୍ଧ ଦେବେ ବୋଲି
କହ ଅଛନ୍ତି । ସେହି ମୋହନମା ଶୁଣିବାକୁ
କୁରମାତ୍ର ଲାଗିଲ ତଥା ସବ ଚିନ୍ତା ବୟସ ଦେଖି-
ବାକୁ ଏକମାତ୍ର ଲାଗିବା ଧୟାତର ନୁହେ ।

ମେହନାଯୁଦ୍ଧର ଅଭୟକ୍ରମାଳିତ୍ତେ ରହିଲା
ସାହେବଙ୍କର ଏକ ପ୍ରସତିରୁ କୁକୁର ବାନ୍-
ଡକ୍ଟରେ ସାହେବ ଚିତ୍ତଗାନ୍ତ ସେ କ୍ଷେତ୍ରାଳକୁ
ଚାହିଁ ଘଷ ଶାଖି କେବାର ଦେଖୁା ଦିଲେ,
ଯାରେ ତାତ୍ତ୍ଵର ପଦବୀ କର ଦେଖିଲେ ଯେ
ପ୍ରସତି ଓ ସାହେବ ଉଦୟକ ଦେହରେ ବହ
ପ୍ରଫେଶନ ଦରାଯାଇ । କହି ସେମାଳକୁ ଚିତ୍ତବୀ
ନମନ୍ତ୍ର ନଥୋଲର ଠଣ୍ଡାଳସ୍ତବ୍ର । ୧୦୯
ଦେଇଲା । ଯେଉଁ ଲାଙ୍ଗାଳ କାରିମ ଦେଖିଯୁ
ସାମାଜିକ କ୍ଷଣୀର ରକ୍ଷା ନମନ୍ତ୍ର କିମ୍ବା ପ୍ରାଣର
ମୟୁ କଣ୍ଠ କାହିଁ ପାଦାଳର ଲକ୍ଷଣ ଦୂରୀର
ଏବଂ ଏହର ଦାତମ ଧଳ୍ୟ । ଏହପରି ମହିଦ୍ବିଜ
କିମ୍ବା ବାନ୍ଦି ଘେର୍ତ୍ତ ତାରରେ ଅଛନ୍ତି ହେ
ଜାଇ ବୌରବାନ୍ଦିର ଦେବା ବିରଦ୍ଧ ନୁହେ ।

ବାଲେରର ସମ୍ମାନପଦ ହୁଏ ପ୍ରକଟ
ଯେ ସେଠା ମିଳନପାଇଲାକିରି ପ୍ରାୟ ୫୨୦୦୦ଟା
ଅମୃତାଗ ବା ଅପରମ୍ପ ହୋଇଥିଲା । ସର-
ବାର ଅଛିର ଅପି ଅନୁଷ୍ଠାନ କରାଯାଇଲା ।
ଠିକ୍ ଦେବେ ଚକ୍ର ନଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା ନିକଟରେ
ଜାଣାଯିବ । ଦଶାପାର ଓ ଶର ସରକାରଙ୍କୁ
ହାଜିବରେ ଅଛିଲା । କିବିଦି ଦାସେମା ଅଣାନ୍ତି
ପାଇବ ଦେବୁ ଜାନିବରେ ଥିଲେ, ଗାନ୍ଧିର ମୂର
ହୋଇଥିଲା । ଦେବୁ ଉପର ଓ ଏକାକ୍ରମୀ
ସରପେଣ୍ଡ ହୋଇଥିଲା । ପରିଜବାଲ ମୋରଦରା
ଯେବେବେଳେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲା ତେବେ-
ବେଳେ ସଥାସମୟରେ ସତକ ବାଧାରବ ।

ବାଲେସର ସମାଦିବାହିକା ଶୁଣି ଅଛନ୍ତି କି
ବାଲେସର ମିରୁନିଧିପାଲିଙ୍ଗର ଚେଥକମାଳ
ସେଠା ବିରଦ୍ଧାମାନକୁ ଧେଣୁ ସହାୟ ଜଣାଇ
ଦେଇଅଛନ୍ତି ସେ ସେଉମାନେ ଏକବର୍ଷର
କିମ୍ବା ଦେଇଥୁବାର ରସିଦ ଦେଖାଇ ନ
ପାଇବେ ସେମାନେ (କିମ୍ବା ଦେଇଥୁଲେ ସବ୍ରାହମି)
ପୁନବାର କିମ୍ବା ଦେବେ । ଅମ୍ବୋମାନେ ଅନ୍ତରୀମାନକୁ
ଧେଣୁ ସହାୟ ମର୍ମ ସହଯୋଗୀ ଠକ୍
ହୁଣି ଜାହାନ୍ତି । କିମ୍ବା ରସିଦ ଅନେକମେଳିକ
ସମାଳ ଉଣ୍ଡି ଗାହିଁ ଏକଥା ସମ୍ପ୍ରଦାଳୁ ଜଣା ।
କିମ୍ବାର କୃତି ପୁଣି ରସିଦ ରସିବା କୃତିଦେଉ
ସେବେ କିମ୍ବା ଦେଇଥୁବା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଅନୁଥରେ
ତାହା ଦେବାକୁ ଦେବେ ଦେବେ ଦେବେ ଅନ୍ତରୀମାନ
ଓ ଅସନ୍ତୋଷ ଜୀବଦେବ ଏହା ଗୋଲିବା ବାହୁଲ୍ୟ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଅବସ୍ଥା ଅକଳ ସହି ଥବା-
ଗୁ ଦେଲୁଁ ଯେ କଷିତୋଟିର ଘରା ଏ ନଗ-
ଭର ରେବନସା ହନ୍ତୁ ବାଜାରୀ ବିଦ୍ୟାଳୟ
ସହାଯେ ଦୂରଗୋଟି ବଡ଼ ଘାଜା ଗାଡ଼ିରେ
ଯୋଡ଼ିବାର ସମସ୍ତ ସାଳ ସହି ଗୀରଙ୍ଗ କୁମାରୀ
ଦାସଙ୍କ କୁପ୍ତରେ ପ୍ରଦାନ ଦରିଅଛନ୍ତି । କୁମାରୀ
ମହୋଦୟା ଓ ମୂଲ ଦଶି ଏହି ପ୍ରଧାନ ଦାନ
କମନ୍ତେ ଗରା ମହୋଦୟକାଠାରେ ଅଧେର
ଦୂରହରା ପ୍ରକାଶ ଦରିଅଛନ୍ତି । ସ୍କୁଲର ଦକ୍ଷ
ଗାଡ଼ି ଟାଇବା କାରଣ ଏବନୋହା ବଡ଼ ଘୋ-
ଡ଼ାର ବିଶେଷ ଦରକାର ସ୍ଵର୍ଗ । ଗରା ମହୋଦୟ
ବେ ଅରାକ ଦୂର ତତ୍ତ୍ଵ ଦେଲେ । ସ୍କୁଲ ସେ
ମାନ୍ଦିବ ଦେବା ଟ ୨୦୯ ଟା ଏହି ଏବନୋହାର
ଟ ୨୦୯ ଟା ଦାନ ଦରିଗର ଅନ୍ତିଗାର
ଦରିଅଛନ୍ତି । ସାଧାରଣ ମିଶା ବିଷୟରେ ଖାତି-
ଚୋଟ ଗରା ସବଦା କୁଟସ୍ତ ଓ ମଞ୍ଜୁମାନଙ୍କରେ
ଦେ କିମ୍ବାରେ ଅଗ୍ରବନ୍ଦ ଏହିଛି । ଅମ୍ବେମାନେ
ଏମ୍ବେମାନେ ଗରା ମହୋଦୟକ ଦନ୍ୟବାଦ ଦେଇ-

ଅର୍ହ । ଅପା କରୁ ଅତ୍ୟାଳୀ ଗଜା ଓ ଉତ୍ସନ୍ନେ
ଯମାକେ ଏଥୁର ଅନ୍ଦରିବର ଚରିବେ ।

ଭୁଲ ସାହୁର ସମାଜର ଦିନ୍ଧିପଳମତେ
ଗଲ ତା ୬୭ ରକ୍ଷ ଶୁଭବାର କଟବ ଟାର୍କୁ-
ରକୋର୍ଦ୍ଦ୍ଵୀ ସୁରକ୍ଷାରେ କହିବ ସମ୍ମାନ-
ନାଥର୍ଯ୍ୟ ବାବ ଦୂରଦୂର ପ୍ରଥମ କାହିଁବ ପ୍ରାଣେ-
ପଲମେ ଘୋଟିଏ ସାଧାରଣ ସବୁ ହୋଇପୁଅ ।
ଉତ୍ସବ ବ୍ୟକ୍ତିକ ମଧ୍ୟରେ ମୂଳଶର ଅଧିକ ଏବଂ
ବେଳେଜଣ ଶିଖାଦିଲ୍ଲାମୀରୁ ବ୍ୟକ୍ତି ଛାଡ଼ା ଅପର
ବିଦ୍ୟୁ ପାଇଁବ ଉତ୍ସବେ ଅନ୍ତ ସେଇ ଦେଇ-
ଥିଲେ । ସମ୍ମାନ ମଧ୍ୟସବୁ ରାଣୁ ଦାହାତୁର ସବୁ-
ପରିବ ଅଧିକ ପ୍ରତିକାର କରିପୁଅ । ଶାସ୍ତ୍ର ନନ୍ଦ-
ଦିନ୍ଦାର ବଳ ଶ୍ରୀମତୀ ମୃତ୍ୟୁ ବଥ କାନ୍ତାର୍ଥୀ
ପ୍ରତିକାର ଲିଖିବ ପ୍ରକଳ୍ପକାର କହିବରକର ଗୁରୁ
ଶାର୍ଦ୍ଦିନ ବର ତାହାକିମ ଜୀବନଚରିତ ପ୍ରକାଶ
ଓ ସୁରକ୍ଷାର ଧବଣ୍ଡକରା ସ୍ଵରଙ୍ଗ ବରାହ-
ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ସେବା ସନ୍ଦର ହୋଇଥିଲୁ ।
ସମ୍ମାନ ମଧ୍ୟର୍ୟ ଲେଖନ ଓ ବନ୍ଦୁମାନଙ୍କୁ
ଧଳାକାର ଦେଇ ଜହାରେ ବ ବହବରକର
ଶୁଣନ ପାଇଁ ସମାଜରିତା । ଏ ଜୀବନରେଣ୍ଟାର
ପରିମ୍ବନ ଉତ୍ସବ ହୋଇବାରୁ । ସେ ସମ୍ମାନ ଅତ୍ୟ-
ନ୍ତର । ସୁରକ୍ଷାର ଚେଷ୍ଟା ମଧ୍ୟ ଅବଶ୍ୟକ ,
ପରମେଷ୍ଟରେ ସବୁପାଇଁ ଧଳ୍ୟବାବ ଦେବା
ସମୟେ ଶାସ୍ତ୍ର ବିଦ୍ୟାରେ ବର କହିଲେ ବ
ସୁରକ୍ଷା ନିମନ୍ତ୍ରେ ଦେଇଲ ବଢ଼ିଲେବଳ୍ଲ
ସାହୁର୍ୟକୁ ମହି କି ବସି କାହାଧାରେବର
ସାହୁର୍ୟ ନେଇବାରୁ ହେବ । ସେ ଅନନ୍ଦବହୁପ
ପ୍ରକାଶ କଲେ ସେ ମୁଦ୍ରା ଛାଇବକ ଫୁଲେ
ବିବର ପଳିଲିହଜା ତୁମର ବର ଯେଠାତ
ମାରଗେଇ ଧନ୍ତବ ଉତ୍ସବେ ତଥି ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାତି
ହୋଇଥିଲାରୁ ଚାହିଁର ମୁକୁରର ପାଇୟ-
ହଜାର ରଜା ସେହି ପଦବରେ ବୋଇବ କେବା
ନମିନ ବର ତାହାର ଦୀର୍ଘ ରଖାନାଥଗାର୍ଥ
ଦେଇଅଛନ୍ତି ଏ ସମ୍ମାନ ଅବନ୍ନଜନକ ଅଣେ ।
ଅମେରାନେ ରତ୍ନାକରୁଁ ସେ ସୁରକ୍ଷାର
ବିହର ଚେଷ୍ଟା ହେଲେ ଉତ୍ସବକାଷିମାନେ
ମୁଠିତ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦାନକାର ଗୁଣ୍ଡାହାର
ପରମ୍ୟ ଦେଇ ସବେଶର କୌରବ ରମ୍ବ
କାନ୍ତାର୍ଥୀ ।

ଦକ୍ଷୀଣ ଦ୍ୟକସ୍ତାଯର ସ୍ଵରେ ଉଚ୍ଛବ୍ଲେଚ୍‌ରିଟ୍‌
ଦଙ୍ଗତାର ଅୟ ଦ୍ୟମୁର ଦଜେଟ ଅନେ
ତକା ସ୍ଵରେ ଉଚ୍ଛବ୍ଲେଚ୍‌ର ସଫ୍ବ୍ୟ ମାନ୍ୟକ
ମଧ୍ୟଦଳ ଦାସ ଯେଉଁ ବନ୍ଦୋ ଦର୍ଶକରେ ଏ
ବନ୍ଦୁଦଳରେ ସଲକାରୀ ସଦ୍ୟବଳ ଉତ୍ତର

ମହାକାରେ ସ୍ଥାନାନ୍ତରେ ପ୍ରକଟ ହଲୁ । ସେ
ସଥାଧି କହିଅଛି ଯେ ଉତ୍ତରର ପର ସମର୍ଥର
କର କହିବାକୁ ଦିଇ କି ସ୍ଵରାଗୁ ଉତ୍ତରର
ଦାନ ଦଙ୍ଗଳା ଓ ବିଜାପୁର ଗର୍ବମେଷ୍ଟରେ
କୁଣ୍ଡ ଅର୍ଦ୍ଧର ଦରେ ନାହିଁ । ବଜଳାରେ
ଉଚ୍ଛିତିଗା ଅଛି ଏବ କୈବିଦ ଉଚ୍ଛିତିଶାର ମୂଳ
ହୃଦୟବାକୁ ପେଠାରେ ଉଚ୍ଛିତିଶାର ବିଦ୍ୟାଜୟ-
ମାନକୁ ଉଦ୍‌ଦୟ କର ହୁଏ । ବହୁ ଉତ୍ତରେ
ତରପୁଣୀ ଦନ୍ତୋବସ୍ତୁ ସ୍ଵରା ଦେଇ ଦଙ୍ଗଳାର
ଲେବେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ । ଉତ୍ତର ଅତିରମ୍ଭୀ
ଦନ୍ତୋବସ୍ତୁରେ ଉତ୍ତର ଉଦ୍‌ଦୟରେ ଅଧିକ ସମ୍ପଦ
ଦେଇଥିଲେ ଦନ୍ତୋବସ୍ତୁ ପାହାପ୍ରକାଶ ଉତ୍ତ-
ମୁକ୍ତ ଦୃଷ୍ଟି ପଢି ନାହିଁ । ଉତ୍ତର ଏକମାତ୍ର କଟକ
ଦନ୍ତୋବେ ଏବ ହୋପ୍ଟେଲ ନିର୍ମିତ ଲେବେ
ଟ ୩୦୦୦ କା ଦେଇଥିଲୁ । ମହାବ ଉକ୍ତରୁ-
ହତ ଏହା ସାମାନ୍ୟ ନୁହେ । ପୁଣି ଏଠାରେ
ଦଙ୍ଗଳାର ଅତ୍ରେ ଶତ ପଢ଼ୁଥିଲୁ, ଏବ ଗଢ଼ି-
କାର ସାମାନ୍ୟ ପଢ଼ିଲୁ । ମାତ୍ର ଏ ଦନ୍ତୋବେ
ଅନେକ ଅଛି ଉତ୍ତର । ସେ ସମ୍ପଦ ସ୍ଥାନ-
ବାର ବନ୍ଦପ୍ରା ଦନ୍ତୋବାହି ଲେବେ ଟ ୫୦୦୦କା
ଦେଇ ଉତ୍ତରରେ ଉତ୍ତିମିଯୁହଙ୍ଗ ଦୂର ସ୍ଥାପିତ
ଦେବାର ମର୍ତ୍ତିନେତ୍ର ପ୍ରକଟିତ ଦୋଷଥିବା
ଏବ ଲେବେ ତାହା ଦେବାକୁ ହାତିବ ଥିବ
ପ୍ରମେ ଦନ୍ତୋବେ ବହିର ହୌଣସି ଦିଖାଇ
ଦୋଇ ନାହିଁ । ବନ୍ଦିଧର ଏବ କରିବଗାରେ
ଶୈର୍ମୁଖୀ ଗଣିବା କାରଣ ବନ୍ଦପ୍ରା ଦେଇଥି-
ଦେଇ ଉତ୍ତରକଥାରେ ତହୁ ତୋଇ ନାହିଁ ।
ସାନିବନୋବସ୍ତୁ ଦେଇ ଅନେକ ଟଙ୍କା ବଜେ-
ଟରେ ଆଶା ଦୋଷଥିଲୁ । ଲୋକେ ଏ ବାର୍ଷାକୁ
ଦଳ ପାଇନାହାନ୍ତି ଏବ ଗର୍ବମେଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଏ ଦେଇ ମରଦେବ ଅଛୁ । ବନ୍ଦରେ
ମୋପରକର ଦନ୍ତୋବସ୍ତୁ ଦନ୍ତୋବାର ସାଠ
ଦେଖିଲେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହାଲ ଜିଣାପଢ଼ିବ । ଅମାମା
ଦନ୍ତୋବସ୍ତୁ ବ୍ୟୁତର ଉଗା କରିବା ଦେଇ
ଏହା ଅନୁଷ୍ଠାତ ଦୋଷଥିଲୁ ମାତ୍ର ତାହାକୁ ଏବା
ଦେଇ ତ ସାର ଦେଇବ ବର୍ଣ୍ଣ ଉପରେ
ବିଶ୍ଵ ଦେଇଥିଲେ ଦଳ ଦୋଷଥାନ୍ତା । ପ୍ରମୋଦ
ଦନ୍ତୋବସ୍ତୁରେ ଗର୍ବମେଷ୍ଟକୁ ଲେବିବର
ଦେଇଲୋକର ପରମା ବନ୍ଦର ଏବ ଦଙ୍ଗଳାରେ
ଅଭିଭବତା ଏବ ବିଦ୍ୟୁତାତତ୍ତ୍ଵ ଦମନରେ
ଅଧିକା ଟଙ୍କା ଅଛିଦର ସୁକା ଗର୍ବମେଷ୍ଟ ଟଙ୍କାଟ
ଅଧିକା ବାଯୁର ବନ୍ଦପ୍ରା ଦରଖଲେଦେଇ ଉତ୍ତର-
କଥା ଅନୁଷ୍ଠାତ ଦନ୍ତୋବସ୍ତୁର ଏତ୍ତ ଦେଇବ
ବର୍ଣ୍ଣ ଉପରେ ବିଶ୍ଵ ଶତା ବାର୍ଷାରେ ଅଧିକା
ଦେବା ଉତ୍ତର ସ୍ଵର୍ଗ, ଏବନ୍ଦାବସ୍ତୁର ଅବଧା-
ରଗ ଦେବନବ ବର୍ଣ୍ଣା ପ୍ରକାଶିତକ ଜନିବାର-

ଦେବାମାନ ବନ୍ଦୋର ଗୋଲାର ହତ୍ଯାଟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଏ ସମୀକ୍ଷାଟ ଉଚ୍ଚ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହୋଇଥିଲା ।
ତାର, ଜର୍ମନୀ, ଦେବାମାନ ହୁଣ୍ଡ୍ୟାଟ ରଖ ହେଲାଥିଲା
ଏ ପାଇଁ ସାମରଷ୍ୟ ଦିଲ୍ଲିକେ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରାମର ସର-
ବନ୍ଦୋର କାର୍ଯ୍ୟ କରାରେ ପାମନ୍ତ୍ରିତାରୁକାର ପ୍ରକାର ଯତ୍ନ
ଏ ପାଇଁ ସମ୍ମାନ ସମ୍ମାନ କରାଯାଇଛି ।—ଶ୍ରୀ ଶାହ

ଅପରା ମେମାର ଠା କରିବାର ଜିମାନ ଶେଷ
ପରିଦ୍ୟ ରାତମ ଦୟ ଓ ସେଇ ବୋଟ ଜ୍ଞାନକାର
ପଥରେ ଦିଲ ହେବ। ଅଧିକା ଓ ଯୋମପଟ୍ଟର ମୁଦ୍ରଣ-
ମାଳ କା ଏ ବିଲ ହେବ।—ଗୀ ଗୀ

ଦେବ ପେଣ୍ଟିରେ ସାଧାରଣୀ ଉତ୍ତମ କଷ୍ଟ
ହୋଇଥିଲା—ଏ ଗା

୯୮୩୭ ଦଶାବ୍ଦ ଲକ୍ଷ୍ୟାଗରେ ୧୦ ଦଶାବ୍ଦ ଛାପ
୨୦୨୫ ହୋଇଥିବା—ଶା ସା

କିମ୍ବା ପଦ୍ମନାଭ, ଟେଲିଫିଲ୍, ସିନ୍ମିତ ଓ ସତର ଲବନୀ
ପତ୍ରରେ ଏହାରୁ, କୁମାର ଅକ୍ଷୟ, ପଦ୍ମନାଭ, ବାହାରା,
ଓଟିଲା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଖ, ଯଦେଖାର ସାଧାରାର ପ୍ରତ୍ୟେକ
ବେଳଜ ବସନ୍ତ କୃତି କବି ଚାରିତାଳା ମାଧ୍ୟାରେ ସେବନ୍ତ
ଦେଖିଲା ଯାଥେ କୁଳ ନ ପାରିବା ଲଞ୍ଛନ୍ତର ଓ ପାରକୁଳ
ଦେଖିଲେ ତୁବ ଓ ଶ୍ରୀମତି ଓ ବୋଲି ପରିଶାର ରହି—

ଶ୍ରୀ ଉତ୍ସମାଦ ।

ଏଁଥି ପ୍ରାଚୀନତାବଳୀର ସୋଧକୁ ଦୟା ଦେଖ
ହେଉଥିଲା । ଦୋଷର ତେ ଯାତ୍ରୀ ସଂଗ୍ରହ କରାନ୍ତି ରୂପ,
ଦେବୀ ଦୟା ମନୁଷ୍ୟ କରାଇଲା ଥିଲା । କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ
ସୋଜ ଦୟା ମନୁଷ୍ୟର ସଂଗ୍ରହ ଓ କରାଇ ହେଉଥିଲା
ସେ ଅଧିକ ।

କେବେଳ କିମ୍ବା ଦେଖି ତରିଣୀ ପ୍ରକାଶନ୍ତର ନାମେ
ବରଣ ଧିକ୍ ସୁଦଳ ପାପ ପରାମାର୍ଦ୍ଦ ଗୋଟିଏ
କଥା ସହାର ମରି ହରିନାଥ ଦେଖି ଏଇ ପାଶେ
ଦ୍ୱାରା । ଧିକ୍ ଦେଖି ଓ ଏଇ ମଧ୍ୟରେ ଦେଖି
କିମ୍ବା ଜନକ ଦୂରମୂଳନ୍ତର ଦେଖି କିମ୍ବା ।

କୁଳାଧା ଦୋଷା ଜନିବାର ଓ ସତ୍ୟପତ୍ରରେ
ମରୀ ଦସନ ଦ୍ୱାରା ଉପରେ ପ୍ରୟେ ସହାଯର ଦାଖି
ରତ୍ନମ ଦେବତା ଓ ଦେବତା ରତ୍ନମେ କୁ ପଥକୁ
ପାଇଁ ସହାଯ ଓ ଏକ ପ୍ରକାଶ ବାଲୁ ପାଇଁ ବନ୍ଧୁ
ଓ ଦୁଃଖ କରି ଉପରେଥାମ ପାଇଁ ।

କାହାର ପାଦରେ ମନ୍ଦିରରେ ଥିଲା ।
ଏହାରୁ କାହାର ପାଦରେ ଥିଲା ? କଣ ଆଜି
ଏହାର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ସମ୍ମାନର ପୂର୍ବ ପରିଚାର ଦ୍ୱାରା
ମନ୍ଦିର ସରାଗଟ ଦୂରଦୂର । ଏହାରେ ଯାତ୍ର କରୁ
ଯାକା ପାପତାତ୍ପର ହେଉ, ଯାମା ପ୍ରତାତ୍ପର ହେଉଥିଲା ।
ମାତ୍ର ।

ମେଘ ଓ କଞ୍ଚକ ରାଜମାନଙ୍କର ଅର୍ଥଗୁଡ଼ି
ବେଳେବ ଦର ଦୋଷ ମନ୍ତ୍ରାସ୍ତ୍ର ରହୁଁ ସମ୍ମନିତ ଏବଂ ମନ୍ତ୍ରାସ୍ତ୍ର
ଓ ଶାରୀ ରୀ ଗୋଟି ଗୋଟି ପାଇଯାଇଛନ୍ତି ।

ବେଳେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ବେଳେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

১৯৮৬-৮৭ ৩।

ବେଶିଲୟେର ପ୍ରଦେଶର ମୋହାରୀ ମାତ୍ର ଯେଣ କର
କୋଟିକଳ ଗୋଟିଏ କର ଧରି ଅଛି ତାହାର ମୋହା-
ମାତ୍ର ଆଜି କରିଥାନ୍ତି । ଯେହିମୁହିକଳ ସଖାଧି
ଲୋକ ମାହାତ୍ମେ କମି ଅଛ ସେମାନେ କେବଳସୁରେ ବୁଝ
ମୋହାର ଅମ୍ବିଲାତାରେ ଥାଇବ ହୋଇ ଗାଏବି

ମୁଖ୍ୟା ନ ପାଇବାରୁ ଅଳ୍ପକ୍ଷୀ ସେବନାରେ ଅପଣା, ଚାମ୍ପିଲେଖନକା ସମ୍ବନ୍ଧେ ଦୃଢ଼ ଦେଇ ମାହାତ୍ମା ।

ଅହୁସ୍ଵାମୀ ଦୂରା ପରିମାଣ ମୌଳିକ ହେଉଥିବା ଘାସ
ମେର ପତର ମନ୍ଦତା ମୌଳିକ ସାଧନଙ୍କ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦର୍ଶାଇ
ଦର୍ଶାଇଯାଇଲୁ ଏ ଏହା ଏହା ପାଇବେ ଏବବ ଦର୍ଶାଇଯାଇଲୁ
ଏଠାରୁ ଏହା ସର ଏଠା ସା ଏହା ମାନ୍ଦିଷ୍ଟ ଏହା
ଶାଖାର ଉଚ୍ଚତାର ଆସୁଥିଲୁ ମୌଳିକ ହେଉଥିବା ଘାସ
ଦେଇ ଏ କିଛି ଏହା ଦେଇ ଦେଇବ ବାଟାରେ ବାଟାରେ
ବେମାନାଟାରୁ ସଦାଚାରରେ ଜାମିକ ହେଉଥିବା ଘାସ
ଦେବାମାଟେ କେମାନେ କି ମିଳ ଦେଇ ଏ ଘାସକାହୁ ଏହା
ବର୍ଷ ଘମନେ ଶ୍ରୀରାଜକ ସର ଆବେଦ ଦେଇଥାରି ।

ଦୟା ରମ୍ଭନ ଗାନ୍ଧିଯୋଦ୍ଧ କହିଲାମ ମୌତାର ସାଧୁସ୍ତର
ଚମକ ଏହି ପାଇଲ କେବେଳ ହୃଦୟ ଦେଇ ଅପରାଧ ଦୂରାର
ନିରବ ଜଳା କାହିଁବରାଇଲା ମଣ୍ଡଳ ତାଙ୍କର ଶର ସ୍ଵର୍ଗି
ହୁଏ ହତାହେଇ ବଢ଼ାଗରେ ଖଣ୍ଡ ଲୁଗା କାନ୍ତିଦେଲେ
ସନେ ମୁଖୀ ଘର ପାହାନ୍ତି ତାଙ୍କରମାତ୍ର ସଠାଇଦେଇ
ଥାଇ ।

ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପ୍ରଗମା ଶୋଧ ମୌଳିକାର ଏହି ମାସିକ ଦୃଷ୍ଟି
କିମନ୍ତ ଜାଣିବାର ବିଷଟ ଓ ବଳଦ ଏହି ବଚର ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଏହି ରହିଥିବା ଅରସରେ ମାଲିକର ଉତ୍ସବରୂପ ଖାଲି
ମଧ୍ୟ ବଳର କାଳି ଆହେ କି ଯେ ଏହି ଉତ୍ସବରେ
ଚଢିବା ଅର୍ଥାତ୍ କେବଳ ଗାଁରେ ଶୋଇଛି ଉତ୍ସବା ବଳଦର
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେହି ମାନେ ବାହିନୀ କରୁଥିବାରେ କିମନ୍ତ
ଏହି ଓ କିମନ୍ତ ତାହା ଉତ୍ସବରେ ଦୁଇ ଦିନାକୁ ଭାବିବା
କେବଳ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଅନୁଷ୍ଠାନ ମଧ୍ୟେ ଉତ୍ସବରେ ।

ଏହି ସେମନ ର ଶୈଷତ ଘରରେ ଏହି ଛାଇର ଠେ ଗଲି-
କଟକରୀ ଗାସମାଖରେ ଶୈଷତ ଦେଖା ଦେଇଥିଲା,
ପଣ୍ଡାଜରେ କାହାରୁ ଘରମୁ ଦେଇଥିଲା ।

ବାବୁ ଗ୍ରୀକରସ୍ତୁତର ସାଥ ନିମ୍ନଲିଖିତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଦିଲ୍ଲୀର ମାଧ୍ୟମ ଉପରେ କିମ୍ବା କେବଳରେ ଅଧିକ ଶବ୍ଦରେ
ମହାଦୂର୍ଘାତର କେବଳର ବନ୍ଦାରରୁ ଭବ ଅମ୍ବାର କେବଳର
ଯାରେ ବନ୍ଦାରର ନଷ୍ଟ ପ୍ରାଣ ଦେବାରେ ଶୋଭାରେ ଦେଇବାରେ ତୁମରେ
ଦେଇବାରେ ତୁମରେ ନଷ୍ଟ ପ୍ରାଣ ଦେବାରେ ଦେଇବାରେ ତୁମରେ
ଦେଇବାରେ ତୁମରେ ନଷ୍ଟ ପ୍ରାଣ ଦେଇବାରେ ଦେଇବାରେ ତୁମରେ

Bengal Legislative council
meeting on Monday the 5th
April 1909

The Hon'ble MR. DAS said:—Your Honour, on a previous occasion when I represented Orissa, from my seat in this Chamber I said that a non-official Member of this Council was an interpreter between the Government and the people. On that occasion my interpretation of a non-official Member's position was endorsed by our illustrious countryman who now is an Hon'ble Judge of the High Court—the Hon'ble Justice A. H. Mukherjee. My duties are to bring to the notice of Government the views and the feelings of the people and to explain to the people of Orissa the reasons which influence Government in their action, the object Government have in adopting particular measures, and how such measures are calculated to affect the interests of the people.

"My personal views are not concerned in this matter."

"My personal views and opinions I should not allow to ride over those of the millions whom the Budget affects. I read the budget as the people of Orissa would read it."

"Looking at the allotments in the budget under the several sub-heads of education, a disparity in the distribution of the funds is visible. The people were hitherto under an impression that Orissa was left in the cold because her claims had not been eloquently advanced. That of the three children, Bengal, Bihar and Orissa, the most eloquent commanded the attention of the paternal Government. But Your Honour's salutary advice given at the last sitting of the Council with regard to speeches in Council is calculated to remove that impression, and we have reason to hope that whatever reasons might have guided the Bengal Government in the past in the allotment of funds to advance education in the three provinces under that Government the 'most eloquent and the most clamorous should be first attended to' (which is the rule some parents go by) will not be the rule of Your Honour's Government

"In Bengal the people appreciate the advantage of high education. High education has been a long-standing plant in Bengal; it has struck a root in the province; it has borne fruits. The private colleges testify to the appreciation of the benefits of high education by the people. Colleges have been run on commercial lines. They are in some cases a source of income to the proprietors.

"Add to this the fact that the permanent settlement has raised a rich aristocracy. The condition of the people is more prosperous. Of the three provinces under this Government, Orissa has been under British rule during the shortest period. She is the youngest and the poorest child, yet Orissa has made progressive contributions to income under Land-revenue. The people of Orissa think that their claims ought to have preferential attention. But the Budget allotments point the other way."

"I find in the Budget under discussion an allotment for Law classes at Bankipore but none for Orissa. I hold in my hand a letter which contains a promise for Law classes in Orissa should the number of students be sufficient. We are thankful to Government for having awarded six scholarships to students from Orissa who come to Calcutta to read Law, but that has already been found insufficient. I know that already ten applications have been made and by the time the result of the B. A. Examination now being held will be published there will be fully another ten applications.

"The number of students in a class is not a proper test of the appreciation of education among a people in the early stage of a foreign education. B. L. candidates from Orissa have in past years distinguished themselves in the University. One year a student of the Cuttack Law classes

stood at the top of the successful B. L. candidates.

"The principle which ought to guide the Government in giving backward Orissa facilities for education ought to be sought in the budget allotments of Bengal during the few years which followed the first introduction of law as a subject of study in Bengal.

"There is another test by which to judge whether people appreciate high education or not. This is the contribution by the people towards this object.

"There are some colleges in Bengal where Government scholarships are given in recognition of private donation towards the funds of the college. An inquiry will disclose facts in support of this statement. The Government College at Cuttack and the hostel attached to it has received private donations to the extent of nearly Rs 33,000. This is not in any way discreditable to a poor province. But there has been no recognition by Government of this private liberality as in Bengal. The College at present is inadequately equipped, the details of which are given below :—

Wants of the College

I Affiliation :—

- [a] In History for Intermediate and B.
- [b] In Physics for B.A or B.Sc.
- [c] In Botany for B.A or B.Sc.

II Strengthening the staff—

- [a] A Lecturer-demonstrator for Chemistry (Immediate)
- [b] A third Lecturer for English (Immediate)
- [c] Two Professors for History
- [d] A Lecturer-demonstrator for Physics
- [e] A Lecturer-demonstrator for Botany

III Building accommodation—

- [a] Eight or nine rooms for the Arts classes, of which two should be at least 40' x 25'
- [b] Rooms for Library, Reading room, Students' common room, etc
- [c] Examination Hall

IV Special grants for the—

- [a] Library
- [b] Chemical, Physical and Botanical Laboratories
- [c] Water-supply for the Laboratory

V Playground

"The Cuttack Collegiate School is the only one under Your Honour's Government which counts among its students ruling Chiefs. The Maharaja of Mysore was educated there. The importance of education of these Chiefs who are destined to rule over large populations cannot be overestimated from a political point of view.

"Besides the Cuttack College counts among its students many Bengalis who accompany their guardians who are transferred on public service or who are drawn there by considerations of cheap living and healthy climate. Every one who has something to do with the students of the Cuttack College will support me in my statement that in the case of Bengali students the cause of discipline, the interests of good manners have not suffered, if not gained, by

their education out of Bengal, and the interests of the British Empire in raising up loyal subjects among the educated class have not suffered.

"On a consideration of the advantages which Bengali students get by attending the College at Cuttack, I hope my appeal to Your Honour on behalf of that College will receive the support of the Hon'ble Members who represent Bengal proper.

"For some time past the people of Orissa have been promised an Engineering School. This was promised on condition that the people contribute Rs. 20,000 towards the initial cost. I remember having visited suitable sites in the company of a former Lieutenant-Governor and of a Director of Public Instruction, now retired. Only a few weeks ago I was asked by the Commissioner whether I was willing to raise twenty thousand rupees as I had promised. I moved in the matter and I got promises from friends. But I do not see any allotment for it in the Budget before us.

"Under the head of Female education I find provision for training schools for female teachers at Bankipore and Calcutta, but no provision for Orissa. Female education has as good prospects in Orissa as it has in any other part of the country under Your Honour's Government. The absence of early marriage among the higher classes is not an insignificant factor in judging of the prospects of female education. It is true that female education in Orissa has not made the same progress that it has done in Bengal, but no attempt has been made on proper lines. Female education is a delicate subject and a most difficult matter to deal with. There is no subject which imposes on Government officials greater obligation of consulting the feelings of the people.

"Rules made for grants-in-aid to boys' schools ought to be modified. The powers of Magistrates who never visit a girls' school, never give a moment's thought to the subject of female education, to interfere with its management merely for love of interference ought to be curtailed. The management ought to be left in the hands of the people who support a school or send their daughters to the school and not to European Magistrates who delight in disturbing harmonious working on grounds unintelligible to the non-official public, and therefore apt to be misconstrued.

"The last census figures show that the percentage of literate population among females in Orissa is double that of Bihar.

"Government sent to England a Bengali lady to study the system of female education in England. She studied as a Government scholar. Orissa sent a lady the costs of whose education were paid from private resources. Since this lady's return

from England a girls' school has been taken in hand. The Director of Public Instruction calls it 'the first really successful effort in the way of Uriya female education.' But to make female education successful in Orissa we must have trained female teachers. The teachers must be trained in the vernacular of the Province. I do not know what rule Government goes by in providing for training female teachers in Bihar and Bengal and disregarding the claims of Orissa. If the extent of public contribution is the test, I feel sure the people of Orissa will not lag behind Bihar in that matter, but no opportunity has been given to them. My hopes of public liberality in this matter are based on the liberal support which the girls' school referred to above received at the hands of the Orissa public—the public having subscribed about nine thousand rupees towards the funds of the school in one year.

"I am not in favour of mendicancy, and I shall be the last person to teach it to my people. I believe in the old saying, 'Heaven helps those who help themselves,' and I hope Government appreciates the principle underlying this old saying.

"The Medical School at Cuttack from the date of its foundation has received support of public liberality. The latest donation was a sum of rupees twenty-five thousand towards the construction of a female ward. The School is attended by a large number of Bengali boys, and therefore any grant towards the better equipment of this School will not be an advantage to Orissa exclusively. I am thankful to Your Honour's Government for the provision of scholarship for Uriya students and for a grant of Rs. 3,000 when Your Honour visited the school.

"The Budget does not represent a state of financial prosperity, and therefore my demands in the interests of education might not meet with Government approval, but, as I said at the commencement, I am here to lay before Your Honour the views and feelings of the people of Orissa.

"*Revision of Land-settlement.*—There is a large allotment for maintenance of land records and revision of settlement.

"It would be irrelevant to enlarge here on the unpopularity of the revision of settlement work. There is a marked difference of opinion between the people and the Government on the utility of the measure. Any one anxious to ascertain which view is correct may do so by visiting without previous notice a settlement camp as a distinguished English Journalist did. He visited some camps at 11 o'clock at night, saw the people and ascertained their views.

"It is admitted that the main object of this measure is to reduce the costs of the next revenue settlement of

Orissa which comes about twenty years hence. The Hon'ble Member in his explanatory remarks said that 'Government has been advised that this is a work of much urgency and that it will be much more economical to push it through rapidly than spread it over a considerable number of years.' Revenue Settlement work means an increase of Revenue. The enhanced assessment of each settlement means so much contribution from people's income to the Government exchequer. The people of Orissa make this contribution. Bengal is free from this liability.

"If the Government can afford to provide large sums for different branches of education in Bengal, notwithstanding that it has to make large provisions for unforeseen anarchy and sedition," hope the request of the people of Orissa will not be considered unreasonable if they ask that the revision of settlement work might be spread over a few years so as to enable Government to make provision for education in the present budget with only a portion of the large amount allotted for the work.

"The reasons for the urgency of the measure are unknown to the people. The protection of the rights of the poor raiyats from the encroachment of oppressive zamindars cannot be any of those reasons; for we know that records-of-rights were made about ten years ago in Orissa, whereas in most parts of Bengal proper there has never been any record-of rights. The records of Courts of law if examined will show that the relation between zamindars and raiyats in Bengal is more unfriendly than in Orissa. Under these circumstances is it any wonder if the people fail to see the justice of the provisions for education in Orissa in the present budget.

"There is a provision of Rs. 50,000 for 'Maintenance of records of rights in Orissa.' The work that is being done now is in the nature of an experiment. This experiment is expected to suggest the basis on which legislation is to be made for maintenance of records-of-rights.

"It is difficult for the people to understand why Orissa should have been selected as the field of experiment. Bengal, where the people are more advanced, better acquainted with the nature of their rights and better able to defend and assert those rights, would have been a more suitable field for experiment. Experiment to be useful as guidance for the evolution of a scheme should not be made in a tract where the people are ignorant. Besides, what is the legal value of records made without the sanction of law? Moreover it is in contemplation to re-cast the scattered legislative enactments now constituting the land law of Orissa and pass a consolidated Act defining the legal incidents of the several kinds of interest in land in Orissa. There was

a Conference the other day on this subject. This change has been found necessary because the land-law of Bengal does not suit the conditions of Orissa. A change in the near future is before us. With this prospect of a change in the law, is it economical to hurry on the revision of records under a law which Government have found necessary to alter? What would be the value of these records if the contemplated Act is passed? Either the law will remain a dead letter or the records must be altered to comply with the new law.

"If twenty years hence the people are expected to contribute a portion of their income to the Government revenue, is it unjust and inequitable of the people to expect that a portion of the present revenue should be spent in providing education on lines which are calculated to compensate for the loss ahead? Is it fair and just that education should be postponed in order that saving might be made in the preparatory measures for the next revenue settlement? These are questions which naturally suggest themselves to the people. All I expect is that explanations on these points should be given if the Government do not see their way to transfer a portion of the amount allotted for these purposes for educational purposes.

"It is wise to feed the goose which lays golden eggs. Every schoolboy knows it is unwise to kill it; it is equally unwise to stint its growth. The shepherd who invests in shearing tools all his funds and in the mean neglects the well-being of his sheep will not win the reputation of a wise shepherd. If the maintenance of records of rights in lands is necessary, have it by all means. But there is another record and a more valuable one. The temples of Jagannath Puri and Kanarak testify to the capabilities of the people prior to the days of British rule. The maintenance of this record is more valuable. A few thousand rupees spent on repairs to these edifices might preserve the handiwork, but the intellect which designed them and the hand which executed the design have disappeared. These monuments of past glory serve only the purpose of weeping willows under which the present generation might weep over their loss. The people of Orissa have a history worthy of any people in India. They have a glorious future in their unexploited natural resources, but these treasures lie concealed in the dark cells of Ignorance. Let the light of education shine on those dark places. I hope Your Honour's name, which has been associated with progress in Bengal, will also be associated with progress in Orissa, and whatever value posterity might attach to record of land, it will be Your Honour's share to have maintained the records of a people's intellect.

"Increase of Salary of Advocate-General.—The budget provides for an increase to the salary of the Advocate-General. The present pay was found sufficient to secure the services of illustrious lawyers like the late Sir Charles Paul, Mr. Woodroffe and the Hon'ble Mr. S. P. Sinha. I have no doubt that there is reason for this increase of pay, but I hope it is not the intention of Government, as rumour has it, to bring out a lawyer from England for the post. We know that in Madras a Vakil was appointed to the post. It would be placing an undeserved discount on the erudition and experience of the Barristers and Vakils in Calcutta if the office were filled up by a gentleman from England.

"Fisheries.—A large sum has been set apart for Fisheries inquiries. It appears from the remarks of the Hon'ble Member who introduced the budget that it is in the contemplation of Government to leave the industry ultimately to private enterprise. If that is the object, it is desirable to avoid all measures which are likely to be misconstrued as attempts on the part of Government to turn it to an additional source of revenue to the prejudice of private rights.

"I don't know how the action of Government has been construed in Bengal, but there have been acts by Government officials in Orissa which have been construed as attempts to encroach upon long enjoyed rights of fishery over natural waters.

"I find a provision for scholarship for the study of pisciculture in Europe and America. The study of an industry in a foreign country is useful to the country if the student on his return to India finds employment under private employers. Capital is shy of enterprise in this country. Government sent out students who returned as expert agriculturists but spent their time in presiding over Law Courts. It is far more economical to subsidize private enterprise in these matters. It ensures employment to the student on his return as an expert and Government has the satisfaction of developing a new industry at a small cost. There are estates with considerable fishery industry in Orissa. The owner of one estate was thinking of improving this industry. Gentlemen of this type ought to be induced to help Government in this matter. This procedure will ensure public confidence in the intention of Government, ensure employment to the student on his return to India and facilitate the dissemination of new information on the subject among the people.

"At page 14 of the budget the allotment under the head of Civil Works shows an increase in the cost of Establishment, whereas there is a decrease in the cost of Original Works and Repairs. The total cost of Original

Works & Repairs in 1907-08 was Rs. 61, 33-592. The revised estimate of 1908-09 gives the figures at Rs. 50,14,000 and the estimate for 1909-10 is Rs. 33-13,000. The cost of establishment during these years is Rs. 9,59,300, Rs 10,20,000 and Rs. 11,61,406, respectively. Is the rise due solely to annual increments in the salary of the establishments?

The note in the remarks column in page 29 of the budget shows that District Boards did not appropriate grants for primary schools. If this was due to the inability of the people to comply with the terms of the grant it is desirable that the terms should be modified so as to suit the conditions of each with local officials of the Education Department.

Famine Relief—Famines cannot be altogether prevented, because man cannot control the clouds. The rigour of famine distress is felt by the population dependent on agriculture. The population of this class is very large. I believe about 85 per cent of the population are dependent on their subsistence upon the produce of the land. This means that by far the major portion of the population depends for their means of subsistence on the uncertain mercies of the clouds above.

The average cultivator is but a day-labourer. The area of his holding is barely sufficient in years of good crops to keep him alive. He has no capital. He is a labourer with this disadvantage against him, that while the labourer who works for another gets his wages every day, the cultivator has to wait till the harvest for his wages; and when the harvest fails he loses his wages for the whole period of his labour.

This is exactly the relative position of the two classes. It is a mistake to suppose that the average raiyat's condition is better than that of the day-labourer. It is desirable to relieve the pressure on land; to draft a portion of the cultivating classes to other pursuits of life which ensure a certain income. The development of industries is the only means of affecting this. In industry the burden of the loss, if there is any, is thrown on the Capitalist; the workmen are sure of their wages.

Famines afford a favourable opportunity for drafting a portion of the cultivator class to other pursuits of life. In ordinary times the cultivator will not change his occupation. His ideas of caste system and his conservative turn of mind are against any change. But in times of adversity, these barriers to changes lose their strength. In times of famine even the conservatism of caste in matters of food is relaxed.

Famine-relief labour is sometimes employed in works which are not in demand, whose utility is either doubtful or disproportionate to the money spent on it.

"My humble suggestion is that a portion of the famine-relief fund should be appropriated to teach people who depend on cultivation some handicraft which will secure to them a certain income as skilled labourers. It will require great tact on the part of those entrusted with the duty to induce the people to such a change, but I have no doubt tact and persuasion will succeed. The success might not be very encouraging at first; but the better condition of a few who adopt the change will be a powerful motive with their neighbours to follow their example.

"If the Government be disposed to adopt the principle and consider it worth their while to have my humble views on the details of the scheme, I shall not only be glad to discuss the details with officials appointed for the work, but shall be glad to place my time and such energies as nature has left in an old man at the disposal of Government as far as the working of the system is concerned in Orissa."

REPLY OF HON'BLE MR. SLACKE

"Turning to the remarks which the Hon'ble Mr. Das has made about the revision settlement work now in progress in Orissa, I have been unable to find any authority for the assertion that the main object of the work in question is to reduce the costs of the next revenue settlement revision in Orissa.

"What were the objects of the revision work were clearly explained in the letter which was circulated last year to the Orissa Association with the draft Maintenance of Records Bill.

"The Hon'ble Member has urged that the revision work may be delayed and spread over a longer period than is at present contemplated. But the information at my disposal shows that the vast majority of the people of Orissa, viz., the tenants, neither wish for delay nor regard the work with other than friendly feelings, as they recognize the necessity of having their rights protected from oppressive zamindars. I would, with your permission, Sir, read the following extract from the last yearly report of the Director of Land Records : -

"The Settlement Officer writes as follows on the subject : —

"A large number of zamindars still regard the operations with some disfavour, especially those who are oppressive or grasping. The revision is on the other hand evidently welcomed by the tenants for the reasons given in the Director's Annual Report last year. This was strikingly shown during the past season's kharif operations in Cuttack. I have previously described how we were forced to select several areas in Cuttack in order that unnecessary harassment should not be caused to various holding lands in the flooded tracts. Thus in those Tirtala certain areas in which considerable losses had occurred were excluded. When Mr. Jones, the Assistant Settlement Officer in charge, was inspecting the work in the adjoining projected area, a large number of tenants from the flooded portion came to him and begged that opera-

should start at once in their tract. They went so far as to deny loss of crops, and thereby run the risk of losing the advances sanctioned by the Collector. The Chakla Kusungo happened to be with Mr. James at the time, and assured him there had been serious loss of crop and the latter did not therefore accede to the tenants' request.

"From time to time paragraphs appear in various papers supporting to be reports of meetings of landlords and tenants protesting against the revision operations. There is little doubt that the writers of these reports are entirely influenced by the landlord."

"The Hon'ble Member, in making the request for delay, loses sight of the fact that delay will render the work more expensive, and as the requisite funds are provided from Provincial Revenues, further delay would lessen the resources available to Government for expenditure on other objects, and so would prevent Government rendering that assistance to education which the Hon'ble Member desires.

"Nor can I support the Hon'ble Member's plea for delay on the ground that the recasting of the local law is under contemplation. It was the revision work that brought to light facts tending to show the need for remodelling the law. But even if it is decided to re-cast the law, such will not affect the essential portions of the record."

ଲୁଗ୍ରାତ୍ରି ।

ବାରୁ ଏ ଜଣେପବନ୍ଦ ଚନ୍ଦ୍ର କଟକ	୫ "
” ପଣ୍ଡିତ ବିଶ୍ୱାସ ଅନ୍ଧବଳ	୫ "
” ଗୋବିନ୍ଦ ମିଶାଠ ପଞ୍ଜେବକୁରାଟ	୫ "
” କନ୍ଦରୁ ବିଲାହାର କଟକ	୫ "
” ବାଲକୁଷ ସାହୁ କଟକ	୫ "
” ବିନୋଦବିହାର ଗୁରୁତ୍ବ ପକେ	୫ "
” କୃତ୍ତବ୍ୟ ପେଳା ଉତ୍ସ୍ଵର	୫ "
” ଭୟନ ମହାପାତ୍ର ଅକ୍ଷୁତ	୫ "
” ବିଦ୍ୟାଧାରିରବଳନବାଦୁଆପଢ଼ା	୫ "
” ଦ୍ରବ୍ୟବଳ କାନ୍ଦୁମୀ କଟକ	୫ "
” ଲକ୍ଷ୍ମୀନାର୍ଦ୍ଦା-ପାତ୍ର ଉତ୍ସମ	୫ "
” ଗୋବିନ୍ଦ ଦାସ ଉତ୍ସବରିଥ୍	୫ "
” କୁଳଶୁଦ୍ଧ ଦାସ ଉତ୍ସମ	୫ "
ବାରୁ ଏ ସାଧୁ ମେହି ଗଣୀପତ୍ର	୫ "
” ଦାମୋଦର ଲଜ ପର୍ମି ପାଇସ୍କୁର	୫ "
ବରା । କ । ଅମ୍ବାତ୍ତିବି	୫ "
ବେଳେ ଅବଦୂର ବରମ ଅଳ	୫ "

NOTICE.

Wanted a Clerk on Rs 20 per month for the Sub-Manager's office, Kujang. An Entrance passed Bengali knowing man will have preference. Applications will be received up to the 15th May, 1900.

१०८६

କନିବା ବିଷ୍ଣୁ ମଧ୍ୟରେ କହୁ ପରମାଣ ଅବାଦ
ଯୋଗୀ ପତଥ ଓ ଲଙ୍ଘର ଛମେ ରସ୍ତରିଷ୍ଟୁକେ
ବନୋବସ୍ତୁ ଦିଅରିକ । ବନିବତା ଓ ବନକ-
ଠାରୁ ଶୁମରବାର ଅନାୟୁବରେ ଗମଜାଗନନ୍ଦ
କରିବାର ସୁଧା ଅଛୁ ଏବଂ ତୁଣା ଅନ୍ତରର
ସୂଦବାଲି ବନର ହହିତ ଏ ବିଷ୍ଣୁ ସୟକୁ
ଅଟେ । ଏ ସ୍ମରେ ଦିଶେଷ ବିବରଣ ଜାଣିବାରୁ
ଯଜ୍ଞା ହଲେ ନିର୍ମଳିତି ଠିକଣାରେ ଅବେଦନ
କରିବାର ହେବ ।

ଆସିଲୁ ମାନେଇବ, କନିବାରଟ,
ସଙ୍ଗ-କନିବା ପେଃ ଓ ଟେଃ ଅପିଏ
ଜିଲ୍ଲା କଟକ ।

କୋଠା ବିକୁଳ ।

ସବୁର କଟକ ଅସ୍ତାବିମ ବଜାରରେ ଥିବା
ଶା ପାଦଗୋଦିନ ଜୀବିତର ଆସମାବାର ରବଣୀ
୧୦—୨୫୯ ଦର ଲମ୍ବି କ ଚହଁ ର ବାଟିକ
କେବା ୧ ୧୦୯୩ ଅଟେ ଓ ୩ ପ୍ରା । ବାଜାରବାବୁ
କ ୨୪୫୮ ମର ଗରୁଛି । ତା । ଦିଷନାବର
। ମୌ । ବୁଦ୍ଧିକୃତ ନ ୩୮ ମର ଦିତ୍ତିର । ବା ।
ଲକ୍ଷ୍ମି ବାଯ୍ୟାପ୍ତି ୧୦—୨୪୭୧ କଣ ଲମ୍ବି
ଓ ଚହଁ ବାଟିକ କେବା ୧ ୧୬୯ ଅଟେ
ଏହି ଦୂର ଲାଗି ରବଣୀ ସବୁ ଓ ଚହଁ
ରୂପତେ ଥିବା ପୁରୁଷ ବୋଠା କ ୨୫ ରେ
ଓ ଚହଁ ସବୁ ହେଲା ଦର ଓ କୂପ ଓ ପକ୍ଷି
ପାଇଥାଳା ଅବ ସହିତ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଉପରେ
ଯାବା କ ଦଳୁବିମ ମିଳେବ ସ ଉପାଳିତ ଅଟେ
ତାଦା ଶାସ୍ତ୍ର କଜାବେଳ ମଞ୍ଜୁରରେ ବିଶ୍ୱ
ବିଶ୍ୱାସିକ ।

। ୨ । ବାଲ୍ମୀକିର ନ ୧୯୫୮ ମୂଲ୍ୟ କରୁଳି
। ଗା । ଦିଷ୍ଟିବାବର । ମୌ । ବାହାରରଳରେ
ସୁବା ଏ ସଖାରୋହନ ଶାତ୍ରବିଜ୍ଞାନ ୧୦—୧୮୨୭
କର ଲଖବଳ ବାଜ୍ୟାପ୍ତ ଜମି ଓ ଚର୍ଛିର
ବାର୍ତ୍ତକ ଶଳିଶା ଟ ୩୫/୨ ଅଟେ ଏହି ଜମି ଓ
ବହଁ ଉପରେ ଥିବା ହୋଠା ଏକମହିଳା ଓ
ଯେବେ ଦୋମଦେଇ ବ ୧୦ ଏବେ ଓ ପ୍ରଧାର ଘର
କ ୨ ଅବେ ଏକ ବହଁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଥିବା ଦୂଷଣ୍ଡ
ଯୋଧ୍ୟତା ଅଛି ସମୟ ପ୍ରକାର ଉପରେ ଯାହା ଓ
ବଲସମ ମିଶବର ସ ଉପାର୍ଜିତ ଅଟେ ଯାହା

ଶ୍ରୀକୃତି ଜଳ ସାହେବଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରୀର ହିମେ ଲୁକ ମାସ
ଚାହୁଁ ରଖ ମଧ୍ୟରେବିନ୍ଦ୍ରପ କରୁଥିବ ।

ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଉପସେକ୍ତ ସଂକଳିମାଳ
ଖରଦ କରିବାର ଅବଶ୍ୟକ ଥିବ ଯେମାନେ ଅମ୍ବ
ନିକଟରେ ସମସ୍ତ ଦସ୍ତ ହୁଏ ପାରିବେ ।

କୟାପକ୍ତି, ହଟଳ ପୋ: ଅ: ଗୁନନିରତକ } ଶା ଶୁଦ୍ଧଦେବ ଶମ

ଶ୍ରୀକୃତ ଦ୍ୱାରିପକ୍ଷ ।

ଗତ ଜାନ୍ମରେ ଶୈଖଦେବା ସ୍ପ୍ରାହି
ଦରେ ଦୂଷିତଙ୍କରେ ୧୯୭୦ ଜାନ୍ମରେ ୧୯୭୩,
ସୁତ୍ରପ୍ରଦେଶରେ ୧୯୭୮ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶରେ
୧୯୭୯ ଏବଂ ବିମୋଚନରେ ୨୨୨ ଜାନ୍ମ ୧୯୮୦,
୨୫ ଜାନ୍ମ ଦୂରୀଶ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଥୁଲେ । ପୂର୍ବ-
ସ୍ପ୍ରାହିର ଅଧି ୨୨୪୨ ଥିଲା । ସାମାଜାରେ
ଦୂରୀ ହୋଇଥିଲା ।

ଗର ଭା ୧୭ ରିଓରେ ଶେଷଦେବା ସ୍ପ୍ରା-
ଦରେ ସୁରତରେ ପେଲେଗଣ୍ଡେଇରେ ୪୫୯୮
ମୂର ହୋଇଥିଲା । କୁଟୀ ସ୍ପ୍ରାଦର ଅଳ୍ପ ୪୫୯୯
ଥିଲା । ଏକା ପଞ୍ଚାନରେ ୧୦୪୫ ରୁ ୨୨୨୦ ଲୁ
ବନ୍ଧିଅଛି । କୁଟୀ ସ୍ପ୍ରାଦରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ପ୍ରଦେଶର
ଅଳ୍ପ ଦକ୍ଷିଧିଲା । ଅଖ୍ୟ ପ୍ରଦେଶମାନଙ୍କରେ ବୁଦ୍ଧି
କ ଦକ୍ଷିକାରେ ମୋଟ ଘଲ ପଞ୍ଚାବକାଣ୍ଡେ ସାମ-
ନିରେ ଦୁଇ ହେଲା ।

ପାଠେ ଶୁଣ ଅନନ୍ତ ହେଲେ ସେ ଭାର୍ତ୍ତା
କର ଶାବନଷ୍ଟ୍ୟାର ସମ୍ମିଳିତ ଅଭିନନ୍ଦ ପାଇଁ
ସ୍ମୃତିର ଉଚ୍ଛଵାନେ ଦୂରୀୟ ଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱାରା
ଦେଲାଇ ଯାହା ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦର୍ଶକରେ ସାଧାରଣ
ସର୍ବରେ ବାହା ୧୫ଙ୍କ ଦୋକ ସେହି ମନ୍ତ୍ରରେ
ଦେଖ ସନ୍ଦର୍ଭ ଦେଇଥାଏ । ମଗମର ନେବା-
ସମୟରେ ଅଭିନନ୍ଦ ସପ୍ରତିରେ ୨୨ ଜଗତ
ବିପରୀରେ ଜ ୨୨ ଶତବାବ୍ଦୀ ଦେଖାଗଲା ।

ଓଡ଼ିଆ ପ୍ରଦେଶ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କାଣ୍ଡ ଫେରୁଯୀରୁ
ମାସର ଛନ୍ଦ ମସିର ହାତିର ମଧ୍ୟା—

ବିଲ	ଜନ	ମୂର
କଟକ	୪୫୯	୪୭୫୪
ବାଲେଖର	୧୨୩୫	୧୮୯୮
ସୁଲ୍ଲ	୮୩୫	୧୫୪୮
ସମ୍ମଲ୍ଲମୁହ	୧୫୮୭	୨୦୩୫

ମୋଟ ମୁଲ୍ ପଥରେ ପ୍ରଥମ ରଖିଛି ତଳା
କିଲାରେ ବସନ୍ତ ବେଶରେ ଯାଆକିଲେ ହୁଏ,
ଓ ହୁଏ ମୁଣ୍ଡ ଦୋଷଧୂଳ । ଓଲାଠା କୌଣସି
ଠାରେ ପ୍ରବଳ କଥ୍ଯା ।

— 三〇六 —

ଭୁବନେଶ୍ୱର ଜଗନ୍ନାଥବାଚା ଲେଖି
ଅଛୁଟୁ କି ଲଙ୍ଘନିକି ମଦ୍ଧପ୍ରଭୁକର ସକାଳ ଅନ୍ତରୀ
ଦେଉଥିଲା । ଯାଏବର୍ଷ ହେଲା ଦିନ ଦୂରପ୍ରଦେଶ
୧୦ବର୍ଷ ବା ୩ ପଦକର ସମୟରେ ହେଉଥିଲା ।
ପରି ଗୁରୁଙ୍କ ବସି ଶୁଣୁ ନ ହେବା ଦେଉ ପ୍ରସାଦ
ଆଇବା ବେଳେ ଦାନ୍ତରେ ମୋତି ବାଜେ ।
ଅନେକ ଯାତ୍ରୀ ଅନ୍ତରୀ ପ୍ରସାଦକୁ ଶୁଣିବା ରୋବରେ
କାତର ଫୁଅନ୍ତି ଓ ବିଜମ୍ ଘୋରନିରେ ସାଧୁଭର
ଅନ୍ତରୀ ଦୁଇ । ମନ୍ଦିରର ଚର୍ଚାବାଧାରକ ବନ୍ଦେଶ୍
ଏଥୁର ଉତ୍ତି ପ୍ରତିବାର ନ ବରିବା ଦୃଷ୍ଟିର
ବିଷୟ ଅଟେ ।

ପୁରୀର ମରେହକ୍ତା ନାମକ ସମାଦିଷ୍ଟରେ
ଦୂଳ୍ୟାର ଛଣେ ସ୍ଵର୍ଗଶିଖ ପୁଆଲିଥରଠାରୁ
ଉଥରସରେ ଦୃଚନ୍ଦ୍ରାର ଯାଇଥିବାର ପ୍ରକାଶର
କୋଇଅଛି । ମରନେ ମେଘେଜନ ନାମକ
ଏକ ପଦିକାର ମେନେଇବଳ ଶବ୍ଦାତଳସେ
ହୋଇ ଅଛି । ବାଲିହିନ୍ଦି ନାମକ ବନେଷ୍ଟୁନଳର
ଆନାଗରିହିରେ ଅନେବଗୁଡ଼ିଏ ସୁପ୍ରକଟ
ବାରଙ୍ଗ ଧର ବୋଧାରୁ । ମହାଦେବ ଶବ୍ଦାର
ବି, ଏ କି ଘରୁ ବାରଦିତେ ଚୋପି ଧର ହୋଇ-
ଅଛି ଏବ ପୁରୀଶ ଶବ୍ଦାତଳସେ କରି ଅଠେବ
ସୁପ୍ରକଟ ଓ ବାରଙ୍ଗ ଘେନିଯାଇ ଥରୁଛି । ବାହି-
ଠାରେ ପାଦରେ ମହାଶୟକ ଘର ଘରସି
ଦୋଇଅଛି ଏବ ଗୋଦାବିଷ ଲାଗରେ କୋମା-
ରର ତୁମବିମାନକୁ ଲଗାଇ ପୁରୀଶ ଲୁହାରଦଣ୍ଡା
ଓ ରବବାରିମାନ ପାଇଅଛନ୍ତି ଏବ ବନ୍ଦୁବ
ଗୋଟା ଲାଗିଥାଇ ।

ଅନ୍ତେଧାର ଅଭିରିକୁ ଚନ୍ଦ୍ରପିଯଳ ବରେଷନର
ଗଦଳ ସାହେବ ମହୋଦୟ ଭବିର ପଣ୍ଡିମ
କାଲକୋଟର ବିଷ୍ଣୁରପତି ସବୁପ କିନ୍ତୁକୁ
ଚନ୍ଦ୍ରାଥଜୀରୁ ପାଞ୍ଜୁ ବିଦ୍ୟାୟ ଦେବାକାରାଣ
ଅନ୍ତେଧାର ଓରାମାକେ ଲକ୍ଷ୍ମୀର ମୋହମଦଲ-
୦ରେ ଏକ ଉଦ୍‌ଧାର ଟିଳିନ ବଚିଶ୍ଵଲେୟ,
ଅଠେବ ମାଳ୍ୟବଗୀ ଦେଖିଯ ଏବ ସୁରେଣ୍ଟିଯ
ସମ୍ମାନ ଘେବେ ଚହଁରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ,
ସାହେବ ମହୋଦୟକୁ ବିଦ୍ୟାୟ ଦେଇ ଅଜବ
ଦୁଃଖିତ ଥିବା ବିଷ୍ଣୁ ଥଥେରାକାରକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଦୁଃଖ ଦେବାରୁ ସାହେବ ମହୋଦୟ ଚହଁର
ଉଦ୍ଧରରେ ଦୁଃଖ କଲେ ସେ ବିଷ୍ଣୁରପତି ଏବ
ଓରାମାକେ ପରାମର୍ଶ ପାହାଯାଇ କଲେ
ମାଲେ ଯାହା ଏକଥା ମନେ କି ଉପର୍ଯ୍ୟ
ଦୂରେ ବିଷ୍ଣୁ ।